

२२०
२२०

२२०
२२०
२२०

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

1903:1
169

गुरुकुल कांगड़ी विश्वविद्यालय, हरिद्वार
पुस्तकालय

विषय संख्या
पुस्तक संख्या

220
907

आगत पत्रिका संख्या

439610

पुस्तक पर सर्वा प्रकार की निशानियां

लगाना वर्जित है। कृपया १५ दिन से अधिक

समय तक पुस्तक अपने पास न रखें।

1903.7
169

82 9 36

1903

177 - 374 507 561 574 577

212 225 - 374 507 561 574 577

220
28

आ० उ० १

1903:1
169

गुरुकुल कांगड़ी विश्वविद्यालय, हरिद्वार
पुस्तकालय

विषय संख्या
पुस्तक संख्या

220
907

आगत पत्रिका संख्या

439610

पुस्तक पर सर्वा प्रकार की निशानियां
लगाना वर्जित है। कृपया १५ दिन से अधिक
समय तक पुस्तक अपने पास न रखें।

॥ आथर्वणोमर्जीयटिप्पणीप्रारंभः ॥

RECEIVED 1973

25/11/73

25/11/73

801.6
20.4.73

गुरु
विषय
पुस्तक
आगत
लगाना
समय

श्रीमद्भुजङ्गममध्वांतरगतानन्दव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ श्रीपांडुरंगसर्वांतरंगसर्वांगमंगलं ॥ इंदिरामंदिरं
 वंदेवरेंदीवरसुंदरं ॥ १ ॥ गुरुश्रीतिर्मलाचार्यसूर्योमेशर्मयच्छतु ॥ स्वांतध्वांतध्वंसकर्ताधर्मभार्गप्रदर्शकः ॥ २ ॥ गुरुश्रीति
 र्मलाचार्यसूनुनाकृष्णशर्मणा ॥ आथर्वणोपनिषदःश्रीमद्भाष्यमनूच्यते ॥ ३ ॥ इहखलुसंसारपारावारेनिपतितमधिकारिजनं
 जननीतनयमिव परमात्मतत्त्वज्ञानप्लवेनोद्दिधीर्भुरियमाथर्वणीमंत्रोपनिषदितिकर्तव्यतामंतरेणतत्त्वज्ञानकारणतामापद्यते । अ
 तस्तदितिकर्तव्यतारूपन्यायगर्भभाष्यंकरिष्यन्नाचार्यःप्रारिप्सितपरिसमाध्यादिप्रयोजनामेतदुपनिषत्प्रतिपाद्यदेवताप्रणतिमादौ
 निबध्नाति ॥ आनंदेति ॥ नानिर्धारितस्वरूपस्यप्रणामोयुक्तः । नचांतरेणलक्षणंवस्तुनिर्धारणमित्यतःपुरुषोत्तमस्यलक्षणमाह ॥
 अनंतशक्तिमिति ॥ अनंता देशतःकालतोवस्तुतश्चांतशून्याः शक्तयः सृष्टिस्थित्याद्यनुकूलशक्तयोयस्यसतथातमित्यर्थः ।
 अनेनस्रष्टृत्वादीनिबहूनि लक्षणान्युक्तानि । तत्र स्रष्टृत्वंसंहर्तृत्वंच प्रजायंतेतत्रचैवापियंतीत्यत्रोच्यते । स्थितिहेतुत्वं
 यस्मिन्धौरित्यत्र । नियामकत्वंतु एषसर्वभूतांतरात्मेत्यत्र । ज्ञानहेतुत्वं ततस्तुतंपश्यतेनिष्कलंध्यायमानइत्यादौ । अज्ञान
 हेतुत्वं मनीशयाशोचतिमुह्यमानइत्यत्र । बंधकत्वंमोचकत्वंच समानेवैक्षइतिमंत्रे । बाह्यप्रकाशजनकत्वंच तमेवभांत
 मित्यादौ । एवंस्रष्टृत्वादिकंयथायथमेतदुपनिषत्प्रतिपाद्यमित्यूहनीयं । नचसृष्ट्यादिकरणेनास्यकिमपिप्रयोजनंशंक्नीयं । आ
 नंदरूपत्वादित्याह ॥ आनंदमिति ॥ एतच्चानंदरूपमित्यादिनावक्ष्यते । नचैवंप्रवृत्त्यनुपपत्तिः । तत्स्वाभाव्यादितिभावेनानं

भाष्यं । आनंदमजरानित्यमजमक्षयमच्युतं । अनंतशक्तिसर्वज्ञमस्येपुरुषोत्तमं ।

आथर्व०

॥ २ ॥

दमितितत्तादात्म्यमुक्तं । सृष्ट्यादिकर्त्रा सर्वज्ञेन भवितव्यं । तदप्यस्तीत्याह ॥ सर्वज्ञमिति ॥ इदमपि यः सर्वज्ञ इत्यादिनोच्यते ।
 लक्षणांतरमाह ॥ पुरुषोत्तममिति ॥ एतच्चेदं वैरिष्ठमित्यत्रोच्यते । एवं षड्भावविकारराहित्यमपिलक्षणांतरमिति भावेन जन-
 नाभावंतावदाह ॥ अजमिति ॥ स्वरूपोत्पत्तिरहितं भावविकारोत्पत्तिरहितं चेत्यर्थः । एतच्च सर्वोपाध्याभ्यंतरो ह्यज इत्यनेनोच्यते ।
 भावविकाराः षट् । उपादानधर्मिणो धर्म्यतरात्मना परिवर्तनरूपं जननं कलेवरवियोगरूपं मरणं अवयवोपचयो वृद्धिः अवयवापच-
 यो ह्रासः धर्मावस्थाद्यंतरापत्तिर्विपरिणामः स्वोपादानमात्रत्वापत्तिरूपो विनाशश्चेति । तत्राज इत्यनेन भावविकाराख्योत्पत्तिर्निषि-
 द्धा । इदानीं मरणाभावमाह ॥ अच्युतमिति ॥ देहाच्च्युतो न भवतीत्यच्युतः तमित्यर्थः । एतदप्याह । यत्रा मृतं इत्यादिना । वृ-
 द्धिरप्यस्य नास्तीत्याह ॥ नित्यमिति ॥ नियतैकप्रकारमित्यर्थः । एतदप्याह नित्यं विभुमिति । नित्यं नाशशून्यमिति व्याख्या-
 नेन स्वरूपनाशाभावोप्यनेनैव सिद्धतीति बोध्यं । ह्रासाभावमाह ॥ अक्षयमिति ॥ अवयवापचयरहितमित्यर्थः । एतदप्युक्तं ब्र-
 ह्मैवेदममृतं पुरस्तादित्यादिना । अत्र मंत्रे सर्वव्यापकं ब्रह्मेत्युच्यते । तेन ह्रासाभावो वृद्धभावाश्च सिद्ध इति ज्ञेयं । विपरिणामाभावमा-
 ह ॥ अजरमिति ॥ जरोपलक्षितकालकृतसर्वावस्थाशून्यमित्यर्थः । एतच्च दिव्यो हीत्यादिनोक्तं । विनाशरूपविकाराभावोपि
 नित्यमित्यनेनैव सिद्धः । एवमनेकविशेषणविशिष्टं पुरुषोत्तमं नमस्ये । नमो वरिवश्चित्रङ्कः कयजितिसूत्रेण कयचप्रत्ययः । कर्तरिकर्म-
 व्यतिहार इतियोग्यकरणरूपे कर्मव्यतिहारे आत्मनेपदं । तेन कयजंतस्य परस्मैपदित्वात्कथमात्मनेपदित्वमिति निरस्तं । तथाच यो-
 ग्यं नमस्कारादिकं करोमीति योज्यं । अत्रोपनिषदि पुरुषोत्तमः प्रतिपाद्य इत्येतैर्विशेषणैः सूचितं । आनंदरूपताकथनेन चानंदाविर्भा-

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ २ ॥

वलक्षणं अजरमित्यादिनाऽशेषानिष्टनिवृत्तिलक्षणंचैतदुपनिषत्प्रतिपादितभगवज्ज्ञानफलंचसूचितं । तंयथायथोपासतेतदेवभवती
 ति श्रुतेः । वक्ष्यतेचसुकृतोब्रह्मलोकइत्यादिना । अतोयुक्तमेवविषयप्रयोजनवदेतदुपनिषदोव्याख्यानमिति ॥ अधिकारिणांमो
 क्षार्थं ब्रह्मविद्यां वक्तुकामो वेदपुरुषः ऋषीनाह ॥ ब्रह्मा देवानामित्यादिना ॥ यद्यपि ऋषिवद्देवतादिकमपि वक्तव्यं । यो ह वा अविदिता र्ष
 छंदो देवता ब्राह्मणेन मंत्रेण यजति याजयत्यधीते ध्यापयति वा स्थाणुं वर्च्छति गर्ते वा पद्यते प्रवामीयते पापीयान् भवतीत्यनेनार्षपदोदितर्षि
 संबन्धज्ञान इव छंदो देवताद्यज्ञानेऽप्यध्यापकादेरनर्थोक्तेः । तथाप्यक्षरपरिगणनया छंदोज्ञानस्य यया तदक्षरमधिगम्यत इत्यादिना दे
 वताज्ञानस्य अर्थप्रकाशनसामर्थ्यरूपमंत्रलिङ्गेन ब्राह्मणपदोदितविनियोगज्ञानस्य च संभवाद्दृश्य एवात्रोक्ता इति ज्ञेयं ॥ ननु ब्रह्मा देवा
 नां प्रथमः संबभूवेति विरिंचः प्रथमपुत्र इत्युक्तं । सकस्य प्रथमः पुत्रः । किंचाथर्वायज्येष्ठपुत्रायेति अथर्वणोज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तं । सकिम
 पेक्षया ज्येष्ठपुत्रः । किंच अथर्वणो विरिंचज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तमयुक्तं । शिवस्य सनकादीनां वा विरिंचज्येष्ठपुत्रत्वप्रतिपादकतत्तदागमविरो
 धादित्याशंकां प्रमाणेनैव परिहरति ॥ मनोरिति ॥ अंतर इति शेषः । अथर्वा ब्रह्मणो विरिंचादादौ प्रथमं अजनिजातः । अथो अथर्वो
 त्पत्त्यनंतरमेव । मित्रश्च वरुणश्च प्रहेतिर्हेतिश्चोत्पन्नाः । तेन मित्राद्यपेक्षया ज्येष्ठपुत्रत्वमथर्वण इति द्वितीयशंकानिरासः । ब्रह्मण इति पाद
 त्रयेण तृतीयशंकानिरस्ता । कल्पभेदविवक्षया शिवादीनां प्राथम्योपपत्तेरिति । प्रथमशंकानिरासाय ब्रह्मा विष्णो रग्रजः सुत इत्युक्तमि
 भा० । मनोर्वैवस्वतस्यादावथर्वा ब्रह्मणोऽजनि । मित्रश्च वरुणश्चाथो प्रहेतिर्हेतिरेव च । ब्रह्मणः प्रथमे कल्पे शिवः प्रथमजः स्मृतः । सनकाद्यास्तु वाराहे ब्रह्मा विष्णो रग्रज इति ब्रह्मांडे ।

आथर्व०

॥ ३ ॥

तिविवेचनीयं ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ विश्वस्य सर्वस्य । भुवनस्य जगतः । कर्ता गोप्ता च । ब्रह्मा विरिंचः । देवानां मध्ये । प्रथमो विष्णो
 ज्येष्ठपुत्रः सन् । संबभूव उत्पन्नः । स ब्रह्मा सर्वविद्याप्रतिष्ठां प्रतितिष्ठत्यनयेति प्रतिष्ठा । प्रतिपूर्वात्पृष्ठाधातोरात्पसर्गइतिसूत्रेण क
 रणेऽप्रत्ययः । सर्वविद्यानां प्रतिष्ठा सर्वविद्याप्रतिष्ठातां सर्वविद्याप्रतिष्ठापिकां । ब्रह्मविद्याज्ञाने सर्वविद्यानां सफलत्वादिति भावः ।
 ब्रह्मविद्यां विदंति अनयेति विद्या । संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदेति विदधातोः करणे क्यप्रत्ययः । ब्रह्मणो विद्या ब्रह्मविद्यातां । अ
 थर्वाय अथर्ववेद (वेत्त्रे) वक्त्रे । वैवस्वतमन्वंतरे ज्येष्ठपुत्राय । अथर्वण इति वक्ष्यमाणस्यात्रापि संबन्धः । प्राहेतियोज्यं । अकारांता
 थर्वशब्दप्रयोगेणेदं सूचयति । तथाहि । अथर्वणा प्रोक्तो वेदोऽथर्वा । अथर्वन्शब्दात्तेन प्रोक्तमित्यर्थे वसंतादिभ्यश्च गिति ठक्प्रत्यये
 तस्य प्रोक्ताल्लुगिति लुक्सतिवेदविशेषोऽथर्वेत्युच्यत इति महाभाष्ये व्युत्पादितं । अथर्वावक्तव्यत्वेनास्यास्तीत्यथर्वः । अर्श आदि
 भ्योजिति सूत्रेण मत्वर्थेऽच्प्रत्ययेन स्तद्धित इति टिलोपेचसतिवेदविशेषवक्तेति अकारांताथर्वशब्दाल्लभ्यते । तेनाथर्वणो मुनेस्तत्त्वज्ञा
 नयोग्यत्वं सूचितं । अन्यथा अथर्ववेदव्याख्यातृत्वायोगात् । ज्येष्ठपुत्रायेत्यनेन ब्रह्मप्रेमास्पदत्वं सूचितं । ज्येष्ठपुत्रस्य पितृप्रेमास्प
 दतायाः सुप्रसिद्धत्वात् । एवं चानेन विशेषणद्वयेन श्रोत्रानुकूल्यं दर्शितं । श्रोतुः वक्तृप्रेमास्पदत्वं तत्त्वज्ञानयोग्यत्वं चेत्येतद्व्य
 स्यैव श्रोत्रानुकूल्यशब्दार्थत्वात् । प्राहेत्यनेन च श्रोतुः प्रयोजनोद्देशरूपं प्रसंगानुकूल्यं च सूचितं । अन्यथा अथर्वाणं प्रति ब्रह्मणो वेद
 व्याख्यानायोगात् । कर्ता गोप्तेत्यनेन तु वक्रानुकूल्यं सूचितं । तत्र कर्तेत्यनेन ब्रह्मणो विवक्षितार्थतत्त्वज्ञानं करणपाठवंचसूचितं ।

उप० । ब्रह्मादेवानां प्रथमस्संबभूव विश्वस्य कर्ता भुवनस्य गोप्ता । स ब्रह्मविद्यां सर्वविद्याप्रतिष्ठामथर्वाय ज्येष्ठपुत्राय प्राह ॥ १ ॥

उमर्जी०

मंत्रार्थे.

खं० १

॥ ३ ॥

तदुभयाभावे ब्रह्मणो विश्वकर्तृत्वा योगात् । गोप्तेत्यनेन तु विवक्षा अविप्रलिप्सा च सूचिता । तद्व्याभावे तत्त्वज्ञानतज्जन्यपुरुषार्थाभावेन पालनायोगात् । विवक्षितार्थतत्त्वज्ञानादि चतुष्टयमेव चक्रानुकूल्यं । तदनेन ब्रह्मविद्यास्तूयते । यस्मादनुकूलेन चक्रानुकूलं श्रोतारंप्रतितत्प्रयोजनोद्देशेनोपदिष्टा तस्मादियं ब्रह्मविद्याऽतिप्रशस्ताऽवश्यं श्रोतव्याऽध्येतव्याऽध्यापनीया चेति । एवं सर्वज्ञसंप्रदायागतत्वाच्चेयं ब्रह्मविद्या वश्यं प्रेक्षावदुपादेयेति सूचयितुं ब्रह्मणः परमात्मज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तं । तेन विष्णुना ब्रह्माणं प्रति ब्रह्मविद्योपदिष्टेति सूच्यते । ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रब्रूयात् प्रणाय्याय चां (वां) ते वासिन इति श्रुतेरित्यलं पल्लवितेन ॥ १ ॥ एवं ब्रह्मणा अथर्वणे ब्रह्मविद्योपदिष्टेत्युक्तं । इदानीं महातिशयद्योतनार्थं विरिंचोपदिष्टा ब्रह्मविद्या अथर्वमुनिना स्वशिष्यायोपदिष्टेत्याह ॥ अथर्वण इति ॥ स्पष्टार्थोयं मंत्रः । प्रवदेत प्रावदत् । व्यत्ययो बहुलमितिलकारव्यत्ययः ॥ अंगिर इति ॥ अंगीः अंगिरौ अंगिर इति रेफांतशब्दस्य चतुर्थ्यंतरूपमिदं । भरद्वाजस्यापत्यं पुमान् भारद्वाजः । अपत्यार्थे अत इजितिङ्प्रत्ययं बाधित्वा ऋग्यं धकवृष्णि कुरुभ्यश्चेति ऋग्यं । सत्यवहो नामतः ॥ परावरामिति ॥ पराचसावराचपरावरा तामित्यर्थः । ऋगादिविद्यानामेव विवक्षाभेदेन परावरविद्यात्वं । न तु परावरविद्ययोर्भेदोस्तीति दर्शयितुं परावरामितिकर्मधारयनिर्देशः । अभेदे कर्मधारय इति प्रसिद्धेरिति बोध्यं ॥ २ ॥ शुनकस्यापत्यं पुमान् शौनकः ॥ महाशाल इति ॥ सम्यक्प्रत्यब्दं यज्ञकृदित्यर्थः । प्रत्यब्दं यज्ञकृत्सम्यक् महाशालः प्रकीर्तित इति छांदोग्यभा

उप० । अथर्वणेयां प्रवदेत ब्रह्मा अथर्वातां पुरोवाचांगिरे ब्रह्मविद्यां । सभारद्वाजाय सत्यवहाय प्राह भारद्वाजो गिरसे परावरां ॥ २ ॥ शौनको ह वै महाशालो गिरसं विधिवदुपसंपन्नः पप्रच्छ । कस्मिन्नुभगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति ॥ ३ ॥

आथर्व०
॥ ४ ॥

प्योक्तेः ॥ विधिवदुपसन्नइति ॥ समित्पाणिरित्यादिविध्युक्तप्रकारेणविनयपूर्वप्राप्तइत्यर्थः । प्रश्नप्रकारमेवाह ॥ कस्मिन्वि
ति ॥ नुवितर्के । हेभगवः । मतुवसोरुःसंबुद्धौछंदसीतिरुत्वेविसर्गः । हेभगवन्पूज्य । इदं कर्मदेवतादिकंसर्वकेनप्रमाणेनवि
ज्ञातंभवति । विज्ञातंचकर्मादिकंकस्मिन्विज्ञातेसतिविज्ञातफलंभवति । विज्ञातस्याप्यस्यफलंकस्मिन्विज्ञातेसतिभवतीतियाव
त् । एतज्ज्ञानमात्रस्यैवाफलत्वादित्यर्थः । इतिप्रच्छेत्त्यन्वयः ॥ ३ ॥ सर्वकर्मादिकमपरविद्ययाविज्ञातंभवति । विज्ञातंचपरवि
द्याविषयपरमात्मज्ञानेनसफलंभवति । अतोद्वेविद्येवेदितव्येइत्याशयेनप्रश्नद्वयस्याप्युत्तरमाह ॥ तस्मैसहोवाचेति ॥ एवंप्र
श्नद्वयंकृतवतेतस्मैशौनकाय । क्रिययायमभिप्रैतिसंप्रदानमितिसंप्रदानसंज्ञायांचतुर्थी । सअंगिराः । हेतिहर्षे । हृष्टःसन्नुवाचे
त्यर्थः । अपराचेत्यनंतरमितिशब्दोध्याहार्यः । चशब्दौपरस्परसमुच्चयार्थौ । एवशब्दउक्तविभागस्यावधारणार्थः । परैवपरममु
ख्ययावृत्त्याभगवत्प्रतिपादकत्वोपाधिनापरैवसतीविद्याअमुख्यवृत्त्याकर्मादिप्रतिपादकत्वेनापराचभवति । नवस्तुतोव्यक्तिभेदो
स्तीतिसूचयितुंचैवशब्दः । तथाचअवस्थाभेदेनैवविद्याद्वैविध्यं नवस्तुतइतिभावः ॥ ४ ॥ अपरविद्यांदर्शयति ॥ तत्रापरेति ॥
तत्रतयोर्मध्यइत्यर्थः । वर्णानांस्थानप्रयत्नादिनिरूपकंशास्त्रंशिक्षा । कर्मणांसिद्धप्रयोगबोधकोबोधायनाश्वलायनग्रंथःकल्पः ।
तदुक्तंतत्रवार्तिके । सिद्धरूपप्रयोगोयैःकर्मणामनुगम्यते । तेकल्पालक्षणार्थानिसूत्राणीतिप्रचक्षतइति । शब्दानुशासनपरंशा

उप० । तस्मैसहोवाच । द्वेविद्येवेदितव्येइतिहस्मयद्रव्यविदोवदंति । पराचैवापराच ॥ ४ ॥ तत्रापरा । ऋग्वेदोयजुर्वेदस्सामवेदोऽथर्ववेदशिक्षाकल्पोव्याकरणंनिरुक्तंछंदो
ज्यौतिषमिति ॥ ५ ॥

उमर्जी०
मंत्रार्थे.
खं० १

॥ ४ ॥

स्त्रं व्याकरणं । शब्दनिर्वचनपरं शास्त्रं निरुक्तं । गायत्र्युष्णिगादिछंदसां लक्षणनिरूपकं शास्त्रं छंदः । कालनिर्णयकरं शास्त्रं ज्यौतिषं ॥ ५ ॥ अथ भाष्यार्थः ॥ एतदेव ऋगादिशास्त्रं अक्षराधिगतिहेतुत्वोपाधिना परविद्येति भावेनाह ॥ अथ परेति ॥ अत्रोपनिषदः परविद्या इति व्याख्यानमसत् । ऋगादिग्रहणेनैव गृहीतत्वात् । ब्राह्मणपरिव्राजकन्यायश्चागतिकागतिः । तज्जन्यं ज्ञानं परविद्येत्यप्यसत् । अक्षराधिगतिकरणत्वाभावात् । उभयत्रापि प्रमाणविरोधाच्चेति भावेनोपनिषदं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ ऋगाद्या इति ॥ यदा विष्णोर्नवाचका इति ॥ त्रेतादिकालबलेन विष्णोरन्यत्रादरेण स्वकीययोग्यतावशेन च यदा ऋगाद्याः न विष्णोर्वाचकाः किंतु कर्मादिप्रतिपादकाः तदा ऋगाद्याः अपरविद्याः । यदा तु ऋगाद्याः ब्रह्ममीमांसाशास्त्रव्युत्पादितन्यायोपकृताः संतो विष्णोर्वाचकास्तदा ता एव परमाविद्याः । परविद्या इत्यर्थः । विद्या इत्येतदनुसारेण ता इति स्त्रीलिंगं । णेरणौ यत्कर्मणौ चेत्स कर्तानाध्यान इति सूत्रे यत्कर्म सकर्तेति वत् शैल्यंहियत्साप्रकृतिर्जलस्येत्यादिवच्चेति ध्येयं । अत्रानुभवसिद्धत्वादुपनिषदुक्तत्वाच्च वेदादीनां कर्मादिप्रतिपादकत्वमपरविद्यात्वं च नोपपादनीयं । किंतु विष्णुप्रतिपादकत्वं परविद्यात्वं च । तत्राद्यं प्रमाणांतरेणोपपादयति ॥ ऋग्भिरिति ॥ हौत्रेणेति तृतीयासप्तम्यर्थे । ये होतारः हौत्रेण हौत्रे । यज्ञे ऋग्वेदमंत्रशंसनकर्ता होता । अध्वर्यूद्गातृ होतारो यजुःसामर्ग्विदः क्रमादितिकोशात् । तस्येदं हौत्रं । तस्मिन् हौत्रे कर्मणि ऋग्भिः शंसन्ति । ते विष्णुमेव शंसन्ति । तथा ये औद्गात्रे उद्गातुः सामवेदविदः इदं औद्गात्रं ।

भा० । ऋगाद्या अपरविद्या यदा विष्णोर्नवाचकाः ॥ ता एव परमाविद्या यदा विष्णोस्तुवाचका इति परमसंहितायां । ऋग्भिर्हौत्रेण शंसन्ति तथौद्गात्रेस्तु वन्ति ये । विष्णुमेव तथा तस्मै यजुर्भिरपि जुह्वति । स्तुवंत्याथर्वणैश्चैनं सेति हासपुराणकैः ।

आथर्व०

॥ ५ ॥

तस्मिन्कर्मणि । सामभिरितिशेषः । स्तुवंति । तेविष्णुमेवस्तुवंति । अत्रहोतारोऽप्रगीतमंत्रैःस्तुवंति । उद्गातारस्तुप्रगीतमंत्रैरिति विवेकः । तथा ये यजुर्भिर्जुह्वति तेपितस्मैविष्णवएवजुह्वति । क्रिययायमभिप्रैतिसंप्रदानमिति संप्रदानत्वे तस्मादित्यत्रचतुर्थीति ध्येयं । सेतिहासपुराणकैः आथर्वणैश्च एनंविष्णुंस्तुवंति । भागवताइतिशेषः । ननुसर्वेपिभागवताः ऋगादिभिर्विष्णुमेवकुतस्तुवंतीत्यत आह ॥ नविष्णोरिति ॥ हिशब्दोहेतौ । यस्मात्तेहोत्रादयोभागवतोत्तमाः अतिशयितभगवद्भक्तियुक्ताः तस्मादतिशयितभक्तिरूपकारणेनतंविष्णुं । वेदादिकरणैरितिशेषः । सर्वोत्तमंजानंतःसंतोविष्णोःसदृशंततःपरमंचनमन्वते । तस्माद्धोत्रादयोविष्णुमेवस्तुवंतीत्यर्थः । ननुतथापिनसर्वेषांऋगादीनांविष्णुवाचकत्वसिद्धिः । उक्तप्रमाणेनहोत्रादिकर्मणिनियुक्तानामेवऋगादीनांभगवद्वाचकत्वलाभादित्यत आह ॥ वेदइति ॥ चतथाशब्दाःपरस्परसमुच्चयार्थाः । एवशब्दस्यविष्णुरेवेत्यन्वयः । सर्वत्रेत्येतद्वेदादीनांचतुर्णामपिविशेषणं । नन्वेनेनप्रमाणेनसर्वेषांवेदादीनांविष्णुपरत्वमेवसिद्धं । ननुब्रह्मपरत्वं । विष्णुब्रह्मणोःशबलशुद्धभेदेनभिन्नत्वादित्याशंकांतुध्यत्वितिन्यायेनपरिहरन्सर्वेषांब्रह्मपरत्वेप्रमाणमाह ॥ एतदंतेचेति ॥ ऋगादिपंचधासंस्थं । ऋग्यजुःसामाथर्वेतिहासपुराणारूपपंचमवेदभेदेनपंचधास्थितंशब्दब्रह्म शब्दजातं । विजानतां विशेषेणउपक्रमादिश्रुतिलिंगादियुक्त्यनुसंधानविशेषेणजानतांवेदार्थज्ञानिनां संबंधमात्रेष्वपि तान्प्रति । आदावंतेचमध्येचएतद्ब्रह्मैवोक्त्वाप्रशाम्यति पूरिता

भा० । नविष्णोस्सदृशंकिंचित्परमंचापिमन्वते । सर्वोत्तमंजानंतस्तेहिभागवतोत्तमाः । वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा । आदावंतेचमध्येचविष्णुस्सर्वत्रगीयते । एतदंतेचमध्येचब्रह्मैवोक्त्वाविजानतां । ऋगादिपंचधासंस्थंशब्दब्रह्मप्रशाम्यति ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ५ ॥

कांक्षंभवतीत्यर्थः । ननु सर्ववेदानां विष्णुपरत्वप्रतिपादनाय तत्र तत्र स्तुवंतीत्युक्तं । सा चाविद्यमानस्तुतिः किं न स्यादित्याशंकां परिहर्तुमुक्तार्थे प्रमाणांतरमाह ॥ यं वा केष्वाति ॥ वाकानुवाकौ यजुर्वेदगतप्रकरणविशेषौ । निषदुनिषदा वथर्ववेदगतप्रकरणविशेषौ । सत्येष्विति वाकादीनां सर्वेषां हेतुगर्भविशेषणं । अबाधितार्थकेष्वित्यर्थः । तथा च भागवताः सत्यकर्माणं अबाधितसर्जनादिकर्मविशिष्टं । सत्यं साधुगुणपूर्णं । यं विष्णुं । सत्येष्वबाधितार्थकेषु वाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सु सामसु स्तुवंतीतियोज्यं । यमित्यस्य प्रमाणगतेन पूर्वोक्तोत्तरेण वा तच्छब्देनान्वयः । अनेन वेदैर्विद्यमानगुणकर्मस्तुतिरेव क्रियते । अन्यथा बाधितार्थकत्वेन वेदानामप्रामाण्यप्रसंगात् । न चेष्टापत्तिः । वेदानामबाधितार्थकत्वादित्युच्यते । तेन वेदानां नाविद्यमानस्तुतिपरत्वं शङ्कनीयमिति भावः । ननु वेदानां कर्मादिवाचकत्वमनुभवसिद्धं । विष्णुवाचकत्वं तु प्रमाणैः साधितं । अतस्तात्पर्यविषयवाक्यार्थभेदाद्वाक्यभेदप्रसंग इत्याशङ्क्य महावाक्यभेदो नास्त्येव । वेदमहातात्पर्यविषयार्थस्यैकत्वात् । अवांतरवाक्यभेदस्तु दोष एव न भवति । अन्यथा तिप्रसंगादित्याशयेन वेदानां विष्णौ महातात्पर्यकर्मादाववांतरतात्पर्यमित्यर्थप्रतिपादकं प्रमाणांतरं पठति ॥ सर्वे वेदा इति ॥ सर्वे वेदाय त्पदं आ सम्यक् महातात्पर्येणेति यावत् । मनंति प्रतिपादयंति । मन्ना अभ्यास इति धातोः । यत्प्रति यज्ज्ञानोद्देशेन । सर्वाणि कायिकवाचिकमानसानि तपांसि वदंति । ननु वेदाः भगवज्ज्ञानोद्देशेन तपांसि प्रतिपादयंतीत्येतदेव कुत इत्यत उक्तं ॥ यदिच्छंति इति ॥

भा० । यं वाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सु । स्तुवंति सत्यकर्माणं सत्यं सत्येषु सामसु । सर्वे वेदाय त्पदमनंति तपांसि सर्वाणि च यद्वदंति । यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यचरंति तत्तेषां दंसं ग्रहेण प्रवक्ष्ये ।

आथर्व०

॥ ६ ॥

यद्भगवत्स्वरूपं ज्ञातुमिच्छंतो धिकारिणः ब्रह्मचर्यं उपलक्षणमेतत् त्रिविधं तपश्चरन्तिकुर्वन्ति यत्पदं गम्यं तत् ते संग्रहेण प्रवक्ष्ये इत्यन्वयः । अत्र यत्पदमित्यस्यान्वयप्रदर्शनार्थमुत्तरार्धोदाहरणं । तेन तद्वैयर्थ्यमिति शङ्कानिरासः । ननु यदि वेदानां विष्णुवदेव तां तरेपि महातात्पर्यस्यात्तर्हि महावाक्यभेदोपि स्यादेव । महातात्पर्यविषयार्थभेदादित्याशङ्कां परिहर्तुं वेदानां विष्णावेव महातात्पर्यं नान्यत्रेत्यर्थप्रतिपादकं भगवद्गीतावाक्यं पठति ॥ वेदैश्चेति ॥ अहमेव वेद्य इत्येवकारेण भगवदन्यस्य वेदवेद्यत्वं निषिध्यते । न च तद्युक्तं । अवांतरतात्पर्येण भगवदन्यस्यापि वेदवेद्यत्वाङ्गीकारादतो महातात्पर्येणाहमेव सर्वैरपि वेदैर्वेद्यः । अन्यस्त्ववांतरतात्पर्येणेति लभ्यते । तथा च महातात्पर्यविषयस्यैकत्वान्न महावाक्यभेद इति भावः । एवं सर्ववेदानां विष्णुवाचकत्वं यदा विष्णोस्तु वाचका इत्यनेन युक्तं तत्प्रमाणैरुपपादितं । इदानीं ता एव परमाविद्या इत्युक्तमृगादीनां परविद्यात्वं प्रमाणेनैवोपपादयति ॥ चतुर्दशेति ॥ स्थानशब्दो निमित्तार्थः । निग्रहस्थानमिति यथा । विद्याशब्दो ज्ञानवाची । विद्यायाः स्थानानीति तत्पुरुषः । ततो महच्छब्देन कर्मधारयः । तथा च महाविद्यास्थानानि परविद्या इत्येकोऽर्थः । तथा च ऋगादिचतुष्टयमिति हासः पुराणं शिक्षादिषडङ्गानि मन्वादिस्मृतिः मीमांसा चेति चतुर्दश परविद्यावेदितव्या इति श्रुत्यर्थः । ऋग्यजुःसामाथर्वाख्याः पंचरात्रं च भारतं ॥ मूलरामायणं चैव पुराणं भगवत्परं ॥ वेदा इत्युच्यते सद्भिः शिक्षाद्याः स्मृतयस्तथा । अङ्गानि सत्यं मीमांसा तद्विद्यायतनं त्रयमिति स्मृतौ ऋगादीनामेव विद्यास्थानत्वरूपविद्यायतनत्वाभिधानादिति भावः । चतुर्दशेति मूलश्रुतौ चतुर्दशत्वेनोक्तानां परविद्यानां ऋग्यजुरिति स्मृतौ

भा० । वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतं कृद्वेदविदेव चाहमिति भारते । चतुर्दश महाविद्यास्थानानि वेदितव्यानि भवन्तीति च मूलश्रुतिः ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ६ ॥

विवक्षाविशेषवंशेनत्रित्वमुक्तमतोनविरोधः । नचपुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमिश्रिताः ॥ वेदाःस्थानानिविद्यानांधर्मस्यचचतु
र्दशेत्यनेनविरोधइतिवाच्यं । तत्रन्यायशब्देननीयतेनिर्णीयतेवेदार्थोऽनेनेतिव्युत्पत्त्याइतिहासग्रहणात् । एतेन ऋग्यजुःसामाथ
र्वाख्याःपंचरात्रंचभारतं ॥ मूलरामायणंचैवपुराणंभगवत्परमितितलवकारभाष्येपंचरात्रादीनांपृथग्रहणात्तद्विरोधइत्यपास्तं । पं
चरात्रादीनामपीतिहासपदेनैवग्रहणसंभवात्तेषामपीतिहासत्वात् । तदुक्तं । भारतंपंचरात्रंचमूलरामायणंतथा ॥ इतिहासइतिप्रो
क्तमिति । यदाविष्णोस्तुवाचकाइतिकालविशेषेऋगादीनांविष्णुवाचकत्वमुक्तं । यदाशब्दप्रयोगात् । तत्प्रमाणेनैवोपपादयति ॥
पंचरात्रमिति ॥ पंचरात्रमृगाद्याश्चेतिसर्वं पुरा कृतयुगे एकं एकविषयमभवदित्यर्थः । तदुपपादयति ॥ मूलवेदइतीति ॥
हिशब्दोहेतौ । तदेत्यस्यैवविवरणंकृतयुगइति । कालइतिस्वरूपकथनं । यस्मादृगादेःसर्वस्यकृतयुगेमूलवेदइति आख्या संज्ञा
तस्मात्तत्सर्वंएकविषयमभवदितियोजना । अयमाशयः । मूलवेदयतीतिमूलवेदः । मूलशब्दोपपदात्पुन्यंतात्विदज्ञानइत्यस्मा
द्धातोःकर्मण्यणितिसूत्रेणकर्तर्यणप्रत्ययः । णेरनिटीतिणिलोपः । उपपदमतिङितिसमासः । ततश्चमूलवेदशब्दोमूलकारणज्ञापक
माचष्टे । मूलकारणंचविष्णुरेव । मुख्यामुख्ययोर्मुख्येसंप्रत्ययइतिन्यायात् । अतोमूलवेदइतिसंज्ञाबलादृगादिकंसर्वमेकविषय
मितिकल्प्यते । नचमूलवेदशब्दोरूढएवास्त्वितिवाच्यं । योगसंभवेरूढिकल्पनस्यप्रोक्ष्यधिकरणन्यायविरुद्धत्वात् । तदुक्तं ।
भवेतांयदिवृक्षस्यवाजिकर्णौकथंचन । अदृष्टांसमुदायस्यकःशक्तिंजातुकल्पयेदिति । ननुऋगादिसंज्ञांतरसद्भावात्कथंमूलवेदइति

भा० । पंचरात्रमृगाद्याश्चसर्वमेकंपुराभवत् । मूलवेदइतिह्याख्याकालेकृतयुगेतदा ।

आथर्व०

॥ ७ ॥

ह्याख्येत्युक्तमित्यत आह ॥ नैव कर्त्ता मेति ॥ विभक्तानामेव वेदानामृगादिसंज्ञा । कृतयुगे च न वेदविभागः । तस्माद्दृगादिसंज्ञानास्ति
किंतु मूलवेद इत्येव संज्ञेति भावः । नन्वेवं पंचरात्रमृगाद्याश्चेति कृतयुगे कथमृगादिव्यवहार इति वाच्यं । सूत्रशाटकन्यायेन भाविभावेन
व्यवहारोपपत्तेरिति । युक्त्यन्तरेणापि सर्वमेकविषयकमित्येतमर्थमुपपादयितुमाह ॥ नैव चेति ॥ किंचेति चार्थः । इंद्रादिशब्दप्रवृत्ति
निमित्तानां परमैश्वर्यादीनां विष्णोरन्यत्र निरवधिकानामनन्यायत्तानां चाभावादिति भावः । तर्हीन्द्रादिशब्दानां निरर्थकत्वेन पदत्वं न
स्यादित्यत आह ॥ ब्रह्मरुद्रेति ॥ नामानि सर्वाण्यमाविशंति । इंद्रं मित्रं वरुणं मग्निमाहुरित्यादि श्रुतेरिति भावः । नैव चेत्यादि वाक्यद्व
यस्यायं भावः । इंद्रादिशब्दवाच्यत्वमन्येषां नास्ति किंतु विष्णोरेव । अतः इंद्रादिसूक्तात्मको वैश्वानरादिविद्यात्मकश्च सर्वोऽपि वेदो वि
ष्णवेकविषयः । अन्यथा अप्रामाण्यप्रसंगादिति । सर्वमेकविषयकमित्यर्थं हेत्वं तरेणाप्युपपादयितुमाह ॥ देवतात्वेनेति ॥ कार्तयुगे
र्जनैस्तावद्विष्णुर्देवतात्वेनेज्यः । यागो नाम मंत्रपूर्वदेवतामुद्दिश्य द्रव्यत्यागः । तथा च मंत्रोच्चारणपूर्वकं विष्णुर्देवतायागे कृते मंत्राणां
विष्णुविषयकत्वं सिद्धयति । अन्यविषयकमंत्रेणान्ययजनासंभवादिति भावः । ननु विष्णुरेव यदि देवतात्वेनेज्यः तर्हि ब्रह्मादियजनाभा
वप्रसंग इत्याशंक्य किं सर्वथा यजनाभाव आपाद्यते किं वा देवतात्वेनेति विकल्पाद्यं निराकरोति ॥ ब्रह्माद्या इति ॥ ब्रह्माद्यामनुनामकाः
सर्वा देवताः वक्तृत्वेन भगवत्स्वरूपोपदेष्टृत्वेन गुरुत्वेन पितृत्वेन कारित्वेन करोतीति कारी । नंदिग्रह्यादिसूत्रेण ग्रह्यादित्वाणि

भा० । नैव कर्त्ता मादिनामानितदावेदस्य चाभवन् । नैव चेन्द्रादिनामानि विष्णोरन्यत्र कुत्रचित् । ब्रह्मरुद्रेन्द्रपूर्वेस्तु नामभिः प्रोच्यते हरिः । देवतात्वेन पूज्यस्सः ब्रह्माद्यामनुनाम
काः । वक्तृत्वेन पितृत्वेन कारित्वेनैव चादरात् । इज्यंते देवतास्सर्वाननुदेवतया क्वचित् ।

उमजी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ७ ॥

निः । तस्यभावःकारित्वं । तेनभगवत्पूजाकारित्वेनच । आदरात् । ल्यब्लोपनिमित्तापंचमी । आदरंविधायइज्यंतएव । तथाहि
यथाइतरयुगेषुगुर्वादयःनदेवतात्वेनेज्यंतेकिंतुगुरुत्वेनैव । तथाकृतयुगेपिब्रह्मादयोगुरुत्वेनेज्यंते । अतःसर्वथायजनाभावापादनं
नयुक्तमितिभावः । अत्रब्रह्माद्याइत्येवोक्तेअपभ्रष्टदेवानामपिप्रतीतिःस्यात् । तेषामपिब्रह्मादिनामकत्वात्देवत्वाच्च । तथाचइ
ज्यंतइत्युक्तमयुक्तंस्यात् । अपभ्रष्टाअदेवाश्चब्रह्माद्याख्यायुताअपि । देवसंज्ञाश्चदीनत्वात्पूजयेयुर्नतान्कचिदिति तत्पूजानिषेधादि
त्यतउक्तंमनुनामकाइति । मनवोबोधवैशिष्ट्याद्देवाब्रह्मादयःस्मृताइतिस्मृत्याब्रह्मादीनांमनुनामकत्वंबोध्यं । मनुनामकाइत्येवोक्ते
स्वायंभुवादिमनूनांप्रतीतिःस्यात् । तथाचब्रह्मादीनामिज्यत्वासिद्धिरित्यतउक्तंब्रह्माद्याइति । देवताइतितुब्रह्मादीनांकेनचिद्रूपेणपू
ज्यत्वसमर्थनाय । तथाहि । ब्रह्मादयस्तावद्देवत्वात्पूज्याः । देवान्भावयतानेनेत्याद्युक्तेः । नचतेदेवत्वेनरूपेणपूज्याः । उत्तरत्रनिषेधात्
किंतुवक्तृत्वादिनाप्रकारांतरेणेतिबोध्यं । देवतात्वेनयजनाभावआपाद्यइतिद्वितीयपक्षमिष्टापत्त्यादूषयति ॥ नतुदेवतयेति ॥ विप्र
क्षत्रियविदूश्शूद्रवर्णभेदेनसर्वशः । मनवोमानवाश्चैवसंपूज्यानैवदेवताइतिस्मृतौ ब्रह्मादिदेवताःनैवसंपूज्याइतितावदुक्तं । नचस
र्वथातत्रपूजाभावोभिप्रेतः । इज्यंतदेवताःसर्वाइत्यादिविरोधात् । अतःसविशेषणेहीतिन्यायेनदेवतात्वेननैवसंपूज्याइत्यर्थस्यव
क्तव्यत्वादितिभावः । ननुकार्तयुगैर्जनैर्विष्णुरेवदेवतात्वेनेज्यइत्युक्तमयुक्तं । बीजाभावात्प्रयोजनाभावाच्चेत्यतआह ॥ अनन्य
याजिनइति ॥ तुशब्दोयस्मादित्यर्थे । येविष्णुंयजंतितेकार्तयुगाजनाः । यस्मादनन्ययाजिनः अन्ययजनंविनाविष्णुयजनस्व

भा० । अनन्ययाजिनस्तेतु

आथर्व०

॥ ८ ॥

भावाः तस्मात्तंहरिमेवप्राप्नुवन्ति । मद्भक्तायांतिमामपीतिगीतोक्तेरितिभावः । अत्रअनन्ययाजिनइत्यनेनयोग्यताख्यंनिमित्तमुक्तं ।
 णिनिप्रत्ययस्यसुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्यइतिसूत्रेणस्वभावार्थत्वावगमात् । स्वभावोयोग्यतेत्यनर्थान्तरं । तदुक्तं । स्वभावाख्या
 योग्यतायाहठाख्येति । प्राप्नुवन्तीतिफलमुक्तं । तथाचबीजप्रयोजनसद्भावात् देवतात्वेनचेज्यःसइत्युक्तमुपपन्नमितिभावः । अ
 स्तुसर्वमेकविषयकं । ततःकिमित्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ कृतयुगेसर्वस्यापिवेदस्यविष्णवेकविषयकत्वात्किंचन व्यपदेशभेदप्रयु
 क्तंवा प्रतिपाद्यभेदप्रयुक्तंवा पूज्यभेदप्रयुक्तंवा पारावर्यं परापरविद्याभेदः वेदेनास्तीत्यर्थः । तथापिवक्तृभेदाद्वेदेपारावर्यंभविष्यती
 त्यतआह ॥ हरेरिति ॥ यस्माद्गाद्याःअनुव्याख्याताः निश्चसितमेतद्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोऽथर्वागिरसइतिहासःपुराणः
 श्लोकाःसूत्राण्यनुव्याख्यानानीतिश्रुत्युक्तग्रन्थाःतुरगाननात्हरेरुत्थितास्तस्माद्वेदेपारावर्यंनास्तीत्यन्यथः । अस्त्वेवंवेदेपारावर्या
 भावस्ततःकिमित्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ यस्मात्वेदेपारावर्यंनतस्मात्कार्तयुगोजनःसर्वैर्वेदैर्हरियजेत्पूजयेत्जानीयाच्चेत्य
 र्थः । तथाआचारोप्यस्तीत्याह ॥ तस्मादिति ॥ अत्रापभ्रष्टव्यावृत्त्यैमनवइति ॥ स्वायंभुवादिमात्रप्रतीतिव्यावृत्त्यैब्रह्मादय
 इति । एवंमरीच्यादिनामकापभ्रष्टव्यावृत्त्यैमानवाइत्युक्तं । मनुपुत्रमात्रप्रतीतिव्यावृत्त्यैमरीच्याद्याइत्यध्याहार्यं । मरीच्यादीनां
 मानवनामकत्वंतु मरीच्याद्यास्तुतत्पुत्रामानवानामतःस्मृताइतिस्मृतिसिद्धं । ननुयदिकृतयुगेसर्ववेदैर्हरिःपूज्योज्ञेयश्च तर्हिहरि

भा० । तस्मात्कार्तयुगजनाः । प्राप्नुवन्तिहरितंचतस्माद्वेदेनकिंचन । पारावर्यं हरेर्यस्मादुत्थितास्तुरगाननात् । ऋगाद्याअनुव्याख्यातास्तस्मात्सर्वैर्हरियजेत् । तस्माद्ब्रह्मा
 दयस्सर्वेमानवोमानवास्तथा । यजंतिसर्ववेदैस्तंजानंतिचविनिश्चयात् ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ८ ॥

यजनादावशक्तस्यतूष्णींभावःप्राप्तइत्यतआह ॥ अशक्तइति ॥ सर्ववेदैर्हरियजनादावशक्तइत्यर्थः । कार्तयुगोजनस्त्रिविधः । उत्तममध्यमाधमभेदात् । तत्रोत्तमःसर्वैर्यजेत् । मध्यमोऋगाद्यैस्तंयजेत् । अधमस्तुपंचरात्रेणेत्येवंव्यवस्थितविकल्पसूचनार्थमथवेत्युक्तं । एवंकृतयुगेहरियजनप्रकारमुक्त्वात्रेतादौतमाह ॥ ऋगाद्यैरेवेति ॥ ऋगाद्यैस्त्रिभिरेवेत्यर्थः ॥ त्रैतैरिति ॥ त्रेतायांभवास्त्रैताःतैरित्यर्थः । कार्तयुगजनापेक्षयावैलक्षण्यसूचनायभिन्नैरितिजनविशेषणं । योग्यताभेदवद्भिरित्यर्थः । इदंचऋगाद्यैरित्यस्यापिविशेषणं । तत्रविभक्तैरित्यर्थः । तथाचभिन्नैर्योग्यताभेदवद्भिस्त्रैतैर्जनैः सहरिः भिन्नैःविभक्तैः ऋगाद्यैस्त्रिभिरेवेष्टः पूजितोज्ञातश्चभवतीतियोज्यं । एवंद्वापरीयैरित्यादिभाष्यमपियोज्यं । ननुयुगचतुष्टयेचतुर्विधंयजनादिकमुक्तं । तत्रकिंनिमित्तमितिचेत् । योग्यतावैचित्र्यमितिब्रूमः । एतच्चभिन्नैरित्यादिनासूचितं । निमित्तांतरमप्याह ॥ एकइति ॥ कृतयुगेहरियजनाद्यंगवेदस्याविभक्तत्वं त्रेतायांत्रेधाविभक्तत्वं द्वापरेपंचधाविभक्तत्वं कलौप्रायेणोत्सन्नत्वं चेतिनिमित्तचतुष्टयेनकृतयुगादौहरियजनादिचातुर्विध्यमितिभावः । ननुयदित्रेतादियुगेऋगाद्यैरेवेत्यादिनियमस्तर्हिंसर्ववेदैर्हरियजनादौशक्तानांब्रह्मादीनांत्रेतादौतदभावःस्यात् । अन्यथोक्तनियमभंगप्रसंगइत्यतआह ॥ मुख्यइति ॥ कृतयुगेउत्तम

भा० । अशक्तःपंचरात्रेणऋगाद्यैर्वाथतंयजेत् । ऋगाद्यैरेवसत्रैतैर्भिन्नैरिष्टोजनैर्हरिः । द्वापरीयैर्जनैर्विष्णुःपंचरात्रैस्तुकेवलैः । कलौतुनाममात्रेणपूज्यतेभगवान्हरिः । एको वेदःकृतेह्यासीत्रेमायांसत्रिधाभवत् । सएवपंचधाजातोद्वापरंप्राप्यवैयुगं । उत्सन्नस्तकलंप्राप्यवेदःप्रायेणसर्वशः । मुख्योधर्मःकार्तयुगोवर्तितव्यःकलावपि । त्रेतादौतदशक्त्या हिधर्मोन्यःसंप्रकीर्तितः ।

आथर्व०

॥ ९ ॥

मध्यमाधमभेदेनहरियजनादित्रैविध्यस्योक्तत्वात्तत्रोक्तमाधिकारिकर्तव्यधर्मसंग्रहार्थमुख्यइत्युक्तं ॥ वर्तितव्यइति ॥ अंतर्णी
 तण्यर्थोयं । प्रवर्तयितव्यइत्यर्थः । कलावपीत्यपिशब्देनत्रेताद्वापरयोःसमुच्चयः । एवंतर्हिऋगाद्यैरेवसत्रैतैरित्यादिनियमभंगइत्य
 तआह ॥ त्रेतादाविति ॥ तथाचोक्तनियमस्याशक्तविषयत्वान्नोक्तनियमभंगइतिभावः ॥ तदशक्त्येति ॥ मुख्यकार्तयुगधर्मा
 नुष्ठानाशक्त्येत्यर्थः ॥ अन्यइति ॥ ऋगाद्यैरेवेत्यादिनोक्तइत्यर्थः । कृतयुगेऋगादिकंसर्वविष्णुप्रतिपादकमित्युक्तं । तत्रनिमित्त
 माह ॥ कृतइति ॥ चशब्दोयस्मादित्यर्थे । तथाशब्दस्तस्मादित्यर्थे । यस्मात्कृतेसर्वेपिपुरुषाःभागवताःभगवद्भक्ताः त
 स्मात्कृतेसर्वेपिवेदाः भगवताःभगवत्प्रतिपादकाः । तथाचकार्तयुगानांसर्वेषांभगवद्भक्तिरूपनिमित्तसद्भावात्कृतेसर्ववेदेभ्योपि
 भगवत्प्रतीतिर्भवितुमर्हति । योहियत्रादरवानूतस्यैवतद्वस्तुविद्यमानमपिस्फुरतीतिन्यायादितिभावः । एवंकृतयुगेसर्ववेदानां
 विष्णुप्रतिपादकत्वेनिमित्तमुक्त्वा त्रेतादौतदभावेनिमित्तमाह ॥ त्रेतायामिति ॥ पुरुषपक्षेविषयशब्देनादरविषयोग्राह्यः ।
 वेदपक्षेतुतत्प्रतिपाद्योविषयः ॥ त्रैविद्यतामिति ॥ त्रिविधाविद्यात्रिविद्या । तामधीयतेविदंतिवात्रैविद्याः । तदधीतेतद्वेदे
 तिसूत्रेणाणप्रत्ययः । उक्थादित्वात् ठक्प्रत्ययस्तुनभवति । विद्याचानंगक्षत्रधर्मत्रिपूर्वेतितन्निषेधात् । वेदाध्ययनतदर्थज्ञानवंतः
 तेषांभावस्त्रैविद्यतातामित्यर्थः । तदयमर्थः । यस्मात्त्रेतायांपुरुषाभिन्नविषयाःभिन्नभिन्नार्थविषयकादरवंतः तस्मात्त्रैविद्यतामु
 क्तरूपां गताः । अतःसर्ववेदाःभिन्नविषयाः भिन्नभिन्नार्थप्रतिपादकाइति । तदनेनत्रेतायांसर्ववेदानांभिन्नभिन्नार्थप्रतिपादकत्वे

भा० । कृतेभागवतास्सर्ववेदाश्चपुरुषास्तथा । त्रेतायांभिन्नविषयास्ततस्त्रैविद्यतांगताः ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ९ ॥

पुरुषनिष्ठान्यादरोनिमित्तमित्युक्तंभवति । नन्वेवंसतित्रेतायुगस्थानामेवजनानांत्रैविद्यतांगताइतिविशिष्योक्तिरयुक्ता । त्रिविधवेदा
ध्ययनतदर्थज्ञानवच्चरूपत्रैविद्यशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्य कृतयुगस्थभागवतेष्वपिसद्भावादितिचेत् उच्यते । त्रेतायुगस्थाजनास्त्रि
विधाः । मुक्तियोग्यनित्यसंसारितमोयोग्यभेदात् । तत्रमुक्तियोग्याःविष्णोस्सर्वप्रकारेणाधिक्यरूपवेदार्थज्ञानवंतः । नित्यसंसा
रिविशेषाःराजसराजसास्तुविष्णोःकिंचिदुत्तमत्वरूपवेदार्थज्ञानवंतः । द्वेषिणस्तुब्रह्मादिसाम्यतद्धीनत्वरूपवेदार्थज्ञानवंतः ।
तेषामापाततो जनितोतविष्णोरित्यादिवेदेभ्यस्तस्यैवार्थस्यप्रतीतेः । तदेवमुक्तप्रकारेणत्रेतायुगस्थजनानांभिन्नभिन्नवेदार्थज्ञान
वच्चात्त्रैविद्यतांगताइतिविशिष्योक्तिर्घटते । नचैवंकार्तयुगाजनाइति तत्रतदनुक्तिः । एवंत्रेतायांवेदानांभिन्नभिन्नार्थप्रतिपादक
त्वाद्देवास्त्रिविधतांगताइत्यपिबोध्यं । एवमुपपादितमर्थमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ यस्मान्मुख्यःकार्तयुगोधर्मःसर्वदाक
र्तव्यः यस्माच्चसर्ववेदाःभगवद्विषया स्तस्मात्सर्वैःपुरुषैःसर्वदाएकःसनातनोविष्णुरेवसर्ववेदैर्विद्यःस्तुत्यः । वदिअभिवादनस्तुत्योरि
त्युक्तेः । स्तुतिपूर्वकंसोपचारैरर्घ्यपाद्यादिषोडशोपचारसहितैर्यज्ञैःपूज्यः । ततोऽदृष्टद्वाराअंतःकरणशुद्धौसत्यांज्ञेयः । श्रोतव्योमं
तव्योध्येयश्चेत्यर्थः । प्रागृगाद्यैरेवसत्रैतैर्भिन्नैरिष्टोजनैर्हरिरित्यादिनापुरुषशक्त्यल्पत्वापेक्षयात्रेतादौसर्वप्रकारेणविष्णुसर्वोत्तमत्वप्र
तिपादकत्वाभावउक्तः । त्रेतायांभिन्नविषयाइत्यनेनतुभिन्नविषयकादरान्निमित्ताद्भिन्नभिन्नप्रतिपादकत्वमित्युक्तं । इदानींकालब
लादपितथेत्याह ॥ वेदवादाइति ॥ वेदानांवादाःमुखतोवचनानि । वादोविषयकत्वंचमुखतोवचनंस्मृतमित्युक्तेः । आपात

भा० । तस्मादेकस्सर्ववेदैर्ज्ञेयोविष्णुस्सनातनः । पूज्योयज्ञैस्सोपचारैर्ध्यैर्व्यश्चसर्वदेत्यादिनारायणसंहितायां । वेदवादाश्चानुयुगंहसंतीतिचनःश्रुतिरितिभारते ।

आथर्व०

॥ १० ॥

तोविष्णुप्रतिपादनशक्त्यर्थः ॥ अनुयुगं हसतीति ॥ कृतयुगेतत्सामर्थ्यात्सर्ववेदानां विष्णुप्रतिपादनशक्तिराविर्भूता । त्रे
 तायां तु तत्कालबलाद्विष्णुप्रतिपादनशक्तिर्हसिता भवति । द्वापरादौ तु ततोऽप्याधिक्येन हसिता भवतीत्येवं वेदवादाः अनुयुगं युग
 गशब्देन कृतादिचतुर्युगं ग्राह्यं । युगस्यानुपूर्व्येणानुयुगं । अव्ययं विभक्तीत्यादिसूत्रेणानुपूर्व्येऽव्ययीभावः । युगक्रमेणेत्यर्थः । वे
 दवादाः युगक्रमेण हसतीति नः श्रुतिः । अस्मत्कर्तृकं श्रवणमस्तीत्यर्थः । श्रुतमिति पाठेतु भावेऽक्तप्रत्यय इति बोध्यं । न नूतप्रमाणैः
 सर्ववेदानां विष्णुपरत्वमुपपाद्य परविद्यात्वं समर्थितं । तदयुक्तं । सर्ववेदवङ्गं थांतरस्यापि विष्णुप्रतिपादकत्वे किं ऋगाद्याः परविद्याः
 किं वाग्रं थांतरमिति संदेहापातात् । यथा तदक्षरमधिगम्यत इत्युक्ताक्षराधिगतिकरणत्वस्योभयत्र साम्यादित्यत आह ॥ वेदैश्चेति ॥
 तथा चान्यस्य विष्णुप्रत्यायकत्वाभावाद्देवादीनामेव विष्णुप्रत्यायकत्वेन परविद्यात्वनिर्णयोपपत्तिरिति भावः । वेदैश्च पंचरात्रैश्चेति
 करणे तृतीया । चशब्दोपरस्परसमुच्चयार्थः । पंचरात्रैरितिसंहिताभेदाद्बहुवचनं । भक्त्या यज्ञैरिति हेतौ तृतीया । तथा शब्द उप
 मायां । यथा वेदादिभिर्दृश्यस्तथा भक्त्यादिभिरिति । एवशब्दो वेदैरेवेत्यवधारणार्थः । चशब्द इतरेतरयोगे । भक्त्यादि
 मिलितानामेव वेदादीनां ज्ञानकरणत्वात् । वेदैरेवेत्यवधारणव्यावर्त्यमाह ॥ नान्यथा दृश्य इति ॥ वेदादिव्यतिरिक्तग्रंथेन भ
 क्त्याद्यन्यसाधनेन च ज्ञेयोनेत्यर्थः । स्यादेतत् । यदि परापरविद्याविभागकर्तुरंगिरसो मुनेः ऋगादीनामेवावस्थाभेदेन परविद्या

भा० । वेदैश्च पंचरात्रैश्च भक्त्या यज्ञैस्तथैव च । दृश्योऽहं नान्यथा दृश्योऽवर्षकोऽतिशतैरपीत्यादिवाराहे ।

उमर्जी०

भाष्यार्थः

खं० १

॥ १० ॥

त्वमपरविद्यात्वंचेत्यत्रतात्पर्यंस्यात् । तदेवकुतइत्याशंकांपरिहरन्नेवापव्याख्यानद्वयेदोषांतरंसूचयति ॥ अत्रापीति ॥ यदि ऋगाद्याएवपरविद्याअपरविद्याश्चेत्यत्रभगवतोमुनेस्तात्पर्यंनस्यात्तर्ह्युत्तरत्रकर्मविषयाणांब्रह्मविषयणांचमंत्राणामुपन्यासोनुपपन्नः स्यात् । द्वेविद्येवेदितव्येइतियेद्वेविद्येप्रतिज्ञातेतयोरेवाग्रेवक्तव्यत्वात् । नचैवं । अतःकर्मब्रह्मविषयाणांमंत्राणामेवपरापरविद्या त्वसिद्धिः । अनेनोपनिषदादेःपरविद्यात्वंनिरस्तं । उत्तरग्रंथपर्यालोचनयामंत्राणामेवपरविद्यात्वात् । तेषांचोपनिषदादिभिर्भिन्नत्वादितिभावः ॥ कर्मविषयामिति ॥ अत्रमंत्रात्मिकामेवेतिग्राह्यं । आथर्वणानेवेत्येवशब्दस्यमंत्रानेवेत्यन्वयः । तेनमंत्राणामेवकर्मविद्यात्वंब्रह्मविद्यात्वंच । अतोमंत्रेष्वेवपरापरविभागोनत्वन्यथेतिसूचितं । इतोपिऋगादयएवपरविद्याः नोपनिषदादिकमित्याह ॥ चतुर्वेदेति ॥ चतुर्वेदाध्ययनव्याख्यानाद्यंगसंस्कारवतामित्यर्थः । स्वस्ववेदाध्ययनाद्यंगसंस्कारवतामितितुपरमार्थः । विद्यायामित्यस्यसर्ववेदगतब्रह्मविद्यायामित्यर्थः । अतःऋगादीनांब्रह्मविद्यानांचैकाधिकारिकत्वात्तेषामेवपरविद्यात्वमितिशेषः । अयंभावः । अंगिरसातावदुपसंहारेऋगादीनांब्रह्मविद्यायाश्चैकाधिकारिकत्वमुक्तं । तच्चऋगादीनामेवब्रह्मविद्यात्वरूपपरविद्यात्वेसंभवति । नान्यथा । विषयभेदेअधिकार्यैक्यायोगात् । अतस्तदन्यथानुपपत्त्याऋगादीनांपरविद्यात्वेतात्पर्यमवगम्यतइति । किंतदधिकारैक्यप्रतिपादकवाक्यमित्यतआह ॥ तेषामिति ॥ ननुशिरोव्रतमित्यथर्ववेदसंस्कार

भा० । अत्रापितदेतत्सत्यंमंत्रेषुकर्माणिकवयोयान्यपश्यन्नित्यादिनाकर्मविषयामपरविद्यामुक्त्वा येनाक्षरंपुरुषंवेदसत्यंप्रोवाचतांतत्वतोब्रह्मविद्यामित्यारभ्याथर्वणानेवमंत्रान्परविद्यात्वेनाह । चतुर्वेदसंस्कारवतामेवचविद्यायामधिकारउक्तः । तेषामेवैतांब्रह्मविद्यांवदेतशिरोव्रतंविधिवद्यैस्तुचोर्णमिति ।

आथर्व०

॥ ११ ॥

उक्तः । तेनाथर्ववेदसंस्कारवतामथर्ववेदरूपब्रह्मविद्यायामधिकारःसिद्धयति । नतुस्वस्ववेदाध्ययनाद्यंगसंस्कारवतांसर्ववेदगतब्रह्मविद्यास्वधिकारइत्यतआह ॥ शिरोव्रतमित्युपलक्षणत्वेनेति ॥ उपलक्षकत्वसमर्थनायस्वस्ववेदाध्ययनाद्यंगसंस्कारस्यैवसर्वविद्याधिकारत्वेप्रमाणमाह ॥ स्ववेदेति ॥ इतिश्रीमदथर्वणोपनिषद्भाष्यटिप्पण्यांउमजीकृष्णाचार्यविरचितायांप्रथमःखंडः ॥ १ ॥ ततश्चायमथपरेत्युपनिषद्वाक्यार्थः । यदाययाऋगादिरूपयाविद्ययातत्प्रसिद्धंअक्षरंविष्णुरधिगम्यतेअथतदासैवपरविद्येति । यदिदंअथपराययातदक्षरमधिगम्यतइतिऋगादिवेदानामेवविष्णुबोधकत्वमुक्तंतत्समर्थयन्नेवाक्षरमहिमानमाह ॥ यत्तदिति ॥ अत्रमंत्रेयच्छब्दद्वयंयस्मादित्यर्थे । आद्यस्तच्छब्दःप्रकृताक्षरपरामर्शकः । तस्मादित्यर्थकश्च । द्वितीयस्तच्छब्दःप्रसिद्धार्थकः । तृतीयस्त्वक्षरपरामर्शकः । तथाचेयंयोजना । यत्यस्मात् तत्अक्षरं अद्रेश्यमदृश्यं प्रत्यक्षावेद्यं । अग्राह्यंअनुमानपौरुषेयागमावेद्यं । अगोत्रं यमधिकृत्यप्रवराध्यायेप्रवराउच्यंतेतद्गोत्रमित्युच्यते । तद्रहितं । अवर्णब्राह्मणादिवर्णरहितं । प्राकृतभौतिकशुक्लादिवर्णरहितमितिवा । अचक्षुःश्रोत्रंजडज्ञानेन्द्रियरहितं । अपाणिपादंजडकर्मेन्द्रियरहितमिति तत्प्रसिद्धं । यद्यस्माच्चधीराःधैर्यवंतः । तत्अक्षरं नित्यंआद्यंतशून्यं विभुंसर्वेश्वरं सर्वगतंव्याप्तं सुसूक्ष्मंअत्यंताणुरूपं अव्ययं

भा० । शिरोव्रतमित्युपलक्षणत्वेन । स्ववेदव्रतयुक्तस्यसर्ववेदगतास्वपि । अधिकारोस्तिविद्यामुनावेदव्रतिनःकचिदितिव्यासस्मृतौ । एतद्ब्रह्मचतुर्मुखः ॥ आथर्वणोपनिषद्भाष्येप्रथमःखंडः ॥ १ ॥

उप० । अथपरा ययातदक्षरमधिगम्यते यत्तदद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादंनित्यंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मं तदव्ययंयद्भूतयोनिपरिपश्यंतिधीराः ॥ ६ ॥

उमजी०

मंत्रार्थे.

खं० १

॥ ११ ॥

व्येतिविविधं विकारं प्राप्नोतीति व्ययं । तस्मादन्यदव्ययं । जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते विनश्यतीति वार्ण्याय
 णिवाक्योक्तषड्भावविकाररहितं । उपादानधर्मिणो धर्म्यतरात्मना परिवर्तो जनिः । देहाद्यधिष्ठानेनावस्थानमस्ति त्वं । अवयवोप
 चयो वृद्धिः । धर्मलक्षणावस्थानामन्यथा त्वं विपरिणामः । अवयवापचयोपक्षयः । स्वोपादानमात्रत्वापत्तिर्विनाशः । एतेच वि
 काराः भावस्यैवेति षड्भावविकारा इति प्रसिद्धिरिति बोध्यं । नच नित्यमित्यनेनां शेन पुनरुक्तिः । तत्र स्वरूपलाभतन्नाशयोर्निषेधात् ।
 अत्र तु भावविकाररूपोत्पत्तिविनाशौ निषिध्येते इति नोक्तदोषः । भूतयोनिं सर्वभूतोत्पत्तिस्थितिलयकारणं । परिपश्यंति जानंति ।
 तस्मात्तदक्षरं ऋगादिपरविद्ययैवाधिगम्यत इत्युक्तमित्यर्थः । अत्र सामान्यसिद्धिपरिशेषाभ्यामक्षरस्यागमैकवेद्यत्वं समर्थितं ।
 तथाहि । धीरास्तावदक्षरं नित्यत्वादिना जानंति तत्र ज्ञानं न प्रत्यक्षजन्यं । अक्षरस्यातीन्द्रियत्वात् । तदाह अदृश्यमिति । नाप्य
 नुमानेन वा पौरुषेयागमेन वा जन्यं । अक्षरस्याग्राह्यत्वात् । तदप्याह अग्राह्यमिति ॥ किंतु ऋगादिपरविद्याजन्यं । तदयं
 प्रयोगः । अक्षरज्ञानं परविद्याजन्यं । तदन्याजन्यत्वे सति जन्यत्वादिति बोध्यं । अत्र विभुमिति पुल्लिङ्गसमर्थनाय नित्यमित्या
 दिपदानि द्वितीयांतत्वेन योजितानीति ज्ञेयं ॥ ६ ॥ भूतयोनिमित्युक्तं सर्वोत्पत्तिकारणत्वं दृष्टांतपूर्वकमाह ॥ यथेति ॥ यथो
 र्णनाभ्युपभुक्तान्परिणततच्छरीरधातवस्तत्त्वाकारेण परिणता भवन्ति । तत्रोर्णनाभिः कर्ता भवति । तथामहाप्रलये परमेश्वरेण
 निगीर्णमहदादिकार्यं तच्छरीररूपकप्रधानतां गच्छति । तत्र प्रधानं पुनर्महदाद्याकारेण परिणमते तत्रेश्वरः कर्ता भवतीत्याशयेनो

उप० । यथोर्णनाभिस्सृजते गृह्णते च यथा पृथिव्यामोषधयस्संभवन्ति । यथा सतः पुरुषात्केशलोमानि तथा क्षरात्संभवतीह विश्वं ॥ ७ ॥

आथर्व०

॥ १२ ॥

र्णनाभिदृष्टांतोपादानं । उत्पद्यमानंचकार्यतदाश्रिततयैवोत्पद्यते । ननुघटादिवदन्याश्रिततयेत्यभिप्रेत्य (यथापृथिव्यामिति) द्वितीयदृष्टांतोक्तः । नकेवलमीश्वरःकुलालादिवत्कर्ता । अपितुयथाजीवोदेहाधिष्ठातृत्वेनकेशादिकर्तातथेश्वरोधिष्ठातृत्वेनापिकर्तेतिभावेनोक्तं ॥ यथासतइति ॥ यद्वाकुलालवत्क्लेशेनस्रष्टृत्वंनास्तीतिभावेनोक्तं ॥ यथासतइति ॥ ततश्चायमक्षरार्थः । यथोर्णनाभिःकीटविशेषः ऊर्णरूपंस्वकार्यंसृजते । आत्मनेपदंछांदसं । उत्पादयति । गृह्णते । अत्रबहुवचनंछांदसं । गृह्णातिविनाशयतीतियावत् । तथाक्षरमपिविश्वंसृजतिगृह्णातिच । यथौषधयःपृथिव्यांतदाश्रयेणसंभवन्ति तथाविश्वमपिइहाक्षरेसंभवति । उत्पन्नंसत्तदाश्रितमेवतिष्ठतीतियावत् । यथासतोजीवतः मृतव्यावृत्त्यर्थमिदं । पुरुषात्केशलोमानि शिरोरुहाःकेशाः । कचःकेशःशिरोरुहइतिकोशात् । तनूरुहाणिलोमानि । तनूरुहंरोमलोमेतिकोशात् । भवन्ति । तथाऽक्षराद्विश्वमपिसंभवतीति ॥ ७ ॥ यथापृथिव्यामितिदृष्टांतोक्त्याप्राप्तपरिणामिकारणत्वशंकांनिरस्यन्नक्षराद्विश्वसंभवक्रमंदर्शयति ॥ तपसेति ॥ ब्रह्म अक्षराख्यं । तपसाआलोचनेन चीयतेसंबध्यते । ब्रह्म विश्वमहंस्रक्षयामीत्यालोचयामासेतियावत् । आलोचनवतोनपरिणामिकारणत्वमितिभावः । ततः आलोचनानंतरं । ततस्तस्माद्ब्रह्मणइतिवा । अन्नमभिजायते । अन्नात्प्राणःमनःसत्यंलोकाःकर्माणीतिशेषः । जायन्ते । कर्मसुजातेषुनिमित्तप्राप्त्याअमृतं तत्फलभूतंस्वर्गादिकंचजायतइत्यनुषंगः । अन्नान्नादिपदैःदेवाःजडानिचग्राह्याणि ॥ ८ ॥ ननुतपसाचीयतइतंब्रह्मणआलोचनमुक्तं । तदयुक्तं ।

उप० । तपसाचीयतेब्रह्मततोन्नमभिजायते । अन्नात्प्राणोमनस्सत्यंलोकाःकर्मसुचामृतं ॥ ८ ॥

उमर्जी०

मंत्रार्थे.

खं० १

॥ १२ ॥

भूत्वा भवनं गीताभाष्यादावुपपादितं । तदभिप्रायेण तपसा चीयत इत्यादौ ज्ञानात्मकतपसः कादाचित्कत्वोक्तौ बोधकाभावादिति ज्ञेयं । तस्मादुक्तविशेषणविशिष्टादक्षरात् एतद्ब्रह्मनामरूपादिकंच जायत इति योज्यं । ननु तपसा चीयते ब्रह्मेत्युक्तमेव ब्रह्मतस्मादेतद्ब्रह्मनामेत्युच्यते । न चैतद्युक्तं । एकस्यैव जन्यजनकभावायोगादित्यतः एतद्ब्रह्मेत्यनूद्य व्याचष्टे ॥ एतद्ब्रह्मचतुर्मुख इति ॥ तत्र निर्विशेषणब्रह्मशब्दप्रयोगात् ब्रह्मशब्दस्य परब्रह्मार्थकत्वेऽपि प्रकृतेः विशेषणब्रह्मशब्दप्रयोगात् चतुर्मुखार्थकत्वमंगीकार्यमिति भावः ॥ १ ॥ इति श्रीमदार्थवर्णोपनिषद्भाष्यटिप्पण्यां उमर्जीकृष्णाचार्यविरचितायां मंत्रार्थे प्रथमः खंडः ॥ १ ॥ ननु कर्मादिकं केन प्रमाणेन विज्ञातं भवतीति प्रश्ने अपरविद्यया विज्ञातं भवतीति प्रत्युत्तरमभिप्रेत्यापरविद्या निरूपिता । एवं विज्ञातंच कर्मादिकं कस्मिन् विज्ञाते सति सफलं भवतीति प्रश्ने परविद्याविषयपरमात्मज्ञानेन सफलं भवतीति प्रत्युत्तरमभिप्रेत्यपरविद्यामुक्त्वा तद्विषयः परमात्मा संक्षेपविस्तराभ्यां निरूपितः । तत्र कर्मादिकं भगवज्ज्ञानेन सफलं भवतीत्युक्तं । अन्यज्ञानेनान्यस्य साफल्ये परमात्मज्ञानेन निषिद्धकर्मणोऽपि साफल्यस्यादित्यतिप्रसंगादित्याशंक्य कर्मादिकं परमात्मज्ञानमुत्पाद्य तत्फलेन सफलं भवति । न च निषिद्धकर्मपरमात्मज्ञानोत्पादकं । तद्विरोधात् । अतो नातिप्रसंग इति भावेन परमात्मज्ञानोद्देशेन स्ववर्णाश्रमोचितकर्माणि कर्तव्यानीति विधातुं भगवत्स्तुतिरूपमंगलमाचरति ॥ तदेतदिति ॥ तत्परविद्यागम्यं एतत् अदृश्यत्वादिगुणमक्षरं सत्यमेव न त्वर्थान्तरमित्यर्थः । अत्र सत्यवचनादि

उप० । तदेतत्सत्यं । मंत्रेषु कर्माणि कवयो यान्यपश्यन्तानि त्रेतायां बहुधा संततानि । तान्याचरथ नित्यतस्तत्कामा एषवः पंथाः सुकृतस्य लोके ॥ १ ॥

आथर्व०

॥ १३ ॥

रूपार्थांतरप्रतीतिनिरासाय सत्यशब्दं व्याचष्टे ॥ तदेतत्सत्यं भगवानिति ॥ अत्र सत्यं भगवानित्येव वक्तव्येयदधिकमुक्तं तदुक्तवा
क्यस्थसत्यशब्दव्याख्यानमेतदिति प्रदर्शनार्थं । सत्यशब्दस्य भगवद्वाचित्वे प्रमाणं त्वग्रेवक्ष्यत इति ध्येयं । एवं मंगलं कृत्वा इदानीं पर
मात्मप्रीत्युद्देशेन विहितकर्माणि कर्तव्यानीत्याह ॥ मंत्रे ष्विति ॥ अत्र सत्यवचनकामा इति प्रतीतिनिरासाय सत्यकामा इत्येतद्व्याकुर्वन्ने
व व्यवहितत्वादन्यमपि दर्शयति ॥ तत्कामाः कर्माण्याचरथेति ॥ तत्कामाः भगवत्प्रीतिकामा इत्यर्थः । तदुक्तं । भगवत्प्रीतिका
मैस्तु कार्यकर्माखिलैर्नृभिरिति । सत्यवचनकामा इत्यर्थो गीकारे प्रकृतपरित्यागा प्रकृतस्वीकारप्रसंग इति भावः । यद्यप्याचरथेति लट्प्र
त्ययांतनविधानानुकूलं तथापि व्यत्ययेन विध्यर्थकं भवति । आचरतेति लोट्प्रत्ययांतपाठस्तु स्पष्ट एवेति ज्ञेयं । प्राक् ऋगाद्याः यदा वि
ष्णोर्वाचकाः तदा परविद्या इत्युक्त्वासमर्थितं । इदानीं मृगादीनामेव परविद्यात्वे एतन्मंत्रसूचितं युक्त्यंतरमप्याह ॥ तदेति ॥ यदा भग
वत्प्रीत्यर्थं कर्माणि विधत्ते तदेत्यर्थः ॥ सापीति ॥ कर्मविधायकविद्यापीत्यर्थः ॥ परविद्येति ॥ वाक्यसमन्वयेन ब्रह्मप्रतिपादक
त्वादिति भावः । अयमाशयः । परविद्यानाम ब्रह्मतात्पर्यकविद्या । प्रोवाचतांतत्वतो ब्रह्मविद्यामिति ज्ञापकात् । कर्मविधायकवि
द्यापि ब्रह्मण्येव महातात्पर्यवती । ब्रह्मप्रीत्युद्देशेन कर्मविधानात् । अतः कर्मविद्यायाः अवांतरतात्पर्येण कर्मविधायकत्वेऽपि ब्रह्मण्ये
व महातात्पर्यवत्त्वात्कर्मप्रतिपादकऋगादीनामेव वाक्यसमन्वयेन परविद्यात्वं सिद्ध्यतीति । ननु तथापि कर्माण्याचरथेति विधानमयु
क्तं । प्लवाह्येत इति वक्ष्यमाणमंत्रैः कर्मणां निंदितत्वादित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ कर्मणां भगवद्विषयकत्वाभाव इत्यर्थः । यज्ञरू

भा० । तदेतत्सत्यं भगवान् । तत्कामाः कर्माण्याचरथ । तदा सापि परविद्या । अन्यथा प्लवाह्येते अट्टायज्ञरूपाः ।

उमर्जी०

२।१

॥ १३ ॥

पाइत्यतः परमित्युच्यंत इति शेषः । तथाच भगवद्विषयककर्मनिंदाप्लवा इत्यादि मंत्रैः क्रियते । अतो भगवद्विषयककर्मविधानेऽपि
 नोक्तदोष इति भावः । अत्र मंत्रे कृते त्वेकप्रकारेणैव संततानीत्याद्युत्तरभाष्यानुसारेण प्रथमार्धे कृते त्वेकप्रकारेणैव संततानीत्याद्यध्या
 हार्यं । यद्यपि तथापीति च ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ कवयो ज्ञानिनो मंत्रेषु यानि कर्माणि समाधौ मनसाऽपश्यन् प्रतिपाद्यत्वेन ज्ञा
 तवन्तः । तानियद्यपि त्रेतायां त्रेतायुगे बहुधा भागवतैः प्रतिक्षणं भगवद्विषयत्वेन त्रैविद्यैरन्ते भगवत्समर्पणेन द्वेषिभिरन्ते समर्पणं वि
 नैवेत्येवं प्रकारत्रयेण संततानि प्रवर्तितानि । तथाच स्मृतिः । एवं त्रेतायां केचिदन्ये पृथक् कानिष्ठा विष्णावर्पयन्ते न चान्य इति । कृत
 युगे तु नैवं । किंतु सर्वाण्यपि कर्माणि भगवद्विषयत्वेनैव प्रवर्तितानीत्यपि ग्राह्यं । तथापि हे सत्यकामाः भगवत्प्रीतिकामाः शौनकाद्याः
 सर्वेषां गृहस्थाश्रमवतां संग्रहाय सत्यकामा इति निरंकुशबहुवचनेन संबोधनमिदं । अन्यथा संबोध्यस्य शौनकस्यैकत्वाद्बहुवचनांतसं
 बोधनानुपपत्तिः । यूयं तानि मंत्रोक्तसकलकर्माणि अग्निहोत्रादिगृहस्थकर्माणि शमादियतिकर्माणि च । एषांच कर्मत्वं श्रुत्या
 दिनाकर्तव्यतयोक्तत्वं न तु परिस्पंदत्वं । शमादीनांतदभावात् । नियतमिति क्रियाविशेषणं । नियमेन भगवद्विषयत्वेनैव । आच
 रथ । लकारव्यत्ययः छांदसः । कुरुतेत्यर्थः । नन्वेतावता यथा कृतादियुगे भागवतैः कर्माणि कृतानि तथैव भवद्भिरपि कर्माणि क
 र्तव्यानीत्युक्तं । तत्कुतः । यानि त्रेतायां बहुधा संततानि तान्येव कुतो न कर्तव्यानीत्याशंक्य त्रेतायुगानुष्ठितद्वितीयतृतीयप्रकाराभ्यां
 कर्मानुष्ठाने मोक्षो न भवति । अनर्थस्य वक्ष्यमाणत्वात् । किंतु कृतयुगानुष्ठितप्रकारेण त्रेतायुगे भागवतानुष्ठितप्रकारेण चानुष्ठाने मो
 क्षो भवति । अतो भगवद्विषयत्वेनैव कर्माणि कर्तव्यानीति भावेनाह ॥ एष इति ॥ एषः भगवत्प्रीत्युद्देशेन कर्माचारः । पंथा इति

आथर्व०

॥ १४ ॥

विधेयानुसारेणैष इत्युक्तं । वः युष्माकं । सुकृतशब्दो भगवदर्थः । तदात्मानं स्वयमकुरुत तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इत्यादि श्रुतेः ।
 लोकशब्दस्तु ज्ञानार्थः । लुक्दर्शन इत्यस्माद्धातोर्भाविघञिकृते तदर्थलाभात् । लोकस्तु भुवने जन इति कोशानुसारेण रूढ्या लोकशब्दः
 प्रसिद्धलोकवाची च । तदयमर्थः । सुकृतस्य ब्रह्मणः । लोक इति षष्ठ्यर्थे सप्तमी । लोकस्य ज्ञानस्य तद्वारा श्वेतद्वीपादि परब्रह्म
 लोकस्य च । पंथाः हेतुरित्यर्थः । त्रैविद्यानुष्ठितप्रकारेण द्वेष्यनुष्ठितप्रकारेण च कर्मानुष्ठानं त्विमं लोकं हीनतरं वा विशंतीति वक्ष्यमाण
 रीत्यानर्थहेतुरित्येतत्सूचनाय च तानि त्रेतायामित्याद्युक्तं । अतः परब्रह्मलोककामैर्भवद्भिस्तज्ज्ञानद्वारा तल्लोकप्राप्तिहेतुत्वाद्भगव
 द्विषयत्वेनैव कर्माणि कर्तव्यानीति भावः ॥ १ ॥ कर्माण्याचरथेत्यत्र कर्मशब्देन कर्तव्यतया श्रुत्याद्युक्तधर्ममात्रं विवक्षितं ।
 अन्यथा शमादियति धर्माणामसंग्रहापत्तेः । तच्च कर्मानेकविधं । देवयज्ञब्रह्मयज्ञादिभेदात् । तत्र देवयज्ञो नाम अग्निहोत्रादि
 होमः । तंसंप्रकारं प्रपंचयति ॥ यदेति ॥ अत्र समिद्ध इत्यनेन आधारादिसमिधनां तमंगजातं सूचयति । ततश्च समिद्धे आधारा
 दिसमिधनां तांगयुक्ते हव्यवाहने अग्नौ यदार्चिर्ज्वाला । बह्वेर्द्वयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हेति रित्यमरोक्तेः । लेलायते दीप्यते । लेलादी
 ष्ठावित्यस्मात्कङ्वादिभ्यो यगितियक्प्रत्यये सनाद्यन्ताधातव इति धातुसंज्ञायां लट्प्रत्यये व्यत्ययेन तस्यात्मनेपदे च सति रूपमेतत् ।
 तदा आज्यभागावन्तरेण । अथांतरं तरा । अंतरेण च मध्ये स्युरितिकोशादंतरेणेत्यस्य मध्य इत्यर्थः । तद्योगे आज्यभागाविति द्वि
 तीया । अंतरांतरेण युक्त इति तद्विधानात् । ततश्चाज्यभागयोर्मध्य इत्यर्थः । अनेन पूर्वमाज्यभागो होतव्यः । ततश्च र्वाद्याहुतिः ।

उप० । यदालेलायते ह्यर्चिस्समिद्धे हव्यवाहने । तदाज्यभागावन्तरेणाहुतीः प्रतिपादयेत् ॥ २ ॥

उमर्जी०

२।२

॥ १४ ॥

ततः पुनराज्यभागो होतव्य इति होमप्रकारं सूचयति । आहुतीः आहूयंते दीयंते एता इत्याहुतयः । होमांगद्रव्याणि । तत्र समिधो ब्रह्मचारिकर्तृकहोमांगद्रव्याणि । ब्रीहियवयोदध्यादीनि गृहस्थादिकर्तृकहोमांगानि । तानि द्रव्याणि यथा यथं प्रतिपादयेत् । दानपर्यायेषु स्पर्शनं प्रतिपादनमिति पाठात् दद्यादित्यर्थः ॥ २ ॥ एवं ब्रह्मचर्याद्याश्रमत्रययोग्या अग्निकार्यौ पासनाग्निहोत्रादि होमाविहिताः । तेषां च नित्यत्वं विधिपूर्वकत्वं च समर्थनीयं । एकमग्निहोत्रस्य दर्शादिसाहित्य एव सफलत्वं नान्यथा । अतस्तदपि समर्थनीयं । तदर्थं विपक्षे वाधकमाह ॥ यस्येति ॥ कर्तरि षष्ठीयं । अहुतमित्यत्र हुतमिति भावे क्तः । अर्थाभावे व्ययीभावोऽयं । होमाभाव इत्यर्थः ॥ सप्तमानिति ॥ सप्तजिह्वा अस्य संतीति सप्तमानग्निः । मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्य इति मत्प्रत्ययमकारस्य वत्त्वाभावात् । यवादिशब्दात्तन्निषेधात् । ततश्च यवमानिति वत्सप्तमानिति मत्प्रत्ययांतरूपं युक्तं । तदयमर्थः । सप्तमानग्निः यस्याधिकारिणः अहुतं होमाभावः येनाधिकारसत्त्वेऽपि अग्निकार्यादि होमो न क्रियत इति यावत् । तस्य लोकान् स्वर्गादीन् । आसम्यक् । हिनस्ति नाशयति । प्रतिबंधको भवतीति यावत् । तदुक्तं । नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतो न्यः कुरु सत्तमेति । एवं सप्तमान् अग्निः यस्य येन अविधिना हुतं गृह्याद्युक्तविधिना अहुतं । भावे क्तः । अग्निकार्यादि होमो न कृतः । तस्य लोकान् हिनस्ति । एवं यस्याग्निहोत्रं अदर्शमपौर्णमासं च । दर्शश्च पौर्णमासश्च यागौ पक्षांतयोः पृथक् इति कोशात् । दर्शयागरहितं पौर्णमासयागरहितं च । अनाग्रयणं आग्रयणेष्टिरहितं आग्रयणनामकनूतनधान्यद्रव्यकेष्टिरहितं । अतिथिर्वर्जितं । स्वयमेव गृहं प्रत्यागतो तिथिः । अतिथिर्नागृहागत इति कोशात् । तत्पूजारूपम

उप० । यस्याग्निहोत्रमदर्शपूर्णमासमनाग्रयणमतिथिर्वर्जितं च । अहुतमवैश्वदेवमविधिना हुतमासप्तमास्तस्य लोकान् हिनस्ति ॥ ३ ॥

आथर्व०

॥ १५ ॥

नुष्ययज्ञरहितं । अवैश्वदेवं वैश्वदेवपदमुपलक्षणं । वैश्वदेव वरुणप्रघास साकमेध सुनासीरीयाख्य चातुर्मास्येष्टिरहितं । यद्वैश्वदेव
वहोमरहितं । उपलक्षणमेतत् । श्राद्धादिपितृयज्ञरहितं । बलिहरणाख्यभूतयज्ञरहितं । वेदाभ्यासाख्यब्रह्मयज्ञरहितं च । तस्यलो
कान्हिनस्तीतिपूर्ववत् । तथाचाग्निकार्यौपासनाद्यकरणे विधिंविनैवहोमकरणेचानर्थसद्भावादग्निकार्यादिहोमानित्याविधिपूर्वकं कर्त
व्याश्च ॥ ३॥ एवंदर्शादिहोमाख्यदेवयज्ञं वेदपाठाख्यब्रह्मयज्ञं श्राद्धादिपितृयज्ञं बलिहरणरूपभूतयज्ञं अतिथिपूजात्मकमनुष्यय
ज्ञंचविना ऽग्निहोत्रकरणेऽनर्थसद्भावात् दर्शादिसहितमेवाग्निहोत्रं कर्तव्यमिति भावः । यदालेलायतइत्युक्तं विशदयन्नेव कर्मफलम
प्याह ॥ कालीतिमंत्रद्वयेन ॥ या सुधूम्रवर्णा साचेतियोज्यं । देवीद्योतमाना विश्वरुचीचेत्यन्वयः । इति अनेन प्रकारेण ।
सप्त लेलायमानाः दीप्यमानाः अग्नेर्जिह्वाः याः संति । भ्राजमानेषु भ्राजमानासु एतेषु एतासु जिह्वासु लिंगव्यत्ययश्छांदसः । सामा
न्येन पुंसकंवा । यः पुरुषः यथाकालं तत्तत्कर्मागत्वेन विहितकालमनतिक्रम्य आहुतयः व्यत्ययेन द्वितीयार्थे प्रथमा आहुतीः । आद
दायन् आसम्यकमंत्रोच्चारणादिपूर्वकं ददायन् ददत्सन् । गणरत्नमहोदधौ कंड्वदिराकृतिगणइत्युक्तं । तेन कंड्वदिगणे ऽपठिता
दपि ददाइत्यस्मात् आङ्पूर्वकात् कंड्वदिभ्यो यगितियक्प्रत्यये सनाद्यन्ताधातवइति धातुसंज्ञायां लट्प्रत्यये तस्य शत्रादेशे चाददायन्नि
तिरूपबोध्यं । चरते करोति । कर्माणीति शेषः । तंनयंतीत्यन्वयः । तत्र द्वेवाक्ये । सूर्यस्य रश्मयइत्येतद्विनैकवाक्यं फल

उमर्जी०

२।४-५

॥ १५ ॥

उप० । कालीकरालीचमनोजवाचसुलोहितायाचसुधूम्रवर्णा । स्फुलिगिनी विश्वरुचीचदेवी लेलायमाना इति सप्तजिह्वाः ॥ ४ ॥ एतेषु यश्चरते भ्राजमानेषु यथाकालं चाहुतयोह्या
ददायन् । तंनयंतीतास्सूर्यस्य रश्मयो यत्र देवानां पतिरेकोधिवासः ॥ ५ ॥

कथनार्थं । अपरं वाक्यं एतादृश्ये तत्पदं विना तत्साधनं कथनार्थं । तथा हि । भागवतकर्मकर्तारो द्विविधाः । अप्रतीकालंबनाः
 प्रतीकालंबनाश्चेति । तत्राद्याः व्याप्तदर्शिनो देवादयः । यथोक्तं । अप्रतीका देवता हि ऋषीणां शतमेव च । राज्ञां च शतमुद्दिष्टं
 धर्वाणां शतं तथा । एते धिकारिणो व्याप्तदर्शनेन्येन तु कचिदिति । प्रतीकालंबनास्तु द्विविधाः । देहालंबनाः प्रतीकालंबनाश्चेति ।
 तत्र ये देहांतर्गतं भगवद्दर्शिनः ऋष्यादयो मध्यमाधिकारिणस्ते देहालंबनाः । मध्यमाधिकारिणां देहांतदर्शित्वं चोक्तं तत्त्वप्रकाशिकायां ।
 आत्मन्येवात्मानं पश्येदित्यनेन मध्यमाधिकारित्वं सूचितमिति । मनुष्योत्तमास्तु प्रतिमालंबनाः । तत्रैता आहुतयः । आहुति
 शब्दो भावसाधनः । होमा इत्यर्थः । स्ववर्णाश्रमोचितयज्ञदानतपःकर्माणीति परमार्थः । तं यजमानं । अप्रतीकालंबनमिति
 यावत् । यत्र वैकुण्ठे देवानामेकः पतिः मुख्यस्वामी विष्णुः अधिवासः अधिको वा सोयस्यसः इतरलोकापेक्षया अधिक्येन वसति ।
 तं विष्णुलोकं नयंति प्रापयंति । अप्रतीकाश्रया ये हि ते यांति हरिमेव त्वित्युक्तेः । एवं तं देहालंबनं प्रतिमालंबनं च यजमानं । यत्र
 सत्यलोके देवानां पतिः चतुर्मुखोऽधिवासः । उक्तार्थमेतत् । तं सत्यलोकं नयंति । तदुक्तं । प्रतीकं देहादिकं तद्गतमेव येन राः उपासते
 ते पुरतः समाप्नुयुः । ब्रह्माणमिति । इयांस्तु विशेषः । देहालंबनः सत्यलोकमेव गच्छति । स्वदेहे ब्रह्मदृष्ट्वैव गच्छेद्ब्रह्मसलोकतामित्यु
 क्तेः । प्रतिमालंबनास्तु महारादिलोके वसंति । अपक्वायेन ते यांति वायुं वा हरिमेव वा । स्थानमात्राश्रिता इत्युक्तेः । प्रतिमालंबनोपि
 महारादिलोके बहुकालमुषित्वा संकर्षणमुखाग्निना भूलोकादिदाहे जायमाने सत्यलोकमेव गच्छति । तेन देहादिकमित्यनुव्याख्याने प्र
 तिमालंबनस्य विष्णुलोकप्राप्तेः पूर्वचतुर्मुखलोकप्राप्त्युक्तावपि निविरोध इति ध्येयं । ज्ञानफलेनैव कर्मणां सफलत्वमिति दर्शयितुं कर्म

आथर्व०

॥ १६ ॥

णांविष्णवादिलोकप्राप्तिहेतुत्वोक्तिरिति ध्येयं । ननु कथमुक्तयजमानस्य विष्णवादिलोकप्राप्तिः । देहाद्यनिष्ठवत्वभावादित्यतो द्वितीयं वाक्यं चरमदेहनाशोपपादनार्थं प्रवृत्तं । तत्र सूर्यस्य सूरिप्राप्यत्वेन सूर्यनामकस्य विष्णोः रश्मयः तेजांसियत्र हृदयदेशे देवानामेकः पतिः विष्णुरधिवसति । तं हृदयदेशं नयंति । धातूनामनेकार्थत्वात् प्रकाशयंति । तदा देवानामित्याद्युक्तो हृदयस्थो विष्णुस्तन्निविधं यजमानमादाय स्वतेजः प्रकाशितहृदयाग्रद्वारेण नयंति । वचनव्यत्ययः नयति । हृदयाद्वहिर्निष्क्रामति । यथोक्तं । तदा विष्णोः स्वतेजसा । द्योतते हृदयाग्रं च तेन द्वारेण केशवः । निष्क्रामे जीवमादायेति ॥ ४-५ ॥ एवं हृदयादुक्रमणमुक्तं । इदानीं हृदयादुक्रां तस्य देहादुक्रांतिं विष्णवादिलोकप्राप्त्यर्थं मर्चिरादिमार्गं चाह ॥ एह्येहीतीति ॥ अत्रापि वाक्यद्वयं । तमाहुतयः सुवर्चसः सूर्यस्य रश्मिभिर्यजमानं वहंतीत्येकवाक्यं देहादुक्रांतिप्रतिपादकं । तस्यायमर्थः । सुवर्चसः शोभनं वर्चो यासां तथाविधाः आहुतयः । भागवतकर्माणीति यावत् । तन्निविधं यजमानं । सूर्यस्य प्रसिद्धस्य । रश्मिभिः नाडीस्थरश्मिभिः । तदुक्तं । सहस्रं वा आदित्यस्य रश्मयः आसुनाडीष्वातताः तत्र श्वेतः सुषुम्नो ब्रह्मयानः । सुषुम्नायामाततः तेन प्रकाशेनैव निष्क्रामतीति । ततश्च नाडीस्थरश्मिप्रकाशितनाड्यन्तर्मार्गेणेति लभ्यते । देहादुक्रांतिं तन्निविधं यजमानं । तं बुद्धिस्थं तुरीयं वहंति प्रापयंति । भागवतकर्मसामर्थ्येन हृदयादुक्रांतो जीवः सूर्यरश्मिप्रकाशितनाड्यन्तर्मार्गेण गच्छन् देहादुक्रम्य तुरीयं प्राप्नोतीति यावत् । तदुक्तं । विष्णुस्तुरीयरूपेण द्वादशांते व्यवस्थितः । मुक्तानां प्राप्य रूपो साविती । अत्र नाडीष्वपि विशेषोस्ति । सुषुम्नापंचप्रभेदयुक्ता । मध्ये सुषुम्नाविज्ञेयावज्जिकार्या प्रकाशिनी । वैद्युतात्र

उप० । एह्येहीति तमाहुतयस्सुवर्चसः सूर्यस्य रश्मिभिर्यजमानं वहंति । प्रियां वाचमभिवदं त्योर्चयं त्य एषवः पुण्यः सुकृतो ब्रह्मलोकः ॥ ६ ॥

उमर्जी०

२।६

॥ १६ ॥

ह्यनाडीतिसैवपंचप्रभेदिनी । पृष्टवामाग्रदक्षांतर्भेदादिति । तथाचाप्रतीकालंबनःसुषुम्नामध्यगतब्रह्मनाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्मूर्ध्ना
 निष्क्रामति । तदुक्तं । विष्णोर्लोकं परंगच्छन्निष्क्रमेन्मूर्ध्ना एवत्विति । अत्रगच्छन्नित्यतः प्राक्ब्रह्मनाड्यंतर्मार्गेणेतिशेषः । तेनाभिमतार्थ
 सिद्धिः । देहालंबनस्तुब्रह्मनाडीभिन्नसुषुम्नाप्रभेदनाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्देहादुक्रामति । तथैवब्रह्मणोलोकंसुषुम्नायाविभेदतइत्यु
 क्तेः । प्रतिमालंबनस्तुपिंगलानाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्देहादुक्रामति । देवयानंपिंगलाभिर्विषुवत्तांसुषुम्नयेतिभागवते । सुषुम्नयाके
 चिद्गच्छंतीत्येवंसुषुम्नयायेगच्छंति तद्भिन्नानांपिंगलानाड्यागमनोक्त्यापरिशेषादितिज्ञेयं । एवंदेहादुक्राम्यतुरीयंप्राप्तस्यज्ञानिनोऽ
 र्चिरादिमार्गंप्रतिपादयितुंसूर्यरश्मिभिरित्येतद्विनाअपरंवाक्यं । तस्यार्थः । सुवर्चसःमार्गंप्रापकत्वंसूचयितुंविशेषणमेतत् ।
 आहुतयःआहूयतेहविरादिकमाभ्यइतिसंप्रदानेक्तिन्प्रत्ययः होमसंप्रदानदेवताअर्चिराद्याः केषांचिद्धोमसंप्रदानत्वाभावेपिच्छत्रि
 न्यायेनहोमसंप्रदानत्वंयुक्तमितिबोध्यं । अर्चिरादिदेवाश्च । उक्तांतस्तुशरीरात्स्वाङ्गच्छत्यर्चिषमेवतु । ततोहिवायोःपुत्रंचयोसौना
 म्नातिवाहिकः । ततोहःपूर्वपक्षंचाप्युदक्संवत्सरंतथा । तटितंवरुणंचैवप्रजापंसूर्यमेवच । सोमंवैश्वानरंचेंद्रंभ्रुवंदेवींदिवंतथा ।
 ततोवायुंपरंप्राप्यतेनैतिपुरुषोत्तममितिसूत्रभाष्योक्ताःज्ञेयाः । ततश्चार्चिराद्याःप्रधानवाय्वंताःदेवताः । ब्रह्मलोकःपरब्रह्मलोकः
 यस्मात्सुकृतःपुण्यः भगवद्विषयत्वेनकृतंयत्पुण्यंतेनसाध्यः यूयंचभागवतकर्माणः तस्माद्धोयुष्माकमप्रतीकालंबनानां । एषःअ
 स्मदधिष्ठितलोकमार्गेणगम्यः । वइतिबहुवचनंगौरवात् । अन्यथातमित्येकवचनानुपपत्तेः । एवंब्रह्मलोकश्चतुर्मुखलोकः ।
 वःदेहालंबनानां । एषःअस्मदधिष्ठितलोकमार्गेणगम्यः । एवमेवमहरादिलोकः । वःप्रतिमालंबनानां । एषःअस्मदधिष्ठि

आथर्व०

॥ १७ ॥

तलोकमार्गेणगम्यः । तस्मात्हेअप्रतीकालंबन । हेदेहालंबन । हेप्रतिमालंबन । त्वंअस्मल्लोकमेहि । आदराद्विर्वचनं । संभ्रमस्त्वादरेभयइतिआदरभयरूपसंभ्रमेणप्रवृत्तौद्वेवाच्येइतिवार्तिकात् । एहोहीतितंयजमानंप्रति । प्रियांवाचमभिवदंत्यः अर्चयंत्यःस्वलोकप्राप्तंयजमानंपूजयंत्यश्चसत्यस्तंबुद्धिस्थंउत्तरोत्तरलोकस्थंअतिवाहिकादिदेवंविष्ण्वादिकंचवहंतिप्रापयंति । अत्रप्रधानवायोःसाक्षादेवपरापरब्रह्मप्रापकत्वं । अर्चिरादीनांत्वातिवाहिकादिदेवताप्राणद्वारापरब्रह्मादिप्रापकत्वं । तेनवहंतीत्यादिबहुवचनोपपत्तिरिति विवेचनीयं । नन्वेतन्मंत्रचतुर्थपादेपुण्यःसुकृतइतिपुनरुक्तिः । पुण्यश्रेयसीसुकृतंवृषइतिपुण्यसुकृतशब्दयोःपर्यायत्वाभिधानादित्यतोव्याचष्टे ॥ भगवद्विषयत्वेनकृतएषवःपुण्यःसुकृतइति ॥ एषवःपुण्यःसुकृतइति सुकृतशब्दस्यभगवद्विषयत्वेनकृतइत्यर्थइतियोज्यं । वाक्यशेषस्थसुकृतशब्दव्याख्यानमेतदितिज्ञापयितुमेषवःपुण्यइत्यधिकांशोदाहरणं । अत्रभगवद्विषयत्वेनकृतत्वंनामनाहंकर्ताहरिःकर्तातत्पूजाकर्मचाखिलं । अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच । तत्कुरुष्वमदर्पणं । इत्याद्युक्तप्रकारेणनाहंकर्ताकिंतुभगवानेवकर्ता इदंसर्वकर्मभगवत्पूजात्मकं भगवानेवसर्वयज्ञानांभोक्तास्वामीचेत्याद्यनुसंधानपूर्वकंभगवदर्पणबुद्ध्याकृतत्वमितिबोध्यं । पुण्यशब्दस्यपुंस्त्वंच्छांदसं । तेनचस्ववर्णाश्रमोचितंसर्वपुण्यं विवक्षितं । नन्वेवंतर्हिब्रह्मलोकःसुकृतःपुण्यइतिपुण्यब्रह्मलोकयोस्तादात्म्यंप्रतीयते । तच्चबाधितमित्यतोलांगलंजीवनमिति वत्भगवद्विषयकंपुण्यंब्रह्मलोकसाधनमिति व्याख्येयं । तत्रविवक्षितंब्रह्मलोकशब्दार्थमाह ॥ ब्रह्मलोकःपरब्रह्मलोक

भा० । भगवद्विषयत्वेनकृतएषवःपुण्यःसुकृतः । ब्रह्मलोकःपरब्रह्मलोकः ।

उमर्जी०

२।६

॥ १७ ॥

इति ॥ स्यादिदं व्याख्यानं । यदि भगवद्विषयत्वेन कृतं सर्वकर्म परब्रह्मलोकसाधनमित्येतत्प्रमितं स्यात् । तदेव कुत इत्यतस्तत्र प्रमाणमाह ॥ निष्काममिति ॥ स्वर्गादिफलकामनाशून्यमित्यर्थः ॥ ज्ञानपूर्वमिति ॥ नाहं कर्तेत्याद्युक्तप्रकारेण भगवज्ज्ञानपूर्वकमित्यर्थः । अत्र कर्मेति विशेष्यमध्याहार्यं । तत्रैव निष्कामत्वादिविशेषणसंभवादिति बोध्यं । ननु यदि भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणो विष्णुलोकहेतुत्ववत्स्वर्गादिहेतुत्वमपि स्यात्तदा सुकृतः पुण्यो ब्रह्मलोक इति विशिष्योक्तिरयुक्ता स्यादित्याशङ्क्य उक्तकर्मणः स्वर्गाद्यहेतुत्वे श्रुतिमाह ॥ स य इति ॥ सः प्रसिद्धः यो धिकारी लोकं प्रसिद्धं (लोकं सर्वाश्रयं) आत्मानं भगवंतं । एवेति नियमसूचकः । उपास्ते जानाति च । अस्य ज्ञानिनः कर्म ज्ञानपूर्वकं स्ववर्णाश्रमोचितं कर्मेति यावत् । न क्षीयते । तदक्षयिमोक्षफलकं क्षयिस्वर्गादिफलकं न भवतीति ह प्रसिद्धमित्यर्थः । ननु कर्मैव न कर्तव्यं फलाभावात् । अकरणेऽनर्थाभावाच्च । ततः कुतो भगवद्विषयत्वेन कर्मकरणं । कुतस्तरांच भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वमित्याशङ्क्य कर्मणः कर्तव्यत्वं तावद्भगवद्गीतावाक्येन समर्थयते ॥ सहयज्ञा इति ॥ इति चेत् यतः परं निन्दनादि विशेषः । ततश्चेत्युक्त्वा इति निन्दनादित्यन्वयसंभवेन क्त्वाप्रत्ययोपपत्तिः । समानकर्तृकयोः पूर्वकाल इति सूत्रेण क्त्वाप्रत्ययविधानादिति ज्ञातव्यं । सहयज्ञा इति श्लोकेन कर्मणः फलमुक्त्वा एवं प्रवर्तितमिति श्लोकेन कर्माकरणेऽनर्थ उक्तः । अतः फलाभावस्याकरणेऽनर्थाभावस्य चासत्त्वात्स्ववर्णाश्रमोचितं कर्म कर्तव्यमेवेति भावः । सहयज्ञाः

भा० । निष्कामं ज्ञानपूर्वयन्निवृत्तमिह चोच्यते । निवृत्तं सेवमानस्तु ब्रह्माभ्येतिसनातनमिति व्यासस्मृतौ । स य आत्मानमेवलोकमुपास्तेन हास्यकर्म क्षीयत इति च श्रुतिः । सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वेत्युक्त्वा एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः । अधायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ स जीवतीति च ।

आथर्व०

॥ १८ ॥

प्रजाःसृष्ट्वापुरोवाचप्रजापतिः । अनेनप्रसविष्यध्वमेषवोस्त्विष्टकामधुगितिश्लोकस्यायमर्थः । सह यज्ञेनविहितकर्मकलापेनवर्ततइ
तिसहयज्ञाः । कर्माधिकृताइतियावत् । वोपसर्जनस्येतिसहशब्दस्यपक्षेसादेशाभावः । प्रजाः त्रीन्वर्णान् । पुरा कल्पादौसृष्ट्वाउ
वाचप्रजापतिःविष्णुः । प्रजानांपालनाद्विष्णुःप्रजापतिरितीरितइत्युक्तेः । किमुवाचेत्यतआह ॥ अनेनेति ॥ हेप्रजाःयूयंअने
नयज्ञेनस्ववर्णाश्रमोचितधर्मेणप्रसविष्यध्वंइष्टकामानुत्पादयत । एतदेवविवृणोति ॥ एषइति ॥ एषयज्ञःवःयुष्माकंइष्टकाम
धुक् इष्टान्अभिमतान्कमान्काम्यानिफलानिदोग्धिप्रापयतीतितथा अभीष्टभोगप्रदोस्त्वित्यर्थः । एवंप्रवर्तितमितिश्लोकस्या
यमर्थः । हेपार्थ । इहअधिकारिवर्गे । यःप्राणी । एवंअन्नाद्भवन्तिभूतानिपर्जन्यादन्नसंभवः । यज्ञाद्भवतिपर्जन्योयज्ञःकर्म
समुद्भवः । कर्मब्रह्मोद्भवंविद्धिब्रह्माक्षरसमुद्भवमितिपूर्वोक्तप्रकारेणपरमेश्वरेणप्रवर्तितंचक्रं । भूतव्यंग्याःवेदाः तद्व्यंग्यंब्रह्म
तज्जन्यंकर्म तज्जन्योयज्ञः । मंत्रपूर्वदेवतोद्देशेनद्रव्यत्यागोयज्ञः । तदितरक्रियाकर्मेतिविवेकः । यज्ञजन्यःपर्जन्यः तज्जन्यमन्नं अन्न
जन्यानिभूतानीत्येवं वेदब्रह्मादिचक्रं नानुवर्तयति स्वविहितकर्माकरणेननप्रवर्तयति । सप्राणी । अघायुःअघजनकमायुर्यस्य
सतथा । स्ववर्णाश्रमोचितकर्माकरणेनपापस्यैवप्राप्तेः । नकेवलमेतावत् । किंतुमोघंव्यर्थजीवति । तज्जीवनमपिव्यर्थं । अधि
कारदेहप्राप्तावपितदेहेकस्यापिधर्मस्याननुष्ठानात् । नन्वधिकारेप्राप्तेपिस्वविहितकर्मकरणेनचक्रंकुतोनानुवर्तयतीत्याशंक्यकर्मा
करणहेतुगर्भविशेषणमुक्तंइंद्रियारामइति । आरमणंआरामः । विषयोपभोगइतियावत् । इंद्रियैरारामोयस्यसतथा । विषयभो
गासक्तइतियावत् । तथाचविषयासक्त्याकर्मनकरोति । तेनपुण्याभावःप्रत्यवायप्राप्तिश्चभवतीतिभावः । नन्वस्त्वेवंकर्मणःकर्त

उमर्जी०

२।६

॥ १८ ॥

व्यत्वं । तथापितस्य भगवद्विषयत्वेन कर्तव्यत्वे भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वे च न स्फुटं प्रमाणमस्ति । निष्काममिति स्मृतेरुपपादनसापेक्षत्वात् । तत्र निष्काममिति विशेषणबलेन कर्मेत्यस्याध्याहार्यत्वात् । सहयज्ञा इति गीतावाक्यं तु कर्ममात्रस्याभीष्टहेतुत्वं प्रतिपादयति । नतु भगवद्विषयत्वेन कृतस्येत्याशंक्य भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं तादृशकर्मणः कर्तव्यत्वं च श्रुत्यर्थाभ्यां साधयत्प्रमाणमाह ॥ यांतीति ॥ मद्याजिन इत्यत्र सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्य इति सूत्रेण ताच्छील्ये णिनिप्रत्ययः । अपिरभिव्याप्तौ साकल्येनेत्यर्थः । तथाच मांयजंति तच्छीलाः मद्याजिनः भगवानेव कर्तेत्याद्यनुसंधानपूर्वकं स्वोचितकर्मणा साकल्येन मत्पूजनशीलाः मांयांतीति कृष्णवाक्यं । तेन भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं स्फुटमवगम्यते । कृष्णस्य परब्रह्मतायाः विश्वरूपाध्याये सम्यगुपपादितत्वात् । मद्याजिन इति श्रुत्यर्थापत्त्यैव भगवद्विषयत्वेन कर्मकर्तव्यमित्यपि लभ्यते । ततो भगवद्विषयत्वेन कर्मणः कर्तव्यत्वे तादृशकर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वे च स्फुटं प्रमाणं नास्तीति यदुक्तं तन्नेति भावः । न केवलं श्रुतार्थापत्त्या भगवद्विषयत्वेन कर्मणः कर्तव्यत्वं सिद्ध्यति । किंतु गीतायामेव भगवद्विषयत्वेन स्वोचितकर्माकरणे अनर्थोक्तेश्चेति भावेनाह ॥ अहं हीति ॥ हिशब्दो यस्मादित्यर्थः । भोक्ता चेति च शब्देन कर्ता समुच्चीयते । अहमेवेत्येव शब्दान्वयः । अंत्यचशब्देन पूज्यसमुच्चयः । तुशब्दोऽपिशब्दार्थः । तेन तथापीति लभ्यते । तेपि मामेव कौंतेय यजंत्यविधिपूर्वकमिति पूर्ववाक्यमत्रानुपजनीयं । तदयमर्थः । ये अन्यदेवताः यजंते तेपि मामेव अविधिपूर्वकं यजंति । अविधिपूर्वकं स्वकृतं कर्म अंते मय्ये

भा० । यांति मद्याजिनोपि मामिति च । अहं हि सर्वज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च । नतु मामभिजानंति तत्त्वेनातश्च्यवंति त इति च ।

आथर्व०

॥ १९ ॥

वसमर्पयंतीतियावत् । अविधिपूर्वकमित्येतद्विवृणोति ॥ अहंहीति ॥ अहमेव सर्वयज्ञानां भोक्ता कर्ता प्रभुः स्वामी पूज्यश्चेति श्रुत्यादिप्रसिद्धं । तथापि यस्मात्ते अन्यदेवतायाजिनः । मां तत्वेन सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिना नानाभिजानंति अतश्च यवंति स्वर्गभोगानंतरमधःपतंतीत्यर्थः । नन्वेवं तर्हि सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिना भगवज्ज्ञानं यस्यास्ति तेनापि स्वविहितं कर्म कर्तव्यमेव । फलसद्भावात् विपक्षे अनर्थप्राप्तेऽप्येति प्राप्तं । न च तद्युक्तं । यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यत इति गीतायामेव भगवज्ज्ञाने सति कर्मन कर्तव्यमित्युक्तत्वादित्यत आह ॥ यस्त्विदं तथादिना । उक्तत्वादित्यं तेन ॥ यस्त्विदं तथादिगीतायां न ज्ञानिनः सर्वदा विहितकर्माकरणमुच्यते । कुर्याद्विद्वानित्यनेन ज्ञानिनः कर्मविधानात् । किं त्वसंप्रज्ञातसमाधिदशायामेव । आत्मरतिरेवेत्यादिविशेषणानां तत्रैव संभवात् । तथाचासंप्रज्ञातसमाधिदशायामेवेति ताडनादावपि बाह्यानुसंधानाभावात् तदा ज्ञानिनः कर्माकरणेऽपि न प्रत्यवायः । अन्यदा तु ज्ञानिनापि स्ववर्णाश्रमोचितं कर्म कर्तव्यमेव । अतो भगवद्विषयत्वेन कर्म कर्तव्यमित्युक्तावपि नोक्तदोष इति भावः । अप्येव पदाभ्यां यस्त्विदं वाक्यस्यासंप्रज्ञातसमाधियुक्तज्ञानिपरत्वाभावे भगवद्वाक्ययोर्विरोधापत्तिः । न हि व्याहृतभाषी भगवानिति सूचितं । यस्त्वात्मरतिरेवेति श्लोकस्यायमर्थः । यस्तु पुरुषः आत्मरतिरेव आत्मनः परमात्मनः रतिः दर्शनादिनिमित्तं सुखं यस्य स तथा । तथाच परमात्मदर्शनादिनिमित्तं सुखं प्राप्त एवेत्यर्थः । एवमशब्दपर्यवसितार्थमाह ॥ आत्मतृप्त इति ॥ आत्मना परमात्मप्रसादेनेति यावत् । तृप्तः परमात्मनो न्यत्र सर्वात्मना लंबुद्धिं प्राप्त इत्यर्थः । आत्मन्ये

भा० । यस्त्वात्मरतिरेवेत्युक्त्वापि कुर्याद्विद्वान्ति तथासक्त इत्येवोक्तत्वाच्च ।

उमर्जी०

२।६

॥ १९ ॥

वसंतुष्टश्चेतिचशब्दःपूर्वविशेषणसमुच्चयार्थः । आत्मनिपरमात्मनिस्थित्येतिशेषः । असंप्रज्ञातसमाधिलक्षणयापरमात्मनिस्थित्यैवसं
तुष्टःअन्यत्रसर्वात्मनाऽलंबुद्धिप्राप्तः । तथाचयःपरमात्मदर्शनादिनिमित्तसुखंप्राप्तः । परमात्मप्रसादेनासंप्रज्ञातसमाधिरूपयापर
मात्मनिष्ठयाचपरमात्मनोन्यत्रसर्वत्रालंबुद्धिप्राप्तः । तस्यासंप्रज्ञातसमाधिपरित्यज्यस्ववर्णाश्रमोचितंकर्मकार्येनविद्यतइति । स्व
कर्मणाअसंप्रज्ञातसमाधिसमानस्यतदधिकस्यवाफलस्यानुत्पादादित्यर्थः । ननुयद्यपिकुर्याद्विद्वानितिज्ञानिनःकर्मविधीयते । तथा
पिनफलार्थः । किंतुलोकसंग्रहार्थमेव । कुर्याद्विद्वान्स्तथासक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहमितिविशेषणात् । तथाचकुर्यादितिविधिबलेनज्ञा
निनोपिकर्मावश्यंकर्तव्यमेवेतिकथमुच्यतइत्यतआह ॥ येत्वेतदिति ॥ मयिसर्वाणिकर्माणिसद्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्नि
र्ममोभूत्वायुध्यस्वविगतज्वरइतिपूर्वश्लोकेज्ञानिनमर्जुनंप्रतियुद्धोपलक्षितस्ववर्णाश्रमोचितंसर्वकर्मभगवद्विषयत्वेनकर्तव्यमित्यु
क्त्वा येमेमतमिदंनित्यमनुतिष्ठंतिमानवाः ॥ श्रद्धावंतो नसूयंतोमुच्यंतेतेपिकर्मभिरितितदुत्तरश्लोकेभगवद्विषयत्वेनस्ववर्णाश्रमो
चितकर्मानुष्ठानेमोक्षरूपफलमुक्त्वा येत्वेतदभ्यसूयंतइतिश्लोकेभगवद्विषयत्वेनकर्माकरणेअनर्थउक्तः । अतोज्ञानिरपिनकेवलंलो
कसंग्रहार्थंकिंतुस्वपुरुषार्थसिद्ध्यर्थंप्रत्यवायपरिहारार्थंचस्ववर्णाश्रमोचितंकर्मकर्तव्यमेव । ततश्चोक्तंयुक्तमेवेतिभावः । मयिसर्वा
णीत्यादिश्लोकत्रयस्यायमर्थः । हेपार्थत्वंनिराशीः विष्णुभक्तिज्ञानाद्यतिरिक्तफलकामनाशून्यः । निर्ममःममेतिसुबंतप्रतिरूपक
मव्ययंस्वामित्वाभिमानार्थकं । निर्गतंममयस्मात्सःनिर्ममः । स्वामित्वाभिमानशून्यइतियावत् । विगतज्वरःसंतापहेतुत्वाच्छो

भा० । येत्वेतदभ्यसूयंतोनानुतिष्ठंतिमेमतं । सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्वान्निष्ठानचेतसइतिच ।

आथर्व०

॥ २० ॥

कएवज्वरशब्देनोक्तः । ऐहिकपारत्रिकदुर्यशोनरकपातादिहेतुशोकरहितश्चभूत्वा सर्वाणिकर्माणिमयिसंन्यस्य भगवानेवसर्वाणि
कर्माणिकरोति तानिभगवत्पूजात्मकानिचेत्यनुसंधानरूपसंन्यासंकृत्वा । अध्यात्मचेतसा आत्मन्यधिकृत्यविद्यमानमध्या
त्मं । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः । अधिकरणशक्तिप्रधानकस्याप्यध्यात्मशब्दस्यात्मविषयकपरत्वं यथादोषाभूतमहःदिवाभूतारा
त्रिरित्यादावधिकरणशक्तिप्रधानकस्यापिदोषादिशब्दस्यशक्तिमत्परत्वंतद्वत् । तथाचाध्यात्मंपरमात्मविषयकंचतच्चेतश्चअध्यात्म
चेतः । यद्वाअधिकश्चासावात्माचअध्यात्मा । अध्यात्मनिचेतःअध्यात्मचेतः । पक्षद्वयेपिभगवद्विषयकचेतसेत्यर्थः । परमात्मा
स्वामीअहंतुतदधीनःसन्नराजाधीनभृत्यवत्सर्वंकरोमीत्येवंभगवदधीनत्वबुद्ध्येतितुपरमार्थः । युध्यस्व । उपलक्षणमेतत् । स्वव
र्णाश्रमोचितंसर्वकर्मकुर्वित्यर्थः । ज्ञानिभिरपिस्वविहितंकर्मकर्तव्यमित्युक्त्वातत्रप्रवृत्त्यर्थंतदनुष्ठानफलमाह । येमइति । येमानवाः
ज्ञानिनः आत्मतृप्तश्चमानवइतिगीताभाष्येमानवशब्दस्यज्ञानिपरत्वेनव्याख्यातत्वात् । श्रद्धावंतः शास्त्राचार्योपदिष्टेऽर्थेऽननु
भूतेप्येवमेवैतदितिविश्वासः श्रद्धाआस्तिक्यंनिष्ठेतिचोच्यते । तद्युक्ताःसंतः । अनसूयंतः गुणेषुदोषारोपोसूया । साचदुःखात्म
केकर्मणिप्रवर्तयन्नयनकारुणिकइतिसर्वसुहृदिवासुदेवेगुरौचप्रसक्ता तामसूयांअकुर्वंतःसंतः । मेमम मतंसंमतं इदंस्वविहितंकर्म
नित्यंअनवरतं अनुतिष्ठति । तेपिकर्मभिःनिवृत्तकर्मभिःमुच्यंते । आनंदोद्रेकरूपांमुक्तिंप्राप्नुवंतीत्यर्थः । किमुताज्ञानिनोज्ञानरूपेण
मुच्यंतइतिकैमुत्यसूचनार्थोपिशब्दः । एवंकर्मानुष्ठानेफलमुक्त्वाफलाशारहितानांअननुष्ठानप्रसंगवारयितुंकर्माकरणेऽनर्थमाह ॥
येत्वेतदिति ॥ तुशब्दःश्रद्धावद्बैधर्म्यसूचनार्थः । श्रद्धारहिताइत्यर्थः । अभ्यसूयंतःदुःखात्मकेकर्मणिप्रवर्तयन्नयनकारुणिकइति

उमर्जी०

२।६

॥ २० ॥

हरौगुरौचासूयांकुर्वतोयेमेमतंएतत्स्वविहितंकर्मनानुतिष्ठति । हेपार्थत्वंतानचेतसोदुष्टचित्तान् । अतएवसर्वज्ञानविमूढान्सर्वस्मि
 न्कर्मणिजीवेपरब्रह्मणिच यत्ज्ञानंत्रिविधं प्रमाणतःप्रमेयतःप्रयोजनतश्चतत्रविमूढानमोहंप्राप्तान् । अतएवनष्टान्नरकाद्य
 नर्थभाजोविद्धिजानीहि इतितृतीयश्लोकार्थः । ननुयद्येवंभगवद्विषयकयज्ञादिकर्मावश्यकर्तव्यमेव तर्हि यत्याश्रमविलोपप्रसंगः ।
 तत्रकर्मनुष्ठानाभावेप्रत्यवायस्यैवप्राप्तेरित्यतआह ॥ लोकेस्मिन्निति ॥ अत्र कर्मणोवश्यकर्तव्यत्वे । आश्रमांतरवि
 रोधो यत्याश्रमविलोपप्रसंगो न । अयमाशयः । लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुराप्रोक्तमयानघ ॥ ज्ञानयोगेनसांख्यानांकर्मयोगेनयो
 गिनामितिगीतायां सांख्यानां ज्ञानयोगिनां ज्ञानयोगेन गृहस्थाश्रमंपरित्यज्ययत्याश्रमंगृहीत्वातदुचितशमाद्यनुष्ठानपूर्वकोय
 स्तत्त्वज्ञानोपायस्तेनमुक्तिर्भवति । योगिनां कर्मयोगिनां कर्मयोगेन गृहस्थाद्याश्रमोचितकर्मानुष्ठानपूर्वकोयस्तत्त्वज्ञानोपायस्तेन
 मुक्तिर्भवतीत्यनेनप्रकारेण । हेअनघ । मयापुरा अस्मिंल्लोकेअधिकारिवर्गे द्विविधाज्ञानयोगकर्मयोगरूपद्विविधसाधनज
 न्यानिष्ठास्वरूपेणस्थितिः मुक्तिरितियावत् । प्रोक्तेतिश्रीकृष्णेनार्जुनंप्रत्युक्तं । तेनयतीनामग्निहोत्रादिगृहस्थकर्माभावेपियत्याश्र
 मोचितशमाद्यनुष्ठानमस्त्येव । धर्माःपरमहंसानांब्राह्माएवशमादिकाइतिस्मृत्याशमादिरूपस्वाभाविकब्राह्मकर्मणांयतिधर्मत्वाभि
 धानात् । अतःस्ववर्णाश्रमोचितकर्मयतिभिरपिकार्यमेवेतिनयत्याश्रमविलोपप्रसंगइति । यद्वा नन्वेवंयदिभगवद्विषयकयज्ञादि
 कर्मणाब्रह्मलोकप्राप्तिरूपमुक्तिस्तर्हि यत्याश्रमिणांमुक्तिर्नस्यात् । अधिकाराभावेनयज्ञादिकर्मानुष्ठानाभावात् । तथाचयत्याश्रमवि

भा० । लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुराप्रोक्तमयानघेत्युक्तत्वाच्चानात्राश्रमांतरविरोधः ।

आथर्व०

॥ २१ ॥

लोपप्रसंगः । नहिनिरर्थकेप्रेक्षावान्प्रवर्ततइत्यतआह ॥ लोकेस्मिन्निति ॥ तथाचगृहस्थानांभगवद्विषयकयज्ञादिकर्मप्रचुरयोगेन मुक्तिः । अतस्तैरुक्तविधयज्ञादिकर्मकार्यं । यतीनांतुज्ञानप्रचुरयोगेनमुक्तिः । अतोयत्याश्रमेपिमुक्तिसद्भावाच्चयत्याश्रमविलोपप्रसंगइतिभावः । नन्वेतावतासर्वैरपिस्वविहितकर्मभगवद्विषयत्वेनकर्तव्यमित्युपपादितं । तदयुक्तं । तथाशिष्टाचाराभावात् । नहिकदापिशिष्टेनभगवद्विषयककर्मकृतमस्तीत्यतआह ॥ त्रेतायामिति ॥ बहुधा विष्णुपूजात्मकत्वेन अंतेविष्णुसमर्पणपूर्वकंनानादेवतापूजात्मकत्वेन । तेनविनैवअन्यदेवतापूजात्मकत्वेनेत्येवंबहुप्रकारेणयज्ञादिकर्माणिसंततानिकृतानिशिष्टैः । कृते कृतयुगे । एकप्रकारेणैवविष्णुपूजात्मकत्वेनैवसंततानि शिष्टैरित्यर्थः । तथाचकृतयुगेत्रेतायांचभागवतैर्भगवद्विषयककर्मणोनुष्ठितत्वेनशिष्टाचारसद्भावात्आधुनिकैरपिभगवद्विषयककर्मकर्तव्यमितिभावः । त्रेतायांबहुधासंततानि । कृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानीतिवाक्यद्वयोक्तार्थेप्रमाणमाह ॥ अग्निष्टोमेति ॥ अत्राद्यःश्लोकःकृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानीत्यत्रार्थेप्रमाणं । द्वितीयश्लोकस्तुत्रेतायांबहुधासंततानीत्यत्रेतिविवेकः । यजंति कृतयुगइतिशेषः ॥ कारित्वादिति ॥ भगवत्सेवाकारित्वादित्यर्थः । यजनंप्रकारस्त्वित्थं । अनन्योपात्तनिरवधिकप्रवृत्तिनिमित्तयोगेनेंद्रशब्दवाच्यायइंद्रांतर्यामिणेहरयेस्वाहेति । अत्र हरेर्मुख्यतयातद्विशेषणत्वेनेंद्रस्यचयजनंसिद्ध्यति । एवमग्न्यादियजनेपिबोध्यं । एवंयजनेशिष्टाचारोप्यस्तीत्याह ॥ वसु

भा० । त्रेतायांबहुधासंततानि । कृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानि । अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैःसर्वदेवस्थितंहरिं । यजंतितांश्चकारित्वाद्वसुस्तस्मात्तथायजत् ।

उमर्जी०

२।६

॥ २१ ॥

रिति ॥ वसुनामकः पुरुष इत्यर्थः । एवं कृतयुगे कर्मानुष्ठानप्रकारमुक्त्वा त्रेतायुगे तमाह ॥ पृथक् पृथक् चेति ॥ केचिद्विष्णुसमर्पण
पूर्वकं । केचिच्च तेन विनैवेत्येवं पृथक् पृथगित्यर्थः ॥ देवतागणानिति ॥ नानादेवानित्यर्थः । तेन गणशब्दोपपत्तिः । पुराणकर्ता
स्वोक्तार्थे संमतिं सूचयति ॥ त्रेतायां बहुधा तत इति ॥ तत्स्त्रेतायां बहुप्रकारेण यजनादेवाथर्वणोपनिषदि त्रेतायां बहुधा संतता
नीत्युक्तमिति योज्यं । नन्विन्द्रादिनामभिस्तत्तदेवतायजनं कर्तव्यं । न च विष्णोरिन्द्रादिनामवत्त्वमस्ति । मानाभावात् । तत्कथं
सर्वेपि जनाः सर्वदेवस्थितं हरिं यजंतीत्युक्तमित्यत आह ॥ यमिति ॥ योवायोः जनित्रं जनकः । यश्च देवानामिन्द्रादीनां देवतमः अति
शयेन देवः इन्द्रत्वादिप्रदः । अतएव प्रवृत्तिनिमित्तस्वामित्वादिनायमिन्द्रमाहुः । एवमप्रेपि । सत्यमित्यत्र सत्योवायुरुदाहृतः । सा
धुत्वं सत्यताप्रोक्ता साधुर्वायुर्हि सर्वत इत्यैतरेयभाष्योक्तेः । तस्मै वायवे विष्णवे च । एभ्यः इन्द्रादिभ्यश्च । सोमं सोमादिद्रव्यं । जुहो
मीत्यर्थः । अत्र जनित्रं वायोस्तस्मै सोममेभ्योजुहोमीत्यनेन मुख्यप्राणांतर्यामित्वेनेन्द्रादिस्थितहरियजनं कर्तव्यं । इन्द्रांतर्यामिमुख्यप्रा
णांतर्गतविष्णवे स्वाहेत्यादिरूपेणैतिसूचयतीति बोध्यं । एवमिन्द्रादिस्थितहरियजनं कर्तव्यं । तदपि मुख्यप्राणांतर्यामित्वेनेत्युक्तं । त
दिदं कृतयुगे नियतमेवेत्याह ॥ एवमिति ॥ जुहोमीत्येवमित्यर्थः । ये कृते जनाः ते वायोः पितरं देवैः सह स्थितं विष्णुमेव । एवं तस्मै
सोममेभ्योजुहोमीत्येवं प्रकारेण यजंति । अत्र सहशब्दप्रयोगाद्देवानामप्राधान्यं हरेः प्राधान्यं च सूचितं । सहयुक्तेऽप्राधान्य इति सूत्रात् । तेन

भा० । पृथक् पृथक् च त्रेतायां यजंते देवतागणान् । यथा कृते तथा प्राज्ञास्त्रेतायां बहुधा तत इति पात्रे । यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुर्मित्रमाहुर्मसत्यमाहुः । यो देवानां देवतमोज
नित्रं वायोस्तस्मै सोममेभ्योजुहोमि । एवं वायोः पितरं विष्णुमेव यजंति देवैस्सह ये कृते जनाः । एवं त्रेतायां केचिदन्ये पृथक्कानिष्ठाविष्णावर्पयंते न चान्य इति ब्रह्मांडे ।

२२०
१४

२२०
२०

४२,६५४.

आथर्व०

॥ २२ ॥

देवानां हरेश्च विशेषणविशेष्यभावेन यजनं कर्तव्यमिति यत्प्रागस्माभिरुक्तं तत्प्रमापितमिति ज्ञातव्यं । एवं कृतयुगवन्नेतायामपिकेचिद्वा
गवताः यजंतीत्यन्वयः । अन्ये अनित्यत्रैविद्यानित्यत्रैविद्याश्च तान् देवान् पृथक् प्राधान्येनेष्टातद्यजनं विष्णावर्पयन्ते । अन्ये चाज्ञ
रूपनित्यसंसारिणः द्वेषिणश्च यजनं विष्णौ नार्पयन्त इत्यर्थः ॥ ६ ॥ एवं तान्याचरथनियतमित्यादिनामंत्रसंदर्भेण संक्षेपविस्तराभ्यां
यज्ञादिकर्मणां परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वमुपपादितं । इदानीं तच्च परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं सांगानां निवृत्तानां च यज्ञादिकर्मणामेव ।
नतु विकलांगानां प्रवृत्तानां वा कर्मणामिति भावेनोभयविधकर्मणामनिष्टहेतुत्वमाह ॥ प्लवाह्येत इति ॥ अष्टादशोक्तमित्यस्य
पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमाश्रिताः ॥ वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गांधर्वं चार्थशास्त्रकं । ए
ताश्च तस्योर्थविद्याः विद्या अष्टादश स्मृता इत्युक्ता अष्टादशविद्योक्तमित्यर्थः । तत्र त्रैवर्णिकानां वेदावगतं तदन्येषां धर्मशास्त्राद्यवगतमि
ति विवेक्तव्यमिति केचिदाहुः । टीकाकारास्तु । ऋत्विजः षोडश यजमानः एतन्निरीक्षकः सभ्यश्चेत्यष्टादशानां पुरुषाणामुक्तमिति
व्याचक्षते । उद्दिश्य देवताद्रव्यत्यागो यज्ञस्तदितरक्रियाकर्मेति विवेकः । एतच्छ्रेय इत्येतदनंतरमिति शब्दो ध्याहार्यः । मूढा इत्यस्या
वृत्तिः । तत्रैकस्य मिथ्याज्ञानिन इति अपरस्याज्ञा इत्यर्थः । ततश्चायं मंत्रार्थः । एषु यज्ञादिषु अष्टादशोक्तमष्टादशविद्योक्तं ऋत्विजः षो
डश एको यजमानः सभ्यश्चैक इति अष्टादशानां पुरुषाणां कर्तव्यतयोक्तमिति वा । कर्म अंगभूतं यज्ञेतरकर्म । अवरं अपकृष्टं न्यूनमिति या
वत् । एते यज्ञरूपाः देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागो यज्ञः । दानादेरुपलक्षणमेतत् । ततश्च यज्ञदानतपोरूपाः प्लवाः नदीतरणोपायविशेषाः ।

उमर्जी०

२।७

॥ २२ ॥

भा० । प्लवाह्येते अह्वायज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म । एतच्छ्रेयोयेभिनंदंति मूढा जरा मृत्युते पुनरेवापियन्ति ॥ ७ ॥

उडुपंतुप्लवःकोलइत्यभिधानात् । अदृढाः ब्राह्मणादिवर्णानांसंकरजातीनांचविहितंकर्म । यद्यंगविकलंतदातादृशकर्मणा नाभी
 ष्टसिद्धिर्भवति । प्रत्युतानर्थभवति । यथाअदृढप्लवैर्महानद्यादितरणंकुर्वतामिष्टसिद्धिर्नभवति किंतु अनर्थएवतद्वदित्यर्थः । एवंवि
 कलांगकर्मणामनिष्टहेतुत्वमुक्तं । इदानींप्रवृत्तकर्मणामनिष्टहेतुत्वंदर्शयति ॥ एतदिति ॥ एतत्तज्ज्ञादिकमेवश्रेयःअतिशयेनप्रश
 स्यंस्वप्राधान्येनैवफलजनकमितियावत् । इतिमूढाःमिथ्याज्ञानिनः यद्वामूढाःअज्ञाःसर्वथापिविष्णुनिश्चयशून्याःतद्वेषशून्याश्च ।
 एवंभूताःयेराजसतामसाःतेस्वर्गकामनयायज्ञंकुर्वन्तिचेत्तदाराजसयागकरणाद्विष्णुश्रद्धाभावादिंद्रलोकाख्यस्वयोग्यस्वर्गकामा
 च्छसांकल्पिकस्वर्गप्राप्त्याभिनंदन्ति । सुखमनुभवन्ति । सांकल्पिकस्वर्गभोगानंतरंचमृत्युमेवमृत्युरिवमृत्युःदुःखसाधनत्वान्मरणसदृ
 शंनरकमेवापियन्तिप्रविशन्ति । पुनरित्यनेनपुनःपुनरेवंभावएवतेषांनकदाप्यन्यथाभावइतिसूचयति । यदितुतेराजसतामसाःयज्ञंन
 कुर्युःतदाजरा । द्वितीयार्थेप्रथमा । जरां जराप्रापकंनरलोकमितियावत् । अपियन्तिप्रविशन्ति । यदितुतेराजसतामसाःनिषिद्धंकर्म
 कुर्वन्तितदामृत्युंनरकमपियन्तीतियोज्यं । तथाचस्मृतिः । यागात्तुराजसात्स्वर्गःसांकल्पिकउदाहृतः । लोकःसदीनदेवानांसना
 म्नांवासवादिभिः । विष्णावश्रद्धयायोग्यकामाच्चैषांपुनर्भवेत् । नरकंचविनायज्ञंराजसानरलोकगाः । निषिद्धंकर्मकुर्युश्चेदीयुस्ते
 नरकंध्रुवमिति ॥ ७ ॥ प्रकृतानाराजसतामसानांस्वरूपंदर्शयन्नेवएतच्छ्रेयइतिवाक्योक्तंविशदयति ॥ अविद्यायामंतरइति ॥
 अत्राविद्यापदमीश्वरेच्छावाचि । महामायेत्यविद्येतिनियतिर्मोहिनीतिच । प्रकृतिर्वासनेत्येवंतवेच्छानंतकथ्यतइत्युक्तेः । भाव

उप० । अविद्यायामंतरेवेष्टयमानाःस्वयंधीराःपंडितंमन्यमानाः । जघन्यमानाःपरियन्तिमूढाअंधेनैवनीयमानायथांधाः ॥ ८ ॥

आथर्व०

॥ २३ ॥

रूपाज्ञानार्थकंच । अथाज्ञानमविद्याहंमतिस्त्रियामितिकोशात् । तृतीयार्थेसप्तमी । इदंचपंडितंमन्यमाना इत्यादौहेतुः । अंतरइ
 त्यस्यमध्यइत्यर्थः । अंतरंतुपराधीनइत्युपक्रम्यबहिर्मध्यावधिष्वपीत्यनुशासनात् । सत्वरजस्तमसामितिशेषः । मध्यत्वंचैकप्रका
 रत्वंविवक्षितं । तदयंमंत्रार्थः । अंतरेसत्वरजस्तमसांमध्ये । तृतीयार्थेसप्तमी । मध्यावस्थयाएकप्रकारतयेतियावत् । वेष्टयमा
 नावध्यमानाएकप्रकारंगुणत्रयोपेताराजसतामसाइत्यर्थः । राजसतामसानामेकप्रकारगुणत्रयोपेतत्वंसमोवाश्रुतिपात्रकमितिगीता
 तात्पर्यनिर्णयोदाहृतप्रमाणसिद्धं । तद्वीकायांसमएकप्रकारंगुणत्रयोपेतइतिव्याख्यानादितिबोध्यं । धीराःयागाद्युपयुक्तज्ञानवंतः ।
 अविद्यायांअविद्ययाईश्वरेच्छयाभावरूपाज्ञानेनच । पंडितंमन्यमानाः । पंडितंभिन्नपदं । एकपदत्वेपंडितंमन्याःपंडितमानिनइ
 तिवास्यात् । आत्ममानेखश्चेतिसूत्रेणखइप्रत्ययणिनिप्रत्यययोर्विधानात् । एकवचनंतुसमुदायापेक्षं । नलोकेतिषष्ठीनिषेधात्क
 र्मणिद्वितीया । यथाचपंडितान्आत्मनोजानमानाःपंडितत्वाभिमानयुक्ताइतियावत् । जंघन्यमानाःहनहिंसागत्योरित्यस्मात्कि
 यासमभिहारेयइप्रत्ययांतात्लटःशानजादेशेरूपमेतत् । पुनःपुनःअतिशयेनवाछागादिपशून्घ्नंतः । उपलक्षणमेतत् । अग्निहो
 त्रादिकंकुर्वाणाइत्यपिग्राह्यं । मूढाःस्वयमित्यस्यात्रान्वयः । स्वयंस्वात्मना । स्वदोषेणेतियावत् । मूढाःयज्ञादिकमेववरिष्ठमिति
 मोहयुक्ताःराजसतामसाःअंधेननीयमानाःअंधाःयथापरिर्यंतिपरिभ्रमंतितथानरलोक सांकल्पिकस्वर्ग नरकेषुपुनःपुनर्गच्छंति ।
 एवशब्देनोक्तंनरकादित्रयगंतृत्वंनियतमेव । नतुकदाचिदपिसंसारान्मुक्तिरितिसूचयतीतिबोध्यं ॥ ८ ॥ एवंनित्यसंसारिविशेषा

उमर्जी०

२।९

॥ २३ ॥

णाराजसतामसानांप्रवृत्तकर्मकरणेनानर्थउक्तः । इदानींतदन्येषांप्रवृत्तकर्मकारिणामनिष्टमाह ॥ अविद्यायांबहुधेति ॥ अत्र
 वक्ष्यमाणेबहुधावर्तमानत्वादौ । सर्वत्रनिमित्तकथनार्थंअविद्यायामित्युक्तं । तृतीयार्थेसप्तमी । वर्तमाना इत्यस्यावृत्तिः ।
 तदयमर्थः । बहुधा मुक्तियोग्यनित्यसंसारितमोयोग्यभेदेन वर्तमानाःजीवाः । अविद्यायांअविद्ययाईश्वरेच्छयाभावरूपा
 ज्ञानेनच । यत्तस्मात् । बहुधावर्तमानाः नानादेवतापूजकत्वरूपबहुप्रकारेणवर्तमानाः । यस्माच्चवयंवयमेवकृतार्थाः
 कृतकृत्याइतिअभिमन्यन्ति । परस्मैपदंछांदसं । अभिमन्यन्ते । कर्तृत्वाभिमानयुक्ताइतिफलितार्थः । उपलक्षणमेतत् ।
 रागद्वेषादिदोषयुक्ताश्चेत्यपिग्राह्यं । यस्माच्चबालाःबालसदृशाः यथाबालास्तथासर्वदाविष्णुस्मरणशून्याइत्यर्थः । यस्माच्च
 रागात्रागेणस्वर्गादिफलकामनयाकर्मिणःयज्ञादिकर्मकर्तारःयस्माच्चनप्रवेदयन्ति । स्वार्थेणिच् । विष्णुमितिशेषः । सर्व
 यज्ञभोक्तृत्वादिनासर्वप्रकारेणविष्णुंनजानंतीत्यर्थः । तेनबहुधेत्यादिनायन्नानादेवतापूजनादिकमुक्तंतेनहेतुनेत्यर्थः । आतुराः
 त्वरमाणाःसंतः । त्वरयैवेतियावत् । क्षीणलोकाःसंतःच्यवंते । यज्ञादिसाध्यलोकभोगानंतरमधःपतंतीत्यर्थः । ननु सम्य
 कत्वापरिज्ञानादन्यकर्मकृतेरपि ॥ स्वर्गादिप्रार्थनाच्चैवरागादेश्चापरिक्षयात् ॥ सदाविष्णोरस्मरणात्रैविद्योनामुयात्परमिति
 गीतातात्पर्योक्तस्मृतौपरब्रह्मप्राप्तिविरोधित्वेनयेदोषाउक्ताःतेषामेवसम्यक्तत्वापरिज्ञानादीनामत्रमंत्रेलोकच्यवनहेतुत्वमुच्यते ।
 तेनक्षीणलोकाश्च्यवंतइत्युक्तत्वात् । नचतद्युक्तं । नित्यसंसारिणांतमोयोग्यानांचनानादेवतापूजनादिसंभवेपिमुक्तियोग्यानांभाग

उप० । अविद्यायांबहुधावर्तमानावयंकृतार्थाइत्यभिमन्यन्तिबालाः । यत्कर्मिणोनप्रवेदयन्तिरागात्तेनातुराःक्षीणलोकाश्च्यवंते ॥ ९ ॥

आथर्व०
॥ २४ ॥

वतत्वेनान्यदेवतापूजनाद्यभावात् । यथोक्तं । अनन्यदेवतायागाद्भक्त्युद्रेकादकामनात् । सदायोगाच्चवैशिष्ट्यं त्रैविद्याद्वैष्णवादिना । स्याद्धिभागवतस्यैवेति । तत्कथं मुक्तियोग्यादिभेदेन त्रिविधानामपि जीवानां नानादेवतापूजनादिना नानाहेतुना स्वर्गलोकच्युतिरुक्तेति चेत् । अत्र ब्रूमः । यदुक्तं मुक्तियोग्यानामन्यदेवतापूजनादिकं नास्तीति तत्सत्यं । किंतु सद्गुरुपदेशेन सर्वप्रकारेण विष्णावाधिक्यज्ञानं यदा तदैव । यदा तु सद्गुरुपदेशाभावात् सर्वप्रकारेण विष्णावाधिक्यज्ञानं नास्ति तदा फलकामनया यज्ञाद्यनुष्ठानात् स्वर्गच्युतिरस्त्येव । यथोक्तं । ये न जानन्ति तं विष्णुं याथातथ्येन संशयात् । जिज्ञासवश्च नितरां श्रद्धावंतः सुसाधवः । निर्णेतृणामभावेन केवलं ज्ञानवर्जिताः । ते याज्ञिकाः स्वर्गभोगक्षये यांति मनुष्यतामिति । अतो मुक्तियोग्यानामप्यन्यदेवताभजनादिना स्वर्गच्यवनोक्तौ न विरोधः ॥ ९ ॥ ननु क्षीणलोकाश्च यवंत इत्यत्रोक्तो लोकः कः तत्क्षयोपिन नाशः । जगत्स्थितिकाले तदभावात् । च्यवनानंतरं च किं भवतीत्याशंक्यलोको तत्र स्वर्गः । तत्क्षयोनाम स्वर्गलोके सुखानुभवक्षयः । च्यवनानंतरं च मनुष्यलोकस्य तमसो वा प्राप्तिर्भवतीति भावेनाविद्यायां बहुधेति मंत्रोक्तं विशदयन्नेव स्वर्गलोकप्राप्तौ प्रयोजकांतरमप्याह ॥ इष्टा पूर्तमिति ॥ नन्वत्र मंत्रे इमं लोकं हीनतरं वा विशंतीत्युच्यते । तत्रेमं लोकं के विशंति । के च हीनतरं लोकं विशंति । न चैकस्य क्रमेणोभयप्राप्तिरिति वाच्यं । वाशब्दविरोधादित्यपेक्षायामाह ॥ विष्णोरिति ॥ सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिसर्वप्रकारेणोत्तमत्वं व्यावर्तयितुं किंचिदित्युक्तं । तथा च गुणैरत्युत्तमत्वं जानंत इत्युप० । इष्टा पूर्तमन्यमानावरिष्ठं नान्यच्छ्रेयोवेदयंते प्रमूढाः । नाकस्य पृष्ठे सुकृते ते नुभूत्वा इमं लोकं हीनतरं वा विशंति ॥ १० ॥

भा० । विष्णोः सर्वेभ्यः किंचिदुत्तमत्वं जानंत इमं लोकं वा विशंति । साम्यं हीनत्वं वा जानंतो हीनतरं तम एव विशंति । देवेभ्य उत्तमं विष्णुराजवद्यस्तु मन्यते । याजी समानुषं

उमर्जी०
२।१०

॥ २४ ॥

र्थः । अनेनवरिष्ठानान्यच्छ्रेयोवेदयंत इत्यंशो व्याख्यातः । तत्प्रकारंच दर्शयिष्यामः । प्रमूढा इत्येतद्व्याचष्टे ॥ साम्यं हीनत्वं वा जानंत इति ॥ ब्रह्मादिसाम्यंतद्धीनत्वं वा जानंत इत्यर्थः ॥ तम एवेति ॥ साम्यहीनत्वज्ञानिनां स्वर्गभोगक्षयानंतरं मर्त्यलोकप्राप्तिव्यवच्छेदार्थमेव शब्दः । उक्तार्थे प्रमाणमाह ॥ देवेभ्य इति ॥ यः राजवत् । यथाराजाविद्वदविद्वज्जनापेक्षया ऐश्वर्यगुणेनैवोत्तमः । न तु पांडित्यादि धर्मेण । तथा विष्णुगुणैरेव देवेभ्य उत्तमं मन्यत इत्यर्थः । तु शब्दश्च शब्दार्थः । तेनानादेवतापूजक इति लभ्यते । याजीति नंदिग्रहीत्यादिना ग्रह्यादित्वात्कर्तरिणिनिप्रत्ययः । अंते विष्णौ यज्ञादिकं समर्पयन्नित्यर्थः । इतः परं स्वर्गभुक्त्वेति शेषः ॥ साम्यहीनत्वविदिति ॥ ब्रह्मादिसाम्यंतद्धीनत्वज्ञानीत्यर्थः । ननु यदुक्तं साम्यं हीनत्वं वा जानंतस्तमो विशंतीति । तदयुक्तं । भगवद्गीताविरोधात् । तथा हि । त्रैविद्यामांसो मपाः पूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गंति प्रार्थयंते । ते पुण्यमासाद्य सुरेंद्रलोकमश्नंति दिव्यान् दिवि देवभोगान् । ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशंतीति गीतायां त्रैविद्या इति सामान्यश्रवणात् । सर्वेषामपि त्रैविद्यानां स्वर्गभोगक्षयानंतरं मर्त्यलोकप्राप्तिरुच्यते । मुक्तियोग्यनित्यसंसारितमो योग्यभेदेन त्रिविधा अपि त्रैवर्णिकजीवाः त्रैविद्या एव । त्रिविधा विद्या त्रिविद्या । तामधीयते विदंति वा त्रैविद्या इति निर्वचनलभ्यस्य वेदत्रयाध्ययनतदर्थज्ञानरूपस्य त्रैविद्यशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्योक्तत्रिविधजीवेषु सद्भावात् । ततश्च साम्यादि मिथ्याज्ञानिनामपि त्रैविद्यत्वात्तेषामपि गीतानुसारेण स्वर्गभोगक्षयानंतरं मर्त्यलोकप्रवेशनमेव वक्तव्यं । तत्कथं गीता विरुद्धं तमः प्रवेशनं भाष्ये तदुपात्तस्मृतौ चोक्तमित्यत आह ॥ त्रैविद्या मामि

याति साम्यहीनत्ववित्तम इति च । भा० । त्रैविद्या मामिति तु येन्यन्यदेवताभक्ताः तेषामेव कौंतेय यजंति अहं हि सर्वज्ञानां भोक्तेत्युक्त्वा दज्ञानपूर्वया जिनस्त्रैविद्याः

आथर्व०

॥ २५ ॥

ति ॥ त्रैविद्यामामित्यत्रतु अज्ञानपूर्वयाजिनः त्रैविद्याविवक्षिता इत्यन्वयः । केवलाज्ञत्रैविद्यानां मिथ्याज्ञानि त्रैविद्यानां च व्यावृत्त्यर्थमज्ञानपूर्वयाजिन इति विशेषणं । अज्ञानपूर्वविष्णुयाजिन इत्यर्थः । मामिद्वेत्युक्तत्वाद्विष्णुयाजिन इति व्याख्यातं । अज्ञानां विष्णुज्ञानाभावेन मिथ्याज्ञानिनां विष्णुद्वेषित्वेन तद्याजित्वाभावात्तद्व्यावृत्तिः । अत्रापि ये भागवतत्रैविद्याः सम्यग्ज्ञानानंतरं विष्णुयाजिनस्तद्व्यावृत्त्यै अज्ञानपूर्वेत्युक्तं । सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिसर्वप्रकारेण विष्णवज्ञानपूर्वकत्वमेवाज्ञानपूर्वकत्वमिह विवक्षितं । तेन सम्यग्ज्ञानि भागवतव्यावृत्तिः । तेषामुक्तविधाज्ञानाभावेन तत्पूर्वकं विष्णुयाजित्वाभावात् । तथा च मुक्तियोग्यविशेषाः अनित्यत्रैविद्याः नित्यसंसारिविशेषाः नित्यत्रैविद्याश्च गीतायां त्रैविद्यपदेन विवक्षिता इत्युक्तं भवति । ननु यदुक्तं त्रैविद्यामामित्यत्राज्ञानपूर्वयाजिनस्त्रैविद्या एव विवक्षिता इति तत्कुत इत्याशं कानिरासाय येऽप्यन्यदेव तेत्यारभ्योक्तत्वादित्यंतमभिहितं । गीतायामेव येऽप्यन्यदेवताभक्त्या यजंतेश्रद्धयान्विताः । तेऽपि मामेव कौंतेय यजंत्यविधिपूर्वकमिति श्लोकेन भक्तिश्रद्धापूर्वकमन्यदेवतायाजिनोऽपि यज्ञांते मामेवाविधिपूर्वकं यजंतीत्युक्ता विधिपूर्वकत्वविवरणार्थेन अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च । ननु मामभिजानंति तत्त्वेनातश्च यवंति ते इत्युत्तरश्लोके न सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिना सर्वेण प्रकारेण भगवज्ज्ञानाभावात् च्यवंतीत्युक्तत्वादित्यर्थः । तथा च त्रैविद्या इत्यादि भगवद्गीतायां सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिना सर्वेण प्रकारेण भगवज्ज्ञानपूर्वकं राजवद्देवोत्तमत्वज्ञानपूर्वकं च भगवद्याजिन एव त्रैविद्यशब्देन विवक्षिताः । ननु साम्यहीनत्वज्ञानिनोऽपि । अन्यथा प्रकरणविरोधात् । ततश्च साम्यहीनत्वज्ञानिनां तमः प्राप्तिरथ नेऽपि न भगवद्गीताविरोध इति भावः । न नूक्तत्रैविद्यशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं त्रिविधत्रैवर्णिकजीवेषु सर्वदास्ति । ततस्ते सर्वेऽपि नित्यत्रैविद्या एव । तथा च केचिन्नित्यत्रै

उमर्जी०

२।१०

॥ २५ ॥

विद्याः केचिदनित्यत्रैविद्या इति प्राचामाचार्याणां कथं व्यवहार इति चेत् । उच्यते । त्रैविद्यस्त्वपरोधर्मो नानादैवतपूजनं । तत्रापि विष्णु
 ज्ञातव्यः सर्वेभ्योऽप्यधिको गुणैः । प्रवर्तयति यज्ञाद्यमन्ततस्त्वेव विष्णवे त्रैविद्यधर्मा पुरुषः स्वर्गं भुक्त्वा निवर्तत इति स्मृत्युक्तं त्रैविद्यध-
 र्मोऽयेषामस्तीत्यर्थं त्रैविद्यशब्दात् अर्श आदिभ्यो जिति अच्प्रत्यये कृते निष्पन्नः त्रैविद्यशब्दः पारिभाषिकं त्रैविद्यधर्मविशिष्टपुरुषपरः ।
 तत्र मुक्तियोग्याः यदानिर्णेतृणामभावेन विष्णोः सर्वप्रकारेणोत्तमत्वं न जानन्ति तदा त्रैविद्यधर्मं कुर्वन्ति । यदा तु निर्णेतृसङ्गावेन विष्णो
 स्तत्त्वं सम्यग्जानन्ति तदा त्रैविद्यधर्मं न कुर्वन्ति किन्तु भागवतधर्ममेव अतस्तेऽनित्यत्रैविद्याः । कदाचि त्रैविद्यधर्मानुष्ठानेऽपि सर्वदा तदभा-
 वात् । नित्यसंसारिविशेषाः राजसराजसास्तु सर्वदा त्रैविद्यधर्ममेव कुर्वन्ति । ननु कदाचिदपि भागवतधर्मं । तेन नित्यत्रैविद्या इत्युच्यं
 ते । एतदभिप्रायेण नित्यत्रैविद्या अनित्यत्रैविद्या इति प्राचां व्यवहारो युज्यत इति बोध्यं । ततश्चायं मन्त्रार्थः । इष्टा पूर्त । इष्टं च पू-
 र्त्तं चेति द्वंद्वः । सर्वो द्वंद्वो विभाषयैकवद्भवतीत्येकवद्भावः । अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः । इष्टं यजनं । पूर्तं कूपादिखननं अन्नदाना-
 दिकंच । अथ क्रतुर्मेष्टं पूर्तं खातादिकर्मचेत्यमरोक्तेः । नानादेवतापूजात्मकमिति शेषः । ततश्च ये मन्यमानाः । अन्यदैवतपूजापि
 यस्मिन्नन्ते समर्पिता । स्वर्गादिफलहेतुः स्यान्नान्यथा तं भजेद्धरिमिति शास्त्रार्थं जानन्तः पुरुषाः नानादेवतापूजात्मकं इष्टा पूर्तं वेदयन्ते वेद-
 यन्ति । विष्णावन्ते समर्पयन्ति । एवमन्यत्परं ब्रह्मवरिष्ठं अतिशयेन वरं सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिसर्वप्रकारेणोत्तमं न वेदयन्ते । स्वार्थे णिच् ।
 न जानन्ति । किन्तु श्रेयः श्रेष्ठं राजवत् सर्वदेवोत्तमं वेदयन्ते जानन्ति । ते विष्णावन्ते समर्पणादि पूर्वकं यजनादिकारिणः । सुकृते सुकृत-
 शब्दः पुण्यवाची । पुण्यश्रेयसी सुकृतं वृष इति कोशात् । तेनां ते विष्णुसमर्पणसहितं पुण्यं गृह्यते । ततस्तत्साध्यं लक्ष्यते । तथा चांते

आथर्व०
॥ २६ ॥

विष्णुसमर्पणसहितत्वकृतयजनादिपुण्यसाध्यइत्यर्थः । इदंचसांकल्पिकस्वर्गव्यावृत्त्यर्थविशेषणं । नाकस्यपृष्ठेइंद्रलोके । तेपुण्य
मासाद्यसुरेन्द्रलोकमितिसमाख्यानात् । भोगाननुभूत्वाअनुभूय । कापिच्छंदसीतिल्यबादेशाभावः । स्वर्गभोगानुभवक्षयानंतरमि
तिशेषः । इमंलोकंमर्त्यलोकमाविशंतीत्यन्वयः । एतच्चव्याख्यानंत्रैविद्यस्त्वपरोधर्मइत्याद्युदाहृतप्रमाणसिद्धं । तत्त्वनिर्णयटीका
यांतु श्रुतितात्पर्यापरिज्ञानप्राप्तंचेतिमूलंव्याख्यातुमियंश्रुतिरन्यथाव्याख्यातेतिनतद्विरोधः । एवंअन्यच्छ्रेयःपरंब्रह्मनवेदयंतेन
जानंति । किंतुप्रमूढाःप्रकर्षेणमिथ्याज्ञानिनः । ब्रह्मादिसाम्यंतद्धीनत्वंवाजानंतइतियावत् । वरिष्ठंसर्वोत्तमंब्रह्ममन्यमानाः ।
विभक्तिविपरिणामः । मन्यमानैःज्ञानिभिः । ऋत्विक्त्वेनस्वीकृतैःभागवताचार्यैरितियावत् । इष्टापूर्तयज्ञादिकंवेदयंतेकारयंते ।
धातूनामनेकार्थत्वात् । तेमिथ्याज्ञानिनः । सुकृते भागवताचार्यसामर्थ्येनयज्ञादिपुण्यलभ्ये नाकस्यपृष्ठेइंद्रलोकेभोगाननुभूय ।
तत्क्षयानंतरंहीनतरंतमएवविशंति । इदंतुव्याख्यानं । येतुभागवताचार्यैःसम्यक्क्यज्ञादिकुर्वते । बहिर्मुखाःभगवतोनिवृत्ताश्चवि
कर्मणः । दक्षिणातर्पितानांतुआचार्याणांतुतेजसा । यांतिस्वर्गंपुनःक्षिप्रंतमोंधंप्राप्नुवंतिच । तदन्येनैवचस्वर्गयांतिविष्णुबहिर्मु
खाइतिप्रमाणानुसारेणकृतमित्यवधेयं । ननूक्तस्वर्गहेतुर्यज्ञादिकर्मराजसमेव । यत्तुकामेप्सुनाकर्मतद्राजसमुदाहृतमिति । अभि
संधायतुफलदंभार्थमपिचैवयत् । इज्यतेभरतश्रेष्ठतंयज्ञंविद्धिराजसमितिचतल्लक्षणाक्रांतत्वात् । राजसयागाच्चसांकल्पिकस्वर्गए
वभवति । यागात्तुराजसात्स्वर्गःसांकल्पिकउदाहृतइत्युक्तेः । तत्कथंराजसयागादिंद्रलोकाख्यस्वर्गप्राप्तिर्व्याख्यायतइति । उच्य
ते । फलकामनयाक्रियमाणोयागोराजसयागः । सद्विविधः । विष्णुश्रद्धापूर्वकंक्रियमाणःतांविनैवक्रियमाणश्चेति । तत्रमुक्ति

उमर्जी०
२।१०

॥ २६ ॥

योग्यैरनित्यत्रैविद्यैः नित्यसंसारिभिर्नित्यत्रैविद्यैश्चक्रियमाणो राजसयागः विष्णुश्रद्धापूर्वकः । तेषां सर्वदेवोत्तमत्वप्रकारकविष्णुनि
 श्रयसद्भावात् । अज्ञत्रैविद्यैः क्रियमाणस्तु न विष्णुश्रद्धापूर्वकः । तेषां सर्वथा विष्णुनिश्रयाभावात् । तत्र द्वितीयस्यैव सांकल्पिकस्व
 र्गहेतुत्वं । विष्णावश्रद्धयाऽयोग्यकामाच्चैषां पुनर्भवेदिति विष्णुश्रद्धां विना कृतराजसयागेन सांकल्पिकस्वर्गो भवतीत्युक्तत्वात् । अ
 तो विष्णुश्रद्धापूर्वकराजसयागस्य इंद्रलोकाख्यस्वर्गहेतुत्वाभिधाने न कश्चिद्दोषः । मिथ्याज्ञानिकृतराजसयागस्य तु भागवताचार्य
 प्रसादेन इंद्रलोकहेतुत्वमिति न कदाचिद्दोष इति ध्येयं ॥ १० ॥ एवं तान्याचरथ नियतमित्यादिना परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वादग्निहो
 त्रादिगृहस्थधर्माः शमादियतिधर्माश्च कर्तव्या इति विधायान्निहोत्रादिगृहस्थकर्मणां ब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वमतीतमंत्रैरुपपादितं । इदा
 नीं शमादियतिधर्माणां प्रागुक्तब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं प्रपंचयति ॥ तपःश्रद्धे इति ॥ अयं च मंत्रो यतिपर एव न ब्रह्मचारिपरः । तेषा
 मरण्यवासाभावात् । अत एव न गृहस्थपरः । नवानप्रस्थपरः । तेषां भिक्षाटनाभावात् । तस्माद्यतिपर एवेति । किंच शमोदमस्त
 पः शौचं क्षांतिरार्जवमेव च । ज्ञानं विज्ञानमास्ति क्यं ब्राह्मकर्मस्वभावजमिति गीतायां यानि स्वाभाविकब्राह्मकर्माणि उक्तानि तान्येव
 धर्माः परमहंसानां ब्राह्मा एव शमादिका इति स्मृतौ यतिधर्मत्वेनोच्यंते । एवं शमादयो मंत्रे प्रपठ्यंते । न तु यज्ञादयः । अतो यं मंत्रो य
 तिपर एवेति स्थिते व्याख्यायते । देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवं ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते ॥ अनुद्वेगकरं वाक्यं स
 त्यप्रियहितं च यत् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ॥ भावसंशुद्धिरित्येत

उप० । तपःश्रद्धेयेभ्युपवसंत्यरण्येशां ताविद्वांसो भैक्षचर्याचरंतः । सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांति यत्रामृतः स पुरुषो ह्यव्ययात्मा ॥ ११ ॥

आथर्व०

॥ २७ ॥

त्तपोमानसमुच्यते ॥ इतिगीतोक्तंत्रिविधंतपोत्रमंत्रेतपःशब्देनग्राह्यं । श्रद्धाशब्देनास्तिक्यनिष्ठोच्यते । शास्त्राचार्योपदिष्टेयं
 अननुभूतेष्वेवमेवैतदितिविश्वासएवास्तिक्यनिष्ठा । श्रद्धानामास्तिक्यबुद्धिःसाचैवद्विविधामता । अत्रोक्तमस्तीत्येकातुममा
 त्रास्तिप्रयोजनमित्युक्तास्तिक्यबुद्धेरप्यत्रैवांतर्भावात् । ततश्चये यतयः । तपःश्रद्धे उक्तरूपे । उपवसंति अनुतिष्ठंति । अरण्येउप
 विशंति वासंकुर्वंति । शांताःभगवन्निष्ठत्वरूपशमोपेताः । विद्वांसःज्ञानविज्ञानयुक्ताः । भैक्षचर्याअरण्याद्भ्रामंगत्वेत्युपस्कार्यं ।
 भिक्षार्थंग्राममाविशेदितिस्मृतेः । ततश्चारण्याद्भ्रामंगत्वाभैक्षचर्याभैक्षंभिक्षाकदंबकं । तदनुकूलचर्यागृहेगृहेपर्यटनं । चर्यापर्यट
 नेप्रोक्तावर्गप्रस्थानयोरपीतिकोशात् । चरंतःकुर्वन्तः । तेयतयः । सूर्यद्वारेण सूर्याख्योपायेन । द्वारंतुद्वार्युपायेस्यादितिकोशात् ।
 विरजाःविगतपापाः । रजंतुरजसासहेतिद्विरूपकोशादकारांतोपिरजशब्दोऽस्ति । ततश्चसूर्यद्वारेणविरजाइत्यस्यार्चिरादिमार्गेण
 परब्रह्मलोकगमनकालेसूर्यप्रविश्यविधूतसर्वपापाइतिपर्यवसितार्थः । तदुक्तं । सतेजसिसूर्येसंपन्नोयथापादोदरस्त्वचाविनिर्मुच्यते
 एवंहवैसपाप्मनाविनिर्मुक्तइति । यत्रदेशे । अमृतःनित्यमुक्तः स्वदर्शनेनमोक्षप्रदइतिवा । अव्ययात्मा । अव्ययःनाशरहितःआत्मा
 स्वरूपंदेहश्चयस्यसतथा । सपुरुषःपूर्णषड्गुणःशिशुमाररूपोभगवानस्तितंप्रदेशंप्रयांति । तदनंतरंचतनमस्कृत्ययत्रवैकुण्ठेअ
 मृतःपुरुषोअव्ययात्माअस्तितंपरब्रह्मलोकंप्रयांतीत्यर्थः । अत्रोक्तायतीनांशिशुमारप्राप्तिःतत्प्रणामानंतरंपरब्रह्मलोकप्राप्तिश्चन
 केवलंयतीनामेव । किंतुसर्वज्ञानिनामपि । यथोक्तं । वैश्वानरेद्युनद्यांवादेहेवासूर्यमंडले । विधूयसर्वपापानियांतिकिंस्तुघ्नकेशवमि
 ति । अशेषजगदाधारःशिशुमारोहरिःपरः । सर्वेब्रह्मविदोनत्वातंयांतिपरमंपदमितिचेतिध्येयं ॥ ११ ॥ तान्याचरथनियतंसत्यका

उमर्जी०

२।१२

॥ २७ ॥

माइत्यादिभिः तपःश्रद्धेइत्यंतैः मंत्रैः यज्ञतपःश्रद्धादीनां परब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वमुक्तं न च तद्युक्तं । यज्ञादिना अंतःकरणशुद्धिमात्रोत्पत्तावपि श्रवणादिकं विना ब्रह्मापरोक्षज्ञानोत्पत्त्यभावेन परब्रह्मलोकप्राप्त्ययोगात् । अतः श्रवणादिकं कर्तव्यमिति प्रतिपादयितुं तत्साधनं वैराग्यं तत्साधनं च सारासारविवेकइत्याह ॥ परीक्ष्येति ॥ ब्राह्मणः ब्रह्मज्ञानयोग्यः कर्मचितान् कर्मापादितान् विष्णुलोकेतरलोकान् । परीक्ष्य असारानित्यतया विचार्य निर्वेदं वैराग्यं आयात् प्रायात् प्राप्नुयात् । लकारव्यत्ययः छांदसः । एवं मोक्षादितरत्र निर्विण्णः सः मुमुक्षुः यस्मादकृतो नित्यपुरुषार्थो मोक्षः । कृतेन कर्मणानास्ति न भवति । किंतु ज्ञानेनैव । तत्तस्माद्विज्ञानार्थं मोक्षजनकपरब्रह्मज्ञानार्थं । समित्पाणिः सन् श्रोत्रियं वेदव्याख्याननिपुणं । ब्रह्मनिष्ठं विष्णुभक्त्यादिगुणसंपन्नं गुरुं । एवकारः श्रोत्रियत्वादिगुणसंपन्न एव गुरुः संपाद्य इत्यवधारणार्थः । अभिगच्छेत् प्राप्नुयादित्यर्थः ॥ १२ ॥ अनेन वैराग्यं श्रवणसाधनमित्युक्तं । न केवलमेतावत् । किंतु शमदमादिसंपत्तिरपीति दर्शयन् श्रवणप्रकारमाह ॥ तस्मादिति ॥ सः ब्रह्मज्ञानार्थिनामुमुक्षुणा अभिगतः विद्वान् न कंचन वसतौ प्रत्याचक्षीत तद्व्रतं । विद्यार्थे वसतीच्छया आगतं नेति न ब्रूयात्तदेतद्विदुषो व्रतमित्यादि श्रुतिस्मृत्युक्तार्थज्ञानी । सम्यगुपसन्नाय उपसत्तिमते । प्रशांतचित्ताय प्रशांतं रागद्वेषरहितं चित्तं यस्य स तथोक्तः । तस्मै शमान्विताय । शमपदं शांतोदांत उपरतस्ति ति श्रुरिति श्रुत्युक्तदमाद्युपलक्षकं । ततश्च शमादियुक्तायेत्यर्थः । तस्मै मुमुक्षवे । येन यया । अक्षरं नाशरहितं । पुरुषं पूर्णषड्गुणं । सत्यं भगवंतं । तत्त्व

उप० । परीक्ष्यलोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेन । तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं ॥ १२ ॥ तस्मै सविद्वानुपसन्नाय सम्यक् प्रशांतचित्ताय शमान्विताय । येनाक्षरं पुरुषं वेदसत्यं प्रोवाच तांतवतो ब्रह्मविद्यां ॥ १३ ॥

आथर्व०

॥ २८ ॥

तोवेदविद्यात् । तांब्रह्मविद्यांप्रोवाचप्रवदेत् । तद्विद्याव्याख्यानंकुर्यादित्यर्थः । अनेनमंत्रद्वयेननित्यानित्यवस्तुविवेकजन्यंवैराग्यं
 शमादिसंपत्तिर्मुमुक्षाचेत्येतन्नयंश्रवणादिरूपविचारांगमित्युक्तमितिध्येयं ॥ १३ ॥ इतिद्वितीयःखंडः ॥ २॥ उक्तविशेषणविशिष्ट
 शिष्यंप्रतिब्रह्मविद्यांप्रवक्ष्यन्गुरुःभगवत्स्तुतिरूपमंगलमादावाचरति ॥ तदेतत्सत्यमिति ॥ सत्यंभगवान् । नकेवलंतत्तदद्रे
 श्यमित्याद्युक्तगुणविशिष्टं । किंतुएतत्प्रवक्ष्यमाणलक्षणकंचेत्यर्थः । एवंगुरुःमंगलमनुष्ठायब्रह्मविद्यामुपदिशति॥यथासुदीप्तादि
 ति ॥ विष्फुलिंगादिविशिष्टाःअग्निकणाइत्यर्थः । त्रिषुस्फुलिंगोन्निकणइत्यमरोक्तेः । सुषामादिषुचेतिसूत्रेणविष्फुलिंगादितिषत्वं
 बोध्यं । सरूपाइति । समानंरूपंयेषांतेतथोक्ताः । ज्योतिर्जनपदेत्यादिसूत्रेणसमानशब्दस्यसादेशइतिबोध्यं । पूर्वपूर्वस्फुलिंगस
 दृशाःउत्तरोत्तरस्फुलिंगाःयथाभवंतितथापूर्वकल्पीयपदार्थसदृशाएवोत्तरकल्पेषुपदार्थाभवंतीतिदर्शयितुंसरूपाइत्युपमानोपमेय
 योःविशेषणमुक्तं । उपसन्नंशिष्यंगुरुःसंबोधयति ॥ सोम्येति ॥ सोमइवसोम्यः शाखादिभ्योयइतिसूत्रेणइवार्थेयप्रत्ययः ।
 तस्यसंबुद्धिःसोम्येतिकेचित् । सोमपानार्हेत्यर्थः । सोममर्हतियइतिसूत्रादिति । बहवःभावाःपदार्थाःप्रजायंतेतत्रैवअपियंतिप्रवि
 शंतिचेत्यन्वयः । प्रलयेतत्रैवलीयंतइतिपरमार्थः । प्रागक्षरात्संभवतीहविश्वमितिशौनकंप्रत्यंगिरसोक्तं । अत्रतुउपसन्नंशिष्यंप्रतिगु
 रूणाब्रह्मणोजगत्कारणत्वादिकमुच्यतइतिनपुनरुक्तिरितिध्येयं ॥ १॥ नन्वक्षरशब्दोक्तभगवतोदेहेंद्रियमनांसिसंतिनवा । आद्येश्रम
 चिंतादिदोषप्रसंगः । देहादिमतःकुलालादेःघटाद्युत्पादनेनश्रमादिदर्शनात् । नांत्यः । कर्तृत्वायोगात् । देहादिरहितस्यतददर्श

उप० । तदेतत्सत्यं । यथासुदीप्तात्पावकाद्विष्फुलिंगाःसहस्रशःप्रभवंतैसरूपाः । तथाक्षराद्विविधास्तोम्यभावाःप्रजायंतेतत्रैवापियंति ॥ १ ॥

उमर्जी०

३।२

॥ २८ ॥

नात् । किंच भगवान्परिच्छिन्नश्चेद्यत्रास्ति तत्रैव सृष्टिं कुर्यात् । न त्वन्यत्र । तथा च विविधाशेषपदार्थस्रष्टृत्वायोगः । किंच भगवानुत्पत्तिमान्भवितुमर्हति । कर्तृत्वात् । कुलालादिवत् । तथा च तदुत्पत्तेः प्राक्यस्य जगत्स्रष्टृत्वं तस्यैवाशेषपदार्थस्रष्टृत्वोपपत्तौ किमन्तर्गडुना भगवतेत्यत आह ॥ दिव्यो ह्यमूर्त इति ॥ हिशब्दो हेतौ । यस्मात्पुरुषो भगवान्दिव्यज्ञानानंदात्मकदेहवान् तस्मादमूर्तः । मूर्ततेजो ब्रह्म तदात्मकं शरीरं । जडशरीरमिति यावत् । तद्रहित इत्यर्थः । एवं तृतीयपादे हिशब्दो हेतौ । यस्मात्पुरुषः शुभ्रः शुभैर्ज्ञानानंदाद्यात्मकैर्ज्ञानकर्मेन्द्रियैः रमत इति शुभ्रः । डोन्यत्रापि दृश्यत इति डप्रत्यये टिलोपे पृषोदरादित्वाच्छुभ्रशब्दात्तलोपेरूपमेतत् । तस्मादप्राणः जडज्ञानकर्मेन्द्रियरहितः । अमनाः जडमनोरहित इत्यर्थः । अनेनाद्य तृतीयपादद्वयेन ज्ञानानंदाद्यात्मकदेहेन्द्रियादिकमंगीकृत्य जडदेहादिकं निराकृतं । तेन देहादिसद्भावात्कर्तृत्वोपपत्तिः । जडदेहाभावान्नश्रमचिंतादिप्रसंगः । तस्यैव तद्व्याप्तत्वादित्युक्तं भवति । किंचेत्याद्युक्तद्वितीयदोषनिरासायाह ॥ स बाह्याभ्यन्तर इति ॥ सः भगवान् । बाह्यः बहिर्भवः आभ्यन्तरः सर्वपदार्थाभ्यन्तरे भवः अतः परिच्छिन्नत्वाभावान्न तत्पक्षोक्तदोष इति भावः । अनेनैव विविधाभावाः प्रजायन्त इति यदशेषपदार्थस्रष्टृत्वमुक्तं तदप्युपपादितं । बहिःस्थित्वा बाह्यार्थोत्पादकः देहांतः स्थित्वा सुखाद्यान्तरपदार्थोत्पादक इति । तृतीयदोषनिरासाय ह्यज इत्युक्तं । हिशब्दो हेतौ । दिव्य इत्यनुवर्तनीयं । यस्माद्भगवान्दिव्यः आनंदाद्यात्मकदेहवान् तस्मादजः उत्पत्तिश्चून्यः । जडदेहादेरेवोत्पत्तिव्याप्तत्वात् । तथा च नोक्त तृतीयदोष इति भावः । ननु जडदेहादिरहित्यमेव भगवतः कुत इत्याशंक्य जडप्रकृतिनियामकत्वात् तस्य प्रकृतिकार्यदेहादिकं । तदु

उप० । दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः स बाह्याभ्यन्तरो ह्यजः । अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः ॥ २ ॥

आथर्व०

॥ २९ ॥

क्तं । नतस्य प्राकृतामूर्तिर्मांसमेदोस्थि संभवेतीति भावेन जडप्रकृत्यभिमानिलक्ष्मीनियामकत्वं दर्शयति ॥ ह्यक्षरात्परतः पर इति ॥
 नन्वत्र तथाक्षरादित्यनेन यस्याक्षरस्य सर्वोत्पादकत्वमुक्तं तस्यैवाक्षरात्परतः परत्वमुच्यत इति वक्तव्यं । नचेदं युक्तं । स्वस्यैव स्वापेक्ष
 यापरतः परत्वायोगादित्यतो व्याचष्टे ॥ अपरमिति ॥ अक्षरं त्रिविधं । अपरं परमं परतः परंचेति । तत्राक्षरात्परत इति मन्त्रे अक्ष
 रशब्देन परमक्षरं ग्राह्यं । ननु यया तदक्षरमधिगम्यत इति वत्परं ब्रह्म । अपरं त्वक्षरं यासेति व्याख्यानरूपप्रमाणविरोधात् । तादृशाक्ष
 रात्परतः परत्वं तु भगवतो युज्यत एवेति भावः । अत्र सुगालवासुदेवादिव्यावृत्त्यर्थपरानंद इत्युक्तं । आनंदरूपव्यावृत्त्यर्थवासुदे
 व इत्युक्तमिति ध्येयं ॥ २ ॥ तथाक्षराद्विविधाः सोम्यभावाः प्रजायंत इत्यत्र सूक्ष्मस्थूलादिभेदेन बहुसृष्टयः प्रतिज्ञाताः विविधभावाः
 प्रजायंत इति नानाविधपदार्थोत्पत्तेरुक्तत्वात् । तत्र ते भावाः किं नामानः केन चक्रमेण जायंत इति शंकाद्वयं परिहर्तुं प्रतिज्ञातां स्थूलसृष्टिं
 प्रपंचयति ॥ एतस्मादिति ॥ ते भावाः प्राणादिनामानः । पाठक्रमेणैव चोत्पद्यंत इति भावः । अत्र प्राणादिशब्दैः महदादितत्त्वानि
 तदभिमानिनो ब्रह्माद्याश्च विवक्षिताः । विश्वस्य धारिणीत्यनेन च पृथिव्यनंतरं ब्रह्मांडं तदंतर्गतं च विश्वं क्रमेण जातमित्यवधेयं ॥ ३ ॥
 एवं तत्त्वसृष्टिं विशदयित्वा प्रतिज्ञातां ब्रह्मांडांतः अंगसृष्टिमपि विशदयति ॥ अग्निर्मूर्धेति ॥ अत्र भगवन्मूर्धाद्यंगानामभ्यादिदेवतै

भा० । अपरं त्वक्षरं यासां प्रकृतिर्जडरूपिका । अक्षरं परमं श्रीस्तु परतः परमक्षरं । वासुदेवः परमानंद इति त्रिविधमक्षरमिति च ।

उप० । एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥ ३ ॥ अग्निर्मूर्धा च क्षुषी चंद्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्निवृताश्च वेदाः । वायुः प्राणो
 हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतांतरात्मा ॥ ४ ॥

उमर्जी०

३।४

॥ २९ ॥

क्यमुच्यते । नचतद्युक्तं । मानांतरविरोधादित्यतोऽन्यथातन्मंत्रंव्याचष्टे ॥ विष्ण्वति ॥ उपनिषदंतरेद्यौर्मूर्धेतिपाठसद्भावा
 त्तदनुसारेणद्युवादीनीत्युक्तं । द्युवादीत्युवडादेशःछांदसः । तन्वादीनामियडुवडौवेतिवार्तिकात् । द्यौरित्यादिपदानीत्यर्थः ।
 विष्ण्वंगानांद्यौरित्यादिशब्दवाच्यत्वेनिमित्तमाह ॥ क्रीडादीति ॥ दिवुक्रीडाविजिगीषेत्यादिधातुव्याख्यानादितिभावः ।
 स्वर्गादीनांतच्छब्दवाच्यत्वेनिमित्तमाह । तज्जत्वादितिटीकाकाराः । अन्येतुहिशब्दोहेतौ । नामानीत्यस्यावृत्तिः । द्यु
 वादीनीति । द्यौःक्रीडापिगुणःतद्वादीनितद्वाचकानीत्यर्थः । ततश्चयस्मात्सर्वशोपिनामानिद्युवादीनिक्रीडादिवाचकानिविष्ण्वं
 गानिचक्रीडादिरूपाणि । अतःक्रीडादिशक्तिरूपत्वात्नामानिअग्न्यादिसर्वनामानिविष्ण्वंगानांमूर्धादीनांनामानिवाचकानीतिभा
 ष्यंयोजयंति । ततश्चायंमंत्रार्थः । अस्य अक्षराख्यस्यभगवतः । मूर्धाअग्निः । अंगंस्वतोऽंगंतुमसमर्थजगन्नयतीतिअग्निशब्द
 वाच्यः अग्न्याख्यदेवताजनकश्च । एवमस्य चक्षुषीचंद्रसूर्यौ । आह्लादकारित्वात्सूरिप्राप्यत्वाच्चचंद्रसूर्यनामके तज्जनकेच ।
 नचात्रमुखादिंद्रश्चाग्निश्च । दंष्ट्रार्यमंदू चंद्रमामनसोजातइत्यादिविरोधः । तत्राग्निचंद्रसूर्याणांभगवदंगांतरजातत्वोक्तेरिति
 वाच्यं । एकेनरूपेणमूर्धादिजन्यत्वं । रूपांतरेणमुखादिजन्यत्वमित्यंगीकारात् । यथोक्तंद्वितीयस्कंधतात्पर्ये । बहुरूपत्वा
 त्दंष्ट्रार्यमंदूइत्यादीति । बह्वंगत्वंबहुत्वतइतिच । एवंअस्यश्रोत्रेअतिदेशननिमित्तेनदिङ्गमके मित्रधर्मवरुणवित्तपरूपदिग्दे
 वताजनकेच । एवंअस्यवाक्वागिंद्रियंवेदाःवेदननिमित्तेनवेदनामिका वेदोच्चारणहेतुःवेदाभिमानिदेवताजनिकाच । विवृ

भाष्यं । विष्ण्वंगानांहिनामानिद्युवादीनितुसर्वशः । क्रीडादिशक्तिरूपत्वात्तज्जत्वादित्यवस्तुष्वितिच ।

आथर्व०

॥ ३० ॥

ताइतितुवेदविशेषणं । विशेषैः षडंगेतिहासपुराणादिभिः वृताः युक्ताइतितदर्थः । अस्यवायुः श्वासवायुः प्राणः प्रकृष्टचेष्टकत्वा
 त्प्राणनामकः मुख्यप्राणजनकश्च । नचैवमानीदवातमिति श्रुतिविरोधः । तत्रवातमिति श्वासाभावोक्तेरिति वाच्यं । तत्त्वो
 द्योतटीकायां अवातं वातप्रेरणाशून्यमिति व्याख्यानात् । नचैवं तमोवाय्वादीनां सर्वात्मनानिवृत्तिरिति तत्त्वप्रकाशिकाविरोधइ
 ति वाच्यं । तत्रापि वायुपदस्य वायुप्रेरणार्थकत्वात् । अतएव श्वसितं मातरि श्वेत्यादौ तत्र विष्णोरपि श्वासवायुरुक्तः । सचचिदा
 नंदात्मक एव तादृशमूर्धाद्यंगसहपाठादिति । अस्य हृदयं विश्व । व्याप्तत्वाद्द्विष्वनामकं विश्वाख्यदेवताजनकं च । अत्र विश्वो
 रुद्रः । तपोभिमानी रुद्रस्तु विष्णोर्हृदयमाश्रित इति रुद्रस्य हृदयाश्रितत्वलिंगात् । यो यदंगजन्यः सः तदाश्रित इति नियमादिति
 बोध्यं । अस्य पद्भ्यां पृथिवी । पंचाशत्कोटिविस्तीर्णाभूः । तद्देवताचजातेति शेषः । सृष्टिः स्थितिस्संहतिश्च नियमोऽज्ञानबोधने ।
 बंधो मोक्षः सुखंदुःखमावृत्तिर्ज्योतिरेव च । विष्णुनास्य समस्तस्य समासव्यासयोगत इति यत्सृष्ट्यादिज्योतिरंतद्वादशकर्तृत्वमुक्तं तत्र
 संक्षेपविस्तराभ्यां भगवतः सृष्टिकर्तृत्वमुक्तं । इदानीं नियमनकर्तृत्वमप्याह ॥ ह्येष इति ॥ एष भगवान्सर्वभूतांतरात्मा सर्वप्राणि
 नामंतर्यामी च । इदं च प्रमाणसिद्धमिति हि शब्दः । यद्यपि सृष्टिप्रपंचनं समाप्य नियमनकर्तृत्वं वक्तव्यं । प्रकरणशुद्धिसंभावात् । त
 थाप्येवं विधसृष्टिकर्तृत्वमसंभावितमिति शंकापरिहाराय विलंबमसहमानेन गुरुणा त्रैवोक्तमित्यवधेयं ॥ ४ ॥ एवं तथाक्षरादित्यु
 क्ता भगवत्कर्तृका सृष्टिः मंत्रद्वयेन तत्त्वसृष्ट्युक्त्या अंगसृष्ट्युक्त्या च प्रपंचिता । इदानीं पुनरपि तामेव सृष्टिं प्रपंचयितुं पृथिव्यां भगवज्ज

उमर्जी०

३।५

॥ ३० ॥

उप० । तस्मादग्निस्समिधोऽ (द्वोय)श्च सूर्यः सोमात्पर्जन्योऽपोषधयः पृथिव्यां । पुमात्रे तस्सिंचतियोषितायां बह्वीः प्रजाः पुरुषात्संप्रसूताः ॥ ५ ॥

न्ययज्ञादिसृष्टिसर्गादिकालीनांसूक्ष्मसृष्टिंचाह ॥ तस्मादग्निरिति ॥ तस्मात्भगवतएव । पृथिव्यां । अयःशुभजनकंदैवं । अ
यःशुभावहोविधिरितिकोशात् । ततश्चयज्ञादिधर्मइतिपर्यवस्यति । अग्निःसूर्यःसोमःपर्जन्यश्चेत्यादयोयज्ञदेवताः । समिधोयज्ञां
गानीध्मानि । इध्ममेधःसमितिस्त्रियामितिकोशात् । ओषधयःव्रीह्यादियज्ञांगद्रव्याणिच । अजायंतेतियोज्यं । अत्रसोमादितिपं
चम्याभगवत्कर्तृकपर्जन्यादिसृष्टौसोमोवृष्ट्यादौमधुररसपुष्टिकर्तृत्वेननिमित्तमात्रमिति सूचयति । एवंयज्ञतदंगद्रव्यादिसृष्टिमुक्त्वा
सूक्ष्मसृष्टिमप्याह ॥ पुमानिति ॥ नन्वत्रप्रसिद्धस्त्रीपुं प्रसंगेनाखिलप्रपंचोत्पत्तिरुच्यते । तच्चप्रत्यक्षादिबाधितमित्यतःप्रमाणेनै
वव्याचष्टे ॥ वासुदेवइति ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः । पुमान्पूर्णत्वेनपुंनामकोवासुदेवः । योषितायां । टापंचापिहलंतानामिति वच
नाद्योषितायामितियुक्तं । स्वयोषितिरमायांरेतःसिंचति । गर्भमदधात् । तदनंतरंपुरुषात्पूर्णषड्गुणात्बह्वीःबह्वयःप्रजाःविरिंचा
द्याःसंप्रसूताः । अत्रविरिंचादिसर्वदेवतानांसत्वादिसूक्ष्मोपादानकदेहयोगलक्षणमुत्पन्नत्वमेवसंप्रसूताइत्यनेनोच्यते । वासुदेवक
र्तृकसृष्टिप्रसंगादितिबोध्यं ॥ ५ ॥ एवंतत्त्वसृष्टिकथनेनांगसृष्टिकथनेनसूक्ष्मसृष्टिकथनेनच तथाक्षरात्पुरुषात्सोम्यभावाःप्रजायंत
इतिवाक्योक्तासृष्टिःप्रपंचिता । इदानींप्रकारांतरेणापितांप्रपंचयति ॥ तस्मादिति ॥ पुरुषादित्यर्थः । पूर्ववाग्विवृताश्चवेदाइ

उप० । तस्मादग्निरसमिधोऽय(द्रोय)श्चसूर्यःसोमात्पर्जन्यओषधयःपृथिव्यां । पुमान्नेतस्सिंचतियोषितायांबह्वीःप्रजाःपुरुषात्संप्रसूताः ॥ ५ ॥

भा० । वासुदेवःपुमान्नामापूर्णत्वात्स्वयोषिति । रमायांगर्भमदधात्प्रजास्तस्मात्प्रजज्ञिरइतिच ।

उप० । तस्मादृचस्सामयजुषिदीक्षायज्ञाश्चसर्वैकतवोदक्षिणाश्च । संवत्सरश्चयजमानश्चलोकाःसोमोयत्रपवतेयत्रसूर्यः ॥ ६ ॥

आथर्व०

॥ ३१ ॥

त्यविभक्तानां वेदानामीश्वरादभिव्यक्तिरुक्ता । इदानीं विभक्तानां सृष्टिरुच्यत इति न पुनरुक्तिः । अत्र ऋगादीनां त्रयाणां ग्रहणं त्रेतायुगाभिप्रायेण । त्रेतायां सन्निधा भवदित्युक्तेरिति ध्येयं । ऋच इत्यादौ संप्रसूतपदं यथा योगं लिंगवचनव्यत्ययेनानुपञ्जनीयं । ऋगादीनां प्रसूतत्वं नामाभिव्यक्तिः । दीक्षादीनां तूत्पत्तिरिति विवेकः । यज्ञाः अग्निहोत्रादयः । सर्वे क्रतवः सोमयागाः । पशुबन्धाश्च । यद्यपि यज्ञक्रतुशब्दौ पर्यायौ यज्ञः सवो ध्वरो यागः सप्ततन्तुर्मखः क्रतुरित्यमरोक्तेः । तथापि स एष यज्ञः पञ्चविधोऽग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोमः इत्यैतरेयोपनिषदुक्तानां पञ्चविधयज्ञानां मध्ये अग्निहोत्रादयो यज्ञशब्देन गृहीताः । पशुयज्ञादिव्यक्तयस्तु क्रतव इत्यनेन । अन्यथापौ नरुक्त्यप्रसंगादिति बोध्यं । यद्वा क्रीयते सोमो अत्रेति क्रतुः क्रीणातेऽतुच् । एवं च क्रतुशब्दः स सोमकयागे वर्तत इति अमरटीकानुसारेण सोमयागाः क्रतवः । तदन्ये यज्ञा इत्यपौ नरुक्त्यं । वस्तुतस्तु क्रतवोऽग्निष्टोमाद्याः । यज्ञाः देवानुद्दिश्य द्रव्यत्यागाः । उद्दिश्य देवान् द्रव्याणां त्यागो यज्ञ इतीर्यत इत्यभिधानात् । सामान्यविशेषभावेन भेद इति गीताभाष्यटीकानुसारेणेति योज्यं । अत्र ऋगादिशब्दैस्तदभिमानिनो देवा अपि ग्राह्याः । यजमानः यज्ञक्रतूनामनुष्ठाता । यत्र सोमोस्ति यत्र पवते वायुरिति शेषः । यत्र लोके सूर्योस्ति । तेलोकाः संप्रसूता इति योज्यं । एतच्चोपलक्षणं । अर्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकं गच्छतां मार्गमध्ये गम्याः सूर्यचंद्रवायुलोकादयः सर्वे पि ग्राह्या इति ज्ञेयं ॥ ६ ॥ उक्तं सर्वमर्थं संक्षिप्याह ॥ तस्माच्चेति ॥ बहुधा सूक्ष्मदेहयोगेन स्थूलदेहयोगेन अंगजन्यदेहयोगेनेत्यादि बहुप्रकारेण देवाः तस्माच्च पुरुषादेव संप्रसूता इत्यन्वयः । साध्या स्तन्नामकगणदेवताः । वयांसि पक्षिणः ।

उमर्जी०

३।७

॥ ३१ ॥

उप० । तस्माच्च देवा बहुधा संप्रसूताः साध्यामनुष्याः पशवो वयांसि । प्राणापानोऽग्नीहोत्रपथश्च द्वा सत्यं ब्रह्म चर्यं विधिश्च ॥ ७ ॥

वयःपक्षिणिबाल्यादावित्यभिधानात् ॥ प्राणापानाविति ॥ उपलक्षणमेतत् । पंचप्राणाइत्यर्थः । ब्रीहियवावित्युपलक्षणं । सर्वौषधयइत्यर्थः ॥ तपइति ॥ कायिकवाचिकमानसिकभेदेनत्रिविधंभगवद्गीतोक्तंतपः कृच्छ्रचांद्रायणादिकंचेत्यर्थः । श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिः । सत्यं यथार्थवचनं । ब्रह्मचर्यं स्मरणंकीर्तनंकेलिःप्रेक्षणंगुह्यभाषणं ॥ संकल्पोध्यवसायश्चक्रियानिर्वृतिरेवच ॥ एतन्मैथुनमष्टांगंप्रवदंतिमनीषिणः ॥ विपरीतंब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणमितिस्मृत्याब्रह्मचर्यस्वरूपंबोध्यं । विधिः विधानं । विधिर्विधानेदैवेचेतिकोशात् । अत्रसर्वत्रसंप्रसूतपदंयथायोगंलिंगवचनव्यत्ययेनानुषंजनीयं ॥ ७ ॥ प्रतिशरीरमिंद्रियादिसृष्टिरपि । पुरुषादेवभवतीत्याह ॥ सप्तप्राणाइति ॥ अत्रार्चिर्हेतिःशिखास्त्रियामितिकोशानुसारेणअर्चिषोज्वालाइतिनार्थः । प्रमाणविरोधादितिभावेनार्चिःपदमनूद्यव्याचष्टे ॥ सप्तार्चिषोवृत्तयइति ॥ इंद्रियजन्यज्ञानानीत्यर्थः । प्रकृतसंगततयाहोमाइत्येतदनूद्यव्याचष्टे ॥ होमाःसंबंधाइति ॥ विषयेंद्रियसंबंधाइत्यर्थः । प्रसिद्धार्थत्वप्रतीतिनिरासायलोकाइत्येतदनूद्यव्याचष्टे ॥ लोकागोलकाइति ॥ इंद्रियगोलकाइत्यर्थः । गुहाहृदयमाशयआश्रयोयस्यासौतथाभूतमितिकृतेहृदयाश्रितत्वंप्रतीयते । तदनुकूलंविशेष्यमाह ॥ गुहाशयायांबुद्धाविति ॥ ननुद्वितीयांतस्यविशेषणस्यसप्तम्यंतंविशेष्यंकथमुक्तं । गुहाशयायामितिचकथमुक्तमित्यतआह ॥ लोपःसमानइति ॥ पूर्वशब्दस्यतत्समानेशब्देपरेलोपोभवतीतिसूत्रार्थः॥

उप० । सप्तप्राणाःप्रभवंतितस्मात्सप्तार्चिषःसमिधःसप्तहोमाः । सप्तइमेलोकायेषुचरंतिप्राणागुहाशयांनिहितास्सप्तसप्त ॥ ८ ॥

भा० । सप्तार्चिषोवृत्तयः । होमास्संबंधाः । लोकागोलकाः । गुहाश(या)यांबुद्धौ । लोपस्समानइतिसूत्रादेकयकारलोपः । प्रतिपुरुषंसप्तसप्त ।

आथर्व०

॥ ३२ ॥

एकयकारलोपइति ॥ आकारसहितपूर्वयकारलोपइत्यर्थः । तथाचगुहाशयामिति न द्वितीयांतं । किंतु गुहाशयामिति सप्तम्यंतमेव । तत्रयाशब्दलोपेन गुहाशयामिति प्रयुज्यते । अतो नोक्तदोषइति भावः । सप्तसप्तेत्यनयोर्विशेषणविशेष्यभावेकृते इन्द्रियाणां संख्याधिक्यं प्रतीयते । तच्च सप्तप्राणा इत्यनेन विरुद्धमित्यत आह ॥ प्रतिपुरुषं सप्तसप्तेति ॥ सप्तसप्तेति वीप्सायां द्विवचनं । प्रतिपुरुषमिति चाध्याहार्यमिति भावः ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ तस्मात्पुरुषात्सप्तप्राणाः ज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रस्पर्शनचक्षूरसनघ्राणमनोबुद्धिरूपाणि प्रभवन्ति उत्पद्यन्ते । अर्चिषो ज्ञानेन्द्रियवृत्तयः समिधो विषयाः होमाः विषयेन्द्रियसंबन्धाः गुहाशयांगुहाशयायां स्वरूपज्ञानव्यावृत्त्यर्थं विशेषणं बुद्धौ । यथा सीम्नि पुष्कलकोहत इत्यत्र निमित्तात्कर्मयोगेपीति वार्तिकेन फले सप्तमी । निमित्तं फलमिति व्याख्यानात् । तथात्रापि बुद्धाविति निमित्तसप्तमी । प्राणाः निहिता इति कर्मकारयोगसद्भावात् । इयमेव च तदर्थं सप्तमीत्यन्यत्रोक्तं । तथाच वृत्तिरूपबुद्ध्यर्थं प्रतिशरीरं सप्तसप्त निहिताः प्राणाः येषु गोलकेषु चरन्ति तद्भेदलोकाश्च तस्मात्प्रभवन्तीत्यन्वयः ॥ ८ ॥ तस्मादग्निः समिध इति प्रागुक्तां सृष्टिं प्रपञ्चयितुं पृथिव्यां समुद्रादिसृष्टिरपि पुरुषादेव भवतीत्याह ॥ अत इति ॥ सर्वे समुद्राः गिरयश्च अतः पुरुषात्प्रभवन्तीत्यनुपजनीयं । सर्वरूपाः नानादिगभिमुखाः । सिंधवो नद्यः । सिंधुः समुद्रेन द्यां चेति कोशात् । अस्मात्स्यंदंते । स्यंदू प्रस्रवणे स्रवंतीत्यर्थः । सर्वाः ओषधयः फलपाकांताः ब्रीह्यादयः । रसाश्च मधुरादयः शृंगारादयश्च । अतश्च पुरुषादेव प्रभवन्तीतियोज्यं । ननु भगवानेव चेतना चेतनानां सर्वेषामपि स्रष्टेति अतीतमं

उमजी०

३।९

॥ ३२ ॥

उप० । अतस्समुद्रा गिरयश्च सर्वे अस्मात्स्यंदंते सिंधवस्सर्वरूपाः । अतश्च सर्वा ओषधयो रसाश्च येनैष भूतैस्तिष्ठते ह्यंतरात्मा ॥ ९ ॥

त्रैरभिहितं । तत्कथं । विरिंचादीनां केषांचिदेव भगवानुत्पादकः । अन्येषां तु विरिंचाद्या एवोत्पादका इत्यन्यत्रोक्तत्वादित्यत आह
 ॥ येनेति ॥ येन कारणेन एष भगवानंतरात्मा अंतर्यामी सन्भूतैः व्यत्ययेन सप्तम्यर्थे तृतीया । विरिंचादिसर्वभूतेषु । तिष्ठतेति
 ष्टिति । तेन कारणेन विरिंचादिसृष्टानामपि तदंतर्यामि भगवतैव सृष्टत्वात् पुरुषादेव प्रभवन्तीति यत्तत्र प्रागुक्तं तत्सर्वमुपपन्नमिति भावः
 ॥ ९ ॥ ननु तथा क्षरात्संभवतीह विश्वमित्यादिना तत्र तत्र भगवतः सृष्टिकर्तृत्वमुक्तं । तेन सर्जनक्रियायाः भगवद्भिन्नत्वं प्राप्तं ।
 क्रिया तत्कर्त्रोर्भेदस्यैव लोके दृष्टत्वात् । एवं तपसा चीयत इति संबंधोक्त्या ज्ञानस्य ब्रह्मभिन्नत्वं प्राप्तं । तपःशब्देन ज्ञानग्रहणात् ।
 संबंधस्य च भेदव्याप्तत्वात् । न च तद्युक्तं । ब्रह्मक्रियाज्ञानयोर्ब्रह्मात्म्यं ताभिन्नत्वादित्यत आह ॥ पुरुष एवेति ॥ अत्र विश्वं कर्मपु
 रुष एवेति सर्वकर्मणः पुरुषैक्यमुच्यते । एवं विश्वं तपःपुरुष एवेति सर्वतपसस्तदैक्यमुच्यते । तदुभयमयुक्तं । देवदत्तादिनिष्ठकर्म
 तपसां ब्रह्मैक्याभावादित्यतः संबंधिप्रदर्शनपूर्वकं कर्मपदं तावदनूद्य व्याचष्टे ॥ भगवत इति ॥ एवं तपःकृच्छ्रादिकर्मचेत्यभिधानो
 क्तं तपो ब्रह्मणि प्रमाणबाधितं । तत्कथं तस्य तदैक्यमुच्यत इत्यतः तपःपदमनूद्य व्याचष्टे ॥ तपो ज्ञानं चेति ॥ ननु कर्म तपश्च पुरुष
 एवेत्युक्तमयुक्तं । प्रसिद्धपुरुषतादात्म्याभावादित्यतः पुरुषं विशिनष्टि ॥ परामृतब्रह्माख्यः पुरुष इति ॥ अनेन परामृतं नित्यमु
 क्तं यद्ब्रह्म स पुरुष इति योजना सूचिता । परामृतब्रह्माख्य इति तु फलितार्थकथनमिति ज्ञातव्यं । एवं विशेषणविशेष्यभावान्वये सति

उप० । पुरुष एवेदं विश्वं कर्म तपो ब्रह्म परामृतं । एतद्यो वेदनिहितं गृहायां सोविद्याप्रार्थिविकिरतिह सोम्य ॥ १० ॥ खं० ३ ॥

भा० । भगवतः कर्मचेष्टा तपो ज्ञानं च । परामृताख्यः पुरुषो भगवानेव ।

पां अंतर्यामिभगवज्ज्ञानमावश्यकं किंचिदुपासनंच । यथोक्तं । येषां बहिरुपासनेन मोक्षस्तेषामपि ह्युपासनं किंचित्कार्यमेवेति । एवं सर्वत्रापि भगवन्महिमोक्तिस्तदुपासनयोग्यानांतदुपासार्थं । अन्येषांतु तज्ज्ञानार्थं । यथोक्तं । ज्ञानार्थमथ ध्यानार्थं गुणानांसमुदीरणेति ॥ १० ॥ इति तृतीयः खंडः ॥ ३ ॥ नन्वस्तु ब्रह्मजगज्जन्मादिकारणमिति । अस्तु च जगत्स्रष्टृत्वादिविशिष्टब्रह्मज्ञानमविद्याग्रंथिविकिरतीति । तथापि ब्रह्मज्ञानार्थितां (ज्ञानार्थत्वां) प्राप्तैरस्माभिः किंकर्तव्यमिति शिष्यैः पृष्टेन गुरुणा ब्रह्मज्ञानार्थं युष्माभिस्तच्छ्रवणादिकंकर्तव्यमित्युपदेष्टुं उत्तरो मंत्रसंदर्भोक्तः । तत्र तावदविद्याशिथिलीभावफलकत्वाद्गुणविशेषविशिष्टब्रह्मश्रवणंकर्तव्यमिति गुरुः शिष्यान् प्रत्याह ॥ आविरित्यादिनामंत्रद्वयेन ॥ यद्गुहाचरं हृदयगतं ब्रह्म । आविः नित्याभिव्यक्तस्वरूपं । सन्निहितं सर्वजीवानांसमीपवर्ति । महत् उत्तमं । पदं पद्यते प्राप्यत एतदिति पदं । सुषुप्तप्राप्यं मुक्तप्राप्यं वा । एतत्सर्वप्रमाणसिद्धमिति दर्शयितुं नामेत्युक्तं । अत्र एवंभूतगुणके तस्मिन्नंतर्यामिणि । एजत् एजृकंपने सकलकर्मेन्द्रियव्यापारवत् । प्राणत् श्वासादिव्यापारवत् । निमिषत् अक्षिपक्ष्मव्यापारवत् । उपलक्षणमेतत् । सर्वज्ञानेन्द्रियव्यापारवत् । जागरादिसर्वव्यापाराणामंतर्याम्यधीनत्वं ज्ञापयितुं त्रिविधोक्तिः । एवंभूतर्यजीवजातं । एतत्सर्वं मर्षितमाश्रितं । यच्च सदसद्वरेण्यंसदसद्भ्यामूर्तामूर्ताभ्यां कार्यकारणाभ्यां वा वरेण्यं श्रेष्ठं । यच्च विज्ञानात्परं । यच्च प्रजानां वरिष्ठं अतिशयेन सर्वप्रजोत्तमं । यच्चार्चिमत्कांतिमत् । यच्चाणुभ्योप्यति

उप० । आविःसंनिहितं गुहाचरं नाम महत्पदं । अत्रैतत्सर्वमर्षितमेजत्प्राणनिमिषचयात् ॥ १ ॥ एतज्ज्ञानसदसद्वरेण्यंपरं विज्ञानाद्यवरिष्ठं प्रजानां । यदर्चिमद्यदणुभ्योप्यतिस्मिंल्लोकानि हितालोकिनश्च ॥ २ ॥

आथर्व०
॥ ३४ ॥

शयेनाणुभूतं । यस्मिंश्चलोकाः पृथिव्यादयः लोकिनः लोकपालाश्च निहिताः स्थिताः । एतत् एवंभूतगुणकं अंतर्यामिरूपं जानथ ।
छांदसोयंप्रयोगः । जानीत शृणुतेति मंत्रद्वयार्थः । नन्वत्र परमित्येतत्वरिष्ठमित्यनेन गतार्थः । किंच विज्ञानादित्येतत्प्रजानां वरिष्ठमि
त्यत्र न हेतुः । प्राकृतपुरुषे विज्ञानसद्भावेऽपि सर्वप्रजोत्तमत्वाभावादित्यतो विज्ञानशब्दार्थवदन्नन्वयमपि दर्शयति ॥ विज्ञानाद्ब्रह्मणः
परमिति ॥ तथाच सर्वप्रजोत्तमत्वं कैमुत्येन साधयितुं विरिंचोत्तमत्वमुच्यत इति भावः । ब्रह्मणो विज्ञानशब्दवाच्यत्वे विष्णोस्त
दुत्तमत्वे च प्रमाणमाह ॥ नाभीति ॥ विज्ञानशक्तिः अहं अंभसि सतः विद्यमानस्य जलशायिनः अनंतशक्तेः यस्य पुंसो भग
वतः नाभिहृदादासं उत्पन्नः । यस्येत्यस्य भगवत इति प्रकृतेनान्वयः । चतुर्मुखवाक्यमिदं । अत्र चतुर्मुखेन स्वस्य विज्ञानशक्ति
त्वमुच्यते । तेन विज्ञानाद्ब्रह्मण इति व्याख्यानमुपपन्नं । यस्य नाभिना हृदादहमासमिति परब्रह्मजातत्वं विरिंचस्योच्यते तेन ब्रह्मणः
परमिति व्याख्यानं चोपपद्यत इति ध्येयं ॥ १-२ ॥ एवं श्रवणं कर्तव्यमित्युक्त्वा संशयविपर्ययनिरासफलकत्वात् मननमपि कर्तव्य
मिति विधत्ते ॥ तदेतदिति मंत्रेण ॥ तत्र प्रसिद्धप्राणाद्यैक्यमुच्यत इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय प्राणादिशब्दान्निर्वक्ति ॥ प्राणः
प्रणयनादिति ॥ एतच्च प्राणादिशब्दवाच्यत्वं मुख्यप्राणाद्यंतर्यामिरूपेणैवेति भावेनाह ॥ सर्वजीवेति ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥

उमर्जी०
४।३

भा० । विज्ञानाद्ब्रह्मणः परं । नाभिहृदादिह सतोऽंभसि यस्य पुंसो विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेरिति भागवते ।
उप० । तदेतदक्षरं ब्रह्मसप्राणस्तदुवाङ्मनः । तदेतत्सत्यंतदमृतंतद्वैद्व्यंसोम्यविद्धि ॥ ३ ॥
भा० । प्राणः प्रणयनाद्विष्णुर्वक्तृत्वाद्वागुदीरितः । मनोमंतृत्वतो विष्णुः सर्वजीवनियामक इति शब्दनिर्णये ।

॥ ३४ ॥

तत्तद्व्यतिरिक्तत्वादिगुणकं । एतत्तथासुदीप्तादित्यादिमंत्रोक्तस्रष्टृत्वादिगुणकं । अक्षरं भगवान् । ब्रह्मसकलगुणपूर्णं । अथ कस्मा
 दुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः । एवं स अक्षराख्यो भगवान् प्राणः सकल प्राणिप्रेरणान्मुख्यप्राणांतर्यामिरूपेण प्राण
 शब्दवाच्यः । तदु उशब्दोऽवधारणार्थं । अक्षरमेव । वक्तृत्वाद्वागभिमानिदेवतांतर्यामिरूपेण वाक्शब्दवाच्यं । तदेवमं
 तृत्वान्मनोभिमानिदेवतांतर्यामित्वेन मनःशब्दवाच्यं च । तदेतदक्षरमेव सत्यं मुक्तामुक्तनियामकं । तस्य हवा एतस्य ब्रह्मणो
 नाम सत्यमिति । तानि हवा एतानि त्रीण्यक्षराणि सत्तियमिति तद्यत्सत्तदमृतं । अथ यत्तत्तितन्मर्त्यं । अथ यद्यंतं नो भेयच्छतीति श्रु
 तेः । तदक्षरं अमृतं नित्यमुक्तं । हे सोम्य त्वंतदुक्तगुणविशिष्टमक्षरं । विद्धि जानीहि । तन्मननं कुर्वितियावत् । अत्रार्थे वेद्व्यमि
 तिलुप्तोपमा । यथा धनुर्धरः शरेण वेद्धव्यं लक्षं चित्तैकाग्र्येण विध्यति तथेत्यो ज्यं ॥ ३ ॥ एवं मननं कर्तव्यमित्युक्त्वा तदनंतरं भगव
 द्यानं कर्तव्यमित्याह ॥ धनुरिति ॥ हे सोम्य त्वं औपनिषदं ब्रह्मविद्यया व्याख्येयं । शेषे इति सूत्रेणोपनिषच्छब्दाद्व्याख्येयमित्यर्थे
 अण्प्रत्ययः । सर्ववेदानां प्रणवव्याख्यानरूपत्वं चान्यत्र स्पष्टं । ततश्च सर्ववेदव्याख्येयमित्यर्थः । महास्त्रं व्याहृत्यादिसर्वमूलमंत्रा
 णां व्यंजकत्वात् प्रधानमंत्रप्रणवरूपं । धनुर्गृहीत्वा तत्रोपासानि शितं । सोपासनाच्च द्विविधा शास्त्राभ्यासस्वरूपिणी । ध्यानरूपाप
 राचैवेत्यनुव्याख्या नोक्तेरुपासनाद्विविधा । तत्र श्रवणमननात्मकशास्त्राभ्यासरूपोपासनैवात्रोपासनापदेन विवक्षिता । न तु ध्यानं ।
 तस्यात्राविधीयमानत्वात् । तथा चोपासनया श्रवणमननरूपोपासनयानि शितं तीक्ष्णीकृतं । अज्ञानसंशयविपर्ययरहितमिति याव

उप० । धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्त्रं ह्युपासानि शितं संदधीत । आयम्यतद्वागतेन चेतसालक्ष्यं तदेवाक्षरं सोम्य विद्धि ॥ ४ ॥

आथर्व०

॥ ३५ ॥

त् । शरंसंदधीत् । व्यत्ययेनप्रथमपुरुषः । संधत्स्व संयोजयेतियावत् । संधानानंतरंचतद्भावगतेन सचासौभावश्चतद्भावः प्रसि
द्धपदार्थोभगवान् । तत्प्रवणेनचेतसांतःकरणेन । तत् शरेणसंयोजितंधनुः । आयाम्यआकृष्य । लक्ष्यंलक्ष्यसदृशं । तत्पूर्वोक्त
मक्षरमेवविद्धिजानीहि । ध्यानंकुर्वित्यर्थः ॥ ४ ॥ औपनिषदमित्यादिविशेषणसामर्थ्यात्प्रतीतमपिधनुःकंठरवेणप्रकटयन्नेवशरा
दिकमपिविशदयति ॥ प्रणवइति ॥ प्रणवोधनुः लक्ष्यवेधसाधनत्वसाधर्म्यात् । आत्माशरः लक्ष्यलग्नत्वसाधर्म्यात् । तत्ब्रह्मलक्ष्य
मुच्यते । शरवेधनीयत्वसाधर्म्यात् । अप्रमत्तेन भगवतिप्रमादरहितेनचेतसाब्रह्माख्यंलक्ष्यंवेद्धव्यं । सम्यक्ध्यातव्यं । तथासत्युपा
सकः । शरवत्तन्मयोब्रह्मप्रचुरोब्रह्मलग्नइतियावत् । भवेदितियोज्यं ॥ ५ ॥ एवंश्रवणमननध्यानरूपंभगवदुपासनंकार्यमित्युक्तं ॥
इदानींतदेवकार्यनान्यदेवतोपासनमितिसोपपत्तिकंवदन्जगत्स्थितिकर्तृत्वमुक्ताश्रयत्वरूपंभगवन्महिमांतरमप्याह ॥ यस्मिन्द्यौः
रिति ॥ यस्मिन्पुरुषे द्यौःपृथिवीअंतरिक्षंच । ओतंप्रविष्टं । यद्यपिपृथिव्यादेरंतरिक्षस्यचविशेष्यत्वात्तद्विशेषणओतशब्दे विशेष
णानांचाजातेरितिसूत्रेणस्त्रीलिंगनपुंसकलिंगंचप्राप्नोति । तथाप्यंतरिक्षस्यपाठतःपरत्वात्तद्विशेषणओतशब्देशब्दपरविप्रतिषेधेन
पुंसकत्वमेवयुक्तं । विप्रतिषेधेपरंकार्यमितिसूत्रेणतुल्यबलविरोधेपरंकार्यमित्युक्तत्वादितिध्येयं । अनेनभगवतःसर्वलोकस्थितिकर्तृ
त्वमुक्तं । त्रिलोकविवक्षायांवैकुण्ठादेःसर्वलोकत्वादिति । एवंसर्वलोकाधारत्वमुक्त्वासर्वेन्द्रियाधारत्वमप्याह ॥ मनइति ॥ मन

उप० । प्रणवोधनुःशरोह्यात्माब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेनवेद्धव्यंशरवत्तन्मयोभवेत् ॥ ५ ॥ यस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमोतंमनस्सहप्राणैश्चसर्वैः । तमेवैकंजानथआत्मान
मन्यावाचोविमुंचथामृतस्यैषसेतुः ॥ ६ ॥

उमजी०

४।६

॥ ३५ ॥

श्र सप्तप्राणास्त्ववगतेः पंचप्राणास्तु कर्मण इति स्मृतेः प्राणशब्द इन्द्रियवाची । ततश्च सर्वैः प्राणैः इन्द्रियैः सह यस्मिन्नोतमित्यन्वयः ।
 तमात्मानं परमात्मानं जानाथ । छांदसोयं प्रयोगः । जानीत । श्रवणमननध्यानरूपं ब्रह्मोपासनं कुरुतेति यावत् । अत्र सर्वसज्जना
 नां संबोध्यत्वात् जानाथेति बहुवचनं युक्तं । एकमेवेत्येवकारव्यावर्त्यमाह ॥ अन्या इति ॥ हे सज्जनाः यूयं अन्याः अन्यदेवताविषयाः
 वाचो विमुंचथ । व्यत्ययेन लोडर्थे लट् विमुंचतेत्यर्थः । अत्रान्यदेवतोपासननिषेधः प्राधान्याभिप्रायेण । परिवारतया तु तदुपासन
 मपि कार्यमेव । यथोक्तमनुव्याख्याने । परिवारतया ग्राह्या अपि हेयाः प्रधानत इति । ननु भगवदुपासनमेव कर्तव्यं नान्यदेवतोपासन
 मित्येतत्कुत इत्यत आह ॥ अमृतस्येति ॥ अत्र पीयूषममृतं सुधेतिको शोक्तामृताश्रयत्वमुच्यते । तच्चान्यदेवतोपासनं न कार्य
 मित्यत्र हेतुर्न भवतीत्यतो व्याचष्टे ॥ अमृतस्येति ॥ समुदायोपेक्षमेकवचनं श्रुतौ भाष्ये च प्रयुक्तं । भगवतोमुक्ताश्रयत्वमेव कुतः
 येन मुक्तस्येति व्याख्यातमित्याशंक्य भगवतोमुक्ताश्रयत्वं सूत्र सहस्रनामवचनाभ्यां समर्थयते ॥ मुक्तोपसृप्येत्यादिना ॥ मुक्तोपसृ
 प्यत्वेत्यर्थः । तथा चैषः द्युभवाद्याश्रय आत्मा अमृतस्य मुक्तवर्गस्य सेतुरिव सेतुः । वैकुण्ठादिलोकस्थ भगवत्प्रापक इति मंत्रार्थः । तथा च
 द्युभवाद्याश्रयतयोपासनमोक्षफलार्थं । तच्च भगवतैव भवति । तस्यैव सर्वमुक्ताश्रयत्वेन मोक्षप्रदत्वसंभवात् । न चान्योपासनमो
 क्षफलकं । तेषां मुक्ताश्रयत्वाभावेन मोक्षप्रदत्वासंभवात् । अतो भगवदुपासनमेव कार्यं नान्यदिति भावः ॥ ६ ॥ पूर्वधनुर्गृही

भा० । अमृतस्य मुक्तस्य सेतुः । ॐ मुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् । मुक्तानां परमागतिरित्यादेः ।

आथर्व०

॥ ३६ ॥

त्वेत्यादिना ध्यानं कर्तव्यमित्युक्तं । तच्च गुणांतरोपसंहारपूर्वकमोकारार्थगुणविशिष्टत्वेनैव कार्यमित्याह ॥ अराइवेति ॥ अत्र स
इत्युक्तः कः । जायमान इत्युक्तोत्पत्तिश्चायुक्ता । अंतश्चरणं च व्यर्थमित्याशंकापरिहाराय मंत्रं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ हृदय
स्थ इति ॥ अनेन तच्छब्दपरामृश्यं दर्शितं । एकधेत्यनेन मंत्रे बहुधेत्यत्र एकधेत्यपि ग्राह्यमिति सूचितं ॥ भवन्निति ॥ प्रादुर्भ
वन्नित्यर्थः । अनेन जायमान इति व्याख्यातं ॥ स्वेच्छयेति ॥ अनेनैषणमेषः । इषु इच्छायां भावे घञ् । सुपांसु लुगिति तृती
यायाः सुरिति सूचितं ॥ सर्वजीवान्नियामयन्निति ॥ अनेनांतश्चरणप्रयोजनमुक्तं । स्वप्रयोजनार्थं न चरति किंतु परप्रयोजनार्थं
मिति । अत्र मंत्रे ॐमित्येवेत्येवकारेण ॐकारार्थगुणपूर्णत्वादिप्रकारेणैव ध्यानं कार्यं न तु निर्गुणत्वादिप्रकारांतरेणेति सूचयति । फले
भ्योयातीति वत्परायेत्यत्र क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिन इति चतुर्थी । तथा च फलान्याहर्तुमिति वत्परंप्राप्तुमित्यर्थः । तमसो
ऽव्यक्तात्परस्तादित्यनंतरं स्थितमिति शेषः । तदुक्तं गीताभाष्ये । तमसः परस्तादित्यव्यक्तं वै तमः परस्ताद्विसृत इति पिप्पलादशा
खायामिति । तथा च तमसः परस्तात्स्थितं अप्राकृतविग्रहमित्यर्थः । यद्वा तमो मृत्युः । मृत्युर्वै तमोज्योतिरमृतमिति श्रुतेः । तथा
च तमसः परस्तात्स्थितं मृत्युरहितमित्यर्थः ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ नाभिश्चक्षुरथ चक्रमध्यमावयववाची । पिंडिकानाभिरितिको
शात् । रथनाभौ रथचक्रमध्यमावयवे । अराइव यत्र भगवति नाड्यः ब्रह्मनाड्यादि प्रधाननाड्यः । द्वासप्ततिसहस्रप्रतिशाखा

उप० । अराइवरथनाभौ संहता यत्र नाड्यः । स एषोऽंतश्चरते जायमानः ॥ ७ ॥ ओमित्येव ध्यायत आत्मानं स्वस्तिवः परायतमसः परस्तात् ॥ ८ ॥

भा० । हृदयस्थः सदा विष्णुर्वहुधा चैकधा भवन् । चरति स्वेच्छयैवांतः सर्वजीवान्नियामयन्निति प्रवृत्ते ।

उमर्जी०

४।७-८

॥ ३६ ॥

नाड्यश्च । संहताःसंगताः । सनाड्याश्रयहृदयस्थोविष्णुरेषः । व्यत्ययोयं । स्वेच्छयाबहुधाजागरादिप्रदानार्थं विश्वादि
 नानारूपेण । एकधा सुप्तिकालेविश्वाद्येकीभूतप्राज्ञरूपेणच । जायमानःप्रादुर्भवन्सन् । अंतः नेत्राद्यंतः । चरतेजागरादि
 प्रदानेनसर्वजीवनियमनार्थंसर्वदाचरति । एवंभूतगुणकंतमसःपरस्तात्स्थितं अप्राकृतविग्रहं मृत्युरहितंचात्मानंहृदयस्थंविष्णुं ।
 पराय परब्रह्मप्राप्त्यर्थमित्यर्थः । ॐमिति ॐमितिमंत्रेण ॐकारार्थगुणोपसंहारपूर्वकमितियावत् । निर्गुणत्वादिप्रकारव्यव
 च्छेदार्थमेवकारः । ध्यायत हेशिष्याइतियोज्यं । ध्यानफलमाह ॥ स्वस्तिवइति ॥ एवंसतिवः नमःस्वस्तीतिचतु
 र्थी । युष्मभ्यंस्वस्तिमंगलं । अशेषानिष्टनिवृत्तिविशिष्टस्वरूपानंदविर्भावरूपंस्यादिति ॥ ७-८ ॥ ननुहृदयस्थोबहुधैकधाचभवं
 श्ररतीत्युक्तं । तत्किंचित्प्रदेशेसम्यक्स्थित्वैवप्रदेशांतरेनानाभूतश्ररतीत्यतआह ॥ यःसर्वज्ञइति ॥ यःसर्वज्ञः सर्वविंदती
 तिसर्ववित् । विदूलाभइत्यस्माद्विदभिदछिदेत्यादिनाक्लिप् । प्राप्तसकलकामः । यस्यएषःजागरादिप्रदत्वरूपोमहिमा । भुविप्र
 सिद्धः । स्वर्गादिस्थानांस्वप्राद्यभावात् । एषआत्माविष्णुर्ब्रह्मपुरेदेहे । तत्रापिदिव्येदिविभूताकाशेभवंदिव्यं । भूताकाशा
 त्मकमितियावत् । दहरोस्मिन्नंतराकाशइत्यत्राकाशशब्देनभूताकाशोविवक्षितइतिछांदोग्यभाष्येहृदयाकाशस्यभूताकाशात्मक
 त्वाभिधानात् । तस्मिन्व्योम्निआकाशेसंप्रतिष्ठितः । सर्वदाविर्भूततयाप्रतिष्ठितइत्यर्थः ॥ ९ ॥ नन्वेवंतर्हि विष्णुर्देहेकस्मिंश्चि
 दवकाशविशेषेवर्ततइतिप्राप्तं । तथाचहृदयस्थत्वभंगइत्याशंकांपरिहरन् ध्यानेनब्रह्मापरोक्षज्ञानंभवतीत्याह ॥ मनोमयइ

उप० । यस्सर्वज्ञःसर्वविद्यस्यैषमहिमाभुवि । दिव्येब्रह्मपुरेह्येषव्योऽन्यात्मासंप्रतिष्ठितः ॥ ९ ॥ मनोमयःप्राणशरीरेनेताप्रतिष्ठितोत्रेहृदयंसन्निधाय । तद्विज्ञानेनपरिपश्यंति

आथर्व०

॥ ३७ ॥

ति ॥ अत्रयत्तच्छब्दावध्याहार्यौ । यो हृदयं सन्निधाय सम्यगाश्रित्य मनोमयः मयते साविति मयः । अयवयपयमयेत्यादिदं
 डकपठितान्मयतेः पचाद्यच् । धातूनामनेकार्थत्वात्प्रेरक इत्यर्थः । मनसोमयः मनोमयः । प्राणशरीरनेता प्राणानामिन्द्रियाणां
 शरीरस्य चनेताप्रेरकः । सः हृदयस्थो विष्णुः । हृदयं सन्निधाय स्थिते व्योम्नीत्यनुवर्तते । हृदयाकाशे । अन्नशब्दो भर्त्यवाची । यदन्नेना
 तिरोहतीति मंत्रव्याख्याने तथैवोक्तेः । तथा च हृदयावकाशस्थिते अन्नेमर्त्ये प्रतिष्ठित इति योजना । यथामंदिरे मंजूषा तत्रमालास्ती
 त्यभिप्रायेण मंदिरे मणिमालेत्युच्यते । तथा हृदयस्थव्योम्नि जीवः तत्र बिम्बरूपो विष्णुरस्तीत्यभिप्रायेण व्योम्न्यात्मा संप्रतिष्ठित इत्यु
 क्तं । एवं हृदये व्योम । तत्रोक्तरीत्या विष्णुरिति भावेन हृदयस्थो विष्णुरुच्यत इति भावः । तदनेनोक्तशंका निरासः ॥ तद्विज्ञा
 नेनेति ॥ धियारमंत इति धीराः श्रवणमननपूर्णाः । विज्ञानेन स्वस्वयोग्यध्यानेन । यद्ब्रह्म आनंदरूपं आनंदात्मकाकारविशि
 ष्टं । रूपं स्वभावे सौंदर्ये आकारश्लेषयोरपीति रूपशब्दस्याकारवाचित्वावगमात् । अतएवामृतं स्वरूपतो देह तश्चनाशरहितं विभाति
 स्वतः प्रकाशते । नित्याविर्भूतरूपमिति यावत् । तद्ब्रह्म परिपश्यंतीत्यन्वयः । अत्र साक्षात्कारविषयदर्शनार्थमानंदरूपमित्या
 युक्तं ॥ १० ॥ एवं ध्यानेन ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्युक्तं । ततः किं भवतीत्यत आह ॥ भिद्यत इति ॥ अत्र मंत्रे तस्मिन् दृष्टे
 परावर इत्यनेन भगवतः परावरात्मकत्वमुच्यत इत्यन्यथा प्रतीति निरासाय परावरपदं व्याचष्टे ॥ परा अपीति ॥ रमा ब्रह्मादय इत्यर्थः ।

धीरा आनंदरूपममृतं यद्विभाति ॥ १० ॥ ॥ उप० । भिद्यते हृदयं ग्रंथिश्छिद्यं ते सर्वसंशयाः । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥ ११ ॥

भा० । पराप्यवराय स्मात्सहिविष्णुः परावरः ।

उमर्जी०

४।११

॥ ३७ ॥

हिशब्दः तस्मादित्यर्थे । मंत्रेभिद्यतइतिकर्मकर्तरिलकारः । भिद्यतेकाष्ठं स्वयमेवेतिवत् । एवंछिद्यंतेक्षीयंतइत्यत्रापिबोध्यं ।
हृदयग्रंथिरविद्या । अयतेसावित्ययः । पचाद्यच् । हृदिअयःहृदयः । सप्तमीतियोगविभागात्समासः । ततश्चजीवोविष्णुश्चत
दर्थः । ग्रंथिशब्दोबंधकवाची । चौरादिकात्ग्रंथबंधनइत्यस्मात्करणेऔणादिकेडप्रत्ययेकृतेउक्तार्थलाभात् । ततश्चहृदयस्यजी
वस्यविष्णोश्चग्रंथिःबंधिकेतिकृतेहृदयग्रंथिपदादविद्यालभ्यते । स्वभावाज्ञानवादस्येत्यनुव्याख्यानसुधायामज्ञानस्यजीवेश्वरो
भयावरकत्वप्रतिपादनात् । अतएवसुधायांहृदयग्रंथिरविद्येतिव्याख्यातं । अविद्यानामसत्त्वादिगुणविशिष्टमूलप्रकृतिः । द्र
व्यंकर्मचेत्यनुव्याख्यानसुधायांगुणविशिष्टप्रकृतेर्विद्याविरोधित्वेनाविद्यात्वाभिधानात् । तद्धेदोनामतद्धंसः । मूलप्रकृतेर्नि
त्यत्वेपितस्याःउक्तोयोगुणविशिष्टाकारःतस्यश्रुत्यादिबलेनध्वंसांगीकारेदोषाभावात् । अतएवसुधायामनादेःकीदृशोविनाशः
इत्याशंक्यस्वरूपध्वंसएवेत्युक्तं । प्रागविद्याग्रंथिर्विकिरतीत्यत्रजीवस्याविद्ययासहयोग्रंथिस्तस्यशिथिलीभावलक्षणोनाशःश्रवणे
नभवतीत्युक्तं । अत्रत्वविद्यायाएवापरोक्षज्ञानेनध्वंसोभवतीत्युच्यतइतिमहान्भेदः । संशयाइत्यत्रसंशयपदंबंधार्थकं । सं
शयोनसंशयः । संपूर्वाच्छीडोभावेऽजितिसूत्रेणाच्प्रत्ययः । धातूनामनेकार्थत्वाच्छीडोबंधार्थकत्वं । ततश्चसंशयाइत्यस्यबंधाड
त्यर्थः । तेचबहवः अविद्याबंधः लिंगदेहबंधः परमाच्छादकप्रकृतिबंधः कामक्रोधादिबंधः कर्मबंधश्चेति । तत्राविद्याबंधकर्मबं
धयोर्नाशस्यैतन्मंत्रेपृथगुच्यमानत्वात्तदुभयव्यतिरिक्तबंधसंग्रहायसर्वेतिसंशयविशेषणं । तस्मिन्हृष्टइत्यनेनहृष्ट्याप्रसन्नःपरमे
श्वरएवसर्वान्बंधान्विनाशयतीतिसूच्यते । तच्चोक्तमनुव्याख्याने । यथाहृष्ट्याप्रसन्नःसन्नराजाबंधापनोदकृत् । एवंहृष्टःसभग

आथर्व०

॥ ३८ ॥

उमर्जी०

४।१२

वान्कुर्याद्विधविभेदनमिति ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ पराउत्कृष्टारमाद्याः अवरापकृष्टायस्मात्सतथोक्तः । परावरेतस्मिन्नुक्तलक्षणे भगवति दृष्टे सति । अस्यापरोक्षज्ञानिनः हृदयग्रंथिरविद्या । भिद्यते विनश्यति ॥ छिद्यंते सर्वसंशया इति ॥ सर्वे सकलाः संशयाः लिंगदेहादिबंधाः । छिद्यंते विनश्यन्ति । कर्माणि च संचिता गामिप्रारब्धानि क्षीयन्ते । अत्रक्षयो नाम संचितानां नाशः । आगामिनामश्लेषः । प्रारब्धानां तु फलहास इति विवेक्तव्यं । ब्रह्मसाक्षात्कारभोगाभ्यां सर्वकर्मक्षये सति ज्ञानिनो र्चिरादिमार्गेण सांतानि कलोकं प्रति गच्छन्ति । तदामध्ये सर्वैरपि ज्ञानिभिः शिशुमारं नमस्कृत्यैवोत्तरत्रगंतव्यं । तद्विश्वनाभित्वं भिषद्येत्युपक्रम्य नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैतीति द्वितीयस्कंधोक्तेः । अशेषजगदाधारः शिशुमारो हरिः परः । सर्वे ब्रह्मविदो नत्वा तं यांति परमं पदमिति स्मृतेश्च । नमस्कारो नाम नकरशिरःसंयोगादिकं । अतिप्रसंगात् । किंतु मनोवृत्तेस्तत्प्रवणता । मनोवृत्तेस्तत्प्रवणता हि वंदनमिति सुधोक्तेः ॥ ११ ॥ अतः शिशुमारे मनोवृत्तिप्रावण्यार्थं शिशुमारनिर्धारणाय तत्स्वरूपं वदन्नेव तज्ज्ञानं विधत्ते ॥ हिरण्यमय इति ॥ नन्वत्र कोश इत्यभिव्यापकाधिकरणे सप्तमी । ततश्च ब्रह्मांडव्यापि भगवद्रूपमुच्यते इति प्राप्तं । न च सर्वोपास्यं । सर्वेषां तदनधिकारात् । आत्मविद इति निरंकुशेन बहुवचनेन सर्वेषां ज्ञानिनां ब्रह्मांडस्थ भगवदुपासनप्रतीतेरतोमंत्रतात्पर्यं प्रमाणेनैवाह ॥ ब्रह्मांडेति ॥ अनेन कोश इति सप्तमी सर्वस्मिन्नात्मास्तीति वन्नाभिव्यापकाधिकरणे । किंतुकटे आस्त इति वदौपश्लेषाधिकरणे । तेन ब्रह्मांडमध्य

॥ ३८ ॥

उप० । हिरण्यमये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलं । तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदात्मविदो विदुः ॥ १२ ॥

भा० । ब्रह्मांडमध्यगो नित्यं तपत्येष रवौ स्थित इति च ।

गइतिपर्यवस्यतीतिसूचितं । ज्योतिषांज्योतिरित्येतद्व्याचष्टे ॥ तपतीति ॥ सूर्यादिकंप्रकाशयतीत्यर्थः ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥
 हिरण्मयेसुवर्णविकारे । परेअत्युत्कृष्टे । कोशे । पेशीकोशोद्विहीनेडमित्यमरोक्तेः । ब्रह्मांडमध्यइतियावत् । विरजंदोषरहितं ।
 अकारांतोपिरजशब्दोस्तिविरजानदीमितिप्रयोगात् । रजंतुरजसासहेतिद्विरूपकोशाच्च । तेनविरजमितियुक्तं । निष्कलंषोडश
 कलाविशिष्टशरीररहितंशिशुमाराख्यं । ब्रह्म वर्ततइतिशेषः । तत्शिशुमाराख्यंब्रह्म । शुभ्रंशुक्लं । ज्योतिषांसूर्यादीनांज्योतिःप्रका
 शकं । एवंशिशुमारस्वरूपंनिरूप्यतज्ज्ञानमवश्यंसंपादनीयमितिसोपपत्तिकमाह ॥ तद्यदिति ॥ यद्यस्मात्पूर्वेआत्मविदःब्रह्मापरो
 क्षज्ञानिनःशिशुमारंविदुर्ज्ञातवंतः । तत्तस्मादाधुनिकाअप्यात्मविदःशिशुमारंविदुःविद्युरितियावदिति । एवंशिशुमारश्रवणादिवि
 धिपरत्वेनमंत्रोयंव्याख्यातः । इदानींब्रह्मविद्याभ्यासांगगायत्रीमंत्रजपांगत्वात्सूर्योतर्गतनारायणश्रवणादिकमपिकार्यमित्यर्थप्रति
 पादकोयंमंत्रइतिभावेनहिरण्मयेपरेकोशइत्येतद्व्याचष्टे ॥ रवौस्थितइति ॥ रविमंडलेस्थितइत्यर्थः । अत्ररवावित्यनेनहिरण्म
 येकोशइतिव्याख्यातं । तथाहि । कोशशब्दःपात्रवाची । कोशोऽस्त्रीकुड्मलेपेद्यांपात्रेशब्दादिसंग्रहे । जातिकोशेर्थासंधातेदि
 व्येखद्गपिधानकेइतितस्यनानार्थकत्वावगमात् । ततश्चहिरण्मयेकोशइत्यस्यहिरण्मयेपात्रइत्यर्थः । हिरण्मयपात्रंचसूर्यमंडलं ।
 पात्रंहिरण्मयंसूर्यमंडलंसमुदाहृतमितीशावास्यभाष्योक्तेःस्थितइत्यनेनमंत्रेस्थितमित्यध्याहार्यमितिसूचयति । ज्योतिषांज्योतिरि
 त्येतत्तपतीतिव्याख्यातं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ तत्परावरंब्रह्म परेउत्कृष्टे हिरण्मयेकोशेपात्रे सूर्यमंडलइतियावत् । स्थित
 मितिशेषः । अनेनध्येयःसदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणइत्यादिगायत्रीमंत्रजपांगध्यानश्लोकोक्तसूर्यमंडलमध्यस्थत्वंसंगृहीतं ।

आथर्व०

॥ ३९ ॥

विरजंनिष्कलमिति प्राग्वद्वाख्येयं ॥ शुभ्रमिति ॥ शुभ्रसमीचीने विरिंचेरमतइति शुभ्रं । अनेन सरसि जासन सन्निविष्ट इत्युक्तस्य संग्रहः । शुभ्रैः केयूरादिविभूषणैः रमतइति कृते तु उत्तरार्धोक्तस्य संग्रहः । एवं सूर्यात्तर्गतब्रह्मणो ध्येयगुणानुक्त्वा इदानीमुक्तगुणविशिष्टत्वेन ध्यानं कार्यमिति सोपपत्तिकमाह ॥ तद्यदिति ॥ यत्तस्मात् । आत्मविदः प्राचीनाः सूर्यात्तर्गतनारायणज्ञानिनः तं विदुः सूर्यमंडलमध्यस्थत्वादिना प्रकारेण ध्यातवन्तस्तत्तस्मादिदानीं तना अपि सूर्यमंडलात्तर्गतनारायणं विदुः लकारव्यत्ययः विद्युः । ध्यायेयुरितियावत् ॥ १२ ॥ प्राकृतत्रतत्रस्मृत्वादिरूपं भगवन्माहात्म्यमुक्तं । इदानीं ज्योतिषां ज्योतिरित्युक्तं विशदयन्वाह्यप्रकाशहेतुत्वरूपं तन्महिमांतरमाह ॥ नतत्रेति ॥ ननु नतत्र सूर्योभातीत्यादिना सूर्यादयो भगवति न प्रकाशं त इत्युच्यते । न च तद्युक्तं । सूर्यादीनां सर्वेषामपि भगवति स्थित्वैव प्रकाशकत्वादित्यतस्तद्वाच्ये ॥ सूर्यादय इति ॥ सूर्यचंद्रादय इत्यर्थः । तमित्यनेन तत्रेति निपातः तमित्यर्थ इति सूचितं । भासयंतीत्यनेन भातिभांतीति पदद्वये भाधातुरंतर्णीतप्यर्थ इति सूचितं ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ सूर्यस्तत्र तं प्रागुक्तं भगवंतं । न भाति न भासयति । एवं चंद्रतारकं । द्वंद्वैकवद्भाष्यं । तं न भासयति । इमा विद्युतः तं न भांति न भासयंति । यदैवं लक्ष्यो जनाद्यंतरस्थित्वा प्रकाशका अपि सूर्यादयो न भगवंतं प्रकाशयंति तदा हस्तवितस्त्यादिपरिमितदेशे प्रकाशको यमग्निः कुतो भगवंतं भासयेदित्यर्थः । तदुक्तं । नतद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावक इति । ननु यथा सूर्यादीनां न भगवत्प्रकाशकत्वं तथा भगवतोऽपि सूर्यादिप्र

उप० । नतत्र सूर्योभाति न चंद्रतारकं नेमा विद्युतोभांति कुतो यमग्निः । तमेव भांतमनुभाति सर्वतस्तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ १३ ॥

भा० । सूर्यादयस्तं न भासयंति ।

उमजी०

४।१३

॥ ३९ ॥

काशकत्वाभावेनमहिमातिशयोनोपपद्यतइत्यतआह ॥ तमेवेति ॥ सर्वसूर्यादिकं भातंभासयंतंभगवंतं अन्वेवानुसृत्यैव तदधीनत
 यैवेतियावत् । भातिप्रकाशते । अनेनसूर्यादिसर्वतेजसांभगवत्प्रकाशाधीनप्रकाशकत्वमुक्तं । नकेवलमेतावत् । किंत्विदंसर्वजगदपि
 तस्यभगवतोभासातदधीनभासातदीयभासाच विभातिप्रकाशते।जगदपिभगवत्प्रकाशप्रकाश्यंतदधीनसूर्यादिप्रकाश्यंचेतियावत् ।
 तदुक्तं । यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेखिलं । यच्चंद्रमसियच्चाग्नौतत्तेजोविद्धिमामकमिति । मामकमित्यस्यमदीयंमदधीनंचेत्यर्थः
 ॥ १३ ॥ हृदयंसन्निधायप्रतिष्ठितइतिहृदयस्थत्वोक्त्याहिरण्मयइतिमंत्रेब्रह्मांडमध्यस्थत्वंसूर्यमंडलस्थत्वोक्त्याप्राप्तांपरिच्छिन्नत्वशं
 कांनिवारयन्नेवदेशतःकालतोगुणतश्चव्याप्तत्वाद्ब्रह्मैवसर्वोत्तममित्येवंरूपंमहामाहात्म्यमाह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ अत्रेदंविश्वंब्रह्मैवेत्यप
 व्याख्याननिरासायब्रह्मैवेदंविश्वमित्येतच्चाचष्टे ॥ इदमिति ॥ विश्वंपूर्णमित्यनेननायंविश्वशब्दोजगद्वाची । ब्रह्मणोजगदैक्यस्या
 प्रामाणिकत्वात्प्रमाणविरुद्धत्वाच्च । किंतुविशतिसर्वमितिव्युत्पत्त्यापूर्णत्वार्थइतिसूचितं । अत्रोद्देश्यविधेयभावेनप्रत्येकमेवान्वयः ।
 तेनभिन्नान्येवैतानिवाक्यानीतिसूचयितुमिदंवरिष्ठमित्येतद्योजयति ॥ इदमेवेति ॥ वरिष्ठत्वंचनराजादिवदितिभावेनाह ॥ वरि
 ष्ठंसर्वोत्तममिति ॥ वरमित्यनेनैवोत्तमत्वसिद्ध्याइष्टन्प्रत्ययेनअतिशयेनवरत्वमुक्तं । तच्चसर्वोत्तमत्वमेवेतिभावः । नन्विदंविश्वंब्र
 ह्मैवेतिव्याख्यानकोदोषइत्यतआह ॥ इदंशब्दानामिति ॥ ब्रह्मविषयएवेत्येवशब्देन ननुविश्वविषयइत्युक्तं । तेनविश्वविषयकत्वे

उप० । ब्रह्मैवेदममृतपुरस्ताद्ब्रह्मपश्चाद्ब्रह्मदक्षिणतश्चोत्तरेण । अधश्चोर्ध्वचप्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठं ॥ १४ ॥ ख० ४ ॥

भा० । इदं ब्रह्मैव विश्वं पूर्णं । इदमेव वरिष्ठं सर्वोत्तमं । इदं शब्दानां बहुत्वाद्ब्रह्मविषय एव देशं च ।

आथर्व०

॥ ४० ॥

बाधकंसूचितं । यदि ब्रह्मैवेदं विश्वमितीदं शब्दो विश्वविषयः स्यात्तदेतरावपीदं शब्दौ विश्वविषयौ स्यातां सन्नियोगशिष्टानामितिन्यायात् । तथा चेदममृतं मुक्तं विश्वं ब्रह्मैव । इदं विश्वमेव पुरस्तादित्यादि इदं विश्वमेवरिष्ठमिति योजनीयं स्यात् । न चैतद्युक्तं । विश्वस्य सर्वदिग् व्यापकत्वाभावात् सर्वोत्तमत्वाभावाच्च । अतो ब्रह्मविषय एवेदं शब्दः । तत्र च वाक्यभेदेन योजनायां न दोष इति भावः ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ अमृतं नित्यमुक्तं । इदं ब्रह्मैव । पुरस्तात् प्राच्यां दिशि । पुरस्तात् पूर्वदिश्यपीतिकोशात् । पश्चात् प्रतीच्यां दिशि । दक्षिणतः दक्षिणस्यां दिशि । उत्तरेणोत्तरस्यां दिशि । अधश्चाधो दिशि । ऊर्ध्वं चोर्ध्वं दिशि । प्रसृतं स्थितं । देशतो व्याप्तमिति यावत् । न केवलमेतावत् । किं त्विदं ब्रह्मैव विश्वं पूर्णं कालतो गुणतश्च व्याप्तमिति यावत् । यस्मादेवं तस्मादिदं ब्रह्मैववरिष्ठमतिशयेन वरं सर्वोत्तममिति । तद्युक्तं । देशतः कालतश्चैव गुणतश्च त्रिधा ततिः । सा समस्ताहरेरेवेत्यादि ॥ १४ ॥ चतुर्थः खंडः ॥ ४ ॥ नन्विदं वरिष्ठमिति ब्रह्मणः सर्वजीवोत्तमत्वं यद्युक्तं । तद्युक्तं । जीवब्रह्मणोरभेदेन तयोर्नीचोच्चभावायोगादित्याशंकानि रासायसोपपत्तिकंतयोर्भेदमाह ॥ द्वा सुपर्णेति ॥ नन्वत्र स्वाद्वृत्तीति जीवस्य स्वादुमात्रभोक्तृत्वमुच्यते । विशेषणविधिः शेषनिषेधंगमयतीति न्यायात् । न च तद्युक्तं । अप्रामाणिकत्वादित्यतो व्याचष्टे ॥ स्वादुवत्सर्वदात्तीति ॥ अनेन स्वादुशब्दो न मुख्यार्थः । किंतु गौण इति सूचितं । न च तद्युक्तं । मुख्ये बाधकाभावादित्यतः प्रतिज्ञापूर्वतदाह ॥ न तु स्वाद्वेवेति ॥ जीवः स्वा

उप० । द्वा सुपर्णासयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति ॥ १ ॥

भा० । स्वादुवत्सर्वदात्ति । न तु स्वाद्वेव । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वेति तन्नो न शयः पितरं न वेदेत्यज्ञानां स्वादुनिषेधात् ।

उमर्जी०

५।१

॥ ४० ॥

दुमात्रमस्तीति श्रुत्यर्थो न भवतीत्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ तस्येदाहुरिति ॥ योग्रेसर्वापेक्षया ग्रेस्ति श्रेष्ठ इति यावत् । तस्येत्त
 स्यैव स्वादु पुण्यरूपं पिप्पलं देहाख्या श्वत्थफलं आहुः भोग्यमिति वदन्ति । तदुक्तं । पुण्यमेवामुंगच्छतीति । रसं पिबति कर्मजमिति
 च । यस्तु पितरं न वेद जगज्जनकं भगवंतं न जानाति । अत एव न शतनाशवान् । तस्य उत्तुष्टं । तत्पुण्यरूपं फलं न भोग्यं न भवती
 ति श्रुत्यर्थः ॥ अज्ञानामिति ॥ जीवानामित्यर्थः । ननु यद्येवमीश्वरस्य पुण्यफलयोगः तर्हि अनश्नन्नन्य इत्युक्तं स्यात् । तत्र भो
 गमात्रनिषेधादित्यतोऽनश्नन्नित्येतद्व्याचष्टे ॥ जीवाद्यमेव नाश्नातीति ॥ जीवभोग्यमसारं पुण्यफलं सर्वपापफलं च नाश्नातीत्य
 नश्नन्नित्यस्यार्थः । तेनेश्वरस्य पुण्यफलसारभोक्तृत्वाज्जीवभोग्यासारपुण्यभोगाभिप्रायेण पुण्यभोगाभावांगीकारेपि नानुपपत्ति
 रिति भावः । सर्वथा शनाभाव एवार्थः किं न स्यादित्यत आह ॥ न तु नाश्नात्येवेति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ तस्येदाहुरिति ॥ नन्वेवं
 तर्हि अनश्नन्नित्येतस्येदिति च श्रुत्योर्विरोध इत्यत आह ॥ स्वातंत्र्येणैवेति ॥ दुःखाभोगादभोक्तेत्यनेनानश्नन्नित्येतद्व्याख्यातं ।
 स्वातंत्र्येणैव भोक्तृत्वाद्भोक्ताचेत्यनेन न तु तस्येदाहुरिति वाक्यं व्याख्यातं । स्वातंत्र्येणैवेति विशेषणेनेदं सूचयति । जीवो भगवांश्च पु
 ण्यफलभोक्ता तथापि जीवो भगवदधीनतया भोक्ता । जीवस्त्वसारभोक्तेत्यपि ग्राह्यं । तेन तत्र तत्र जीवस्य पुण्यफलभोक्तृत्वोक्तावपि
 तन्नोन्नशद्य इति श्रुतौ पुण्यफलनिषेधेपि विरोध इति ज्ञातव्यं ॥ ततश्चायं मन्त्रार्थः ॥ द्वासुपर्णेत्यत्र सुपांसुलुगित्यादिना द्विवच

भा० । जीवाद्य(घ)मेव नाश्नाति भगवान्न तु नाश्नात्येव । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वित्युक्तत्वात् । स्वातंत्र्येणैव भोक्तृत्वाद्दुःखाभोगाच्च सर्वदा । अभोक्ता चैव भोक्ता च भगवा
 न्विष्णुरव्यय इति च तत्त्वसारे ।

आथर्व०

॥ ४१ ॥

उमर्जी०

५।२

नस्यडादेशः । सयुजासखायेत्यत्रत्वाकारादेशः । अन्यथाडित्वाट्टिलोपापत्तेरितिध्येयं । सयुजासयुजौसंयुक्तौसदावियोगरहितौ । सखायाउपकार्योपकारकभावेनसखायौ । सुपर्णासुपर्णौसुपर्णसदृशौ । द्वाद्वाजीवेशौ । समानंएकंवृक्षंदेहाख्याश्वत्थवृक्षं । परिष्वजातेआलिलिंगतुः । तयोःसुपर्णयोर्मध्ये । अन्यःएकः । भिन्नार्थकत्वेअन्यारादितिपंचमीप्रसंगात् । जीवइतियावत् । पिप्पलंअश्वत्थफलरूपंदेहजनितकर्मफलं । स्वादुस्वादुवत् सर्वदाअस्ति । अस्वाद्वेवस्वादुत्वेनात्तीतियावत् । यथोक्तंभागवततात्पर्ये । स्वादोरदनवद्भ्यत्तिजीवोस्वाद्वपियत्सदा । अनारतंपारवश्यात्स्वाद्वत्तीतिततःश्रुतिरिति । अन्यईश्वरःअनश्नन्पुण्यफलमध्येअसारभागंपापफलंचेतिशेषः । अभिचाकशीति । पुनःपुनरतिशयेनवाप्रकाशते । नतुस्वस्थित्यैतदपेक्षते । अभिपूर्वस्य कशगतिशासनयोरितिधातोर्यङ्लुक्सतिरूपमेतत् । अनेकार्थत्वाच्चातूनांप्रकाशार्थकत्वमपीतिबोध्यं ॥ १ ॥ ननुयदुक्तंपिप्पलं स्वाद्वत्तीतिजीवस्यास्वादुभोक्तृत्वं तदयुक्तं । ईश्वरसन्निधानसामर्थ्येनास्वादुभोगस्यैवायोगादित्याशंकापरिहारायईश्वरस्यजीवबंधकत्वाज्जीवस्यास्वादुभोगोपपत्तेरितिभावेनभगवतोबंधकत्वंवदंस्तस्यमोचकत्वरूपमहिमांतरमप्याह ॥ समानइति ॥ अत्रानीशत्वभावनयाइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायअनीशयेत्यस्यार्थमन्वयंचप्रतिपादयत्प्रमाणमेवपठति ॥ नास्तीशइति ॥ अनीशयेत्यस्यविशेष्यंदर्शयति ॥ हरेर्मतिरिति ॥ शक्तिरित्यर्थः । अविभिन्नापिसेच्छादिभेदैरपिविभाव्यतइतिसूत्रभाष्योक्तस्मृतौ

उप० । समानेवृक्षेपुरुषोनिमग्नोऽ(अ)नीशयाशोचतिमुद्यमानः । जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्यमहिमानमितिबीतशोकः ॥ २ ॥

भा० । नास्तीशोस्यायतोन्योहिततोऽनीशाहरेर्मतिः । तयामुद्यतिजीवः

॥ ४१ ॥

ईश्वरशक्तेरिच्छामतिरित्यादिशब्दवाच्यत्वाभिधानात् । तेन लोकचित्तस्यबंधनं ॥ स्वसामर्थ्येनदेव्याचकुरुतेसमहेश्वरइतिगीता
भाष्योक्तस्मृतौईश्वरशक्तेर्बंधकत्वाभिधानेपिनविरोधः । एवंयत्रेश्वरेच्छायाःबंधकत्वमुच्यतेतत्रापीच्छापदेनशक्तिग्रहणे नविरो
धइतिबोध्यं । जुष्टंयदेत्युत्तरार्धतात्पर्यमुक्तं ॥ तमन्यंज्ञात्वेति ॥ ननुजीवब्रह्मणोरभेदात्ब्रह्मणोजीवान्यत्वज्ञानंमिथ्याज्ञान
मेव । अतःकथंतन्मोक्षजनकंस्यादित्यतआह ॥ जीवादन्यइति ॥ यतोयमीश्वरःस्वतंत्रःस्वसत्तादौपरानपेक्षः । तत्कुतइत्यत
उक्तं । पुरुषोत्तमइतिहेतुगर्भविशेषणं । क्षराक्षरपुरुषोत्तमत्वादित्यर्थः । एतच्चप्रथितःपुरुषोत्तमइतिगीतासिद्धमिति सूचयितुं पु
रुषोत्तमपदप्रयोगः । एवंक्षराक्षरपुरुषांतर्भूतत्वाजीवोस्वतंत्रइत्यपिग्राह्यं । अतोविरुद्धधर्माधिकरणत्वादयमीशोजीवादन्यइति
योज्यं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ पुरुषोजीवःसमानेएकस्मिन्वृक्षेदेहे । निमग्नःस्थितोपि । अनेनमोहाभावप्रसंजकमुक्तं । अनी
शयाअविद्यमानःहरेरन्यईशोयस्याःसाअनीशा तयाभगवन्मत्याहरेःशक्त्या । मुह्यमानःदेहादौममतादिमोहयुक्तःसन् । सेवति
दुःखमनुभवति । नन्वेवंतर्हीश्वरशक्तेर्नित्यत्वात्कदाचिदुःखभोगनिवृत्तिर्नस्यादित्यतआह ॥ जुष्टमिति ॥ अयंपुरुषः जुष्टं
सर्वसेव्यं । जुषीप्रीतिसेवनयोरितिधातुव्याख्यानात् । ईशंविष्णुं । अन्यंजीवात्पदापश्यति । इति तदेतत्सत्यमित्याद्यु
क्तप्रकारेणाखिलकर्मारध्यत्वरूपंजगत्स्रष्टृत्वादिरूपंच । अस्यईशस्यमहिमानंचयदापश्यति तदावीतशोकः अशेषानिष्टनिवृत्ति
रूपमुक्तियुक्तोभवतीति । तथाचबंधकेश्वरशक्तेर्नित्यत्वेपिभगवदपरोक्षज्ञानरूपोत्तेजकलाभेदुःखनिवृत्तिःस्यादेवेतिभावः ॥ २ ॥

भा० । तमन्यंज्ञात्वाविमुच्यते । जीवादन्यःस्वतंत्रोयंयतोतःपुरुषोत्तमइतिब्रह्मसारे ।

आथर्व०

॥ ४२ ॥

क्षीयंते चास्य कर्माणीति पूर्वमंत्रे भगवदपरोक्षज्ञानेनानिष्टकर्मनिवृत्तिरुक्ता । तां विशदयन्नेव अपरोक्षज्ञानाव्यवहितोत्तरक्षणभाविफलान्तरमप्याह ॥ यदेति ॥ अत्र पुण्यपापे विधूयेतिसर्वपुण्यस्य ज्ञाननाशयत्वमुच्यते । सामान्येन पुण्यग्रहणात् । तदयुक्तं प्रारब्धस्य भोगैकनाशयत्वादकास्यपुण्यस्य ज्ञानजनकत्वाच्चेत्यतः पुण्यं विशिनष्टि ॥ पुण्यं चानिष्टमिति ॥ चशब्दादप्रारब्धमपिसमुच्चीयते । अयमाशयः पुण्यं द्विविधं । कास्यमकास्यं चेति । तत्राकास्यं अपरोक्षज्ञानजननोपक्षीणं । कास्यमपि द्विविधं । प्रारब्धमप्रारब्धं चेति । तत्रेष्टस्य न ज्ञानेन नाशः । किंतु भोगेन । इष्टनाशस्यापुरुषार्थत्वात् । अन्यथास्वोदयाफलदं ज्ञानमिति स्मृतिविरोधात् । अतः परिशेषात् अप्रारब्धमनभीष्टं च पुण्यं ज्ञानेन विनश्यतीति पर्यवस्यति । तदुक्तं । अनभीष्टमनारब्धं पुण्यमप्यस्य नश्यति । किमुपापं परंब्रह्मज्ञानिनो नात्र संशय इति ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ पश्यतीति पश्योद्गृष्टा जीव इति यावत् । पाप्राध्माधेदृशः शइति सूत्रेण दृशधातोः कर्तरि शप्रत्यये पाप्राध्मास्थान्नादाण् दृश्यतीति सूत्रेण पश्यादेशे शब्दिकरणे पररूपे च सति पश्य इति रूपं बोध्यं । यदारुक्मवर्णहेमवर्णविग्रहं रूपोपन्यासाच्चेति सूत्रात् । युजिरुचिति जांकुश्चेत्युणादिसूत्रेण रुचेर्मकप्रत्यये कुत्वे च रुक्ममिति भवतीत्युज्ज्वलदत्तादयः । अन्येतु चशब्दाद्भुजेरपि मकप्रत्यये कुत्वे च रुक्ममिति भवतीत्याहुः । अत्र चाध्यापकपाठानुसारेण व्यवस्था ज्ञेया । ब्रह्मयोनिं हिरण्यगर्भकारणं । कर्तारं जगत्कर्तारं । ईशं विष्णुं । पश्यते । कर्तरि कर्मव्यतिहार इत्यात्मनेपदी । कर्मव्यतिहारो नाम परस्परकरणं

उप० । यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णकर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिं । तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरंजनः परमं साम्यमुपैति ॥ ३ ॥

भा० । पुण्यं चानिष्टं विधूय ।

उमर्जी०

५।३

॥ ४२ ॥

योग्यकरणंचेतिव्याख्यानात् । ततश्चयोग्यं पश्यतीत्यर्थः । तदाविद्वान् अपरोक्षज्ञानी पुण्यपापेविधूयनिरंजनोभवतीतियोज्यं । अत्रपुण्यपदेन अप्रारब्धमनभीष्टंचपुण्यं विवक्षितं । पापपदेन अप्रारब्धं पापमभिमतं । विधूननं चनाशः । निरंजन इत्यस्यज्ञानोत्तरानिष्टकर्मश्लेषरहित इत्यर्थः । तदुक्तं । तत्रटीकायां । निरंजनो निर्लेप इति । एवंविद्वान् । परममाविर्भूतं । साम्यं स्वरूपसुखेन विष्णुसाम्यमुपैतीतियोज्यं । एवं च ज्ञानेनाविद्यायां दग्धायां अशेषानिष्टनिवृत्तिर्भवति । बहुतरंचस्वरूपसुखमभिव्यज्यत इति प्रमेयदीपिकोक्तज्ञानपूर्वोत्तराप्रारब्धाशेषानिष्टभोगाभावः बहुतरस्वरूपसुखाभिव्यक्तिश्चेति फलद्वयं ज्ञानेन स्वाव्यवहितोत्तरक्षण एव भवतीत्यनेन मंत्रेणोच्यत इति ध्येयं ॥ ३ ॥ पूर्वमंत्रे ब्रह्मापरोक्षज्ञानेन संचितागामिकर्मणां नाशश्लेषावुक्तौ । प्रारब्धकर्मणां तु भोगेनैव क्षयः । यथोक्तं । भोगेन त्वितरेक्षयित्वेति । प्रारब्धभोगकाले च ज्ञानी स्वविहितकर्मादिकं करोतीत्याह ॥ प्राणो ह्येष इति ॥ अत्र क्रियावानित्यावर्तनीयं । तथा च क्रियावान् कर्मवान् । प्रारब्धकर्मवानितियावत् । विद्वानपरोक्षज्ञानी । एषः प्रकृतो हरिरेव । सर्वभूतैः इन्द्राद्यभिमानि सर्वदेवैः । प्राणः प्रकृष्टचेष्टकः सन् विभाति । सर्वजीवदेहेषु प्रकाशते । अतो नाहं स्वतंत्रकर्ता किंतु हरिरेवेति विजानन् सन् । अतिवादी अहमेव कर्तेत्याद्यतिवादयुक्तो न भवते । व्यत्ययेनात्मनेपदं । न भवति । किंत्वात्मक्रीडः आत्मनो भगवतः क्रीडा सृष्ट्यादिक्रीडाध्येयत्वेन यस्य स आत्मक्रीडः । सृष्ट्यादिकर्तृत्वेन भगवद्भ्यानवान् भवतीतियावत् । एवं ज्ञानी संप्रज्ञातसमाधियुक्तो भवतीत्युक्त्वा कदाचिदसंप्रज्ञातसमाधियुक्तोऽपि भवतीत्याह ॥ आत्मरतिरिति ॥ आत्मदर्शननिमित्तारतिः स्वरूपसुखं

उप० । प्राणो ह्येष सर्वभूतैर्विभाति विजानन् विद्वान् भवतेनातिवादी । आत्मक्रीडा आत्मरतिः क्रियावानेष ब्रह्मविदां वरिष्ठः ॥ ४ ॥

आथर्व०

॥ ४३ ॥

यस्यसःआत्मरतिः असंप्रज्ञातसमाधियुक्तोभवतीत्यर्थः । बाह्यार्थानुसंधानंयत्रनास्तिसएवासंप्रज्ञातसमाधिः । इतरस्तुसंप्रज्ञातसमाधिरिति विवेकः । यदात्वसंप्रज्ञातसमाधिर्नास्तितदासत्कर्माणिकरोतीत्याह ॥ क्रियावानिति ॥ भगवत्पूजात्मककर्मकर्तृत्वार्थः । नकेवलमेतावत् । किंतुभागवतशास्त्रव्याख्यानादिकर्मापिकरोतीत्याह ॥ एषब्रह्मविदांवरिष्ठइति ॥ एषःब्रह्मापरोक्षज्ञानी ब्रह्मविदांस्वावरब्रह्मज्ञानिनां । वरिष्ठःउपदेशकतयाअतिशयेनवरः सच्छास्त्रोपदेशाभवतीत्यर्थः ॥४॥ एवंज्ञानिभिरपिकर्मादिकमनुष्ठीयतइत्युक्तं । तथानुष्ठानंलोकसंग्रहार्थमेवनतुफलार्थमितिमतनिरासायइदानींतत्फलमाह ॥ सत्येनेति ॥ अत्रनित्यमित्यस्य सत्येनेत्यादिनान्वयः । सत्येन । यत्सतांहितमत्यंततत्सत्यमितिकीर्तितमित्युक्तसत्यवचनेन । तपसा देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनमित्याद्युक्तत्रिविधतपसा । सम्यग्ज्ञानेन परिपक्वापरोक्षज्ञानेनच । ब्रह्मचर्येण । श्रवणादिरूपवेदाभ्यासेनच । आत्मास्वरूपभूतः । एषः तेयेशतमानुषाआनंदाइत्यादिप्रमाणप्रमितःपूर्णानंदः । लभ्यःप्राप्यः । ज्ञानोत्तरंकृतनिष्कामकर्मणाश्रवणादिनाअपरोक्षज्ञानेनच यावत्स्वरूपानंदाविर्भावोभवतीत्यर्थः । एतच्चप्रमाणसिद्धमितिसूचयितुंहीत्युक्तं । तदुक्तं । सर्वदुःखनिवृत्तिश्चज्ञानिनोनिश्चितैव हि । उपासयाकर्मभिश्चभक्त्याचानंदचित्रतेति । ध्यानेनापरोक्षज्ञानंभवतीत्युक्तं । तस्यध्यानस्यसहकारिजातंवदन्नेवापरोक्षज्ञानंयदधिष्ठानेभवतितदपिसूचयति ॥ सत्येनेति ॥ क्षीणदोषाःयतयः श्रवणाद्यनुकूलप्रयत्नवतः अंतःशरीरेशरीरमध्ये । यंपश्यन्ति । सएषःज्योतिर्मयःप्रचुरप्रकाशः शुभ्रःशुद्धःजडामिश्रः आत्माभगवान् । सत्येनसत्यवचनेन । तपसाकायिकवाचिकमानस

उमर्जी०

५।५

॥ ४३ ॥

उप० । सत्येनलभ्यस्तपसाह्येषात्मासम्यग्ज्ञानेनब्रह्मचर्येणनित्यं । अंतःशरीरेज्योतिर्मयोहिशुभ्रोयंपश्यन्तियतयःक्षीणदोषाः ॥ ५ ॥

भेदात्रिविधेन तपसा । सम्यग्ज्ञानेन माहात्म्यज्ञानेन । तत्सहितस्नेहरूपभक्त्येतियावत् । नित्यं ब्रह्मचर्येण गुह्येन्द्रियनियमनेन । यद्यपि तपोग्रहणेनैव लब्धमेतत् । ब्रह्मचर्यमहिंसाचशारीरं तप उच्यते इत्युक्तेः । तथापि कुरुपाण्डवन्यायेन विशेषद्योतनार्थं पृथगुक्तिः । एवं सत्येनेत्यादावपि द्रष्टव्यं । लभ्यः साक्षात्कर्तव्य इत्यर्थः । अत्र अंतश्शरीर इत्यनेन देहमध्ये ब्रह्मदर्शनं भवतीति सूचितं । क्षीणदोषा इत्यादिना तुरागद्वेषाद्यभावः । श्रवणादिकं नित्यनैमित्तिकं कर्मानुष्ठानं भक्त्यादिकं च साक्षात्कारे जननीये ध्यानस्य सहकारीति सूचितमिति ज्ञातव्यं ॥ ५ ॥ फलाध्यायोक्तो मोक्षश्चतुर्विधः । कर्मक्षयः चरमदेहक्षयः मार्गो भोगश्चेति । तत्र क्षीयंते चास्य कर्माणीत्यादिना अपरोक्षज्ञानस्य कर्मक्षयफलकत्वमुक्तं । चरमदेहक्षयस्तु देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन भवतीति वेदांतविज्ञानेति मंत्रे सूचयिष्यते । देवव्यतिरिक्तज्ञानिनां तु विशिष्टोत्क्रमेण न चरमदेहक्षयो भवतीति तं न मस्यंत्येताः सूर्यस्य रश्मय इति मंत्रेऽभिहितं । यथा चैतत्तथास्माभिर्यख्यातं । मार्गोऽपि द्विविधः । गरुडशेषमार्गोर्चिरादिमार्गश्चेति । तत्राद्यो वेदांतविज्ञान इत्यत्र सूचयिष्यते । द्वितीयेन मार्गेण परब्रह्मप्राप्तिं वक्तुमुत्तरो मंत्रः । तत्र ज्ञानिनिस्त्रिविधाः । संतस्तु त्रिविधा ज्ञेया उत्तमा धर्ममध्यमाः । उत्तमा देवतास्तत्र ऋष्याद्यामध्यमा मताः । अधमामानुषोत्कृष्टास्ते चापि त्रिविधामता इत्युक्तेः । तत्राप्रतीकालंबना उत्तमाः । व्याप्तदर्शित्वात् । तेषां मध्ये देवव्यतिरिक्तानामुत्तमानामर्चिरादिमार्गेण गम्यं दर्शयति ॥ सत्यमेवं जयतीति ॥ तत्रान्यथाप्रती

उप० । सत्यमेवं जयति नानृतं सत्येन पंथाविततो देवयानः । येनाक्रमं तृष्यो ह्याप्तकामाय तत्र तत्सत्यस्य परमं निधानं ॥ ६ ॥

आथर्व०

॥ ४४ ॥

उमर्जी०

५।६

॥ ४४ ॥

तिनिरासायसत्यानृतशब्दार्थप्रदर्शकं यत्र सत्यस्य परमं निधानमित्येतद्व्याख्यानरूपं च प्रमाणं पठति ॥ सत्यो हीति ॥ विष्णुनामको
 प्यपभ्रष्टदेवोस्ति । तस्यापि ब्रह्मादिवद्यज्ञभागभोक्तृत्वात् । यज्ञभागभोक्तृणां चापभ्रष्टतदितरभेदेन द्वैविध्यस्यान्यत्रोक्तत्वात्तद्व्या
 वृत्त्यर्थं भगवानित्युक्तं । विशेष्यावधारणार्थं विष्णुरित्युक्तमित्याहुः । निधानमिति । निधीयते अत्र इत्यधिकरणे ल्युट् सन्निधानाधि
 करणमित्यर्थः । अत्र मंत्रे सत्यमित्येतत् वैकुण्ठलोकस्थमिति विशेषणीयं । यत्र तत्सत्यस्येति वाक्यशेषानुरोधात् । एवमित्यस्य भग
 वज्ज्ञानेनेत्यर्थः । ऋषय इत्येवोक्ते मध्यमज्ञानिनामृषीणां प्रतीतिः स्यात्तन्निवृत्त्यर्थं आप्तकामा इत्युक्तं । काम्यत इति कामः । महाज्ञा
 नं । तल्लक्षणं नित्यशोभगवद्रूपस्यापरोक्ष्येण दर्शनं । मुहूर्तमात्रज्ञानं स्यान्महाज्ञानं ततोधिकमित्यन्यत्रोक्तं । तथा चाप्तकामाः आप्तः
 काम्यो महाज्ञानं यैस्ते आप्तकामाः । मध्यमज्ञानिनस्तु ऋषयो न महाज्ञानवन्तः । किंतूक्तलक्षणकज्ञानवन्त एव । ब्रह्मलोकगंतृत्वात् ।
 तस्य चोक्तलक्षणज्ञानसाध्यत्वात् । यथोक्तं । ज्ञानेन ब्रह्मलोकः स्यादिति । तावत्येवोक्ते देवानां प्रतीतिः स्यात् तदर्थं ऋषय इत्युक्तं ।
 अप्रतीकादेवता हि ऋषीणां शतमेव च । राज्ञां च शतमुद्दिष्टं गंधर्वाणां शतं तथा । एते धिकारिणो व्याप्तदर्शिनो न्येन तु कचिदिति प्रमा
 णोक्ताः प्रत्येकं शतसंख्याक ऋषि राज गंधर्वाः ऋषिपदेनोपलक्षणया ग्राह्याः । तेषां चास्त्येवात्रोच्यमानं वैकुण्ठस्थविष्णुगंतृत्वं । महा
 ज्ञानाद्धरेर्गतिरिति । अप्रतीकाश्रयायेहितेयांति हरिमेव त्विति च ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ यत्र लोके सत्यस्य विष्णोः परमं निधानं
 प्राकट्येन सन्निधानं तत् वैकुण्ठलोकं । तत्स्थं परं ब्रह्मेति यावत् । आप्तकामाः आप्तमहाज्ञानाः ऋषयः प्रत्येकं शतसंख्याकाः ऋषि राज गं

भा० । सत्यो हि भगवान्विष्णुः सद्गुणत्वात् प्रकीर्तितः । असुरास्तद्विरुद्धत्वादनृताः परिकीर्तिताः । तस्य विष्णोर्निधानं तु वैकुण्ठलोक उत्तम इति च ।

धर्वाः । येनदेवयानेनपथाआक्रमंतिगच्छंतिसदेवयानःदेवयानसंज्ञिकाःपंथाअर्चिरादिमार्गोयेनसत्येनविततःस्वप्राप्त्यर्थनिर्मितः
तंसत्यंविष्णुं । वैकुण्ठलोकस्थमितिशेषः । तेनन चतुर्थपादोक्तवैयर्थ्यं । देवयानेनेतिशेषः । प्रकृतत्वात् । एवं भगवदपरोक्षज्ञाने
न जयतिप्राप्नोति । आधुनिकोप्यप्रतीकालंबनइतिशेषः । नत्वनृतमसुरंप्राप्नोतीति । ज्ञानस्यनानिष्टफलकत्वमितिदर्शयितुमिद
मुक्तं । विष्णुनामकापञ्चदेवव्यावृत्त्यर्थमिदमुक्तमित्यप्याहुः । अत्रदेवयाननामकार्चिरादिमार्गेणभगवंतंप्राप्नोतीत्यर्थेमानमुच्य
ते । उत्क्रांतस्तुशरीरात्स्वाद्गच्छत्यर्चिषमेवतु । ततोहिवायोःपुत्रंचयोसौनाम्नातिवाहिकः । ततोहःपूर्वपक्षंचाप्युदकसंवत्सरंतथा ।
तटितंवरुणंचैवप्रजापंसूर्यमेवच । सोमंवैश्वानरंचेंद्रंध्रुवंदेवींदिवंतथा । ततोवायुंपरंप्राप्यतेनैतिपुरुषोत्तममिति ॥ ६ ॥ ननुसत्यमे
वमित्यत्रब्रह्मापरोक्षज्ञानेनपरब्रह्मप्राप्तिरुक्ता । संप्राप्यैनमितिवक्ष्यमाणमंत्रेचकार्यब्रह्मप्राप्तिरुच्यते । ग्रंथांतरेचमहरादिलोकप्रा
प्तिः । तत्कथं । अपरोक्षज्ञानस्यावैचित्र्येणतत्कार्यवैचित्र्यायोगात् इत्याशंक्यअपरोक्षज्ञानमपिविषयभेदाद्विचित्रमेव अतोनोक्त
दोषइतिभावेनविषयभेदंवदन्नेवमोक्षहेत्वपरोक्षज्ञानविषयमप्याह ॥ बृहच्चेति ॥ अत्रसुदूरेतदिहांतिकेचेत्येतद्विरुद्धमित्यतस्तद्व्या
चष्टे ॥ सर्वगत्वादिति ॥ ततश्चदूरेअंतिकेचेत्यनेनसर्वगतमित्युच्यते । अतोनविरोधइतिभावः । बृहच्चेतिमंत्रे परिपश्यं
तिधीराः आनंदरूपंपश्यति रुग्मवर्णकर्तारमित्याद्युक्तविशेषणसमुच्चयार्थश्चशब्दः । एवमग्रेपि । ननुपरममहत्त्व मध्यममह

उप० । बृहच्चतद्विषयमर्चिल्यरूपंसूक्ष्माच्चतत्सूक्ष्मतरंविभाति । दूरात्सुदूरेतदिहांतिकेचपश्यत्स्विहैवनिहितंगुहायां ॥ ७ ॥

भा० । सर्वगत्वात्तदूरेतिकेच ।

आथर्व०

॥ ४५ ॥

उमर्जी०

५।७

॥ ४५ ॥

त्त्व परमाणुत्वानि कथमेकस्यैवब्रह्मणउच्यंतेविरोधादित्याशंक्याचिंत्यशक्तिबलेनोक्तपरिमाणत्रययोगित्वान्नविरोधइतिभावेनोक्तंअचिंत्यरूपमिति । अचिंत्यरूपंशक्तिर्यस्यतत्अचिंत्यरूपमित्यर्थः ॥ तदयंमंत्रार्थः ॥ अचिंत्यरूपंदिव्यमलौकिकं । बृहत्तममध्यमपरिमाणोपेतं । परममहत्त्वस्योत्तरत्रवक्ष्यमाणत्वात्तदग्रहः । चशब्दात्आनंदरूपत्वादिपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं । तदेवंरूपंपरंब्रह्म । विभातिप्रकाशते । मनुष्योत्तमानामितिशेषः । तेषामेव मानुषाएवबहिःप्रकाशाइत्यत्रदृष्ट्यैवह्यवताराणामितिस्मृत्यनुसारेणावतारदर्शित्वरूपबहिःप्रकाशत्वाभिधानादिति । सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं । चशब्दात्पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं च । तत्विंबरूपंब्रह्मेतियावत् । विभातिप्रकाशते । ऋष्याद्यधिकारिणामितिशेषः । ऋषयोतःप्रकाशाइतितेषामेवविंबदर्शित्वाव्यतिरिक्तांतर्दर्शितोक्त्याऋष्यादिमध्यमाधिकारिणामंतर्दर्शित्वमवगम्यते । तेनऋषिपदंमध्यमाधिकारिणामुपलक्षणं । अतःऋषयइतिश्रुत्यासिद्धिरिति । दूरात्सुदूरे अत्यंतदूरे । इहमध्येअंतिकेचस्थितं । सर्वगतमितियावत् । चशब्दात्पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं च । तत्व्याप्तंब्रह्मविभाति । अप्रतीकालंबनानामितिशेषः । अप्रतीकालंबनस्वरूपंतेषांव्याप्तब्रह्मरूपदर्शनंच अप्रतीकादेवताहीत्यादिस्मृतिसिद्धं । साचस्मृतिःपूर्वमंत्रव्याख्यानावसरेउदाहृतेति । एवमुत्तममध्यमाधमाधिकारिणामपरोक्षज्ञानविषयादर्शिताः । इदानींतेषांसर्वेषामपिकालांतरेजायमानंयद्ब्रह्मापरोक्षज्ञानंतद्विषयमाह ॥ पश्यत्स्विति ॥ सर्वेषुज्ञानिषुस्वस्वयोग्यंरूपंश्यत्सुसत्स्वेवइहस्वदेहे । गुहायांहृदयगुहायांनिहितंस्वविंबरूपमितिशेषः ॥ विभातीति ॥ सर्वेषांज्ञानिनांस्वविंबरूपदर्शनंच नसामान्यादप्युपलब्धेरितिसूत्रखंडसिद्धं । तत्त्वप्रकाशिकायांनभगवद्रूपाणांसाम्येनसामान्यतोदर्शनेनसर्वेषांमुक्तिः । किंनामस्वदर्शनादेवेतित

स्यव्याख्यातत्वादिति । अत्रज्ञानिनावैचित्र्यमेवोक्तं न त्वस्यज्ञानिनोऽनेनज्ञानेनैतल्लोकप्राप्तिरिति । तन्मानान्तरेणज्ञातव्यं । तथा
 हि । महारादिवैकुण्ठांताःलोकास्तावज्ज्ञानप्राप्त्याः । ईयुस्त्रीन्कर्मणालोकान्ज्ञानेनैवतदुत्तरानितिस्मृतेः । तत्राप्रतीकालंबनानांव्या
 सभगवद्रूपदर्शनेनवैकुण्ठस्थब्रह्मप्राप्तिः । अप्रतीकाश्रयांयेहितेयांतिहरिमेवत्वितिस्मृतेः । ऋष्यादिमध्यमाधिकारिणस्तुबिंबरूप
 ब्रह्मदर्शनेनहिरण्यगर्भलोकेयांति । स्वदेहेब्रह्मदृष्टैवगच्छेद्ब्रह्मसलोकतामित्युक्तेः । अधमाधिकारिणोमनुष्योत्तमास्त्रिविधाः । अ
 धमामानुषश्रेष्ठास्तेचापित्रिविधामताइत्युक्तेः । त्रिविधानांतेषामवतारदर्शनमपित्रिविधं । पादयोगोयोगस्तपश्चेति । तेनत्रिविधेन
 अवतारदर्शनेनतेषांमहारादिलोकप्राप्तिः । पादयोगान्महर्लोकोजनलोकस्तुयोगतः । तपसस्तुतपोलोकःप्राप्यतेनान्यथाक्वचिदि
 तिस्मृतेः । त्रिविधानामपितेषामधिकारिणांस्वबिंबदर्शनेनमोक्षोभवति । समोपिभगवान्स्वबिंबदर्शनएवैनंमोचयतीतिश्रुतेः ।
 स्वबिंबदर्शनएवेत्यवधारणेनसर्वेषामपिबिंबदर्शनादेवमोक्षइत्यवगम्यते । एतेनाशेषानिष्टनिवृत्तिसहितास्वरूपेणव्यवस्थितिरेवमो
 क्षः । मुक्तिर्हित्वान्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरित्युक्तेः । तेननविचित्रोमोक्षः । निवृत्तौवास्वरूपेणव्यवस्थितौवावैचित्र्याभावा
 त्अपरोक्षज्ञानानितुविचित्राणीत्युपपादितं । अतस्तैर्ज्ञानैरविचित्रोमोक्षःकथंस्यात् । सामग्रीवैचित्र्यकार्यवैचित्र्यनियमादितिनि
 रस्तं । उक्तैर्विचित्रैर्ज्ञानैर्वैकुण्ठादिप्राप्तिरूपविचित्रफलंभवति । अत्रविचित्रेणस्वबिंबदर्शनेनविचित्रोमोक्षोभवतीत्युक्तत्वात् । अ
 तएवसूत्रभाष्येसामान्यदर्शनाल्लोका मुक्तियोग्यात्मदर्शनादित्युक्तं । तदिदंविंबदर्शनंहिरण्यगर्भोपदेशजन्यं । सएतस्माज्जीवधना
 त्परात्परंपुरिशयंपुरुषमीक्षतइतिश्रुतेः । तत्त्वप्रकाशिकायांजीवधनादित्यस्यजीवोत्तमहिरण्यगर्भोपदेशादितिव्याख्यातत्वेनप्रकृत

आथर्व०

॥ ४६ ॥

सिद्धिः । किंचस्वबिंबदर्शनस्यब्रह्मोपदेशजन्यत्वंमोक्षजनकत्वंच तमक्रतुःपश्यतिवीतशोकोधातुःप्रसादान्महिमानमात्मनइति
 काठकश्रुतिसिद्धं । तस्यायमर्थः । अकारोब्रह्मवाची । अःइतिब्रह्मेतिश्रुतेः । क्रतुशब्दोज्ञानवाची । क्रतुर्मतिर्मनीषेत्युक्तेः । अ
 विषयःक्रतुर्यस्येतिबहुव्रीहिः । धातुःप्रसादादित्यत्रप्रसादपूर्वकोपदेशादित्यर्थः । उपदेशोब्रह्मणस्तुसर्वेषामेवमुक्तयइतिब्रह्मोपदे
 शस्योक्तत्वात् । तथाचअक्रतुःब्रह्मापरोक्षज्ञानी । धातुर्हिरण्यगर्भस्य प्रसादात्तत्पूर्वकोपदेशात् । तंआत्मास्यजंतोर्निहितोगुहा
 यामितिपूर्वोक्तस्वबिंबरूपंभगवंतंपश्यति । तेनदर्शनेनवीतशोकःअशेषानिष्टनिवृत्तिमान्भवतीति । चतुर्मुखप्रसादजन्यबिंबदर्शनं
 चक्रुषीणांबिंबदर्शनवत्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरत्वप्रकारकंनभवति । किंतुजीवापेक्षयामहत्तरगुणपरिमाणयुक्तत्वप्रकारकमितिदर्शयितुंआ
 त्मनोमहिमानमित्युक्तं । अस्यतमित्यनेनान्वयः । आत्मशब्दोजीवार्थः । महिमन्शब्दश्चाश्वकर्णादिशब्दवद्ब्रूयामहत्तरगुणपरि
 माणयुक्तार्थवाची । काठकभाष्येजीवाद्गुणपरीमाणंयस्माद्विष्णोर्महत्तरं ॥ तस्माज्जीवात्समहिमाविष्णुरित्युच्यतेबुधैरितिमहिम
 न्शब्दार्थस्योक्तत्वात् । तथाचात्मनोजीवात्महिमानंमहत्तरगुणपरिमाणयुक्तंतुबिंबरूपंविष्णुंपश्यतीतियोजना । एतेनक्रुष्या
 दिमध्यमाधिकारिणांसूक्ष्मतरत्वप्रकारकबिंबदर्शनसद्भावेऽप्युक्तबिंबदर्शनाभावात् । चतुर्मुखप्रसादजन्यमुक्तस्वबिंबदर्शनंमोक्षा
 र्थमावश्यकमेव । तेनसर्वाधिकारिणांस्वबिंबदर्शनादेवमोक्षइतियदुक्तंतद्युक्तमेवेति ॥ ७ ॥ यदपरोक्षज्ञानंकर्मक्षयादिसाधनमु
 क्तंतदपरोक्षज्ञानंप्रतिभगवत्प्रसादएवमुख्यहेतुः । प्राक् तद्विज्ञानेनपरिपश्यंतीत्यत्रतत्कारणत्वेनोक्तध्यानंतन्निमित्तमात्रमितिभा

उमजी०

५।८

॥ ४६ ॥

वेनाह ॥ नचक्षुषेति ॥ नान्यैर्देवैरित्यत्रगृह्यतइत्यस्यअनुकर्षेअन्यदेवकर्तृकविष्णुकर्मकज्ञानाभावःप्रतीयते । तत्प्रकृतानुपयुक्तमित्यतस्तद्वाक्यमन्यथाव्याचष्टे ॥ नान्यैर्देवैरिति ॥ वक्ष्यमाणब्रह्मविष्णुभिन्नदेवप्रसादेनेत्यर्थः । ज्ञानरूपेणेत्यादिनोक्तप्रसन्नरूपत्वंनैकप्रकारमितिदर्शयितुंपरमेतिविशेषणं । तत्रमुख्यप्राणाधिष्ठानेविष्णोरभिव्यज्यमानत्वात्तत्प्रसादोपेक्षितः । ब्रह्मोपदेशेनमोक्षहेतुस्वविवापरोक्षज्ञानंभवति । सएतस्माज्जीवघनात्परात्परंपुरिशयंपुरुषमीक्षतइतिश्रुतेः । अतस्तत्प्रसादोपिहेतुरित्युक्तमितिज्ञेयं । प्रसन्नेनैवेत्येवशब्देनमंत्रेतुशब्दोवधारणार्थइतिसूचितं । तेनवाय्वादिप्रसादस्यैवमुख्यहेतुत्वं ध्यानस्यतुनिमित्तत्वमात्रमितिसूचितं । तत्किमपरोक्षज्ञानंप्रति अन्यदेवानांसर्वथानुपयोगएव । तथात्वेअथदेवान्नमेज्जुहुयादितिदेवनमस्कारादिविधिरयुक्तःस्यात् । वैयर्थ्यादित्यतआह ॥ अन्येनुज्ञाप्रदायिनइति ॥ अनुपूर्वात्ज्ञाधातोरातश्चोपसर्गइतिसूत्रेणभावेऽङ्प्रत्ययः । अनुकूलंज्ञानमनुज्ञा । तथाचान्येदेवाःइंद्रियादिप्रेरकत्वेनभगवदपरोक्षज्ञानानुकूलज्ञानोत्पादकाइत्यर्थः । तेनदेवान्नमेदित्यादिविध्यनुपपत्तिर्नास्ति । भगवदपरोक्षज्ञानफलकश्रवणादिज्ञानहेतुत्वेनदेवनमनादेःसार्थक्यादितिभावः । अर्थांतरप्रतीतिनिरासायनिष्कलशब्दंव्याचष्टे ॥ षोडशेति ॥ सजीवस्यशरीरस्यभागाःकलाः । ताश्चषोडश । मुख्यप्राणाभिमन्यमानो जीवः । आस्तिक्यनिष्ठारूपा श्रद्धा । खंवायुज्योतिरापःपृथिवींद्रियमनोऽन्नंवीर्यतपोमंत्राःऋगादिवेदरूपाः । पुण्यपाप

उप० । नचक्षुषागृह्यतेनापिवाचनान्यैर्देवैस्तपसाकर्मणावा । ज्ञानप्रसादेनविशुद्धसत्त्वस्ततस्तुतंपश्यतेनिष्कलंध्यायमानः ॥ ८ ॥

भा० । नान्यैर्देवैर्हरिंपश्येज्ज्ञानरूपेणवायुना । ब्रह्मणापरमज्ञानरूपेणहरिणातथा । प्रसन्नेनैवतंपश्येदन्येऽनुज्ञाप्रदायिनइतिच । षोडशकलाशरीरोनभवतीतिनिष्कलः ।

आथर्व०

॥ ४७ ॥

उमर्जी०

५।८

॥ ४७ ॥

रूपंकर्म । गोलकाः देवदत्तादिरूपंनामइति । तत्र जीवस्य सजीवशरीरभागत्वं प्रसिद्धमेव । श्रद्धायाः शरीरभागत्वं शरीरांतर्गतवृत्तिरूपत्वात् । आकाशादिपंचभूतानां शरीरोपादानत्वात्तद्भागतत्वं । चक्षुरादीन्द्रियस्य शरीरप्रवृत्त्युपकरणत्वात्तद्भागतत्वं । मनसः प्रधानोपकरणत्वात्तत्वं । अन्नस्य शरीरस्थितिकारणत्वात्तत्वं । वीर्यस्य शरीरहेतुत्वात्तत्वं । तपसो जीवं प्रतिज्ञानादिहेतुतया मुख्यकारणत्वात्तत्वं । मंत्राणां सम्यग्ज्ञानादिहेतुतया तत्त्वं । कर्मणः सुखादिनिमित्तत्वात्तत्वं । गोलकानामिन्द्रियाश्रयत्वात्तत्वं । नास्ति तु शरीरे संकेतित्वात्तत्वं । तदेवं याः षोडशकलाः तद्युक्तशरीरो न भवतीति भगवान्निष्कल इत्युच्यत इत्यर्थः । ननु सौंदर्याद्यभाव एव निष्कलशब्दार्थोऽस्तु । यद्वा करचरणात्मकं शरीरं कलोच्यते । तद्रहितं निष्कलमिति परेण व्याख्यातत्वाच्छरीरमात्राभाव एव तदर्थोऽस्तु । पिंडजशरीरराहित्यार्थकत्वांगीकारेणेत्यत आह ॥ यदेति ॥ रूग्मवर्णमिति सौंदर्यस्योक्तत्वात्तदभावो न निष्कलशब्दार्थः । नापि शरीरमात्राभावस्तदर्थः । आनंदरूपमिति आनंदात्मककरचरणादिमत्त्वस्योक्तत्वादित्यर्थः । न च आनंदरूपपदेन कथमानंदात्मककरचरणादिमत्त्वं लभ्यत इति वाच्यं । रूपस्वभावे सौंदर्ये आकारेश्लोकशब्दयोरिति नानार्थकोशानुसारेण रूपशब्दस्याकारवाचकत्वेन तदुपपत्तेः । अतएव स्वगुणात्मकं रूपमित्यस्य शिरःपाणिपादात्मकमिष्यत इत्यनुव्याख्याने आनंदाद्यात्मकशिरःपाण्यादिलक्षणं रूपं भगवतोभिहितमिति ॥ तत्तश्चायं मंत्रार्थः ॥ मन एव ब्रह्मापरोक्षज्ञाने करणमिति वक्तुं करणांतरं प्रतिक्षिपति ॥ न च क्षुषेति ॥ चक्षुषाकरणेन ब्रह्म न गृह्यते न दृश्यते तर्हि शब्दादेवापरोक्षधीरिति मतदर्शनात् । आगमेन दृश्यते किं नेत्याह ॥ नापि वाचेति ॥ गृ

भा० । यदापश्यः पश्यते रूग्मवर्णं । आनंदरूपममृतं यद्विभातीत्युक्तत्वात् ।

ह्यतइत्यनेनान्वयः । आगमस्यापरोक्षज्ञानजननस्वाभाव्याभावादितिभावः ॥ नान्यैर्देवैरिति ॥ ततइतिश्रवणाद्यतइतिग्राह्यं । यतःतपसा कायिकादित्रिविधतपसा । कर्मणा यज्ञादिकर्मणा । वाशब्दश्चशब्दार्थः । विशुद्धसत्त्वः शुद्धांतःकरणः । ध्यायमानः ध्यानंकुर्वन् । अधिकारी । निष्कलंषोडशकलायुक्तशरीररहितं । अन्यैर्देवैः अन्यदेवताप्रसादेननपश्यति । ततःज्ञानप्रसादे नज्ञानरूपस्यवायोश्चतुर्मुखस्यचपरमज्ञानरूपस्यहरेश्च । तुशब्दोवधारणे । प्रसादेनतुप्रसादेनैवपश्यते । योग्यकारणरूपेकर्मव्यतिहारेआत्मनेपदमेतत् । स्वयोग्यदर्शनंकरोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ननुनचक्षुषागृह्यतेनापिवाचेतिकरणनिषेधःकृतः । तर्हि केनेन्द्रियेण परमात्मासाक्षात्कर्तव्यइत्यतआह ॥ एषोणुरिति ॥ उपलक्षणमेतत् । मध्यमपरिमाणोव्याप्तश्चेत्यपिग्राह्यं । तथाचाणुःमध्यमपरिमाणःव्याप्तश्च । एषःनिष्कलःआत्मापरमात्मा । चेतसावेदितव्यःसाक्षात्कर्तव्यइत्यर्थः । ननुयन्मनसानमनुतइतिहरैर्मनो ग्राह्यत्वनिषेधात्कथंचेतसावेदितव्यइत्युक्तमित्यतआह ॥ यस्मिन्विशुद्धइति ॥ यस्मिंश्चेतसिविशुद्धेरागादिदोषरहितेसति । एषःआत्माजीवःविभवतिब्रह्मश्रवणादिविविधव्यापारवान्भवति । तेनचेतसेत्यन्वयः । तथाचयन्मनसेतिश्रुतेर्दुष्टमनोविषयत्वा न्नतद्विरोधः । अतएवोक्तमन्यत्र । मनसातुविशुद्धेनेतीतिभावः । किंचमुख्यप्राणाननुगृहीतमनोविषयाश्रुतिः । तदनुगृहीतमनसातुभगवान्साक्षात्कर्तुंशक्यतएवेतिभावेनाह ॥ प्राणैरिति ॥ सर्वं मनोबुद्धिरहंकारश्चित्तंचेतनमेवचेतिपंचधाभिन्नं प्रजानां चित्तंप्राणैःप्राणापानादिभिरोतंप्रविष्टं । एतदेवविवृणोति । प्राणोमुख्यवायुः । पंचधा प्राणापानादिपंचरूपेण । यस्मिन्पंचविधे

उप० । एषोणुरात्माचेतसावेदितव्योयस्मिन्प्राणःपंचधासंविवेश । प्राणैश्चित्तंसर्वमोतंप्रजानांयस्मिन्विशुद्धेविभवत्येषात्मा ॥ ९ ॥

आथर्व०

॥ ४८ ॥

मनसिसंविवेशसम्यक्विवेश । परब्रह्मापरोक्षज्ञानानुकूलसंकल्पनिश्चयादिशक्त्याधायकत्वेनप्रविष्टः तेनचेतसेत्यन्वयः । तथाचप्रा
णापानादिरूपोमुख्यप्राणः मुखनासिकादिस्थानस्थितोपिचेतसि । प्रविश्यब्रह्मापरोक्षज्ञानानुकूलशक्त्याधायकोभवति । तद्वला
च्चेतोब्रह्मापरोक्षज्ञानंजनयति । सहजशक्त्यातुमनोब्रह्मापरोक्षज्ञानजनकंनभवतीत्येवंपरा श्रुतिरितिभावः ॥ ९ ॥ भगवदपरो
क्षज्ञानेनकर्मक्षयादिकंभवतीत्युक्तं । नकेवलमेतावत् । किंतुस्वर्गादिसकलपुरुषार्थावाप्तिः अभीष्टसकलभोगश्चभवतीत्याह ॥
यंयमिति ॥ विशुद्धसत्त्वोभगवदपरोक्षज्ञानीयंयंलोकंस्वर्गादिकंमनसासंविभातिविषयीकरोति । इच्छतीतियावत् । यांश्चका
मान्काम्यंतइतिकामाःविषयाःतान्कामयते । तंतंतांस्तान्कामांश्च । जयतेप्राप्नोति । तस्मादमोघसंकल्पत्वात् । भूतिकामःपुरुषः
आत्मज्ञंभगवदपरोक्षज्ञानिनं । अर्चयेत् । प्रसन्नस्यभगवदपरोक्षज्ञानिनःभूतिप्रदानसामर्थ्यात् । तत्प्रसादार्थंभूतिकामेनतत्पूजा
कार्येत्यर्थः ॥ १० ॥ इतिपंचमःखंडः ॥ ५ ॥ आत्मज्ञार्चनेनभूतिर्भवतीत्युक्तं । साचभूतिर्नाणिमाद्यैश्वर्यं । अल्पफलत्वात् ।
किंतुप्राणस्थब्रह्मोपासनजन्यतत्स्थब्रह्मसाक्षात्कारद्वारामोक्षप्राप्तिरेव । महापुरुषार्थत्वादितिभावेनाह ॥ सवेदेति ॥ अत्रमंत्रे
यत्रेति सप्तम्यंतेनयदुच्यतेतदेवसइत्यनेनपरामृश्यतइतिप्रतीतिनिवारयति ॥ सआत्मज्ञार्चकइति ॥ ब्रह्मधामेत्येतत्पदद्वयंब्रह्म

उप० । यंयंलोकंमनसासंविभातिविशुद्धसत्त्वःकामयतेयांश्चकामान् । तंतंलोकंजयतेतांश्चकामांस्तस्मादात्मज्ञंअर्चयेद्भूतिकामः ॥ १० ॥ सवेदैतत्परमंब्रह्मधामयत्र
विश्वंनिहितंभातिशुभ्रं । उपासतेपुरुषंयेह्यकामास्तेशुक्रमेतदतिवर्ततिधीराः ॥ १ ॥

भा० । सआत्मज्ञार्चकोब्रह्मणोधामप्राणंवेद ।

उमर्जी०

६।१

॥ ४८ ॥

रूपं तेज इत्यर्थकमित्यन्यथाप्रतीतिनिरासायाह ॥ ब्रह्मणो धाम प्राणमिति ॥ अनेन ब्रह्म धामेत्येकपदं । ब्रह्मणो धामेति समासः
 धामपदं गृहार्थकं । तस्य वेदेत्यनेनान्वय इत्युक्तं भवति । प्राणस्य ब्रह्म धामत्वमुपपादयितुं यत्र विश्वमित्याद्युक्तं । तत्र विश्वशब्दस्य प्र
 सिद्धार्थकताप्रतीतिनिरासायार्थं दर्शयति ॥ विश्वं पूर्णमिति ॥ विश्वं समस्तं पूर्णं चेत्यभिधानादिति भावः । यत्रेत्यस्य निहितमित्य
 नेनान्वयं दर्शयितुं यत्रेत्यस्यानुवादः । ब्रह्मेति विशेष्यमध्याहृतं । यत्र निहितमित्यन्वयः । यत्र प्राणे निहितं स्थितं सज्जगद्धारयतीति शे
 षः । यथोक्तं । वाक्प्राणमध्यगो नित्यं धारयत्यखिलं हरिरिति । यत्रेत्यस्यैतदिति पूर्वेणान्वयः । तथाच यतः प्राणे स्थित्वा
 जगद्धारकं ब्रह्म अतः प्राणो ब्रह्म धामेत्युक्तं भवति । ननु वैकुण्ठादिकं परित्यज्य प्राण एव ब्रह्म धामपदेन कुतो ग्राह्य इत्यतोऽत्रार्थे प्रमा
 णमाह ॥ प्रधानं धामेति ॥ परममित्यस्यार्थः प्रधानमिति । तथाच वैकुण्ठादेरप्रधानत्वान्मुख्यप्राणस्यैव मुख्यधाम
 त्वात्परमविशेषणबलेन ब्रह्म धामपदेन प्राण एव गृह्यत इति भावः । अनेन एतैरुपायैर्यत ते यस्तु विद्वान् तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्म धामे
 ति वक्ष्यमाणं मंत्रगतो ब्रह्म धामशब्दोऽप्युक्तार्थः । तच्छ्रुतिव्याख्यानन्यायेनैव स वेदैतदिति मंत्रो व्याख्यातव्य इति भावेन समग्रं
 त्रार्थव्याख्यानरूपं प्रमाणं पठति ॥ उपायैरिति ॥ श्रवणाद्युपायैरित्यर्थः । अनेन एतैरुपायैर्यत त इत्यस्य यो विद्वान् श्रव
 णादिभिर्ब्रह्मसाक्षात्कारार्थं यत त इत्यर्थ उक्तः । तस्य प्राण इत्युत्तरार्द्धेन तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्म धामेति वाक्यं व्याख्यातं । नि
 त्यमित्यस्य व्याख्यानं ध्रुवमिति । नियमेनेत्यर्थः । ननु हरिस्तस्य प्राण आविष्टो भवतीति कथं । मुख्यप्राणे हरिप्रवेशस्य नि

भा० । यत्र विश्वं पूर्णं ब्रह्म निहितं । प्रधानं धाम विष्णोस्तु प्राण एव प्रकीर्तितः । उपायैर्यो विजानीयात् प्राणस्थं परमेश्वरं । तस्य प्राणे हरिर्नित्यमाविष्टो भवति ध्रुवं ।

आथर्व०

॥ ४९ ॥

त्यसिद्धत्वादित्याशंक्यविवक्षितं हरेः प्राणप्रवेशशब्दार्थदर्शयति ॥ नित्यं प्राणे स्थितस्येति ॥ आद्यएवकारोपिशब्दार्थः । द्वितीयस्तु ज्ञानदीपनमेवेत्यन्वेति । तथाच नित्यं प्राणस्थस्यापि विष्णोः । प्राणद्वारेण प्राणप्रसादद्वारेण । तदुक्तं । ज्ञानरूपेण वायुना ॥ प्रसन्नेनैव तं पश्येदिति । प्रसन्नमुख्यप्राणाधिष्ठानेनेति यावत् । ज्ञानिनः प्राणस्थब्रह्मोपासकस्य सदा यज्ज्ञानदीपनं अपरोक्षज्ञानोत्पत्तिः तदभिवृद्धिश्च तदेवावेशः । न तु प्रसिद्धः । अतो नित्यं प्रविष्टस्य विष्णोः पुनस्तत्र प्रवेशोक्तिर्नानुपपन्नेत्यर्थः । पूर्वप्रविष्टस्यापि पुनः प्रवेशोक्तिः पारिभाषिकप्रवेशाभिप्रायेणेत्यर्थं दृष्टान्तेनोपपादयति ॥ सन्निधानमिति ॥ यथा पिशाचाः पुरुषेषु सन्निधानं प्राप्ता अपि तत्र पुरुषेषु स्थित्वा भुञ्जन्तोऽपि मन्त्रादिभिर्मन्त्रैषादिभिर्निमित्तैः पुनश्च पुनरप्याविशेयुः आविशन्तीत्युच्यन्ते अतिवक्तृत्वादिव्यापारवशात् तथा विष्णुः सर्वदा प्राणे स्थितोऽपि सन् प्राणाधिष्ठाने ज्ञानिनो ज्ञानदीप्त्यादिकं उत्पन्नस्य ज्ञानस्याधिकविषयत्वं दीप्तिः । आदिपदेनानुत्पन्नस्योत्पत्तिर्ग्राह्या । तथाच ज्ञानिनः उपासकस्य ज्ञानोत्पत्तिस्तदभिवृद्धिश्च पुनः पुनः कुर्यादेवं कुर्वन्मुख्यप्राणाविष्टइत्युच्यत इति योजना । एतच्छुक्रं शोकरहितं अतिक्रम्य वर्तत इत्यन्यथा प्रतीतिं निवारयति ॥ एतदिति ॥ शुक्रं प्रतीत्यस्य वर्तत इत्यनेनान्वयः । एतच्च वृक्षं प्रति विद्योतते विद्युदिति वद्योज्यं । तथाच शुक्रं ब्रह्म यत्रास्ति तत्र वर्तत इत्यर्थः ॥ अन्यदतीति ॥

भा० । नित्यं प्राणे स्थितस्यैव विष्णोरावेश एव हि । प्राणद्वारेण यज्ज्ञानदीपनं ज्ञानिनः सदा । सन्निधानं यथा प्राप्ताः पिशाचाः पुरुषेष्वपि । तत्र स्थित्वाऽपि भुञ्जन्त आविशेयुः पुनश्चेते । मन्त्रादिभिस्तथा विष्णुः सदा प्राणस्थितोऽपि सन् । ज्ञानदीप्त्यादिकं कुर्याज्ज्ञानिनः पुनरेव त्विति च । एतच्छुक्रं प्रति अन्यदातिवर्तते । सर्वतीर्त्वा हरिं शुक्रं प्रति वृत्तिर्भवेत्पुनः । ज्ञानिनः

उमजी०

६।१

॥ ४९ ॥

अन्यत्कर्मादिकं अति अतिक्रम्य विनाशयेति यावत् । प्रतीत एवार्थः किं न स्यादित्याशंकां निराकुर्वन् स्वोक्तार्थे प्रमाणमाह ॥ सर्वं तीर्त्वे
 ति ॥ कर्मादिकं तीर्त्वेत्यर्थः । अनेनान्यदतिक्रम्येति प्रमापितं । शुक्रं शोकरहितं । शुक्रं तच्छोकराहित्यादित्युक्तेः । हरिं प्रतिज्ञानि
 नः पुनर्वृत्तिः पुनः पुनः स्थितिर्भवेदित्योजना । अनेन शुक्रं प्रतिवर्तत इत्येतत्प्रमापितं । ननु हरिं प्रतिवृत्तिः कथं पुरुषार्थः नित्यसिद्धत्वा
 दित्यत आह ॥ सा हीति ॥ सा क्षीराब्ध्या दौ हरिणा सह वृत्तिरेव मुक्तिः । सालोक्यादिरूपामुक्तिः स्यात् हि यस्मात्तस्मात् हरिं प्रति
 वृत्तिः पुरुषार्थ एव । तादृश्याः हरिं प्रतिवृत्तेः सर्वैरपि प्रार्थनीयत्वादिति भावः । तेषु क्रमेतदतिवर्ततीत्यस्य प्रतीतार्थ एव किं न स्यादित्यत
 आह ॥ तन्नैवेति ॥ तस्य शुक्रमिति शोकराहित्यावगमात् । कश्चन तन्नैवातिक्रम्य वर्तत इत्यर्थः ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ वक्ष्यमाण
 हि शब्दस्यात्राकर्षः । सच हेत्वर्थः । यस्माद्विश्वं पूर्णं ब्रह्म । यत्र प्राणे । निहितं स्थितं सज्जगद्धारयति । यस्माच्च ब्रह्म प्राणाधिष्ठाने भा
 ति प्रकाशते तस्मात्सः प्राण एव परमं वैकुण्ठाद्यपेक्षया प्रधानं । ब्रह्म धाम विष्णोर्गृहं । अतः सः आत्मज्ञार्चकः । प्रथमं ब्रह्मणो धाम प्राणं
 वेद । अनंतरं च एतत् प्राणस्थं ब्रह्म वेदश्रवणाद्युपायैर्जानाति । ततो ब्रह्म तस्य प्राणाधिष्ठाने भाति आविर्भवति । ततो ब्रह्म शुभ्रं मोक्ष
 रूपं शुभप्रदं भवतीत्यर्थः । अनेनात्मज्ञार्चकस्य प्राणस्थ ब्रह्मोपासनादि मोक्षांत भूतिरुक्ता भवतीति बोध्यं । न केवलमात्मज्ञार्चकस्यैवै
 पाभूतिः किंतु प्राणस्थ ब्रह्मोपासकानां सर्वेषामपि भवतीति भावेनाह ॥ उपासत इति ॥ अकामाः कामादिदोषरहिताः ये अधिकारि
 णः । पुरुषं पूर्णं षड्गुणं प्राणस्थं विष्णुमुपासते । शुण्वंति मन्वते ध्यायंति च । ते धीराः मुख्यप्राणाधिष्ठाने ब्रह्मापरोक्षज्ञानिनो भूत्वेति

भा० । सा हि मुक्तिः स्यात्तन्नैवात्येतिकश्चनेति महावाराहे ।

आथर्व०

॥ ५० ॥

उमर्जी०

६।३

शेषः । अन्यत्अविद्यादिकं । अतिअतिक्रम्य । शुक्रंशोकरहितं । एतत्ब्रह्मप्रतिवर्तते । तेषां विष्णुसालोक्यादिमुक्तिरूपा हरिं प्रति वृत्तिर्भवेदित्यर्थः । पूर्वतत्रतत्रोपासनादिकमुक्तं । अत्रतत्सर्वसंगृह्योच्यतइतिवा । पूर्वब्रह्मोपासनादिकमेवोक्तं । अत्रतुप्राणस्थ ब्रह्मोपासनादिकमुक्त्वातस्यपूर्वोक्तंतदधिकंचफलमुच्यतइतिवापूर्वोत्तरयोर्भेदइति ॥ १ ॥ प्रागविद्यादिबंधनिवृत्तिरपरोक्षज्ञानेन भवतीत्याह ॥ कामानिति ॥ यःकामान्विषयान् भद्रान्मन्यमानःसन्कामयते । सकामभिः बहुलंछंदसीतिभिसंस्थाभावः । कामैर्निमित्तैस्तत्रतत्रनानायोनिषुजायते । एवंकामस्यबंधकत्वमुक्त्वाइदानींतन्निवृत्तिप्रकारमाह ॥ पर्याप्तकामस्येति ॥ पर्याप्तः मोक्षार्थपर्याप्तः । कामोभगवद्भक्त्यादिकामोयस्यसतथा । तस्यविषयकामनात्यागवतः । चशब्दोविषयसमुच्चये । एवंभूतस्य ज्ञानिनःसर्वेकामाःमोक्षप्रतिबंधकीभूतकामाःइहैवापरोक्षज्ञानजन्मन्येवप्रविलीयन्ति प्रविलीयन्ते । अपरोक्षज्ञानजन्मन्येवप्रविलीयन्तइत्युक्त्याअपरोक्षज्ञानादेवसर्वकामप्रविलयइत्युक्तंवेदितव्यं ॥ २ ॥ पूर्वज्ञानप्रसादेनेत्यादिनाअपरोक्षज्ञानंप्रतिविष्णुप्रसादस्यैवमुख्यहेतुत्वमित्युक्तं । इदानींविष्णुभक्तेरपिअपरोक्षज्ञानंप्रतिमुख्यहेतुत्वमस्तीतिभावेनाह ॥ नायमात्मेति ॥ अधिकारिनिष्ठसाधनेषुभक्तेःप्राधान्यमिहाभिप्रेतं । विष्णुप्रसादस्तुनाधिकारिनिष्ठःअतःप्राकृतप्राधान्यस्योक्तत्वेपिनतद्विरोधइतिध्येयं । अयमात्माविष्णुःप्रवचनेनसच्छास्त्रव्याख्यानेन । नलभ्यःनज्ञेयः । मेधया । धीर्धारणावतीमेधेतिकोशात्धारणावत्याबुद्ध्या ।

॥ ५० ॥

उप० । कामान्यःकामयतेमन्यमानःसकामभिर्जायतेतत्रतत्र । पर्याप्तकामस्यकृतात्मनश्चइहैवसर्वेप्रविलीयन्तिकामाः ॥ २ ॥ नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेधयानबहुनाश्रुतेन । यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्माविवृणुतेतन्स्वां ॥ ३ ॥

मननेन ध्यानेन चेति यावत् । बहुना विपुलेन । श्रुतेन श्रवणेन । अत्र श्रवणादीनां ज्ञानकारणत्वं निषेधः प्राधान्याभिप्रायेण । न तु सर्वथा । तथा त्वेश्रवणादिविध्यनुपपत्तिरित्यवगन्तव्यं । तर्हि अपरोक्षज्ञानं प्रतिक्रिप्रधानं कारणमित्यत आह ॥ यमेवेति ॥ एषः परमात्मा यं वृणुते भक्तत्वेन स्वीकरोति । तेनैव लभ्यः ज्ञेयः । तदेव विवृणोति ॥ तस्येति ॥ भक्तस्येत्यर्थः । एषः आत्मा स्वातन्त्र्यं स्वस्वरूपं विवृणुते प्रकाशयति । भगवान् भक्तस्य अपरोक्षज्ञानविषयो भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ भक्तिरेव साक्षात्कारहेतुः न तु श्रवणादिकमित्यदुक्तं तत् भक्तेरधिकारिनिष्ठसाधनेषु श्रवणाद्यपेक्षया प्राधान्याभिप्रायेण । न तु श्रवणादीनां साक्षात्कारजनकत्वं नास्तीत्यभिप्रेत्येति भावेन श्रवणादीनामन्वयव्यतिरेकाभ्यां ब्रह्मदर्शनहेतुत्वं प्रतिपादयन्नेव वाय्वधिष्ठाने ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्याह ॥ नायमात्मा बलहीनेनेति ॥ अयमात्मा विष्णुः बलहीनेन श्रवणमननध्यानबलहीनेन । न लभ्यो न द्रष्टव्यः । प्रमादात् अनवधानात् । प्रमादो नवधानतेत्यमरः । विष्णुभक्तिरूपावधानाभावादितियावत् । न च लभ्य इत्यन्वयः ॥ तपसो वाप्यलिंगादिति ॥ वाशब्दश्च शब्दार्थः । तेन न लभ्य इत्यस्यात्राप्यनुकर्षः । लिंगपदेन तपसः सात्विकत्वज्ञापकं परमश्रद्धादिकं विवक्षितं । तथा च श्रद्धया परया तप्तं तपस्तन्निविधनैः । अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्विकं तत्प्रचक्षत इति गीतोक्तं तपसः सात्विकत्वापादकं परमश्रद्धाफलेच्छाविरहविष्णुविषयकमनोयोगरूपं यत्तपसः सात्विकत्वे लिंगतद्रहितात्तपसोऽपि देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनमित्यादि त्रिविधतपसोऽपि विष्णुर्न द्रष्टव्य इत्यर्थः । किंतु यो विद्वान् श्रवणादिना ब्रह्मसाक्षात्कारो न भवतीति जानन् । एतैः पूर्वोक्तैः श्रवणादिभिः तपो तैरुपायैर्दर्शनार्थं यत

उप० । नायमात्मा बलहीनेन लभ्यो न च प्रमादात्तपसो वाप्यलिंगात् । एतैरुपायैर्यत ते यस्तु विद्वान्स्तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधाम ॥ ४ ॥

आथर्व०

॥ ५१ ॥

ते तस्यपुरुषस्यार्थे तैः प्रसन्न इति शेषः । एषः आत्मा परमात्मा ब्रह्मधाम वायुं । विशते तत्र तस्याविर्भवतीति तत्त्वप्रकाशिकायामुक्तं ।
 उपायैर्यो विजानीयादिति भाष्यरीत्या तु विशते मुख्यप्राणाधिष्ठाने स्वसाक्षात्कारं जनयति । उत्पन्नं च स्वसाक्षात्कारं वर्धयतीति योज्यं
 ॥ ४॥ प्राक्सत्यमेवं जयतीति मंत्रे अप्रतीकालं वनानां वैकुण्ठस्थं विष्णुरूपं गम्यमुक्तं । इदानीं प्रतीकालं वनानां ब्रह्मांडांतर्गम्यं वदन्नेव ब्रह्मां
 डाद्वहिः सर्वेषामपि ज्ञानिनां गम्यमाह ॥ संप्राप्येति ॥ अत्र मंत्रे सर्वत इत्यस्यान्वयं दर्शयन् व्याचष्टे ॥ सर्वतो देहादेः मुक्तास्संत इति ॥
 देहशब्देन चरमदेहो ग्राह्यः । आदिपदेन कर्मबंधकामाविद्याश्च ग्राह्याः । मुक्ता इत्येकदेशोत्कीर्तनेन मुक्तात्मान इति समग्रं ग्राह्यं । धीरा इ
 त्यनेन देवानां प्राप्ता तच्चावृच्यर्थं देहादेर्मुक्तात्मान इति व्याख्यातं । देवानां तु परांते चरमदेहक्षयः । न तु ततः पूर्वमिति तच्चावृत्तिः । अनेन
 एकगुणोपासकानामपि संग्रहः । तेषां विशिष्टोक्रमणाभावेऽपि प्रबलरोगादिना देहेक्षीणे सति देहान्मुक्तत्वात् । कर्मादिबंधमुक्तत्वाच्च ।
 न चात्र ते सर्वगमिति तच्छब्देन वैकुण्ठपर्यंतमागतानामेव ज्ञानिनां परामर्शः । एकगुणोपासकानां तु न वैकुण्ठपर्यंतमागमनं । अतः कथं त
 च्छब्देन तत्परामर्श इति वाच्यं । अर्चिरादिपथावायुं प्राप्य तेन जनार्दनं । यांत्युत्तमानरोच्चाद्या ब्रह्मलोकात्सहामुनेत्यणुभाष्ये मनुष्यो
 त्तमादीनां अर्चिरादिमार्गेण कार्यब्रह्मप्राप्तेः तेन सहा कार्यब्रह्मप्राप्तेः श्रौतत्वेनैकगुणोपासकानामपि वैकुण्ठपर्यंतमागमनसद्भावात् । न चाणु
 भाष्ये नरोच्चपदेन कथमेकगुणोपासकानां ग्रहणमिति वाच्यं । तेषामपि मनुष्योत्तमत्वात् । केचित्तु मानुषाः मुक्तिमनुक्रम्यैव देहत इति
 वचनबलेन विशिष्टोक्रमणशून्यानामेकगुणोपासकानां मनुष्योत्तमत्वावगमात् । न चाणुभाष्ये नरोच्चपदेन एकगुणोपासकभिन्ना ए

उप० । संप्राप्यै नमृषयो ज्ञानवृत्ताः कृतात्मानो वीतरागाः प्रशांताः । ते सर्वगं सर्वतः प्राप्य धीरा मुक्तात्मानः सर्वमेवापि यंति ॥ ५ ॥

भा० । सर्वतो देहादेः मुक्तास्संतः ।

उमजी०

६।५

॥ ५१ ॥

वमनुष्योत्तमाग्राह्याइतिवाच्यं । एकगुणोपासकानामर्चिरादिमार्गादिकंनास्तीतिविशेषवचनाभावेनसर्वेषामपिमनुष्योत्तमानानरो
 चपदेनग्राह्यत्वात् । अपवादाभावेउत्सर्गस्यस्थितिरितिन्यायात् । अत्रैवचस्थितिस्तेषामिति वचनंतुभोगार्थनत्वत्रैवस्थितिरित्येवंप
 रं । केचित्तुमानुषाइत्युपक्रम्यदृष्ट्वाविष्णुमनुज्ञया । पुनरत्रैवतिष्ठंतिनित्यानंदैकभोगिनउत्पुक्तत्वात् । तस्मादेहादेर्मुक्ताइतिविशेषणेन
 एकगुणोपासकग्रहणेनकिंचिद्वाधकं । अन्यथाएकगुणोपासकानांपृथिव्याद्यावरणगतभगवत्प्रवेशाभावेनअंतिमावरणांतस्थितवि
 रजानदीस्नानाभावेनलिंगभंगाद्ययोगादितिध्येयं । सर्वगंप्राप्यसर्वमेवापियंतीतिपदानांव्यवहितत्वादन्वयंदर्शयन्नेवकिंचिद्वाचष्टे ॥
 सर्वगमित्यादिना ॥ अत्रपृथिव्याद्यव्यक्तांततत्त्वगतमितिसर्वगमित्यस्यार्थोबोध्यः । भगवंतमितिभाष्यमध्याहृतं । तमेवेत्यनेनस
 र्वमित्यस्यानंतरंतमित्यध्याहृत्यतस्यैवशब्दान्वयइतिसूचितं । ब्रह्मणासहेतिशेषःकर्तव्यः । ततश्च ब्रह्मणासह सर्वं । विश्वंसमस्तंपूर्णं
 चसर्वमित्यभिधीयतइतिवचनात्पूर्णं । तंसर्वगं पृथिव्यादिसर्वतत्त्वगतंभगवंतमेवापियंति प्रविशंतीत्यर्थः । तदुक्तं । ज्ञानिनःप्रलये
 सर्वंब्रह्मणासहपार्थिवं । परमात्मानमाविश्यवारिस्थंतत्समाहिताः । अग्निस्थंपरमात्मानंतद्युताश्चैववायुगं । नभोगतंतेननीताःमन
 स्थंतद्युतास्तथा । ततोबुद्धिस्थमीशेशंततोहंकारगंहारिं । ततोविज्ञाननामानंमहत्तत्त्वगतंहारिं । ततआनंदनामानमव्यक्तस्थंजना
 र्दनं । प्राप्यनावृत्तिमायांतिशांतिभूतानिरामयाइति ॥ सर्वतोदेहादेर्मुक्ताइत्याद्युक्तव्याख्यानेप्रमाणमाह ॥ देहादेरिति ॥
 सर्वगमिति ॥ पृथिव्यादिसर्वतत्त्वगतमित्यर्थः ॥ मोदंतैर्बहिस्तथेति ॥ अनेनयदाब्रह्मांडांतस्स्थोज्ञानिवर्गःपृथिव्याद्याव

भा० । सर्वगंभगवंतंप्राप्यतमेवापियंति । देहादेस्सर्वतोमुक्ताःसर्वगंपुरुषोत्तमं । प्राप्यतस्मिन्प्रविश्याथमोदंतैर्बहिस्तथेतिच ।

आथर्व०

॥ ५२ ॥

रणगतं भगवंतं प्रविशति तदा तद्भगवद्देहांतः तद्ब्रह्म हि वा आनन्दमनुभवतीति सूचितं । संप्राप्यैनमिति मंत्रेण नमित्यस्य वायुमित्यर्थः । ब्रह्म धामेति तस्यैव प्रकृतत्वात् । ततश्चैनमित्यस्य ब्रह्माणमित्यर्थः पर्यवस्यति । मुक्तिप्रसंगे वायुवाचिशब्देन ब्रह्माग्राह्य इत्यनुव्याख्यानोक्तेः । एवं च एनं ब्रह्माणं संप्राप्य ज्ञानतृप्ता इति संयोज्यं । अत्र तृप्ता इत्यनेनेदं सूचितं । पूर्वयथायोगं अवताराद्यपरोक्षयुक्ताः न तु स्वविबुधदर्शनयुक्ताः । अतस्ते तृप्ताः न भवन्ति । हिरण्यगर्भप्राप्त्यनंतरं तु तदुपदेशेन मोक्षजनकं यत्स्वविंबापरोक्षज्ञानं तेन तृप्ता इति । ततश्च एनं संप्राप्य ज्ञानतृप्ता इत्यस्य हिरण्यगर्भप्राप्त्यतदुपदेशेन स्वविंबापरोक्षज्ञानपूर्णा इत्यर्थः । हिरण्यगर्भोपदेशेन स्वविंबापरोक्षज्ञानं च श्रुत्यादिसिद्धं । स एतस्माज्जीवधनात्परात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षत इति श्रुतौ विंबापरोक्षज्ञानस्य विशेषाकारेण ब्रह्मोपदेशजन्यत्वाभिधानात् । प्रणवेन हरिं ध्यायन् ब्रह्मलोकं समेत्य च । ज्ञानं चतुर्मुखात्प्राप्येति स्मृतौ ब्रह्माणमस्मान्मतिमाप्येत्यनुव्याख्यानसंवादलाभात् । इत्थं च ऋषय इत्यनेन ऋष्याद्याः मनुष्योत्तमांताः प्रतीकालंबनाग्राह्याः । तैरेव चतुर्मुखस्य प्राप्यत्वात् । तथा च श्रुतिः । सप्रतीकाश्चतुर्मुखं । अप्रतीकाः परमुहैते गच्छन्तीति । ननु ऋष्याद्याः क्षितिपांताः मध्यमाधिकारिण एव प्रतीकालंबनाः । अंतःप्रकाशत्वात् । यथोक्तं । प्रतीकं देह उद्दिष्टो येषां तत्रैव दर्शनं । न तु व्याप्ततया कापि प्रतीकालंबनास्तुत इति । मनुष्योत्तमास्तु बहिःप्रकाशाः । मानुषा एव बहिःप्रकाशा इति श्रुतेः । अतस्ते न प्रतीकालंबना इति चेत् । उच्यते । ऋष्यादीनां मध्यमज्ञानिनां प्रतीकालंबनत्वं प्रतीकं देह इत्यादिसूत्रभाष्यसिद्धं । मनुष्योत्तमास्तु प्रतिमालंबनाः । तेषां प्रतीकालंबनत्वं तु प्रतीकं देहादिकंतद्गतमेव येनराः । उपासत इत्यनुव्याख्यानसिद्धं । तत्रादिपदेन प्रतिमां गृहीत्वा तस्याः प्रतीकत्वाभिधानत्वात् । ततश्च प्रती

उमर्जी०

६।५

॥ ५२ ॥

कालंबनाःद्विविधाः । देहालंबनाः प्रतिमालंबनाश्चेत्यभिप्रायेणमनुष्योत्तमानामपिप्रतीकालंबनत्वोक्तौनकश्चिदोषइति । ननुत
 थापिमनुष्योत्तमानांचतुर्मुखप्राप्तिर्नयुज्यते । प्रतिमालंबनत्वात् । देहालंबनानामेवचतुर्मुखप्राप्तेः । यथोक्तं । स्वदेहेब्रह्मदृष्टैवग
 च्छेद्ब्रह्मसलोकतामिति । सत्यं । तथापिप्रतिमालंबनानामपिचतुर्मुखप्राप्तिरस्त्येव । तदुक्तं । प्रतीकंदेहादिकंतद्गतमेवयेनराः ।
 उपासतेतेपुरतःसमाप्नुयुर्ब्रह्माणमिति । नचैवंस्वदेहेब्रह्मदृष्टैवेत्यवधारणविरोधः । देहालंबनाःअर्चिरादिमार्गेणगत्वालोकांतरे
 स्थितिमकृत्वैवचतुर्मुखंप्राप्नुवंतीत्यभिप्रायेणावधारणोपपत्तेः । प्रतिमालंबनास्तुनैवं । किंतुमहरादिलोकेस्थित्वाकालांतरेचतुर्मुखं
 प्राप्नुवंति । एतच्चतेब्रह्मलोकेष्वितिमंत्रव्याख्यानावसरेस्फुटीकरिष्यामः । नचैवमपिपुरतःसमाप्नुयुर्ब्रह्माणमित्यनुव्याख्यानंकथं
 घटते । देहालंबनानांपूर्वब्रह्मप्राप्तावपिप्रतिमालंबनानांमहरादिलोकेस्थित्यनंतरमेवचतुर्मुखप्राप्तिरितिवाच्यं । वैकुण्ठस्थविष्णुप्रा
 प्तिमपेक्ष्यानुव्याख्यानेपूर्वचतुर्मुखप्राप्तिरुक्तेत्यलं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ वैराग्यतोभक्तिदाढ्यतेनोपासायदाभवेत् । अपरोक्ष
 तयाविष्णोरित्यनुव्याख्यानानुसारेणवीतरागाइत्यादिकंयोज्यं । ते वीतरागाः । अतएवप्रशांताःभक्तिदाढ्योपेताइतियावत् ।
 ततएवकृतात्मानःश्रवणमननध्यानविषयीकृतपरमात्मानः । तेनैवहेतुनाज्ञानतृप्ताःयथायोगंबिंबापरोक्षज्ञानेनावतारापरोक्षज्ञाने
 नचयुक्ताः । ऋषयःऋषिचिरपितृदेवगंधर्वमनुष्यगंधर्वक्षितिपमनुष्योत्तमाः । एनंवायुं । ब्रह्मधामेतिप्रकृतत्वात् । चतुर्मुखमिति
 तुपरमार्थः । संप्राप्यतदुपदेशेनज्ञानतृप्ताःस्वबिंबापरोक्षज्ञानपूर्णाःभवन्तीतिशेषः । अत्रायंविवेकः । ज्ञानिनस्त्रिविधाः । उत्तम
 मध्यमाधमभेदात् । तत्राप्रतीकालंबनाउत्तमाः व्याप्तदर्शित्वात् । तेषांगम्यं सत्यमेवमितिमंत्रेअभिहितं । प्रतीकालंबनाःद्विवि

आथर्व०

॥ ५३ ॥

धाः । देहालंबनाः प्रतिमालंबनाश्चेति । तत्र ऋष्याद्याः क्षितिपांताः मध्यमज्ञानिनो देहालंबनाः देहांतदर्शित्वात् । अधमज्ञानिनो मनुष्योत्तमास्तु प्रतिमालंबनाः । देहाद्वहिः प्रतिमासु अवतारदर्शित्वात् । तत्र देहालंबनाः अर्चिरादिमार्गेण सत्यलोकस्थब्रह्माणं प्राप्य तदुपदेशेन ज्ञानतृप्ताः भवंति । स्वर्विंवापरोक्षज्ञानपूर्णा भवंति । मनुष्योत्तमा अपि त्रिविधाः । उत्तममध्यमाधमभेदात् । यथोक्तं । अधमामानुषोत्कृष्टास्ते चापि त्रिविधामता इति । तत्रोत्तमाः मानुषोत्कृष्टाः सदैवाखंडितध्यानंतपइत्युच्यते बुधैः । अपरोक्षदृशायुक्तं नित्यं षण्मात्रकालया । इत्युक्तलक्षणतपोनामकसाधनेन तपोलोकं गच्छन्ति । तपसस्तु तपोलोकः प्राप्य ते नान्यथा कचिदित्युक्तेः । मध्यमामानुषोत्कृष्टा अपरोक्षदृशानित्यमेकमात्रायुजायुतं । योगनाम्नासमुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितमित्युक्तलक्षणयोगाख्यसाधनेन जनलोकं गच्छन्ति । जनलोकस्तु योगतइत्युक्तेः । अधमामानुषोत्कृष्टास्तु । तच्चतुर्भागयानित्यमपरोक्षदृशायुतं । पादयोगाख्यमुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितमित्युक्तलक्षणपादयोगाख्यसाधनेन महर्लोकं गच्छन्ति । पादयोगान्महर्लोकइत्युक्तेः । एवं त्रिविधा अपि मनुष्योत्तमाः महारादिलोकत्रयंगत्वा कालांतरे सत्यलोकं प्राप्य तत्र ब्रह्मोपदेशेन ज्ञानतृप्ताः भवन्तीति । तदनेन मंत्रार्धेन देहालंबनप्रतिमालंबनभेदेन द्विविधानां प्रतीकालंबनानां ब्रह्मांडांतः प्राप्य मुक्तं । इदानीं प्रतीकालंबनानामप्रतीकालंबनानां च ब्रह्मांडाद्वहिर्गम्यं भगवद्रूपमाह ॥ ते सर्वगमिति ॥ ये वैकुण्ठलोकं प्राप्ताः अप्रतीकालंबनाः । ये च साक्षाल्लोकांतरगमनद्वारेण वा सत्यलोकं प्राप्ताः ते सर्वेऽपि सर्वतो देहादेश्चरमदेहात्कर्मबंधात्कामबंधाच्च मुक्तात्मानः । अनेन विशेषणेन देवव्यावृत्तिः । तेषामधुना पि चरमदेहसद्भावात् । धीराः ज्ञानिनः । सर्वगं पृथिव्यादिगुणत्रयांततत्वांतर्गतं भगवंतं प्राप्य सर्वपूर्णपृथिव्यादिरूपं भगवंतमेवापियंति प्रवि

शान्ति । प्रविश्य च तदन्तस्तद्विर्वा मोदन्त इत्यपि ग्राह्यं । तेन ज्ञानिनां प्रकृतिबंधनिवृत्तेः प्रागपि सुखभोगोस्तीति सूचितं । सालोक्यादि मोक्षानन्तरं विशेषाकारेण भोग इति ज्ञातव्यं ॥ ५ ॥ ननु त्रिविधमनुष्योत्तमरूपाः प्रतिमालंबनाः यथायथं महरादिलोकं गच्छन्ति । देहालंबनास्तु सत्यलोकं । तत्र किं ते प्रतिमालंबनादयः स्वगम्यं लोकं प्राप्य तत्र कतिपयकाले स्थित्वा ब्रह्मांडाद्विर्गच्छन्ति उत महरादिगमनानन्तरं काप्यस्थित्वाऽविलंबेनैव गच्छन्ति । किंच गुणत्रयगत भगवत्प्राप्त्यनन्तरं ज्ञानिनां किं भवतीति तत्राह ॥ वेदांतेति ॥ अत्र मंत्रे ब्रह्मलोकेषु परामृतात्परिमुच्यंतीत्यन्वयः प्रतीयते । — अन्तिमावरणानन्तरं स्थितविरजानदीस्नानेन पुं नामक ब्रह्मणा सह प्रकृतिबंधमोक्षस्य प्रमितत्वादित्यतोऽपेक्षिताध्याहारपूर्वकं तद्वाक्यं योजयति ॥ ब्रह्मलोकेष्वित्यादिना मुच्यंतीत्यंतेन ॥ अत्र ब्रह्मलोकेषु स्थित्वेत्यनेनाद्यप्रश्नस्योत्तरमुक्तं । द्वितीयस्योत्तरलाभप्रकारं वक्ष्यामः । तत्र ब्रह्मलोकेष्वित्यस्य विष्णुलोकेष्वित्यर्थकत्वाद्ब्रह्मकुण्डस्य तपोजनमहर्लोकेष्वित्यर्थः । एतेषां लोकानां विष्णुलोकत्वं च ददौ लोकान्वैष्णवानिति भारततात्पर्यनिर्णयसिद्धं ॥ परान्तकाल इति ॥ परं ब्रह्मवर्षशतं । तस्याष्टधा विभक्तस्य अंतःकालः सार्धं द्वादशवर्षरूपः तत्रेत्यर्थः । परीतिपृथक्पदं परित्यज्येत्यर्थकं । अत्र महर्लोकादिकमित्युपस्कृतं । तथाच परान्तकाले महर्लोकादिकं परित्यज्येत्यर्थः । इतः परमुत्तरोत्तरं अव्यक्ततत्त्वगत भगवत्प्राप्त्यर्थं पुं नामक ब्रह्मणा सह विरजानदीस्नानेनेति शेषः । अनेन द्वितीयस्योत्तरं लब्धं । मुच्यंतीति परस्मैपदं छांदसं । मुच्यंते । अस्य परामृतादि

उप० । वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यंति सर्वे ॥ ६ ॥

भा० । ब्रह्मलोकेषु स्थित्वा परान्तकाले परिमुच्यन्ति ।

आथर्व०

॥ ५४ ॥

त्यनेनान्वयः । परामृतादित्यस्यनित्यमुक्तलक्ष्म्यभिमन्यमानप्रकृतिबंधादित्यर्थः । न्यायविवरणोक्तेपरानृतादितिशाखांतरस्थपाठे प्रकृतिबंधादित्यर्थःस्फुटएव । तथाहि । प्रकृतिप्राकृतंअनृतंपरिणाममाहुः । प्रकृतिप्राकृतंप्रोक्तमितिस्मृतेः । तत्रप्राकृतवारणायपरे तिविशेषणं । तेनपरानृतादित्यस्यप्रकृतिबंधादित्यर्थकत्वात्तदनुसारेणपरामृतादित्यस्यापिसएवार्थइत्यवगंतव्यं । एतच्चोपलक्षणं । लिंगदेहान्मुच्यंतइत्यपिग्राह्यं । इदंशरीरंनिहत्यअविद्यांगमयित्वाअन्यन्नवतरंकल्याणतरंरूपंतनुतइतिश्रुत्यंतरेप्रकृतिरूपाविद्यायाःलिंगशरीरस्यचसहैवनिवृत्त्यभिधानादितिध्येयं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ येयतयोनिर्जितेंद्रियसमूहाः । येनिर्जितेंद्रियग्रा मायतिनोयतयश्चतेइतिकोशात् । संन्यासयोगात् फलकामनादित्यागःसंन्यासः । भगवदर्पणबुद्ध्यास्ववर्णाश्रमोचितकर्मानुष्ठानं योगः । मध्यमपदलोपीचात्रसमासः । ततश्चसंन्यासपूर्वकाद्योगात् । शुद्धसत्त्वाः शुद्धांतःकरणाः । कर्मणाशुद्धसत्त्वस्येतिस्मृ तेः । अतएववेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः । अंतोनिर्णयः । वेदांतःसर्ववेदार्थनिर्णयः । श्रवणमितियावत् । तज्जन्यंविज्ञानं मननंध्यानंच । तेनसुनिश्चितोपरोक्षीकृतोऽर्थःपरतत्वंयैस्तेतथा । तेसर्वेअप्रतीकालंबनादयः । ब्रह्मलोकेषुवैकुण्ठादिमहर्लोकांत लोकेषुस्थित्वाकतिपयकालेउषित्वा । परांतकाले परस्यब्राह्मवर्षशतस्यांतकालेअंतिमकाले वर्षशतस्याष्टधाविभागेकृतैर्योतिमभागः सार्धद्वादशरूपःतस्मिन्कालइतियावत् । महारादिलोकमितिशेषः । परिपरित्यज्य । इतःपरमव्यक्ततत्त्वपर्यंतंगत्वा । वर्षशत समाप्तौपुंनामकब्रह्मणासहविरजानदीस्नानेनेतिशेषः । परामृतान्नित्यमुक्तलक्ष्म्यभिमन्यमानप्रकृतिबंधात् । स्वमतेविद्याविरोधि त्वेनप्रकृतेरेवाविद्याबंधादितिपरमार्थः । इदमुपलक्षणं । लिंगदेहाच्चेत्यपिग्राह्यं । मुच्यंतिमुच्यंते । अत्यंतमुक्ताःभवन्तीति । अत्रा

उमर्जी०

६ । ६

॥ ५४ ॥

यं विवेकः । प्रतिमालंबनाः चरमदेहक्षयानंतरं अर्चिरादिमार्गेण महारादिलोकत्रयंगत्वा तत्र प्रलयपर्यंतं स्थित्वा संकर्षणमुखाग्निना भूम्या
दिदाहे सति महारादिलोकं परित्यज्य सत्यलोकं गच्छन्ति । तदुक्तं । अथो अनंतस्य मुखानलेन दंदं ह्यमानं स निरीक्ष्य विश्वं । निर्याति सिद्धेश्व
रजुष्टधिष्ण्यं यद्वै परार्धं तदुपारमेष्ठयमिति । तदनंतरं प्रतिमालंबनाः ब्रह्मोपदेशेन ज्ञानवृत्ताः भवंति । ततस्सत्यलोकं प्रागेव प्राप्ताः देहालं
बनाः इदानीं प्राप्ताः प्रतिमालंबनाश्चेति द्विविधप्रतीकालंबनाः महारादिदाहारं भेजाते सत्यलोकस्थ ब्रह्मणा सह सत्यलोकं परित्यज्य वैकुं
ठलोकस्थं हरिं यांति । तदुक्तं । ॐ कार्यात्यये तदध्यक्षेण सहा तः परमभिधानादिति । तदानृसिंहरूपो हरिः ब्रह्मादिदेहान् भित्वा तदंगैर
लंकृतस्स नृत्यति । यथोक्तं । तेषामन्यास्तनूर्हरिः । नृसिंहरूपी भगवान् भित्वा ताभिरलंकृतः । नृत्यते प्रलये देव इति । ब्रह्मचर्मशिरः
पट्टीदिक्पालोर्ध्वांगभूषणः । द्वादशार्कशिरो दामरुद्रशीर्षैकनूपुरः । नृत्यते प्रलये देव इति च । एवं चतुर्मुखदेहनाशे सति विराड्ब्रह्म
णा एकीभवति । तदा प्रलयात् प्रागेव वैकुण्ठप्राप्ताः अप्रतीकालंबनाः प्रलये वैकुण्ठप्राप्ताः प्रतीकालंबनाश्च वैकुण्ठं परित्यज्य विराड्ब्रह्मणा सह
ब्रह्मांडाद्वहिर्निर्गत्य पृथिव्याद्यव्यक्तांततत्त्वगतपरमात्मानं क्रमेण प्रविश्य तमपि अतिक्रामन्ति । तदुक्तं । विधेर्देहापगमने लिंगमात्रशरीर
काः । पूर्णसाधनसंपन्ना अपरोक्षदृशश्च ये । निर्गत्य चोर्ध्वं वैकुण्ठादतीत्यावरणानि चेति । तदा विराड्ब्रह्मामहत्त्वाभिमानि ब्रह्मणा
सह एकीभवति । सच पुं नाम कब्रह्मणा । ततः अव्यक्ततत्त्वगतं परमात्मानं मतिक्रान्ताः पूर्वोक्तज्ञानिनः पुं नाम कब्रह्मणा सह विरजानदी
स्नानेन लिंगदेहात्प्रकृतिबंधाच्चात्यंतं विमुक्ता भवंति । यथोक्तं । विरजायां कृतस्नाना ब्रह्मणा सह सर्वशः । त्यक्तलिंगास्ततः सर्वे स्वरू
पेण व्यवस्थिता इति । तथापि प्रकृतेर्बन्धो ब्रह्मणा सह भिद्यत इति च । प्रकृतिबंधश्च लिंगदेहाद्भिन्न एव । प्रकृतिस्वात्मसंश्लिष्टांगुणान्स

आथर्व०

॥ ५५ ॥

त्वादिकानपि । कर्माणिसूक्ष्मदेहं च जायमाना हरेर्दृशिः । दहेदिति स्मृतौ प्रकृतिबंधसूक्ष्मदेहयोः पृथगभिधानादिति ध्येयं । एवं देवव्यतिरिक्तानां सर्वज्ञानिनां येन क्रमेणात्यंतिकप्रकृतिबंधनिवृत्तिर्लिंगदेहभंगश्च भवति । एतत्सर्वमुक्तं । इदानीं देवानां येन क्रमेण प्रकृतिबंधनिवृत्त्यादिकं भवति । तदपि दर्शयितुं वेदांतविज्ञानेत्ययमेव मंत्रो व्याख्यायते । अत्र पूर्वार्धव्याख्यानं प्राग्वत् । उत्तरार्धे पूर्वमंत्रात्सर्वगंप्राप्येत्येतदनुवर्तनीयं ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ ब्रह्मलोकेषु वैकुण्ठादिलोकेषु स्थित्वा वेदांतविज्ञानेत्यादि पूर्वार्धोक्तसंन्यासयोगश्रवणादिकंकुर्वाणाः ये देवाः ते सर्वे परांतकाले ब्राह्मवर्षशतांतिमाष्टमभागे ब्रह्मांडांतः स्वर्गादिलोकदाहारं भेजाते ब्रह्मांडाद्वहिर्निर्गत्य सर्वगं पृथिव्याद्यव्यक्तांततत्त्वगतं परमात्मानं क्रमेण प्राप्नुवन्ति । तदुक्तं । भूभ्यवृग्मन्ननामानं प्राणमग्न्यादिसंस्थितं । मानसं मन आदिस्थं विज्ञानं मनसि स्थितं । आनंदमव्यक्तगतं क्रमशो यांति देवता इति । एवं सर्वगं परमात्मानं प्राप्य परांतकाले वर्षशतसमाप्तिपूर्वकाले अव्यक्तस्थं हरिंपरिपरित्यज्य चरमदेहक्षयार्थं ब्रह्मलोकेषु ब्रह्मणोलोकाः जनाः गरुडशेषमार्गस्थदेवा इति यावत् । तेषु ब्रह्मलोकेषु वरुणसोमादिशेषमार्गस्थदेवेषु अग्निसूर्यादि गरुडमार्गस्थदेवेषु च स्थित्वा प्रविश्य तत्र चरमदेहक्षये जाते परांतकाले परसमाप्तिकाले पुंनामकब्रह्मणा सह विरजानदीस्नानेन परामृतात्प्रकृतिबंधाल्लिंगदेहाच्च परिमुच्यन्ति परिमुच्यन्ते । अत्यंतं विमुक्ताः भवन्तीति । पुंनामकब्रह्मणा सहेत्याद्यर्थे प्रमाणं प्रागुक्तमेवानुसंधेयं । इदानीं व्युत्पादनार्थं शेषमार्गो गरुडमार्गश्च प्रदर्श्यते । वरुणसोमानिरुद्धकामवारुणीशेषसरस्वती विरिंचेषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरोत्तरस्मिन्प्रवेशे सति देहलयो भवति । स एव शेषमार्गः । तत्राश्विनोरब्दे वतानां च वरुणे देहलयः । तस्य कुबेरस्य च सोमे देहलयः । तस्य विष्वक्सेनादिपार्षदानां चानिरुद्धे देहलयः । अनिरुद्धस्य सनकादीनां च कामे । तस्य वारुण्यां । तस्याः शेषे । तस्य सरस्वत्यां । त

उमर्जी०

६।६

॥ ५५ ॥

स्याः विरिचदेहेलय इति ज्ञेयं । अथ गरुडमार्ग उच्यते । अङ्ग्यवराणामन्यत्र प्रविष्टत्वेन अनुक्तानां सर्वदेवानामग्नौ प्रवेशः । तस्य सूर्ये । तस्य बृहस्पतौ । एवं विनायकाख्यदेवानां गणेशे ऋभूणां च पृथिव्यां प्रवेशः । गणेशपृथिव्योश्च बृहस्पतौ प्रवेशः । बृहस्पतिस्वायं भुवमनुनिर्ऋतिमरुद्गणानां चंद्रे प्रवेशः । यमस्य च स्वायं भुवे देहलयः । एवं बृहस्पत्यादिभिः प्रविष्टस्य सुपर्णपत्न्यां प्रवेशः । तस्याः सुपर्णे । तस्य सरस्वत्यां । तस्याः ब्रह्मणि इत्येवं देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन चरमदेहलय इति । अयं च देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन देहलयः पृथिव्यादिसर्वतत्त्वलयानंतरं भवति । तथा हि । सर्गक्रमतो विपर्ययः । मुक्तौ लये इत्यनुव्याख्याने सर्गक्रमवैपरीत्येन देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन चरमदेहलय उक्तः । तत्र सूक्ष्मसृष्टौ देवानां सूक्ष्मोपादानकदेहयोगलक्षणोत्पत्तिरेव सर्गः । तत्त्वांतरं देवानां देहोत्पत्तिस्त्वनुसर्गः । तदुक्तं त्वप्रकाशिकायां । आकाशः संभूत इत्यादौ जडानां मुख्योत्पत्तिरुच्यते । देवानां त्वनुसर्ग इति । अतो मुख्या मुख्ययोर्मुख्ये संप्रत्यय इति न्यायेनानुव्याख्यानगतसर्गशब्देन मुख्यस्यैव सर्गस्य ग्रहणं । तेन सर्वतत्त्वलयानंतरं सूक्ष्मसृष्टौ यो देवानामुत्पत्तिक्रमः तद्वैपरीत्ये नैव देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन चरमदेहलय इति सिद्ध्यतीति ॥ ६ ॥ एवं सर्वज्ञानिनां कर्मक्षयादिप्रकृतिबंधध्वंसांतो मोक्षो ज्ञानेन भवतीति तत्र तत्र प्रागुक्तं । इदानीं प्रकृतिबंधध्वंसानंतरं भाविनीं वासुदेवप्रवेशरूपां तदनंतरं भाविनीं सालोक्यादिरूपामपरामपि मुक्तिं दर्शयति ॥ गता इति ॥ अत्र मंत्रे अव्यये प्रविशंतीत्यनेन महाप्रलयेनरोत्तमादिदेवतांतानां विष्णौ प्रवेशमुक्त्वा महाप्रलयसमाप्त्यनंतरं तेषामेव सालोक्यसार्ष्टिसारूप्यसामीप्यैकत्वमित्युतेति भागवतोक्तसालोक्यादिपंचविधमुक्तिं दर्शयितुं एकीभवतीत्युक्तं । तेन स्वरूपैक्यनो

उप० । गताः कलाः पंचदश प्रतिष्ठादेवाश्च सर्वे प्रतिदेवतासु । कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा परे व्यये सर्व एकी भवन्ति ॥ ७ ॥

मुक्त ॥ १॥ ५॥

आथर्व०

॥ ५६ ॥

उमर्जी०

६।७

॥ ५६ ॥

च्यते । किंतु पारिभाषिक एवैकीभाव इति प्रमाणेनैवाह ॥ अविरोध इति ॥ अविरोद्धमतिकत्वमित्यर्थः । एकविषयकमतिकत्वमिति परमार्थः । तत्र ब्राह्मणाराजकुल एकी भवन्तीत्यादौ यथा श्रुतमेव । मुक्तानां तु द्वेधा । ब्रह्ममत्यनुकूलमतिकत्वं ब्रह्मचक्षुरादिप्रयोज्यमतिकत्वं चेति । तत्राद्यं सर्वमुक्तसाधारणं । द्वितीयं तु सायुज्ययोग्यमुक्तमात्रनिष्ठं । अत एवोक्तं । आदत्ते हरिहस्तेन हरिदृष्ट्यै वपश्यति । गच्छेच्च हरिपादाभ्यां मुक्तस्यैषा स्थितिर्भवेदिति । अनेन सायुज्यं नाम तच्चक्षुरादिप्रयोज्यमतिकत्वं तद्धस्तादिप्रयोज्यक्रियावत्त्वं च । तदेकी भवन्तीत्यनेनोच्यत इत्युक्तं भवति । अस्मिन्पक्षे एकशब्दस्य मतौ लक्षणा । तद्विषयकत्वं च शक्यसंबन्धः । ततो मतिमत्सु लक्षणेति लक्षितलक्षणैषा । शक्यपरंपरासंबन्धोलक्षितलक्षणेति तल्लक्षणलाभात् । ततश्चैकी भवन्तीत्यस्यैकविषयकमतिका भवन्तीत्यर्थोलक्ष्यत इति बोध्यं । चतुर्था शब्दौ परस्परसमुच्चयार्थौ ॥ सादृश्यमिति ॥ इदं च कीदो भ्रमरेणैकीभूत इत्यादौ यथा श्रुतमेव । मुक्तेषु समानैश्वर्यरूपा सार्ष्टिः । चतुर्भुजत्वादिरूपं सारूप्यं चेति बोध्यं । इदं च सार्ष्टिसारूप्यं योग्यानभिप्रेत्योक्तं । अत्रपक्षे सादृश्यमेकपदवाच्यमेव । एकोन्यार्थे प्रधाने च प्रथमे केवले परे ॥ साधारणे समानेऽल्पे संख्यायां च प्रयुज्यत इत्येकशब्दस्य नानार्थकत्वोक्तेरिति ध्येयं ॥ एकदेशस्थितिरिति ॥ एकस्थानस्थितिकत्वमित्यर्थः । इदं च गावः सायंगोष्ठे एकी भवन्तीत्यादौ यथा श्रुतमेव । मुक्तेषु तु भगवान्व्यक्तरूपेण भूम्यादिश्वेतद्वीपांते यत्र तिष्ठति तल्लोकस्थितिकत्वं । अत्रैव च स्थितिस्तेषामित्याद्युक्तेः । प्रमोदं ते निर्दुःखाश्च धरादिष्वित्युक्तेश्च । सामीप्ययोग्यानां तु भगवत्समीपे तल्लोकस्थितिकत्वं । तत्रापि क्रमयोगेन ज्ञानाधिक्यात्समी

भा० । अविरोधश्चादृश्यमेकदेशस्थितिस्तथा । एकीभावस्त्रिधा प्रोक्तो नैकीभावः स्वरूपयोः ।

पगाइत्युक्तेरिति । अत्रपक्षे एकशब्दस्यतत्स्थेलक्षणा । देशश्चयोग्यतया लभ्यते । ततश्च एकी भवतीत्यस्य एकदेशस्थिताः भवतीत्यर्थ इति वक्तव्यं । अनेन सालोक्यादिपंचविधमुक्तिरेकी भवतीत्यस्यार्थ इति लभ्यते । तथा शब्दानंतरमिति शब्दो ध्याहार्यः । एकी भवतीत्युक्त्या स्वरूपैक्यमेवैकी भावः किं न स्यादित्यत आह ॥ नैकी भाव इति ॥ स्वरूपयोरैक्यमेकी भावो न भवतीत्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ कुतोऽभूतस्येति ॥ किंशब्द आक्षेपे । तेन नास्तीति लभ्यते । एवशब्दस्याध्याहृतेन सिद्धमित्यनेनान्वयः । हिशब्दो हेतौ । यस्मात्स्वरूपैक्यं सिद्धमेव न तु साध्यं अतोऽभूतस्य भवनं नास्तीत्यर्थः । अयमाशयः । एकी भवतीत्यत्र चिप्रत्ययोस्ति । सप्रकृत्यर्थस्याभूततद्भावमाचष्टे । अभूततद्भावे कृभ्वस्तियोगे संपद्यकर्तरि चिरिति पाणिनिस्मृतेः । न चात्रैकशब्दवाच्यं स्वरूपैक्यं प्रागभूतं पश्चाद्भवति । जीवब्रह्मैक्यस्यानादिब्रह्मस्वरूपत्वेन प्रागपि विद्यमानत्वात् । तथा च यस्मात्स्वरूपैक्यं प्राक्सिद्धमेव । न त्वभूतं । तस्मात्प्रकृतेऽभूतस्य भवनं नास्ति । अतश्चिप्रत्ययार्थवाधात् स्वरूपयोरैक्यमेकी भावो न भवति । यदर्थमेकी भावो विविच्योक्तस्तदिदानीमाह ॥ अत इति ॥ जीवानां हरिणा सह संश्लेष एकी भावो न तु स्वरूपैक्यं । यथानदीनां अब्धिना सह संश्लेष एव एकस्थान स्थितत्वमेवैकी भावो न तु स्वरूपैक्यं । नित्यभिन्नस्वरूपत्वात् । एवं प्राग्विमतयो ब्राह्मणाराजकुल एकी भवतीत्यत्र यथा विरुद्धानां प्राग्विरुद्धमतिकानां नृणां नरांतरैः सह विरोधस्य वर्जनं एकविषयमतिकृत्वमिति यावत् एकी भावो न तु स्वरूपैक्यं । अन्योन्यभि

भा० । कुतोऽभूतस्य भवनं स्वरूपस्यैक्यमेव हि । अतो न दीनां जीवानां विरुद्धानां नृणामपि । अब्धिना हरिणा चैव तथैव च नरांतरैः । एकी भावस्तु संश्लेषो विरोधस्य च वर्जनं । स्वरूपैक्यं कुतस्तेषां नित्यभिन्नस्वरूपिणां ।

आथर्व०

॥ ५७ ॥

उमर्जी०

६।७

नत्वेनप्रमितत्वात् । तथाजीवानांहरिणासह मलैक्यमेकीभावो नतुस्वरूपैक्यमितियोज्यं । अपिचशब्दाःपरस्परसमुच्चयार्थाः ।
 आद्यएवशब्दःसंश्लेषइत्यनेनसंबध्यते । द्वितीयस्तुवर्जनमित्यनेन । तथाशब्दउपमायां । तुशब्दोविशेषार्थः । स्थानविशेषेसंश्ले
 षइत्यन्वयः । स्वरूपैक्यंकुतइत्यत्रहेतुगर्भविशेषणंनित्यभिन्नस्वरूपिणामिति । तर्ह्येकीभावोक्तिरयुक्तास्यादित्याशंक्यतत्राप्येकीभा
 वःपारिभाषिकएव । अन्यथाचिप्रत्ययार्थबाधप्रसंगादितिभावेनाह ॥ हरेरपीति ॥ ननुभगवद्रूपाणांप्रागविद्यमानस्वरूपैक्यंप
 श्राद्धवतीत्येवार्थःकिंनस्यादित्यतआह ॥ सिद्धत्वादिति ॥ भगवद्रूपाणांस्वरूपैक्यस्यसिद्धत्वा दनादिसिद्धत्वात् । भवउत्प
 त्तिःनोनास्ति । अतश्चिप्रत्ययार्थबाधादुक्तएवार्थोयुक्तइतिभावः । प्रसिद्धार्थतांनिराकर्तुंगताइत्येतद्व्याकुर्वन्नेवान्वयमपिदर्शयति
 ॥ गताःमुक्ताइति ॥ प्रकृतिबंधान्मुक्ताइत्यर्थः । शृंगग्राहिकयाकलाप्रदर्शनार्थंप्राणादीत्युक्तं । कर्माणीतिपृथगभिधानेनपंच
 दशेति । जडकलाव्यावृत्त्यर्थंकलारूपदेवताइति । सजीवस्यशरीरस्यभागःकला सा रूपमभिमन्यमानं याभिस्ताःकलारूपाः
 प्राणःश्रद्धाखंवायुःज्योतिरापःपृथिवींद्रियंमनःअज्ञंवीर्यंतपोमंत्राःगोलकाःनामइत्येवंयाःपंचदशकलाःतदभिमानिदेवताइत्यर्थः ।
 ततश्चान्यत्रोक्ताः विष्णोःप्राणस्ततःश्रद्धातस्यारुद्रोमनोभिधः । तस्मादिंद्रस्त्विन्द्रियात्मातस्यसोमोन्नदेवता । ततश्चवरुणःसृष्टस्तस्मा
 दग्निस्ततोवरः । आकाशदेवताविघ्नस्ततोवायोःसुतोमरुत् । तस्मादग्निःपावकाख्यःप्रथमाग्नेःसुतस्ततः । ततःपर्जन्यउद्भूतःस्वाहातो
 मंत्रदेवता । उदकात्मकोबुधस्तस्याउषानामात्मिकाततः । ततःशनिःपृथिव्यात्माकर्मात्मापुष्करस्ततइति । देवाश्चसर्वइत्यनेनैवकलादे

भा० । हरेरपिस्वरूपाणामेकीभावोयदोच्यते । संश्लेषएवसिद्धत्वात्स्वरूपैक्यस्यनोभवइतिच । गताःमुक्ताः प्राणादिपंचदशकलारूपादेवताः ।

॥ ५७ ॥

वतानांलाभात्पृथगुक्तिरयुक्तेत्याशंक्यदेवास्सर्वइत्येतद्विशिनष्टि ॥ अन्येचदेवाःसर्वइति ॥ कलादेवेभ्योन्येसर्वेदेवाश्चेत्यन्वयः । कलादेवानांतदन्यदेवानांच प्रतिदेवतासुप्रतिष्ठाइतिविशेषणं । ततःप्रतिदेवतास्वित्येतदनूद्यव्याचष्टे ॥ प्रतिदेवतासु(देवता)प्रतिबिंबभूतास्विति॥ देवताःप्रतिगताःप्रतिदेवताः।अत्यादयःक्रांताद्यर्थेद्वितीययेतिसमासः।प्रतिबिंबानामेवचबिंबानिप्रतिगतत्वमितिप्रतिबिंबभूतास्वितिव्याख्यानंयुक्तं । अत्रोचितंविशेष्यमाह॥ प्रजास्विति ॥ प्रतितिष्ठंतीतिप्रतिष्ठाः । इगुपधज्ञाप्रीकिरःकइत्यस्मात्कइत्यनुवृत्तौआतश्चोपसर्गेइतिसूत्रात्कइतिभावेनप्रतिष्ठाशब्दार्थमाह ॥ प्रतिप्रतिस्थिताइति ॥ अत्रप्रतिष्ठाइत्यस्यार्थकथनंस्थिताइति । प्रतिप्रतीत्यत्रप्रथमस्यप्रत्येकमित्यर्थः । द्वितीयस्यतुनियामकत्वेनेति । नतुद्विर्वचनमेतत्।अनुशासनाभावादितिबोध्यं। कर्माणिविज्ञानमयश्चआत्मापरेऽव्ययइतिपदानियोजयति॥कर्माणिविज्ञानमयोजीवश्चपरमात्मनिप्रविशंतीति॥अत्रजीवश्चेत्यनेनआत्मशब्दोजीवार्थः । चशब्दस्तदन्वितइतिसूचयति । अत्रपरमात्मनिप्रविशंतीत्यनेनपरेव्ययइतिपदद्वयंपरमात्मपरं । प्रविशंतीतिचाध्याहर्तव्यमितिसूचयति । अत्रपरेऽव्ययइत्युक्तःपरमात्माचतुर्व्यूहगतवासुदेवएव । तस्यैवलिंगदेहप्रकृतिबंधाभ्यामत्यंतमोक्षानंतरंप्राप्यत्वात् । यथोक्तं । विरजायांकृतस्नानाब्रह्मणासहसर्वशः । त्यक्तलिंगास्ततःसर्वेस्वरूपेणैक्यवत्स्थिताः । ततोदृष्ट्वाशिशुमारंश्वेतद्वीपंनिरीक्ष्यच । विशंतिवासुदेवाख्यंहरेरूपंचतुर्थकंइति । अत्रततोदृष्ट्वाशिशुमारमित्याद्युक्तं । शिशुमारदर्शनादिकंवि रजानदीस्नानानंतरंतत्तीरस्थितानामेव । नतुशिशुमारादिलोकंगतानां तदाब्रह्मांडस्यतदंतस्थलोकानांचसंकर्षणमुखाग्निनादग्धत्वा

भा० । अन्येचदेवाःसर्वेप्रतिदेवतासुदेवताप्रतिबिंबभूतासुप्रजासुप्रतिप्रतिस्थिताः । कर्माणिविज्ञानमयोजीवश्चपरमात्मनिप्रविशंति ।

आथर्व०

॥ ५८ ॥

उमर्जी०

६।७

॥ ५८ ॥

दितिध्येयं । प्रतिदेवतासुप्रतिष्ठाइत्यनेनकलादेवानांतद्भिन्नदेवानांचयदुक्तंप्रजासुनियामकत्वेनस्थितत्वं यच्चपरेव्ययेप्रविशंतीत्युक्तं तदुभयंप्रमाणेनैवविवेचयति ॥ प्रतिबिंबोहरेःप्राणइति ॥ मुख्यप्राणइत्यर्थः ॥ अन्याःकलाइति ॥ श्रद्धादिकलादेवताभारत्याद्याइत्यर्थः ॥ क्रमादिति ॥ उत्तरोत्तराःकलादेवताःपूर्वपूर्वकलादेवतानांतारतम्यक्रमेणप्रतिबिंबाइत्यर्थः ॥ कलानामिति ॥ अन्यादेवताःकलादेवतानांप्रतिबिंबाइत्यर्थः । नराःनरादयःदेवतानांप्रतिबिंबाइत्यर्थः ॥ तस्मादिति ॥ यतएवंप्राणादिदेवानांदेवेतरजीवानांचपूर्वपूर्वप्रतिबिंबत्वं । प्रतिबिंबत्वंचतदधीनत्वेसतितत्सदृशत्वं । तस्मादुत्तरोत्तरेषांपूर्वपूर्वाधीनत्वादित्यर्थः । नरेषुचेतिचशब्देनदेवेष्वितिसमुच्चीयते । अखिलाःप्राणादिसर्वेदेवाःसर्वेषुमुक्तेषुनरेषुस्वावरदेवेषुचनियामकाःसंतःतिष्ठंतीत्यनेनप्रतिदेवतासुप्रतिष्ठाइत्येतत्प्रमापितं । एवंपरमात्मनिचतिष्ठंतीत्यनेनपरेव्ययेप्रविशंतीत्येतत्प्रमापितं । नात्रसंदेहइत्यनेनमुक्तेषुदेवानांकथंनियामकत्वंतन्नियम्येंद्रियाभावादितिनिरस्तं । जडेंद्रियाद्यभावेनतन्नियामकत्वाभावेपिस्वरूपेंद्रियादिनियामकत्वोपपत्तेः । तदुक्तमनुव्याख्याने । मुक्तस्वकीयावरयंतृतास्तिमुक्तावपिब्रह्मपुरस्सराणामिति । अन्येतुब्रह्मणोतर्नियामकत्वंतदन्यदेवानांवहिर्नियामकत्वमेव । तदुक्तंछांदोग्यभाष्ये । तुरीयायामवस्थायांप्राणादेवविबोधनं । तथाचसंसृतिस्तत्रप्राणवश्यतयाभवेदिति । अतस्तस्मात्सर्वेषुमुक्तेषुनरेषुचनियामकाइत्युक्तं । प्राणान्यदेवानांमुक्तनियामकत्वंबहिस्स्थित्वाप्रेरकत्वेनैवेत्याहुः । ननुकर्मणामपिकला

भा० । प्रतिबिंबोहरेःप्राणस्तस्यचान्याःकलाःक्रमात् । कलानांदेवताअन्यादेवतानांनरापि । तस्मात्सर्वेषुमुक्तेषुनरे(ष्वपि)षुच नियामकाः । तिष्ठंतिनात्रसंदेहःपरमात्मनिचाखिलाइतिमुक्तविवेके ।

त्वात्कलाइत्यनेनैवतद्ग्रहणसंभवात्पृथगुक्तिर्व्यर्थेत्याशंकांप्रमाणेनैवपरिहरति ॥ कलाभ्यइति ॥ कर्मप्रत्यवरामिति ॥ कर्माभि
मानिदेवोत्पत्तावरइत्यर्थः । कलाभ्यइत्युपलक्षणं । अन्यदेवेभ्यश्चेत्यपिग्राह्यं ॥ तदिति ॥ कर्मेत्यर्थः । कःकर्माभिमानिदेवइ
त्यतआह ॥ पुष्करइति ॥ चोवधारणे । पुष्करएवकर्मेत्युच्यतइतियोज्यं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ गताः प्रकृतिबंधान्मुक्ता
इति वक्ष्यमाणानांसर्वेषांविशेषणं । प्रतिदेवतासु देवताप्रतिबिंबभूतासुमुक्तप्रजासु । प्रतिष्ठाःप्रतिप्रतिनियामकत्वेनस्थिताःप्रा
णाद्याःपंचदशकलादेवा स्तदन्यसर्वदेवाश्च । कर्माणिकर्माभिमानिदेवताच । विज्ञानमयआत्माजीवश्चेत्येतेसर्वेपरव्ययेपरमात्म
निचतुर्व्यूहगतवासुदेवनामकेप्रविशंति । इतःपरं महाप्रलयसमाप्तिपर्यंतंविष्णौस्थित्वासृष्टौजातायांपरमात्मनोबहिर्निर्गत्यश्वेतद्वी
पंगत्वातत्रश्वेतद्वीपपतिंदृष्ट्वातदाज्ञयेतिवाक्प्रमध्याहार्यं । तदुक्तं । सर्वेपितेमुक्तगणाअमंदसांद्रंनिजानंदमशेषतोपि । भुंजंतएवा
सतईशदेहेलयेथसर्गेबहिरेवयांतीति । श्वेतद्वीपंततोगत्वादृष्ट्वाविष्णुंचचेतनाः । अनुज्ञाताःप्रमोदंतेनिर्दुःखाश्चधरादिष्विति ॥ ए
कीभवन्तीति ॥ प्रकृताःसर्वेपिमुक्ताःप्राग्बिभ्रन्मतयोधुनैकविषयकमतिकाःभवन्ति । यथाप्राग्बिमतयोब्राह्मणाःराजकुलएकी
भवन्तितद्वत् । तत्रापिसायुज्यमुक्तियोग्याःभगवच्चक्षुरादिमतिकाःतद्ग्रस्तादिप्रयोज्यक्रियाःभवन्ति । सार्ष्टिसारूप्ययोग्यास्तुसा
दृश्यंप्राप्नुवन्ति । यथाकीटाःभ्रमरैरेकीभूतास्तद्वत् । सालोक्यसामीप्ययोग्यास्तुक्षीराब्ध्यादिस्थितभगवद्रूपापेक्षयाएकस्थानस्थिति
काःभवन्ति । अतःएकीभवन्तीतियुज्यते । यथाहिइतस्ततस्स्थिताःगावःसायंगोष्ठएकीभवन्तीत्युक्तिस्तद्वत् । अत्रसालोक्ययोग्यानांकं

भा० । कलाभ्यःपृथगुक्ततत्पुष्करःकर्मचोच्यतइतिच ।

आथर्व०

॥ ५९ ॥

उमर्जी०

६।७

चिह्नरेस्थानैक्यं । सामीप्यभाजांतु भगवत्समीपइतिविवेकव्यमिति । अद्वैतवादिनस्तुकलाः मुक्तिकालेविदुषोदेहारंभकाः प्राणाद्याः पंचदशकलाः प्रतिष्ठाः स्वकारणानिप्रतिगताः भविष्यंति । तदभिमानिनः सर्वेदेवाश्च प्रतिदेवतासुस्वमूलरूपेषुगताः भविष्यंतीतिव्याचक्षते । तान्दूषयति ॥ अन्यथेति ॥ परव्याख्यानइत्यर्थः । यच्चप्रतिदेवताशब्दव्याख्यानंतदपिदूषयति ॥ नचेति ॥ देवानांमूलरूपाणिप्रतिदेवताइतिनोच्यंते । अनुशासनाद्यभावात् । अतश्चपरव्याख्यानमयुक्तमित्यर्थः । ननुप्रतिदेवतास्वित्यस्यप्रतिबिंबभूतास्वितिभवद्व्याख्यानमप्ययुक्तं । अपदार्थत्वादवाक्यार्थत्वाच्चेत्यतआह ॥ प्रतिरूपशब्दवद्विप्रतिदेवताशब्दइति ॥ यथारूपंप्रतिगतंप्रतिरूपमिति । प्रादिसमासेकृतेदेवतासदृशास्तदधीनाश्चप्रतिदेवताशब्देनोच्यंते । तदधीनत्वेसतितत्सदृशत्वमेवचप्रतिबिंबत्वं । अतःप्रतिदेवताशब्देनवाक्यार्थविधयादेवताप्रतिबिंबावगमसंभवाद्युक्तमस्मद्व्याख्यानमिति । ननुतथापिपंचदशकलाइत्यस्यतदभिमानिदेवाइति गताइत्यस्यचमुक्ताइतिव्याख्यानमयुक्तं । निर्मूलत्वात्प्रतीतिव्याधकाभावाच्चेत्यतआह ॥ विज्ञानेत्यादिनादेवताएवोच्यंतइत्यंतेन ॥ गताः कलाइतिमंत्रे कलाभिमानिनोमुक्तादेवाएवोच्यंते । इमाः षोडशकलाः इत्याथर्वणब्राह्मणोपनिषत्समाख्यानात् । इमाः षोडशकलाइतिवाक्येयदिमुक्ताः कलाभिमानिदेवाउच्येरन् । तदातत्समाख्यानादस्त्वस्यामार्थर्वणमंत्रोपनिषदिमुक्तग्रहणं । तदेवकुतइत्यतउक्तं । इमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषंप्राप्येति ॥ यथासोम्येमाः समुद्रायणाइतिनदीदृष्टांतपू

भा० । अन्यथागताभविष्यंतीत्यध्याहारोदोषः । नचमूलरूपाणिप्रतिदेवताइत्युच्यंतेदेवानां । प्रतिरूपशब्दवद्विप्रतिदेवताशब्दः । विज्ञानात्मासहदेवैश्चसर्वैः प्राणाभूतानिसंप्रतिष्ठंतियत्र । इमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषंप्राप्यास्तंगच्छति यथासोम्येमाः समुद्रायणाइतिनदीदृष्टांतपूर्वकंपुरुषप्राप्तिकथनाच्चमुक्तदेवताएवोच्यंते ।

॥ ५९ ॥

र्वकंपुरुषप्राप्ति कथनादिति । यथाप्राक्समुद्रमप्राप्तानां नदीनां पश्चात्समुद्रप्राप्तिः तथाप्राक्पुरुषमप्राप्तानां कलानां पश्चात्पुरुषप्राप्ति
स्तावदुच्यते । नचजडकलानां तदभिमानिनाममुक्तदेवानां वाग्रहणे तत्संभवति । कलानां नाशितत्वेन तद्देवानां जडदेहादिविशिष्टत्वे
न भगवत्प्रवेशरूपपुरुषप्राप्तेः श्रुत्यादिसिद्धत्वात् । नन्विमाः षोडशकला इत्यत्रेमा इति प्रकृतपरामर्शः क्रियते । नचदेवताः प्रकृताः ।
तत्कथमुक्तं देवानामत्रग्रहणमित्यत उक्तं ॥ विज्ञानात्मेति ॥ यत्रेत्यस्यानंतरमिति कलादेवतानां प्रकृतत्वादिति शेषः । तेन कथना
च्चेतिसमुच्चयोपपत्तिः । विज्ञानात्मा जीवः प्राणाः इंद्रियाणि भूतानि च । उपलक्षणमेतत् । जीवादिषोडशकलाभिमानिदेवैः सह य
त्रसंप्रतिष्ठतीति विज्ञानात्मेति पूर्वखंडस्थवाक्येनोच्यते । ततश्च देवानां प्रकृतत्वादिमा इति परामर्शोपपत्तिः । नचैवमपि मुक्तदेवा इति
व्याख्यानमयुक्तमिति वाच्यं । अमुक्तदेवानां पुरुषप्राप्त्यनुपपत्त्या लक्षणयामुक्तदेवग्रहणोपपत्तेरिति । पुरुषं प्राप्येत्युक्तः पुरुषो जीव
श्चेत्कथं तं प्राप्तानां तु मुक्तत्वमित्यत आह ॥ स इति ॥ प्राणमसृजतेत्युपक्रमवाक्योक्तस्तावद्भगवानेव । मुख्यप्राणादिस्रष्टृत्वलिङ्गात् ।
अतः उपक्रमानुसारेण पुरुषं प्राप्येत्युपसंहारोक्तः पुरुषो भगवानेवेत्यङ्गीकार्यं । अन्यथोपक्रमोपसंहारयोर्विरोधप्रसंगात् । यद्यप्युप
क्रमादुपसंहारः प्रबलः व्याख्यानरूपत्वात्परत्वाच्च । तथापि यदोपक्रमो निरवकाशः तदोपसंहारादपि प्रबल एवेत्यन्यत्रोक्तं । अतः उपक्र
मानुसारेणोपसंहारस्यार्थांतरकथनं युक्तमेवेति भावः ॥७॥ परेऽव्ययइत्यनेनोक्तं भगवत्प्रवेशरूपं मोक्षं दृष्टान्तकथनपूर्वकं विवृणोति वेद

भा० । सप्राणमसृजतेत्यादेश्वपुरुषो भगवान् ।

आथर्व०

॥ ६० ॥

पुरुषः ॥ यथानद्यइति ॥ अत्रमंत्रेनामरूपेविहायनामरूपाद्विमुक्तइतिचनामरूपत्यागएवोच्यतइतिप्रतीतिनिरासायतद्वाक्यद्वयंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ अगम्येति ॥ मुक्तिगाःनराःजीवाःअमुक्तैरगम्यनामरूपत्वाद्विहीननामरूपाइत्युच्यंतइतिशेषः । ननुतद्रहितत्वात् । अन्यथाबहुप्रमाणविरोधत्वादितिहिशब्दार्थः । अनेननामरूपाद्विमुक्तइतिवाक्यंविवृतं । अगम्यनामरूपत्वेननामरूपराहित्योक्तौदृष्टांतमाह ॥ अशरीरइति ॥ यथावायुःसामान्यपुरुषागम्यत्वादशरीरउच्यतेतथेत्यर्थः । एवंनामरूपाद्विमुक्तइतिदृष्टांतवाक्यंव्याख्यायेदानींनामरूपेविहायेतिदार्ष्टान्तिकवाक्यमपिव्याख्याति ॥ एवंनद्यइति ॥ समुद्रस्थाःनद्यःसामान्यागम्यरूपतः । भावप्रधानोनिर्देशः । रूपपदंचोपलक्षणं । सामान्यागम्यनामरूपत्वान्नामरूपेविहायास्तंगच्छंतीत्युच्यंतइत्यर्थः । ननुसमुद्रप्राप्तानांनदीनांसामान्यागम्यनामरूपत्वंसिद्धं । अतस्तेननिमित्तेनकथंनामरूपेविहायेत्याद्युक्तमित्याशंकांस्मृत्यैवपरिहरति ॥ स्वकीयमिति ॥ अनेननदीदेवतानांस्वकीयनामरूपज्ञानंनास्ति । प्रधानवायोस्तुतदस्तीत्युच्यते । तेनप्रधानवाय्वाद्यगम्यनामरूपत्वाभावेपिनदीदेवतारूपसामान्यजीवागम्यनामरूपत्वमस्त्येव अतस्तेननिमित्तेननामरूपराहित्योक्तिर्युज्यतइतिभावः । एवंनामरूपराहित्यकथनमंगीकृत्यवाक्यद्वयंव्याख्यातं । इदानींतुतदेवनास्तीतिभावेनविमुक्तइत्येतदनूद्यव्याचष्टे ॥ विमुक्तइत्यमुक्तइ

उप० । यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रायणाःसमुद्रंप्राप्यास्तंगच्छंतिनामरूपेऽविहाय । तथाविद्वान्नामरूपाद्विमुक्तःपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यं ॥ ८ ॥

भा० । अगम्यनामरूपत्वादमुक्तैर्मुक्तिगानराः । विहीननामरूपास्तुननुतद्रहितत्वतः । अशरीरोयथावायुःसामान्यागम्यदेहतः । एवंनद्यःसमुद्रस्थाःसामान्यागम्यरूपतः । स्वकीयमुदकंनद्यःसमुद्रेनैवजानते । वायुस्तुतत्पृथग्ज्ञात्वामेधेकृत्वाप्रवर्षतीतिच ॥ विमुक्तइत्यमुक्तइत्यर्थः । विप्रियइतिवत् ।

उमर्जी०

६।८

॥ ६० ॥

त्यर्थइति ॥ विमुक्तइतिपदस्यअमुक्तइत्यर्थः । विनिर्षेधेपृथग्भावेइतिवचनबलेत्तवीत्युपसर्गस्याभावार्थत्वंप्रयोगंचदर्शयति ॥
 विप्रियइतिवदिति ॥ इदमुपलक्षणं । निपातश्चोपसर्गश्चधातवश्चेतितेत्रयः । अनेकार्थाःस्मृतास्सर्वेपाठस्तेषांनिदर्शनमित्युप
 सर्गाणामनेकार्थत्वाभिधानात् । वीत्युपसर्गस्यानेकार्थत्वंयुक्तमित्यपिग्राह्यं । विमुक्तोविप्रियइत्युभयत्रापिप्रादिग्रहणस्यगत्यर्थत्वे
 नकुगतिप्रादयइतिसूत्रेणसुप्सुपेतिवासमासः । तेननसमासानुपपत्तिशंकेतिध्येयं । एवंनामरूपाद्विमुक्तइत्यत्रनामरूपराहित्यंनो
 च्यते । किंतुतत्साहित्यमेवेत्युक्तं । नन्वेवंसतिपूर्वार्धोक्तदृष्टान्तविरोधःस्यात् । तत्रनामरूपेविहायेतितद्धानस्योक्तत्वादित्याशंका
 परिहारायइदानींनामरूपेविहायेत्यत्रापिनामरूपसाहित्यमेवोच्यतइतिभावेनपदघट्ट(पदच्छेद)रूपंव्याख्यानंकरोति ॥ अवि
 हायेतिचेति ॥ ननुनामरूपेइत्यस्यद्विवचनांतत्वादेकारांतत्वाच्चप्रगृह्यत्वंप्राप्नोति । ईदूदेद्विवचनंप्रगृह्यमितिप्रगृह्यसंज्ञाविधा
 नात् । ततश्चप्रुतप्रगृह्याअचिनित्यमितिसूत्रेणप्रगृह्यस्यप्रकृतिभावेनामरूपेअविहायेतिसंध्यभावएवस्यात् । गंगेअमूइत्यादिवत् ।
 नामरूपेविहायेतिसंधिस्तुकथमितिचेत् । उच्यते । षष्ठीयुक्तःछंदसिवेतिसूत्रेवेतियोगंविभज्यछंदसिसर्वेविधयोवाभवंतीतिव्या
 ख्यतंशाब्दिकैः । तेनसर्वेविधयश्छंदसिविकल्प्यंतइतिपरिभाषायाःसिद्धत्वात् । वेतियोगविभागेनवापरिभाषयावानामरूपेइत्यत्र
 प्रगृह्यत्वंनभवति । ततश्चएङःपदांतादतीतिसूत्रेणपूर्वरूपेसतिदंपतीवेत्यादिवन्नामरूपेविहायेतिसंधिर्युक्तएवेत्येषादिक् । स्यादेत
 देवंपूर्वोत्तरार्धयोर्व्याख्यानं । यदिनामरूपविनाशाभावःप्रमितःस्यात् । तदेवकुतइत्यतआह ॥ अनंतमिति ॥ अनं

भा० । अविहायेतिच । अनंतवैनामेतिश्रुतेः ।

तंवैनामअनंतावैविश्वेदेवाइतिश्रुतेरित्यर्थः । नामअनंतवै । विनाशशून्यमेव । अनंताविनाशशून्याएवेतिश्रुतेः नामरूपं
 चाविनाशीत्यंगीकार्यं । अनंतावैविश्वेदेवाइतिरूपाविनाशोक्तेरितिभावः । अत्रेश्वरबुद्धयुपाधिकमविशिष्टस्यनाम्नःस्वरूपेणै
 वनाशोनास्ति । उपाधिभूतेश्वरबुद्धेर्नाशाभावात् । अस्मदादिबुद्धयुपाधिकमविशेषविशिष्टनाम्नस्वरूपेणनाशोपिप्रवाहरूपे
 णननाशइत्यभिप्रेत्यअनंतंवैनामेतिश्रुतावुक्तमित्यवगंतव्यं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ यथासमुद्रायणाःसमुद्रोअयनंआश्रयोया
 सांताःसमुद्रायणाः । णत्वंछांदसं । दृष्टानुविधिर्हिसंज्ञाछंदसोरिष्यतइत्यभियुक्तोक्तेः । स्यंदमानाःस्रवंत्यः । स्यंदूप्रस्रव
 णइत्युक्तेः । नद्यःसमुद्रंप्राप्य । नामरूपेअविहाय । अस्तंसामान्यजीवादर्शनविषयतांगच्छंति । तथाविद्वान्नामरूपाद्वि
 मुक्तःअमुक्तपुरुषागम्यनामरूपयुक्तइतियावत् । यद्वानामरूपाद्विमुक्तःअमुक्तःसन । परात्परंदिव्यपुरुषंभगवंतमुपैतिप्रविश
 तीति ॥ ८ ॥ वेदपुरुषःस्वोक्तार्थेतात्पर्यद्योतनायएतदुपनिषदुक्तप्रकारेणभगवज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ सयइति ॥ अत्रपरमंब्रह्म
 वेदब्रह्मैवभवतीतिवाक्यंएकयार्थकत्वप्रतीतिनिरासायप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ परंब्रह्मेति ॥ ऐक्यार्थत्वेपरमितिविशेषणमनुपपन्नं ।
 अद्वैतमतेमुक्तौपरापरभेदाभावादितिज्ञापयितुंपरमितिविशेषणं । अवधारणात्मकतुशब्दस्यबृंहितएवेत्यन्वयः । तथाचपुरुषःपरं
ब्रह्मविदित्वास्वयोग्यतः भावप्रधानोनिर्देशः । स्वयोग्यतानुसारेणपूर्णएवभवतिनतुब्रह्मात्मकः । अन्यथान्यज्ज्ञातंअन्याभावः

उप० । सयोहवैतपरमंब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति । नास्याब्रह्मवित्कुलेभवति । तरतिशोकरतरतिपाप्मानं गुहाग्रंथिभ्योविमुक्तोऽमृतोभवति ॥ ९ ॥

भा० । परंब्रह्मविदित्वातुबृंहितःस्यात्स्वयोग्यतः ।

स्वस्यप्राप्तइतियावत् । नचेष्टापत्तिः । यद्ब्रह्मज्ञायतेतद्भावएवमुक्तौभवतीत्यंगीकारेविरोधादित्येवंश्रुतिर्व्याख्यातेतिज्ञेयं । स्वयोग्यतइतिकिर्मर्थवक्तव्यमित्यतआह ॥ नायोग्यमिति ॥ एवंवेदब्रह्मैवभवतीत्यस्यार्थोतरपरत्वेप्रमाणमुक्तं । इदानीमैक्य परत्वाभावेपिप्रमाणंपठति ॥ ब्रह्मत्वमिति ॥ जीवानांब्रह्मत्वंबुहितत्वंपूर्णत्वमेवस्यात् । नपरमात्मतेत्यर्थः । कुतइत्यतआह ॥ अस्वतंत्रस्येति ॥ ननुब्रह्मवेदब्रह्मैवभवतीत्यस्यमुक्तब्रह्मभेदपरत्वंनवेदपुरुषाभिप्रेतं । अतोनेदंव्याख्यानंयुक्तमित्याशंक्यवेदपुरुषेणैवमुक्तब्रह्मभेदस्यासकृदभिहितत्वात्तदभिप्रेतमेतदितिभावेनाह ॥ यत्रामृतइत्यादिना ॥ यत्रामृतइतिवाक्येसूर्यद्वारेण विरजाःतेयत्रअमृतःपुरुषःतंलोकंप्रयांतीतिगंतुगम्यभावोक्त्यामुक्तब्रह्मणोर्भेदसिद्धिः । यत्रतत्सत्यस्येतिवाक्येपिसत्यमेवंजयतीतिपूर्वभागेनगंतुगम्यभावोक्त्यातत्सिद्धिः । अमृतस्येतिवाक्येमुक्ताश्रयत्वोक्त्या । शरवत्तन्मयोभवेदित्यत्रजीवस्यब्रह्मैकाग्रत्वोक्त्या । ब्रह्मतल्लक्ष्यमित्यत्रजीवब्रह्मणोर्लक्ष्यवेधकत्वलक्ष्यत्वोक्त्या । निरंजनइत्यत्रसाम्योक्त्या । मुक्तब्रह्मभेदसिद्धिरितिज्ञेयं । नकेवलमिदंव्याख्यानंवेदपुरुषस्याभिप्रेतं । किंतुसकलवेदार्थनिर्णायकन्यायग्रथनात्मकब्रह्मसूत्रकर्तुर्भगवतोवादरायणस्याप्यभिप्रेतमेव । तेनापिमुक्तब्रह्मभेदस्यासकृदुक्तत्वादितिभावेनाह ॥ मुक्तोपसृप्येति ॥ नविष्णोरन्यस्य यस्मिन्द्यौ

भा० । नायोग्यंकिंचिदाप्रोतिकुतएवहरेरुणानितिच । ब्रह्मत्वंबुहितत्वंस्याज्जीवानांनपरात्मता । अस्वतंत्रस्यजीवस्यकुतो नित्यस्वतंत्रतेतिस्कांदे । यत्रामृतःसपुरुषो ह्यव्ययात्मा । यत्रतत्सत्यस्यपरमंनिधानं । अमृतस्यैषसेतुः । शरवत्तन्मयोभवेत् । ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । निरंजनःपरमंसाम्यमुपैति । इत्यादिनामुक्तस्यसर्वत्रभगवत्सकाशाद्वेदस्यैवोक्तत्वाच्च । मुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् । जगद्व्यापारवर्जं । प्रकरणादसंनिहितत्वाच्चेत्यादिनाभगवतापिसर्वत्रभेदस्यैवसूचितत्वात् ।

अ

रित्यादिश्रुत्युक्तद्युभ्वाद्यायतनस्यामृतस्यैषेतुरितिवाक्यशेषेणमुक्तप्राप्यत्वाभिधानात् । तस्यचमुक्तानांपरमागतिरित्यादिना विष्णवेकनिष्ठत्वावगमादित्यर्थः ॥ जगद्वापारवर्जमिति ॥ मुक्तानांनजगत्स्रष्टृत्वादिव्यापारःकिंतुतद्व्यतिरिक्तकामावाप्तिरे व । ननुसर्वान्कामानाह्वाअमृतःसमभवदित्यादिश्रुतौमुक्तानांसर्वकामावाप्तिरुच्यतइतिचेत् । सत्यं । तत्रापिजगद्वापारवर्ज मेवसर्वान्कामानाह्वेत्यर्थोपपत्तेरित्यर्थः । कुतःश्रुतेरर्थसंकोचइत्यतआह ॥ प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति ॥ युक्तएवसर्वानितिश्रु तेःसंकोचः । अत्रजीवस्योच्यमानत्वात् । अस्यजीवप्रकरणत्वेनतदवगमात् । शरीरभेदादुत्क्रम्येतिश्रवणात् । जीवानांचजगद्वापा रशक्तिविरहितत्वात् । बाधकवशात्सामान्यश्रुतेःसंकोचस्यन्याय्यत्वादितिभावः । तदयंप्रयोगः । नमुक्तोजगद्वापारशक्तिमान् । जीवत्वात्सम्मतवदिति । किंचश्रुतिषुमुक्तप्रभेदएवोच्यते । अतस्तद्विरोधाद्ब्रह्मवेदेत्यादिकंनमुक्तब्रह्मैक्यपरमितिभावेनाह ॥ नतइति ॥ परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंतीतिश्रुतेरयमर्थः । कर्तृविशेषानुक्तेर्मुक्ताअमुक्ताश्चेतिशेषः । तन्वास्वरूपे णवृधानपूर्ण । हेविष्णोत्वंमात्रयामात्रायाःमितेःपरोसीतिशेषः । एवंभूतस्यतेमहित्वंमुक्ताअमुक्ताश्चनान्वश्रुवंतिनप्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ सोश्रुतइति ॥ योवेदनिहितंगुहायांपरमेव्योमन्सोश्रुतइत्यन्वयः । अत्रसहेत्यनेनमुक्तब्रह्मभेदोज्ञायते ॥ ब्रह्मेशानादिभिरि ति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैःमुक्तैरमुक्तैश्चयत्कैवल्यंप्राप्तुंनैवशक्यते । तत्कैवल्यंसर्वोत्तमत्वंयत्स्वभावःयस्यनैसर्गिकं । हेहरसकेव लः नैसर्गिकसर्वोत्तमत्वविशिष्टोभवानेवेत्यर्थः । ननुयत्रेत्यादिवाक्ये मुक्तोपसृप्यसूत्रे नतेमहित्वमित्यादिश्रुतौमुक्तस्यभगवद्भे

भा० । नतेमहित्वमन्वश्रुवंति । सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चिता । ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुंनैवशक्यते । तद्यत्स्वभावःकैवल्यंसभवान्केवलोहरइत्यादेश्च ।

उमजी०

६।९

॥ ६२ ॥

दएवोच्यते । ब्रह्मचविष्णवादिरूपाद्भगवतोऽन्यदेव । भगवतःसगुणत्वात्सशरीत्वाच्च । ब्रह्मतुनिर्गुणमशरीरं च । अतोमुक्तब्रह्मभेद
 परत्वेनब्रह्मवेदेत्यादिश्रुतिव्याख्यानेनोक्तदोषइत्यतआह ॥ मुक्तेभ्योपीति ॥ अत्रविष्णोस्सर्वापेक्षयागुणाधिकत्वमुक्त्वातस्यान्य
 थाज्ञानेऽनर्थस्यथावज्ज्ञानफलस्यचोक्तत्वाद्विष्णोरन्यद्ब्रह्मनास्त्येवेत्यवगम्यते । अतोमुक्तब्रह्मैक्यपरतयोक्तश्रुतिर्नव्याख्या
 तुंशक्यतइतिभावः । यस्यकस्यापिब्रह्मविदःकुलेब्रह्मज्ञानशून्योनजायतइत्यर्थप्रतीतिनिवारयितुंनास्याब्रह्मवित्कुलेभवतीतिवा
 क्याभिप्रायंप्रमाणेनैवाह ॥ देवानामिति ॥ प्रायशइत्यस्यव्यावर्त्यमाह ॥ बलवदिति ॥ अन्येब्रह्मज्ञानशून्याइत्यर्थः ।
 देवानांकुलेब्रह्मज्ञानिनएवजायंतइत्येतत्कुतइत्यतआह ॥ यस्मादिति ॥ शापादिवलवद्धेतुतस्तुअन्येब्रह्मज्ञानशून्याअपिजायंत
 इतिश्लोकार्थः । देवानामितिकिमर्थमुक्तमित्यतआह ॥ नसंतताविति ॥ ज्ञानिनामपिनराणांसंततौप्रायशोब्रह्मविदोनस्युः
 नजायेरन् तेकदाचित्ब्रह्मविदोजायंतइतिज्ञापयितुंप्रायशइत्युक्तं । ननुदेवानांसंततौप्रायशोब्रह्मविदोजायंते । नतुज्ञानिनांनराणा
 मित्येतत्कुतइत्यतआह ॥ सुराणामिति ॥ कर्तरिषष्ठी । यस्मात्कृतेयुगसुराणानियमः । एवंसुरैर्नियमःकृतःतस्मात्देवा
 नामित्यादिकंयुक्तमिति ॥ तस्मादिति ॥ यस्माद्ब्रह्मविदांकुलेब्रह्मविदोजायंतेतस्मात्ब्रह्मवित्पुत्रपौत्रादिफलजनकत्वात्तयो

भा० । मुक्तेभ्योपिमुच्येभ्योदेवाएवगुणाधिकाः । तेभ्योवायुस्ततोविष्णुःपरिपूर्णगुणस्सदा । येत्वेतदन्यथाविद्युस्तेहियांत्यधरंतमः । येत्वेतदेवंजानंतितेयांतिपरमंहरिमि
 तिच । देवानांसंततौजाताःप्रायशोज्ञानिनःकृते । बलवद्धेतुतश्चान्येयस्माद्ब्रह्मविदःसुराः । नसंततौब्रह्मविदोनराणांज्ञानिनामपि । प्रायशःस्युःसुराणांचनियमोयंकृतेयुगे ।
 तस्मात्सभगवान्विष्णुर्ज्ञेयःसर्वोत्तमोत्तमः । सदासर्वगुणैःपूर्णोऽनंतःपुरुषोत्तमइतिच ।

भगवत्त्वादिविशेषणविशिष्टः सविष्णुर्ज्ञेयइत्यन्वयः ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ यः एतत्तदेतत्सत्यमित्यादिनोक्तं परमं ब्रह्म वेद
 सः ब्रह्मैव स्वयोग्यतानुसारेण बृंहित एव भवति । न तु ब्रह्मात्मकः । अस्य ब्रह्मज्ञानिनः कुले अब्रह्मवित् ब्रह्मज्ञानशून्यो न भवति ।
 किंतु देवपक्षे प्रायेण ब्रह्मज्ञानिन एव भवन्ति । मनुष्यपक्षे तु कदाचित् ब्रह्मज्ञानी भवति । शोकंदुःखं तरति । पाप्मानं तरति ।
 गुहाग्रंथिभ्यः मूलप्रकृतिसत्त्वादिगुणत्रयबंधलिंगशरीरेभ्यो विमुक्तः अमृतः स्वरूपसुखाविर्भाव रूपमुक्तिविशिष्टश्च भवतीति ॥ ९ ॥
 उक्तब्रह्मविद्यायां यः कश्चिदधिकारी । किंतु पुरुषविशेष एवेति वक्तुं प्रतिजानीते ॥ तदेष इति ॥ तत्तत्र । पुरुषविशेष एव ब्रह्मवि
 द्याधिकारीत्यर्थः । एषः वक्ष्यमाणः श्लोको मंत्रः प्रमाणं भवतीत्यर्थः । तं मंत्रमुदाहरति ॥ क्रियावंत इति ॥ ये क्रियावंतः कामा
 दिवर्जनपूर्वकं ईश्वरार्पणबुद्ध्या स्ववर्णाश्रमोचितकर्मनिष्ठाः श्रोत्रियाः वेदाध्ययनशीलाः ब्रह्मनिष्ठाः भगवद्भक्ताः स्वयं स्वतंत्रं भगवंतमु
 दिश्य जुह्वतः अग्निहोत्रादिहोमं कुर्वाणाः । क्रियावंत इत्युक्तावपि कुरुपांडव न्यायेन पृथगुक्तिः । यद्वा जुह्वतः होमं कुर्वन्तः । क्रियावंतः होमे
 तरक्रियावंत इति व्याख्येयं । एकऋषीन् । ऋत्यक इति प्रकृतिभावात्संधिः । प्रधानर्षीन् । ब्रह्मविद्यासंप्रदायप्रवर्तकान् । श्रद्धयन्तः
 श्रद्धापूर्वकमर्चयन्तः । यैश्च विधिवत् शिरोव्रतं तन्नामकव्रतविशेषः चीर्णकृतं । तेषामेव एतां पूर्वोक्तां ब्रह्मविद्यां तु विशेषेण वदेत अर्थ
 प्रकाशनपूर्वकं वदेदित्यर्थः । भासनोपसंभाषेति सूत्रेण भासनार्थे वदेत आत्मनेपदमिति ज्ञातव्यं ॥ १० ॥ एवं वेद पुरुषः उपसन्नं शिष्यं

उप० । तदेष श्लोकः । क्रियावंतः श्रोत्रिया ब्रह्मनिष्ठाः स्वयं जुह्वन्त एकऋषीञ्छ्रद्धयन्तः । तेषामेवैतां ब्रह्मविद्यां वदेत शिरोव्रतं विधिवच्चैस्तु चीर्णं ॥ १० ॥

उमजी०

६ । १०

॥ ६३ ॥

प्रतिगुरोः ब्रह्मविद्योपदेशप्रकारमुक्त्वा उपसंहृतवान् । इदानीमंगिराः शौनकं प्रति उक्तमर्थमुपसंहरति ॥ तदेतदिति ॥ ऋषिः अंगिराः । तत् । पदसमन्वयवाक्यसमन्वयाभ्यां परापरविद्यागम्यं । एतत् जगत्स्रष्टृत्वादिगुणविशिष्टं सत्यं भगवंतं पुरा शौनकायोवाच । एतत् पूर्वोक्तं ब्रह्म अचीर्णव्रतो नाधीते । नाधीतीत्यर्थः ॥ एवं उपनिषदसमाप्य वेदपुरुषो मंगलं निबध्नाति ॥ ॐ नम इति ॥ परमः ऋषिभ्य इत्यत्र ऋत्यक इति प्रकृतिभावादाद्गुण इति न गुणः । आदराद्विरुक्तिः ॥ ११ ॥ इति षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥ एवं समापितभाष्यो भगवानाचार्यवर्यो तेपि भगवत्प्रीत्याशासनरूपं तन्नतिस्तुतिरूपं च मंगलं निबध्नाति ॥ प्रीयतामिति ॥ अहं परमोदारसद्गुणं । एनं उपनिषत्प्रतिपाद्यं भगवंतं नमामि । स भगवान्मह्यं प्रीयतां । प्रागप्रीतः प्रीयतामिति न प्रार्थ्यते । किंतु नित्यमतिशयेन प्रीत इति भावेनोक्तं मम सदा प्रेष्टप्रेष्टतम इति । अतिशयेन प्रीतः प्रेष्टः अतिशयेन प्रेष्टः प्रेष्टतमः प्रेष्टात्प्रेष्टतमः निरतिशयप्रिय इत्यर्थ इत्यशेषमतिमंगलं ॥ तात श्रीतिर्मलाचार्यगुरुप्रोक्तो यमाशयः । आथर्वणोपनिषदस्तद्भाष्यस्यापि दर्शितः ॥ ११ ॥ इति श्रीमत्तिर्मलाचार्यसूरिसूनुकृष्णाचार्यसूरिविरचितं श्रीमदाथर्वणोपनिषद्भाष्यविवरणं संपूर्णं ॥ ॥ ६ ॥

यं ग्रंथः कुंभघोणस्थेन टी. आर्. कृष्णाचार्येण मुंबय्यां निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितः शाकः १८२४ सन १९०३.

उप० । तदेतत्सत्यमृषिरंगिराः पुरोवाच । नैतदचीर्णव्रतो नाधीते । ॐ नमः परमः ऋषिभ्यो नमः परमः ऋषिभ्यः ॥ ११ ॥ आथर्वणोपनिषत्समाप्ता ॥

भा० । प्रीयतां भगवान्मह्यं प्रेष्टप्रेष्टतमः सदा । मम नित्यं नमाम्येनं परमोदारसद्गुणं ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितमाथर्वणोपनिषद्भाष्यं संपूर्णं ॥

॥ आथर्वणोमर्जायटिप्पणीसंपूर्णा ॥

॥ आथर्वणव्यासतीर्थीयटीकाप्रारंभः ॥

श्रीमद्भुमद्भूमिमाध्वातर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ संपूर्णसंविदानंदमुखसर्वगुणात्मकं ॥ रमारमणमिष्टा
 र्थप्रपद्येमध्ववल्लभं ॥ १ ॥ आथर्वणीमंत्रोपनिषदं यथावद्वाचिख्यासुर्भगवानानंदतीर्थमुनिर्निर्विघ्नपरिसमाप्तिहेतुभूततदुक्तगुणव
 द्भगवत्स्तुतिनतिरूपमंगलमादावाचरति ॥ आनंदमिति ॥ आनंदरूपमित्यानंदउक्तः । नित्यं विभुमित्यत्र नित्यता । सबाह्याभ्यं
 तरोह्यजइत्यजत्वं । अजत्वान्नित्यत्वादजरं । स्वरूपनित्यत्वेपिगुणद्वारानाशोस्तिकिमित्यतोनेत्युक्तं अच्युतमिति । एतच्चाक्षरं शब्दे
 नोक्तं । नित्यानामपिगुणानां ह्यसोस्तिकिमित्यतोनेत्युक्तं अक्षयमिति । एतदपि तदव्ययमित्यनेनोक्तं । अनंतशक्तित्वंच यथासुदी
 ष्टादित्यादिनोक्तसृष्ट्यालब्धं । यः सर्वज्ञइति सर्वज्ञत्वं । संसारश्रांतस्य तन्निवृत्तये परमानंदावाप्तये च ब्रह्मविद्यां वक्तुकामः कृष्याद्यज्ञा
 त्वाविद्याभ्यासिनो यो ह वा अविदिता र्षेत्यादिनानर्थोक्ते रक्षरगणनया छंदोवगते र्यया तदक्षरमधिगम्य तइत्यादिना देवतावगते
 च तदुभयं विहाय ऋषीणां हवेदपुरुषो ब्रह्मा देवानामित्यादिना । सर्वाविद्यायस्यां प्रतिष्ठंते सा सर्वविद्याप्रतिष्ठा तां सर्वविद्याप्रतिष्ठां ।
 यस्यां लब्धायां अन्याविद्याविदिताः सफला भवंतीत्यर्थः ॥ १ ॥ अथर्वन्नित्यस्य चतुर्थी अथर्वणइति । प्रवदेत प्रावदत् । अंगी
 रिति रेफांतः तस्य चतुर्थी अंगिरइति । भरद्वाजस्य पुत्रो भारद्वाजः । सत्यवहो नामतः । परैव विवक्षाभेदादवरातां परावरां ।
 परामपरांचविद्यां । ते च वक्ष्येते पराचैवापराचेति ॥ २ ॥ शुनकस्यापत्यं शौनकः । प्रत्यब्दं यज्ञकृन्महाशालः । कर्मदेवतादिप्र
 तिपादकं मयाभ्यस्तं कर्मादिकंचास्वतंत्रं ततो न पुरुषार्थप्रदं । नचाप्रयोजकं । पुरुषार्थहेतुतया वेदाद्युक्तत्वात् । अतः कस्यचि
 दंगं कर्मादिकं । तथा च कस्मिन्वस्तुनि विज्ञाते इदं सर्वं कर्मादिकं विज्ञातं विज्ञातफलं भवति । तत्किमिति प्रश्नार्थः ॥ ३ ॥ कर्मा

आथर्व०

॥ २ ॥

दिप्रतिपादकत्वेनापरविद्याख्यं ऋगादिकं ब्रह्म प्रतिपादकत्वेन परविद्याख्यस्य ऋगादेरेवांगमिति परिहारं हृदि निधाय परापरविद्ययोरं
 गांगिभावस्फोरणाय तयोः स्वरूपं निरूपयितुं प्रस्तावयति ॥ तस्मादिति ॥ किं संज्ञके द्वे विद्ये इत्यत उक्तं ॥ पराचैवापराचेति ॥ ४ ॥
 प्रस्ताविता अपरविद्या केत्यत आह ॥ तत्रेति ॥ अयं वर्णः अस्मिन् स्थाने ऽनेन प्रयत्नेनोच्चार्य इति निरूपकं शास्त्रं शिक्षा । कल्पः सूत्रं ।
 शब्दसाधुत्वासाधुत्वज्ञापकं व्याकरणं । निरुक्तं शब्दनिर्वचनकरं । गायत्र्युष्णिगनुष्टुपबृहतीपंक्तित्रिष्टुपजगतीनां तत्प्रभेदानां च
 छंदसां लक्षणनिरूपकं छंदः । ज्यौतिषं कालनिर्णयकरं ॥ ५ ॥ प्रस्तावितां परविद्यां निरूपयति ॥ अथपरेति ॥ अक्षरस्वरूपं निरूपय
 ति ॥ यत्तदित्यादिना ॥ अद्रेश्यमदृश्यं । विभुंसमर्थं । अक्षरस्यादृश्यत्वे कथं यया तदक्षरमधिगम्यत इत्युक्तिरित्यत आह ॥ यद्भू
 तयोनिं परिपश्यंति धीरा इति ॥ अधीराणामदृश्यमित्यर्थत्वात्तन्निरोध इत्यर्थः ॥ ६ ॥ यद्भूतयोनिमित्यक्षरस्य स्रष्टृत्वमुक्तं ।
 तत्र संहर्तृत्वस्यानुक्तत्वादन्यत्संहर्त्रिति प्रतीयते । तां निवारयन् स्रष्टृत्वसंहर्तृत्वप्रकारं सदृष्टांतमाह ॥ यथोर्णनाभिः सृजते गृह
 ते चेति ॥ किमनुसृत्य सृजतीत्यतो दृष्टांतेनाह ॥ यथा पृथिव्या मोषधयः संभवन्तीति ॥ यथा पृथिवी शाल्यादिना नाना बीजानि
 अपेक्ष्य तत्तदंकुरादीन् जनयति । तथा चेतनानां विविधकर्माण्यपेक्ष्य तत्तत्सृजतीत्यर्थः । तत्तत्स्रष्टृत्वं च न कुलालादिव तत्केशेनेति दृष्टां
 तेनाह ॥ यथा सत इति ॥ सतश्चेतनाधिष्ठितात्पुरुषादेहाद्यथा केशलोमानि अनायासेन भवन्ति तथा विश्वं जगदपि अनायासे
 नाक्षरादिह संभवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ यद्यप्यूर्णनाभ्युपभुक्तमन्नमेव तत्त्वाकारेण परिणमते न तूर्णनाभिश्चेतनः । तथापि यथा पृथिव्या
 मित्यादि दृष्टांतोक्त्या परिणामिकतृत्वं प्रतीयते तन्निवारयितुमाह ॥ तपसेति ॥ तपसा आलोचनेन ज्ञानेन विचारेणेति यावत् ।

व्यासती०

मंत्रार्थः

खं० १

॥ २ ॥

चीयतेसंबध्यते ब्रह्म । ज्ञानवतःकारणस्यपरिणामिकर्तृत्वमयुक्तमित्यर्थः । विचारानंतरभाविसृष्टिक्रममाह ॥ ततोन्नमि
 त्यादिना ॥ अत्रदेवता जडानिच ग्राह्याणि । कर्मचजातं । कर्मसुनिमित्तेषुअमृतंस्वर्गादिकंचजातमितियोज्यं ॥ ८ ॥ तपसाची
 यतइत्युक्त्यापूर्वज्ञानाभावप्रतीतिनिवारयन्तपसःसंतापात्मकत्वप्रतीतिंचनिवारयति ॥ यःसर्वज्ञइत्यादिना ॥ कस्यादिसृष्टि
 रित्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ परविद्यायाअपरविद्यांगमित्युक्तंतत्प्रकारंदर्शयति ॥ तदेतत्सत्यमि
 त्यादिना ॥ तस्यैवंयोजना । कवयोमंत्रेषुयानिकर्माण्यपश्यन् तानिन्वेतायांबहुधासंततानि । सत्यकामाःसत्यस्यज्ञानार्थिनःसंतोयूयं
 तान्याचरथ । सत्यंनामकिमित्यतोयदेतदक्षरंप्रकृतंतदेतत्सत्यमिति । कर्मादिकंब्रह्मज्ञानकारणमित्यर्थः । एषभगवज्ज्ञानार्थमनुष्ठि
 तःकर्मसंदर्भोलोकेवःसुकृतस्यलोकस्यउपपन्नःपंथाः ॥ १ ॥ भगवज्ज्ञानकारणंकर्मेतिप्रकृतं । तदाचरणप्रकारमाह ॥ यदेत्यादिना ॥
 लेलायते परिवर्तते । आज्यभागावंतरेणाज्यभागयोर्मध्ये ॥ २ ॥ प्रकृतस्याग्निहोत्रस्येतिकर्तव्यतांतदभावेनर्थक्यनेनाह ॥ यस्येत्या
 दिना ॥ अदर्शपौर्णमासमिति । अमावास्यापौर्णमास्योर्विशेषहोमरहितमित्यर्थः । नूतनधान्यहोमरहितमनाग्रयणं । अहुतंतत्त
 त्कालहोमरहितं । अवैश्वदेवंविश्वेदेवपूजारहितं । आसम्यक्ऊर्ध्वान्सप्तमान् (लोकान्हिनस्ति) ऊर्ध्वसप्तलोकप्राप्तिस्तस्यनभवती
 त्यर्थः ॥ ३ ॥ कुत्रहोमःकार्यइत्यपेक्षायांयदालेलायतेह्यर्चिरित्युक्तमधिकरणंविवृण्वन्नाह ॥ कालीति ॥ ४ ॥ भ्राजमानास्वे
 तासुजिह्वासुविषये । यश्चरतइत्युक्तमाचरणमेवाह ॥ यथाकालमिति ॥ कालमनुसृत्येत्यर्थः । आददायन्आददत् । यथाका
 लंहोतुःफलमाह ॥ तमिति ॥ एताः एतेप्रसिद्धाःसूर्यस्यरश्मयःसूर्यरश्मिस्थादेवाः । देवानांपतिरेकोमुख्यःअधिवसंत्यनेनेत्याधिवासः ।

आथर्व०

॥ ३ ॥

मुख्याश्रयइतियावत् । यत्रतत्रतंनयंतीतियोजना ॥ ५ ॥ नयनप्रकारमेवविवृण्वन्नाह ॥ एहीति ॥ आहुतयःस्वीकृताहुतयः।
 एषवःपुण्यइत्यादिकांप्रियांवाचमभिवदंत्योर्चयंत्यःसुवर्चसोदेवताः । स्वाधिष्ठितैःसूर्यस्यरश्मिभिःयजमानंएहोहीत्युक्त्वावहंतीति
 योजना ॥ ६ ॥ भगवत्पूजात्मकोपिकृतोयज्ञादिःसफलश्चे(दिरुक्तफलश्चे)त्किमर्थयज्ञादेस्तत्पूजात्मकत्वेनकरणमित्यतस्तद्रहित
 स्यस्वरूपंदर्शयति ॥ प्लवाइत्यादिना ॥ अष्टादशानामुक्तं अष्टादशोक्तं । अष्टादशचषोडशत्विजोयजमानःएतन्निरीक्षकःस
 भ्यश्च । येषु यज्ञेषु । अहंढत्वमेवस्पष्टमाह ॥ एतच्छ्रेयइति ॥ ७ ॥ जंघन्यमानाःवक्रगतयः । तत्रदृष्टांतमाह ॥ अंधेनेति
 ॥ ८ ॥ अविद्यावेष्टितत्वंचनैकप्रकारेणेत्याह ॥ अविद्यायामिति ॥ अविद्यावेष्टितत्वादिकंतेषांकुतोभवतीत्यतआह ॥ यत्क
 र्मिणइति ॥ स्वर्गादिरागात्ब्रह्मयज्ञप्रवेदयंतिनजानंतितेनकारणेनेत्यन्वयः ॥ ९ ॥ क्षीणलोकाश्चयवंतइत्युक्तंविशदमाह ॥
 इष्टापूर्तमिति ॥ १० ॥ तान्याचरथनियतंसत्यकामाइत्यत्रज्ञानसाधनत्वप्रकारःकर्मादेःकथितः । तंप्रकारंविचिच्याह ॥ तपइति
 ॥ तपःश्रद्धे उपवसंत्याचरंति । तपआदिनाअंतःकरणशुद्धिद्वाराविद्वांसोभवंतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ कर्मादिप्रतिपादिकाऽपरविद्याभ
 गवत्पूजात्वेनस्वोक्तानुष्ठानेपरविद्यासाधनमित्युक्तंपूर्वत्र । इदानींतुस्वर्गसाधनत्वेयागादेःसुखरूपत्वात्स्वर्गस्यचाल्पकालीनत्वा
 न्नस्वर्गोमुख्यपुरुषार्थोतस्तत्रविरक्तोभवेदितिविरक्तिजननेनचपरविद्यासाधनत्वमपरविद्यायाइत्याह ॥ परीक्ष्येत्यादिना ॥ कर्म
 चित्तौल्लोकान् । एतेदुःखसाध्याविनाशिनश्चेतिपरीक्ष्य । स्वरूपानंदाविर्भावरूपत्वादकृतोमोक्षःकृतेनकर्मणानास्ति किंतुज्ञानेन ।
 तत्तस्माद्विज्ञानार्थगुरुमेवाभिगच्छेत् ॥ १२ ॥ शमान्वितायाभगवन्निष्ठायायुक्ताया येनयया प्रोवाचप्रवक्ति ॥ १३ खं० २ ॥

व्यासती०

मंत्रार्थः

खं० २

॥ ३ ॥

तदेतद्वक्ष्यमाणंसत्यं नमिथ्या । गुरुपदेशप्रकारमाह ॥ यथासुदीप्तादिति ॥ १ ॥ अक्षरस्यगुणान्वदन्नेवजगतइवतस्यापिन
 जननादिमंतव्यमित्याह ॥ दिव्यइति ॥ २ ॥ विश्वमितिकाचिद्देवता । वायुशब्देनप्राणोवायुरितिमुख्यप्राणस्योक्तत्वात् । आपः
 पृथिवीतिपृथिव्युत्पत्तिरुक्तासाकस्मादंगादित्यतआह ॥ पृथिव्यां पृथिवीति ॥ ४ ॥ यश्चसूर्यस्तस्मात्सोमाच्च । पर्जन्यौषधयः
 पृथिव्यांजाताः । अंगादुत्पत्तिमुक्त्वापुरुषात्स्त्रियामुत्पत्तिमाह ॥ पुमानिति ॥ बह्वीःबह्वयः ॥ ५ ॥ ऋतवःपशुबंधयुक्तः ॥ ६ ॥
 नचैतस्माज्जायतेप्राणइत्यनेनपुनरुक्तिः । सप्तप्राणाइत्यस्यअत्रस्त्रियामुत्पत्त्युक्तेः । समिधोविषयाः ॥ ८ ॥ सर्वरूपाःसर्वदिङ्मुखाः
 ॥ ९ ॥ सृष्टिकर्मज्ञानादेर्भगवतो नित्यत्व(भिन्नत्व)शंकांनिवारयंस्तस्यतदैक्यमाह ॥ पुण्यइति ॥ विश्वंसर्वंइदमित्युक्तंवि
 शदयतोक्तं विश्वंकर्मतपइति ॥ १० ॥ खं० ३ ॥ आविरित्यादिनाप्युपदेशप्रकारएवोच्यते । पद्यतेप्राप्यतइतिपदं । एजत्चे
 ष्टमानं । प्राणत्जीवत् । निमिषत्अक्षिपक्ष्मचलनवत् ॥ १ ॥ सदसद्वरेण्यंकार्यकारणाभ्यांश्रेष्ठं । प्रजानांचवरिष्ठं ॥ २ ॥ वेद्धव्यंवि
 द्विवेधयेत्युक्तंवेधप्रकारमाह ॥ धनुरिति ॥ औपनिषदंउपनिषत्सिद्धं ॥ ४ ॥ किंचधनुःकश्चशरइत्यतआह ॥ प्रणवइति ॥
 तन्मयःतस्मिँल्लघ्नः ॥ ५ ॥ यथाक्षरंप्राधान्येनध्येयंतथान्यदप्यस्तिकिमित्यतस्तन्महिमपूर्वनेत्याह ॥ यस्मिन्द्यौरिति ॥ ६ ॥
 संहताःसंबद्धाः । विश्वादिरूपेणबहुधाजायमानः ॥ ७ ॥ यस्य यःसर्वज्ञइत्यादेरेषमहिमाभुविभूस्यादौप्रकटितःतमात्मानंध्यायत ।
 तथासतितमसःपरस्तात्पराय वःस्वस्ति ॥ ८ ॥ ध्यानस्थानमाह ॥ दिव्यइति ॥ ब्रह्मपुरेदेहे । दिव्येशरीरकोशेपिस्थानविशेषमाह
 ॥ व्योम्नीति ॥ व्योम्निआकाशे ॥ ९ ॥ मनोमयोज्ञानमयइति ॥ अन्ने शरीरे । हृदयंसन्निधायअधिष्ठायस्थितः । तस्यदर्शनायोग्य

आथर्व०

॥ ४ ॥

त्वेतद्भ्यानंव्यर्थमिति नमंतव्यमित्याह ॥ तदिति ॥ १० ॥ तद्दर्शनेन किं भवतीत्यतः संसारकारणाविद्याग्रंथ्यादिरपगच्छतीत्याह ॥ भिद्यतइति ॥ ११ ॥ एवंशरीरे उपास्तिस्थलमुक्त्वा ब्रह्मांडमध्यस्थितसूर्याख्योपास्तिस्थलमाह ॥ हिरण्मयइति ॥ कोशे ब्रह्मांडे ॥ १२ ॥ सर्वसूर्यादिप्रकाशप्रकाश्यं ब्रह्मस्वरूपं तु कथमित्यतः स्वप्रकाशमित्याह ॥ नतत्रेति ॥ न केवलं सूर्यादितेजो ब्रह्मप्रकाशकं किं त्वन्यत्रापि प्रकाशकत्वं तदधीनमित्याह ॥ तमिति ॥ सूर्यादीनां तदनुप्रकाशत्वं च न स्वातंत्र्येणेत्याह ॥ तस्येति ॥ १३ ॥ हृदये सूर्ये च तिष्ठतीत्युक्त्या परिच्छिन्नत्वं प्रतीयते तन्निवारयति ॥ ब्रह्मेति ॥ इदममृतं ब्रह्मैव पुरस्तादित्यादि पृथग्वाक्यतया योज्यं । ब्रह्मशब्दबाहुल्यात् ॥ १४ ॥ खं० ४ ॥ स एषो तश्चरते बहुधा जायमान इत्युक्तं बहुधा जायमानत्वं किं जीवात्मकत्वेन नेति भावेन तयोर्भेदमाह ॥ द्वेति ॥ उपकारार्थोपकारकभाववत्तया परस्परमपरिहारेण वर्तमानौ स युजौ । जीवस्य संसारकारणमविद्यादिकमुक्तं प्रधानकारणमाह ॥ समानइति ॥ १ ॥ तस्य शोकनिवर्तकं किमित्यतो भेदपूर्वतन्महिमज्ञानमित्याह ॥ जुष्टमिति ॥ इति पूर्वोक्तप्रकारेणास्य महिमानं च यदा पश्यति तदा वीतशोको भवति ॥ २ ॥ पूर्वमंत्रार्थमेव विशदमाह ॥ यदेति ॥ ३ ॥ पुण्यपापे विधूय निरंजन इति जीवन्मुक्त्यवस्थासूचिता । तत्प्रकारमाह ॥ प्राणइति ॥ योजना तु विद्वानतिवादी न भवति । कस्मात्सर्वभूतैरिन्द्रियादिभिरेषमाण एव विभाति । अहमस्मात्तत्र इति विज्ञानन्यतः । अतिवादी न चेत्कथं तिष्ठतीत्यत आह ॥ आत्मक्रीडइति ॥ ४ ॥ प्रकृतेश्वरप्राप्तेः ज्ञानसाधनं ज्ञानस्य ध्यानसाधनमुक्तं तत्सहकारीण्याह ॥ सत्येनेति ॥ ब्रह्मचर्येण गुह्येन्द्रियनियमेन । क्षीणदोषत्वं च कारणांतरमिति सूचयति ॥ क्षीणेति ॥ ५ ॥ तत्सर्वथा भाव्यं मुमुक्षोरित्याशयेन सत्यं स्तुवं स्तद्धावेपीश्वरबहिर्मुखस्य नमोक्षइत्याह ॥ सत्यमिति ॥ सत्यनिष्ठइति ॥

व्यासती०

मंत्रार्थः

खं० ५

॥ ४ ॥

ल्यर्थः ॥ यत्रलोकेसत्यस्यपरमात्मनःपरमंसन्निधानंतंलोकंप्रतियेनपथाआप्तकामाकृषयःआक्रमंतिगच्छंति । अयंपंथाःसत्येनवित
 तः ॥ ६ ॥ सत्येनपंथाविततइतिसत्यंमोक्षदात्रित्युक्तं तस्यकोतिशयोयेनमोक्षदातृत्वमित्यतआह ॥ बृहदिति ॥ ७ ॥ चक्षुरा
 दिदेवोपास्तिप्रभावात्भगवज्ज्ञानंभवतिकिमित्यतोनेत्याह ॥ नचक्षुषेति ॥ ८ ॥ तंपश्यतइत्युक्तंचक्षुरादिभिर्नपश्यतिचेत्कथंतर्हि
 ज्ञानप्रसादेनेत्युक्तंमनसाचेत्याह ॥ एषइति ॥ योजनातु प्रजानांसर्वचित्तंप्राणैःसहयस्मिन्विशुद्धेप्राणेओतंसएषआत्मास्वामी
 प्राणोयस्मिन्पंचधासंविवेशआश्रितस्तिष्ठतिविभवतिच । सएषोणुःपरमात्माचेतसावेदितव्यइति ॥ ९ ॥ प्रकृतजीवन्मुक्त्यव
 स्थाप्रकारमेवाह ॥ यंयमिति ॥ संविभाति भावयतीच्छतीतियावत् ॥ १० ॥ खं० ५ ॥ आत्मज्ञार्चकःभूतिमान्भवतीत्युक्तां
 भूतिमेवाह ॥ सवेदैतदिति ॥ अकामाःशुक्रंगंतुंअन्यत्अतिवर्तते ॥ १ ॥ अकामाइत्यस्यव्यावर्त्यमाह ॥ कामानिति ॥ का
 मान्भद्रान्मन्यमानः ॥ २ ॥ नचक्षुषापश्यतीत्यत्रान्यसामर्थ्याद्भगवंतंपश्यति किंतुज्ञानप्रसादेनेत्युक्तंविशदमाह ॥ नायमि
 ति ॥ ३ ॥ तर्हिप्रवचनादेवैयर्थ्यंकिंनेत्याह ॥ नायमिति ॥ बलहीनेनश्रवणमननबलहीनेन । अलिङ्गात्प्रमाणानुक्तात् ॥ ४ ॥
 विशतेब्रह्मधामेतिआत्माज्ञायतइत्युक्तं तज्ज्ञानमहिमानमाह ॥ संप्राप्येति ॥ ५ ॥ मोक्षःकिंज्ञानानंतरमेवभवतिनेत्याह ॥ वे
 दांतेति ॥ वेदानांअंतात्युक्त्यनुसंधानरूपात्जातविज्ञानेनसम्यग्विषयीकृतार्थाः । परामृतात् प्रकृतेः ॥ ६ ॥ मुक्तिप्रकारंदर्श
 यति ॥ गताइति ॥ ७ ॥ एकीभवनप्रकारमेवदृष्टांतेनाह ॥ यथानद्यइति ॥ अस्तमदर्शनं ॥ ८ ॥ एतदुपनिषद्वेत्तुःफलमाह
 ॥ सयइति ॥ ब्रह्मैवभवतीत्युक्तंब्रह्मभवनमेवविशदमाह ॥ तरतीत्यादिना ॥ ९ ॥ अस्यामुपनिषदिकोधिकारीत्यतःश्लोके

आथर्व०

॥ ५ ॥

नवदन्नाह ॥ तदेषश्लोकइति ॥ श्रद्धयंतः । एकप्रकारेणश्रद्धापूर्वमर्चयंतः ॥ १० ॥ स्वोक्तमृषिणोक्तमित्याह ॥ तदेतदि
ति ॥ तदेतदृष्युक्तंसत्यमित्यर्थः । वेदपुरुषःउपनिषदंऋषिप्रणामेनसमापयति ॥ नमइति ॥ इत्याथर्वणोपनिषन्मंत्रार्थः ॥ ७ ॥
अथभाष्यार्थः ॥ अथर्वायज्येष्ठपुत्रायेतिअथर्वणोब्रह्मणोज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तं । तद्ब्रह्मादेःप्रथमपुत्रत्वोक्त्याविरुद्धमतोविरोधंव्यवस्थो
क्त्यापरिहरति ॥ मनोरिति ॥ वैवस्वतस्यमनोरंतरे अथर्वाआदौब्रह्मणोऽजनि । अथोअनंतरमेवमित्रादयश्चजाताः । वाराहे
कल्पे । प्रथमइतिग्राह्यं । यथासनकादीनांप्रथमजत्वंकल्पांतरेतथाकिंब्रह्मणोपिविष्णोःप्रथमजत्वमित्यतआह ॥ ब्रह्मेति ॥ १-४ ॥
तत्रापराऋग्वेदोयजुर्वेदइत्युक्त्वाअथपराययातदक्षरमधिगम्यतइत्युक्तत्वाद्गादिव्यतिरिक्तापरविद्येतिप्रतीयते । परैस्तथाव्या
ख्यातत्वाच्चातस्तांनिवारयन्नाह ॥ ऋगाद्याइति ॥ आपाततःप्रतीतार्थतयायदाविष्णोःनवाचकाः । परमयोगरूढ्यावाच
काःऋगादयःसाकल्येनभगवत्प्रतिपादकाइत्युक्तंतत्प्रमाणैर्द्रढयति ॥ ऋग्भिरिति ॥ हौत्रेण हौत्रेकर्मणि । स्तुवंति । सामभि
रितिशेषः । एवंभूतास्तेभागवतोत्तमाइतिसंबंधः । ननूदाहृतप्रमाणेनवेदादेर्नसाकल्येनभगवत्परत्वंसिध्यति । होत्रादयःइंद्रादि
वत्भगवत्परवाक्येनशंसनंकुर्वतीत्यर्थोपपत्तेरित्यतोनिर्वकाशप्रमाणानिपठति ॥ वेदइति ॥ एतद्ब्रह्मैवांतादाबुक्त्वाविजानता
मेवेत्यन्वयः । इतिहासपुराणानांपंचमत्वेनऋगादिपंचधासंस्थं । वाकानुवाकायजुर्वेदवाक्यविशेषाः । निषदित्याथर्वणवाक्यविशेषाः ।
सत्येषु यथार्थप्रतिपादकेषु । आमनन्ति प्रतिपादयन्ति । सर्वाणितपांसिचयत्प्रतिवदन्ति । ऋगादयएवभगवत्प्रतिपादकाःपरविद्यानातो
न्यास्तीत्यत्रप्रमाणांतरंचाह ॥ चतुर्दशेति ॥ पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रंचेतिचत्वारि षडंगानि ऋगाद्याश्चत्वारइतिचतुर्दशमहा

व्यासती०

भाष्यार्थः

खं० १

॥ ५ ॥

विद्याः परविद्याचेत्येकोऽर्थः । अतः प्रकृतेर्धेमानं भवति । विप्रतिपत्तिभावात्तत्रैवमानांतरं पठति ॥ पंचरात्रमिति ॥ एतत्सर्वं एकमेकवि-
 षयं । कथमेकं पुरा भवत् इन्द्रादिनाम्नामिन्द्रादिवाचकत्वादित्यत आह ॥ नैवेति ॥ तर्हि वेदैर्हरिरेवेत्यः न त्वन्य इति प्राप्तमित्यतः सत्यमि-
 त्याह ॥ देवतात्वेनेति ॥ तर्हि ब्रह्मादियजनाभावः प्राप्तोतीत्यत आह ॥ ब्रह्माद्या इति ॥ भगवत्पूजाकारित्वेन । तस्माद्देवतात्वेन भगव-
 त्पूजाकर्तृत्वात् । तस्माद्देवप्रतिपाद्यभेदाभावात्परविद्यापरविद्येति पारावर्यं किंच न नास्ति । वक्तृभेदाभावाच्च पारावर्यं नास्तीत्याह ॥
 यस्मादिति ॥ सर्वैर्वेदैर्हरियजनस्य कर्तृत्वे वृद्धकृतिंचाह ॥ तस्माद्ब्रह्मादय इति ॥ तर्हि सर्वैर्वेदैर्हरियजनेऽशक्तस्य तत्र तूष्णीं
 भावः प्राप्त इत्यत आह ॥ अशक्त इति ॥ भिन्नैर्ऋगाद्यैरिति त्रेतायां वेदे भेद उक्तः तमेव विशदमाह ॥ एक इति ॥ कृते सर्ववेदैर्हरिं
 यजन्ति त्रेतादौ ऋगाद्येकदेशेनेत्युक्तं । एवं तर्हि त्रेतादावपि सर्ववेदैर्हरियजने शक्तस्य ऋगाद्येकदेशेन हरिपूजा मुख्या किमित्यतो नेत्याह
 ॥ मुख्य इति ॥ त्रेतादावपि सर्ववेदैर्हरियजनस्य धर्मत्वे कथं ऋगाद्यैरेव स त्रैतैरित्यादिना विभज्य धर्मोक्तिरित्यतो शक्तविषयत्वान्न विरो-
 ध इत्याह ॥ त्रेतादाविति ॥ तात्पर्यद्योतनायोक्तं पुनरेवाह ॥ कृत इति ॥ वेदः पुरुषश्च तत्तत्पत्वापेक्षया त्रेतादौ शब्दतोऽर्थतश्च
 हसतीत्युक्तं । तत्र भारतवचनं पठति ॥ वेदवादा इति ॥ ऋगादीनामेव परविद्यात्वे न प्रमदितव्यमिति भावेन तत्र मानांतरं पठति ॥
 वेदैरिति ॥ एतदुपनिषदः पूर्वोत्तरपर्यालोचनया ऋगादेरेव विवक्षाभेदेन परविद्यात्वं समर्थयते ॥ अत्रापीति ॥ मंत्रात्मिकामेव कर्म-
 विषयामिति ग्राह्यं । अथर्वणान्मंत्रानेव । इतोऽपि ऋगादय एव विवक्षाभेदेन परविद्याः न केवलमुपनिषदित्याह ॥ चतुर्वेदेति ॥ च-
 तुर्वेदसंस्कारवतां स्वशाखाध्ययनार्थं कृतसंस्कारवतामेव स्वशाखोपनिषद्विद्यायामधिकार उक्तः । संहितोपनिषदोर्भिन्नविद्यात्वे

आथर्व०

॥ ६ ॥

कार्यैक्यं न स्यादित्यर्थः । संहिताध्ययनसंस्कारएवोपनिषदादिसर्ववेदसंस्कारइतिकुत्रोक्तमित्यतस्तद्वाक्यं पठति ॥ तेषामि
ति ॥ अत्र स्वशाखासंहिताध्ययनार्थं चीर्णशिरोव्रतेन स्वस्वशाखोपनिषदाद्यधिकारोस्तीत्येतत्सर्ववेदाध्ययनाधिकारोस्तीत्येत
स्योपलक्षणत्वेनोक्तमित्यर्थः । उपलक्षणत्वेनोक्तमितिकुतोवगतमित्यतस्तज्ज्ञापकं प्रमाणं पठति ॥ स्ववेदेति ॥ तपसा
चीयते ब्रह्मेत्युक्तं ब्रह्मतस्मादेतद्ब्रह्म नामेत्युक्तमिति प्रतीतिं निवारयति ॥ एतद्ब्रह्म चतुर्मुखइति ॥ खं० १ ॥ तदेतत्स
त्यं मंत्रेष्वित्यत्र सत्यं यथार्थमिति प्रतीयते तानिवारयति ॥ तदेतदिति ॥ सत्यकामा इत्यत्रापि अन्यथा प्रतीतिं निवारयन् अ
न्वयं दर्शयन् अभिप्रायमाह ॥ तदिति ॥ तत्कामाः सत्यनामकभगवत्कामाः । प्लवाह्येते अष्टा यज्ञरूपा इत्यत्र कर्मणां निदि
तत्वात् । भगवत्कामाः कर्माण्याचरेथेति कथं व्याख्यायन् युक्तमित्यतस्तस्य भावार्थमाह ॥ अन्यथेति ॥ कर्मणां भगवद्विषय
त्वाभावे इत्यर्थः । एषवः पुण्य इत्यत्र यज्ञादिसामर्थ्यादेव ब्रह्मलोको भवतीति प्रतीयते तानिवारयन्नाह ॥ भगवदिति ॥ कृते क
र्मणीति शेषः । ब्रह्मलोकः चतुर्मुखलोक इति प्रतीतिं निवारयति ॥ परेति ॥ भगवद्विषयतया कर्मकर्तुः परब्रह्मप्राप्तिर्भवतीति
कुतः सिद्धं । येन कर्म तथा करणीयमित्यत आह ॥ निष्काममिति ॥ कर्मेति ग्राह्यं । तत्रैवार्थे श्रुतिं पठति ॥ सय इति ॥ लोकमा
श्रयं । ननु मुमुक्षोः कर्मैव नापेक्षितं मोक्षस्य नैष्कर्म्यसिद्धत्वादित्यत आह ॥ सहेति ॥ सहयज्ञा इत्युपक्रम्य स्वकर्मकर्तुश्चक्रप्रवर्तकत्वे
न मुच्यंते तेपि कर्मभिरिति फलमुक्त्वा एवं प्रवर्तितं चक्रमिति स्वकर्माकरणेन चक्राप्रवर्तकस्य निन्दितत्वाच्च न मुक्तेः कर्मानपेक्षेत्यर्थः ।
मुमुक्षोर्ब्रह्मप्राप्त्यै सर्वथा कर्मणा भाव्यमित्येतत्प्रमाणांतराभ्यां समर्थयते ॥ यांतीति ॥ अहं हीति ॥ यद्वा स्वकर्म भगवद्विषयं कृ

व्यासती०

भाष्यार्थः

खं० २

॥ ६ ॥

तंतत्प्राप्तिकारणमित्येतत्प्रमाणाभ्यांद्रढयन्नाह ॥ यांतीति ॥ अहंहीति ॥ ननुमुमुक्षोर्ज्ञानिनःस्वकर्मनापेक्षितं । तस्ययस्त्वा
 त्मरतिरेवस्यादित्यत्रतन्निषेधादिति । मैवं । तस्यमुक्तविषयत्वात् । कुतएवंकल्प्यमित्यतआह ॥ यस्त्विति ॥ यस्त्वात्मरातिरित्यु
 क्त्वाप्युत्तरत्रकुर्याद्विद्वानित्युक्तत्वात्तन्मुक्तविषयमवगम्यतइत्यर्थः । कुर्याद्विद्वानितिविधिसरूपं नविधिः । अकरणेबाधकाभावा
 दित्यतआह ॥ येत्विति ॥ ननुमुमुक्षोःकर्मणःकर्तव्यत्वेयत्याश्रमिणस्तदभावात्तस्यमोक्षो नस्यादित्यतोविरोधव्यवस्थापकवाक्यं प
 ठित्वाशमयति ॥ लोकइति ॥ अस्मिँल्लोके द्विविधामुमुक्षुजनाःसन्ति । ज्ञानयोगिनःकर्मयोगिनश्चेति । ज्ञानप्रचुरयोगेनसांख्या
 नांसनकादीनांज्ञानयोगिनांनिष्ठापुरामयाप्रोक्ता । कर्मप्रचुरयोगेनजनकादीनांकर्मयोगिनामितिनिष्ठाद्वयस्योक्तत्वात् यतेरपि
 स्वाश्रमोचितकर्मभावान्नोक्तविरोधइत्यनुवदंस्त्रेतायामित्यस्यव्यावर्त्यमाह ॥ त्रेतायामिति ॥ एकप्रकारेण एकविषयकत्वे
 न । एकप्रकारेणसंततत्वंसाधितमपिप्रसंगात्प्रमाणांतरेणद्रढयति ॥ अग्निष्टोमेति ॥ ननुकथंकृतेकर्मणामेकविषयत्वेनसंततत्वं ।
 इंद्रादिनामभिर्यजनादित्यतआह ॥ यमिंद्रमिति ॥ एभ्यः एभिर्देवैःसह । तस्मैजुहोमि । इंद्रादिनाम्नांविष्णुवाचकत्वाद्देवादीनां
 कंचुकमात्रत्वात्कर्मणामेकविषयत्वंयुक्तमित्यर्थः । इमंलोकंहीनतरंवालोकांविशंतीत्यस्यैकविषयत्वमवगम्यतेतदयुक्तंहीनोत्तमत्वा
 ल्लोकयोः । अतःकइमंलोकंविशतिकोवाहीनतरंइत्यतआह ॥ विष्णोरिति ॥ उक्तार्थप्रमाणेनद्रढयति ॥ देवेभ्यइति ॥ त्रैवि
 द्यामामित्यत्रमांसम्यक्ज्ञात्वायजतामपिमर्त्यलोकप्राप्त्युक्तेः राजवद्यस्तुमन्यते । याजीसमानुषंयातीतिविशेषोक्तिरयुक्तेत्यत
 आह ॥ त्रैविद्याइति ॥ त्रैविद्यामामितिवाक्येउक्तास्तुत्रैविद्याअज्ञानपूर्वयाजिनः । कुतः । येप्यन्यदेवताभक्तास्तेपिमामे

आथर्व०

॥ ७ ॥

वयजंति किंतु अविधिपूर्वकं यजंति । कथमविधिपूर्वकत्वं यजनस्येत्यतोऽहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता न तु मामभिजानंति तत्त्वेनातश्चयं
 तिते इत्युक्तत्वादित्योजना । अज्ञत्वाद्यजनान्मर्त्यलोकप्राप्तिः अतो विशेषोक्तिर्नायुक्तेति भावार्थः ॥ खं० २ ॥ अक्षरात्परत इत्युक्तं परतोक्ष
 रात्परत्वं ययातदक्षरमधिगम्यत इत्युक्ताक्षरादिति प्रतीयते । तद्युक्तं तस्य परविद्याविषयत्वादतो विरोधं व्यवस्थापकप्रमाणेन प
 रिहरति ॥ अपरमिति ॥ परतोक्षरात् । अग्निर्मूर्धेति सामानाधिकरण्यप्रयोगादैक्यप्रतीतिं निवारयति ॥ विष्णवति ॥ उप
 निषदंतरेद्यौर्मूर्धेति पाठभावात्तदनुसार्यैवैतद्वचनमिति ज्ञातव्यं । अनेन भगवतो मूर्धाग्निरग्निनामकः । अग्निश्च भगवन्मूर्ध्नि अग्निना
 मके जातत्वादग्निनामेत्यादियोजना सूचिता भवति । पुमानरेतः सिंचतीत्यस्य प्रकृतसृष्ट्या संगत्यभावप्रतीतिं निवारयन्नाह ॥ वासु
 देव इति ॥ अप्रतीतेरर्चिर्होमलोकगुहाशयाशब्दानामर्थानाह ॥ ससेत्यादिना ॥ इन्द्रियवृत्तयः समिदाख्यविषयसंबन्धाः ।
 बुद्धौ बुद्ध्यर्थः । सप्तमीत्वे गुहाशयायामिति स्यादित्यत आह ॥ लोप इति ॥ समाने वर्णे परतः पूर्वस्य लोपो भवति । सप्तसप्तेति वीप्सायां ।
 अन्वयं प्रदर्शयति ॥ प्रतिपुरुषमिति ॥ बुद्ध्यर्थं प्रतिपुरुषं सप्तसप्तनिहिता इत्यन्वयः । पुरुष एवेदं विश्वं कर्मेत्यत्रेदं विश्वं जगत्तत्कर्मादि
 च ब्रह्मेति प्रतीयते तां निवारयंस्तदर्थमाह ॥ भगवत इति ॥ भगवच्चेष्टादेस्तत्स्वरूपत्वं समाख्याश्रुतिस्मृतिभ्यां समर्थयते ॥ यैषे
 ति ॥ स्वाभाविकीति ॥ खं० ३ ॥ परं विज्ञानादित्युक्तं विज्ञानं किमिति न ज्ञायतेऽतस्तदाह ॥ विज्ञानादिति ॥ ब्रह्मणो वि
 ज्ञानशब्दवाच्यत्वं हरेस्तत्परत्वं च कुतः सिद्धमित्यतस्तत्र प्रमाणसंमतिमाह ॥ नाभीति ॥ स प्राणस्तदुवाङ्मन इत्यत्र प्रसिद्धप्राणाद्ये
 कत्वप्रतीतिं निवारयन् प्राणादिशब्दान्निर्वक्ति ॥ प्राण इति ॥ अमृतस्यैष सेतुरित्यत्र जडामृताश्रयत्वप्रतीतिं निवारयन्नाह ॥ अमृत

व्यासती०

भाष्यार्थः

खं० ४

॥ ७ ॥

स्येति ॥ सेतुराश्रयः । तत्रामृतशब्दोक्तामुक्ताइतिकुतइत्यतआह ॥ ॐमुक्तेति ॥ यस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमित्यत्रपृथिव्या
 द्याश्रयत्वेनोक्तःपरमात्मेतिकुतइत्यतःमुक्तप्राप्यत्वलिङ्गोक्तेरितिसूत्रकृतोक्तत्वादित्यर्थः । भवेदेतद्भगवतोमुक्ताश्रयत्वंयदिसिद्धं
 स्यात् तदेतत्कुतइत्यतआह ॥ मुक्तानामिति ॥ परमात्मैवजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासुबहुधाजायमानोजीवःसन्शरीरांतश्चरती
 तिप्रतीतिनिवारयंस्तद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ हृदयस्थइति ॥ ब्रह्माद्यात्मकत्वेनपरेऽस्मदाद्यात्मकत्वेनावरइत्यन्यथाप्रतीतिवारयंस्तत्पदं
 व्याचष्टे ॥ पराइति ॥ हिरण्मयइत्यत्रज्योतिषांज्योतिरितिसूचितं ब्रह्मोपास्तेरधिष्ठानं किमित्यतस्तद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ ब्रह्मांडेति ॥
 नतत्रसूर्योभातीतिसूर्यादयस्तदेकीभूतत्वात्पृथक्नभांतीतिप्रतीतिनिवारयति ॥ सूर्यादयइति ॥ ब्रह्मैवेदंविश्वमिदंवरिष्ठमित्येत
 द्ब्रह्मणोविश्वाकारत्वप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ इदमिति ॥ इदंविश्वंब्रह्मैवेतिइदंशब्दोजगत्परएवकस्मान्नस्यादित्यतआह ॥
 इदंशब्दानामिति ॥ जगत्परत्वेएकेनैवपूर्णत्वादितरवैयर्थ्यमितिभावः ॥ खं० ४ ॥ तयोरन्योजीवःस्वाद्धेवपिप्पलंदेहाख्या
 श्वत्थवृक्षस्यपुण्यकर्मफललक्षणंफलमस्ति नत्वस्वादुपापफलंदुःखमितिप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ स्वादुवदिति ॥ अस्वाद्धे
 वस्वादुवदस्ति । नतुस्वाद्धेवात्तीत्यर्थः । कुतो न जीवःस्वाद्धेवात्तीत्यतआह ॥ तस्येति ॥ तस्यार्थः योऽग्रे श्रेष्ठः । तस्यैवस्वादु
 पिप्पलमाहुः । यःउत् उत्कृष्टं । पितरंनवेद अतएवनशत्नाशवान्तस्यतत्स्वादुपिप्पलंनेति । अनश्नन्नितिसर्वथाऽभोक्तेतिप्र
 तीयते । तांनिवारयति ॥ जीवाद्यंदुःखमिति ॥ नतुनाश्नात्येवेतिकुतइत्यतआह ॥ तस्येति ॥ तर्हिश्रुत्योर्विरोधःप्राप्तइत्य
 तोविरोधंपरिहरति ॥ स्वातंत्र्येणेति ॥ अनीशयास्वस्यानीश्वरत्वभावनयेतिप्रतीतिनिवारयन्तत्प्रमाणेनव्याचष्टे ॥ नास्तीति ॥

व्यासती०
भाष्यार्थः
खं० ६

॥ ८ ॥

आथर्व०

॥ ८ ॥

कुतः परमात्मा जीवादन्य इत्यतः प्राप्तमीशमिति तद्व्याचष्टे ॥ जीवादन्य इति ॥ यतः स्वतंत्रोऽतो जीवादन्य इति योज्यं । पुण्य
पापे इति सर्वपुण्यपापविधूननप्रतीतिनिवारयन्नाह ॥ पुण्यं चानिष्टमिति ॥ इष्टपुण्यविधूननस्य ज्ञानफलत्वानुपपत्तेरिति भावः ।
सत्यमेवं जयति नानृतमित्येतत्प्रसिद्धसत्यानृतपरत्वप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ सत्य इति ॥ एकस्यैकदैवसमीपस्थत्वदूरस्थत्वेक
थं विरोधादित्यतस्तं विरोधं परिहरति ॥ सर्वगत्वादिति ॥ न च क्षुषागृह्यते नापि वाचेत्येतच्चक्षुरादिप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥
नान्यैरिति ॥ ज्ञानप्रसादेन मनसा च पश्यतीत्येतत्प्रसिद्धज्ञानमनःप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ ज्ञानरूपेणेति ॥ निष्कलमित्ये
तत्करचरणाद्यभावप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ षोडशेति ॥ करचरणादिराहित्यमेवार्थः किं न स्यादित्यतो वाधकमाह ॥ यदेति ॥
खं० ५ ॥ सवेदैतदित्यत्र तच्छब्दपरामृष्टः क इत्यत आह ॥ प्रधानमिति ॥ आविष्टो भवतीत्युक्तमावेशमेव विशदमाह ॥ नित्य
मिति ॥ प्राणस्य प्रधानधामत्वात् प्राणद्वारा ज्ञानदातृत्वरूपत्वादावेशस्य नोक्तविरोध इति भावः । ननु पूर्वसत एव किंचिदतिशयकर
णेनाविष्टव्यवहारगोचरत्वं कुत्र दृष्टमित्यत आह ॥ सन्निधानमिति ॥ पूर्वोपरिवधारणार्थः । तथासतियोजना । पुरुषेषु सन्निधानं
प्राप्ता एव पिशाचाः स्वतः स्थित्वा विषयान् भुञ्जाना अपि पुनश्च ते मंत्रादिभिराविशंतीति यथा तथा विष्णुरित्यादि । एतच्छ्रुतं शोकरहितं
अतिक्रम्य वर्तत इत्यन्यथा प्रतीतिनिवारयति ॥ एतदिति ॥ प्रति गंतुमिति शेषः । शुक्रमतिवर्तत इत्येवार्थः किं न स्यादित्यतो वाध
कमाह ॥ सर्वमिति ॥ ते सर्वगमिति वाक्यं अर्थाप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ सर्वत इति ॥ अपियंति प्रविशंति । उक्तमर्थप्रमाणेन द्रढयति ॥
देहादेरिति ॥ ते ब्रह्मलोकेषु मुच्यंत इत्यन्यथा प्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ ब्रह्मेति ॥ एकी भवंतीत्येतत् ऐक्यप्रतीतिनिवारयन्

व्याचष्टे ॥ अविरोधइति ॥ कुतःस्वरूपयोनैकीभावोर्थइत्यतःचिप्रत्ययलब्धामुपपत्तिमाह ॥ कुतइति ॥ प्रागेकत्वेनाभू
 तस्यपश्चादेकत्वभवनंकुतःस्यान्नकुतोपीत्यर्थः । नन्वेनोत्तरत्रापिजीवःपरमात्मनोभिन्नःपूर्वततोभिन्नत्वादित्युक्तंभवति । तस्ये
 श्वररूपेष्वनैकांत्यमित्यतस्तत्परिहरति ॥ स्वरूपस्यैक्यमेवहीति ॥ पूर्वमपितेषांस्वरूपैक्यमेवहि । अतस्तत्रनोक्तहेतुवृत्तिरि
 तिभावः । तर्ह्येकीभाववाक्यानांकागतिरित्यतोऽविरोधादिरित्युक्तं दृष्टांताभ्यामाह ॥ अतइति ॥ पूर्वभिन्नस्यपश्चादैक्यायोगात्त
 दीनांअब्धिना जीवानांहरिणाचैकीभावस्तुसंश्लेषः । परस्परविरुद्धानांनरांतरैरेकीभावो विरोधस्यवर्जनमित्यर्थः । हेतुमेवविव
 रितुमाह ॥ स्वरूपैक्यमिति ॥ पूर्वं नित्यभिन्नस्वरूपिणां । नन्वेकीभावोनामसंश्लेषएव नत्वैक्यमितिनयुक्तं । हरेरूपाणांएकीभा
 वोक्तेरैक्यार्थत्वस्यांगीकर्तव्यत्वादित्यतआह ॥ हरेरपीति ॥ हरेरूपाणामेकीभावोयदोच्यतेतत्रापिसंश्लेषएवोच्यते । नत्वैक्यमि
 तिकुतइत्यतआह ॥ सिद्धत्वादिति ॥ पूर्वमेवतेषांस्वरूपैक्यस्यसिद्धत्वात्पश्चात्स्वरूपैक्यस्यनोभवः । अतःसंश्लेषएवभगवद्रूपाणां
 एकीभावोक्तेरर्थइत्यर्थः । गताःप्राप्ताइत्यन्यथाप्रतीतिनिवारयंस्तस्यवाक्यस्ययोजनाप्रकारंदर्शयति ॥ गताइति ॥ कलादेवादिदे
 वाःसंसारिणःप्रतिष्ठाःनियामकाःसंतःतन्मुक्त्यवसरेमुक्ताःसंतःमुक्तस्यापितस्यनियामकास्तिष्ठंतीतिभावार्थः ॥ वाक्यार्थप्रमाणेन
 द्रढयति॥प्रतिबिंबइति ॥ कलाःकलादेवताः । मुक्तेष्वपीत्युत्तरत्रापिशब्दसंबन्धः । ननुकर्मणोपिकलात्वात्षोडशेत्यनुक्त्वापंचदशे
 त्युक्तिःकस्मादित्यतआह ॥ कलाभ्यइति ॥ गतामुक्ताइतिस्वव्याख्या । अन्येषांतुकलाजडरूपाःजीवेभ्यःमुक्त्यवसरेगताभविष्यं
 ति । सर्वदेवाश्चप्रतिदेवतासुस्वमूलरूपेषुगताभविष्यंतीति । तांदूषयति ॥ अन्यथापव्याख्यानइति ॥ प्रतिदेवतास्वित्यस्यप्र

आथर्व०

॥ ९ ॥

तिविंवभूतास्वितिस्वव्याख्यानंकथमित्याह ॥ प्रतिरूपेति ॥ कलादेवाइतिकुतोवगतमित्यतआह ॥ विज्ञानेति ॥ सप्राणमसृजते
 त्यादिनाभगवदुत्पन्नासुकलासु विज्ञानात्मासहदेवैश्चसर्वैरितिदेवशब्दप्रयोगादित्यर्थः । यथासोम्येमाःसमुद्रायणाःसमुद्रंप्राप्येतिन
 दीदृष्टांतपूर्वकंइमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंगच्छंतीतिजडेनुपपन्नपुरुषप्राप्तिलक्षणमुक्तिकथनाच्चगताःकलाइतिमुक्ता
 देवाएवोच्यंतइत्यर्थः । पुरुषंप्राप्येत्युक्तेःपुरुषोजीवश्चेत्कथं तंप्राप्तानांमुक्तत्वमित्यतआह ॥ सइति ॥ सप्राणमसृजतेत्यादेर्वाक्या
 त्पुरुषस्यप्राणादिस्रष्टृत्वावगमात्पुरुषोभगवान् । नद्यःसमुद्रंप्राप्यास्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय तथानामरूपाद्विमुक्तइत्येतत्समुद्रंप्रा
 स्तानांनदीनां भगवंतंप्राप्तानांमुक्तानांच नामरूपाभावप्रतीतिंनिवारयन्व्याचष्टे ॥ अगम्येति ॥ समुद्रंप्राप्तानांनदीनां
 नामरूपयोःमहद्भिर्ज्ञायमानत्वाच्च न नामरूपाभावस्तासामित्याह ॥ स्वकीयमुदकंनद्यइति ॥ प्रकारांतरेणविमुक्तपदंव्याकरो
 ति ॥ विमुक्तइति ॥ वीत्युपसर्गस्यनिषेधार्थत्वंक्रोपलब्धमित्यतःप्रयोगंदर्शयति ॥ विप्रियइतिवदिति ॥ नामरूपेविहायेत्य
 स्यपदविभागप्रदर्शनेनचनामरूपराहित्याभावमर्थमाह ॥ अविहायेतिचेति ॥ ननुनामरूपेइत्यस्यप्रगृह्यत्वेनप्रकृतिभावावश्यं
 भावात्संध्यभावात्कथमविहायेतिपदविभागइतिचेन्न । मणीवादिवदुपपत्तेः मुक्तानांनामवत्त्वंश्रुत्यासमर्थयते ॥ अनंतमिति ॥
 मुक्तानांनामअनंतमविनाशीतिश्रुतिभावाच्चनमुक्तानांनामाभावइत्यर्थः । ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति परब्रह्मैवभवतीत्यन्यथाप्रतीतिंनि
 वारयन्व्याचष्टे ॥ परंब्रह्मेति ॥ स्वयोग्यतोपबृंहितत्वमेवजीवस्यब्रह्मत्वमित्यत्रप्रमाणांतरंपठति ॥ ब्रह्मत्वमिति ॥ उपक्रमा
 नुगुणश्चायमेवार्थइत्याह ॥ यत्रेति ॥ सूत्रानुसारित्वाच्चायमेवार्थइतिभेदसूचकानिसूत्राणिपठति ॥ ॐमुक्तोपसृप्येति ॥ मुक्त

व्यासती०

भाष्यार्थः

खं० ६

॥ ९ ॥

संपूर्णा ॥

आथर्व०

॥ ९ ॥

तिबिंबभूतास्वितिस्वव्याख्यानंकथमित्याह ॥ प्रतिरूपेति ॥ कलादेवादिना ॥ नास्याब्रह्मवित्कुलेभवतीत्येतत्तस्य
 त्यादिनाभगवदुत्पन्नासुकलासु विज्ञानात्मासहदेवैश्चसर्वैरितिदेवशब्दप्रयो
 दीदृष्टान्तपूर्वकंइमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंगच्छंतीतिजडेनु
 देवाएवोच्यंतइत्यर्थः । पुरुषंप्राप्येत्युक्तेःपुरुषोजीवश्चेत्कथंतंप्राप्तानांमुक्त
 त्पुरुषस्यप्राणादिस्रष्टृत्वावगमात्पुरुषोभगवान् । नद्यःसमुद्रंप्राप्यास्तंगच्छं
 स्तानांनदीनां भगवंतंप्राप्तानांमुक्तानांच नामरूपाभावप्रतीतिंनिवारय
 नामरूपयोःमहद्भिर्ज्ञायमानत्वाच्च न नामरूपाभावस्तासामित्याह ॥ स्व
 ति ॥ विमुक्तइति ॥ वीत्युपसर्गस्यनिषेधार्थत्वंक्रोपलब्धमित्यतःप्रयोगं
 स्यपदविभागप्रदर्शनेनचनामरूपराहित्याभावमर्थमाह ॥ अविहायेति मुद्रयित्वा प्रकाशितः शाकः १८२५ सन १९०३.
 भावात्संध्यभावात्कथमविहायेतिपदविभागइतिचेन्न । मणीवादिवदुपप
 मुक्तानांनामअनंतमविनाशीतिश्रुतिभावाच्चनमुक्तानांनामाभावइत्यर्थः
 वारयन्व्याचष्टे ॥ परंब्रह्मेति ॥ स्वयोग्यतोपबृंहितत्वमेवजीवस्यब्रह्म
 नुगुणश्चायमेवार्थइत्याह ॥ यत्रेति ॥ सूत्रानुसारित्वाच्चायमेवार्थइतिः

